

ΑΠΑΝΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΠΑΝΤΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΟΦΕΛΙΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»

**ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΠΑΝΤΑ**

Β

Χριστόν εἰσποικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ Σου
διὰ τῆς καθαρᾶς Σου πολιτείας,
τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς,
Ἱεροφάντια Βασιλείας,
ποταμούς ἀνέβλυσας
Θημάτων εὐσεβῶν τῇ Οἰκουμένῃ
ἐξ ὧν ποτιζόμενος
ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαὸς
καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων,
τὴν χάριν προσφέρει
τῷ δοξάζοντι τὴν μνήμην Σου
εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

(Α' Ἰδιόμελον Διτῆς τῆς α' Ἰκτοσφόου, Ἦχος Γ', Πόνημα Γερμανοῦ).

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος

Τοιχογραφία 15' αἰ., διὰ χειρὸς Θεοφάνους τοῦ Κρητός. Εὐρίσκεται εἰς τὴν δεξιάν πλευράν τῆς Κόγχης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τῆς Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας ἐν Ἀγίῳ Ὁρί. Ὁ Ἅγιος, ὡς λειτουργῶν Ἀρχιερεὺς, κρατεῖ Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἡ ἀρχὴ τῆς Εὐχῆς τῆς θ. Λειτουργίας: «Οὐδεὶς ἄγιος τῶν συνεδερμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεται...».

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ

Πλὴν τῶν γνωστῶν, αἱ κάτωθι:

ΒΕΠΕΣ=Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων. Ἐκδόσις τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἀθῆναι.

Court.=Courtouane. Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον σελίδα τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἐκδόσεώς του, περὶ ἧς βλ. 1 MBA, Εἰσαγωγή, σ. 42 καὶ 43.

Defer.=Deferrari. Ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπιστ.=Ἐπιστολὴ — αἱ: μόνον τοῦ Μ. Βασιλείου τῆς παρουσίας ἐκδόσεως.

Εἰς τὴν παραπομπὴν π.χ. Ἐπιστ. 30, 15: ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν 30ὴν Ἐπιστολὴν καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὸν 15ον στίχον, ἐνῶ εἰς τὴν παραπομπὴν Ἐπιστ. 38, 2, 11: ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἐπιστολὴν, ὁ δεύτερος εἰς τὴν § (παράγραφον) καὶ ὁ τρίτος εἰς τὸν στίχον τῆς § ἐκείνης, κ.ο.κ.

ΘΗΕ=Θρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια. Ἐκδόσις Μαρτίνου, Ἀθῆναι.

L-S=Λεξικὸν Liddell — Scott — Κωνσταντινίδου.

M.B.=Μέγας Βασίλειος.

1-7 MBA=Τόμοι «Μεγάλου Βασιλείου Ἀπαντα» τῆς παρουσίας ἐκδόσεως.

P.G.=Patrologiae Graecae... (Migne).

ΠΧ=Παναγιώτης Χρήσιου. Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον Ἐπιστολὴν τῶν 3 πρώτων τόμων τῆς Σειρᾶς ΕΠΕ (=Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας), τῶν «Πατερικῶν Ἐκδόσεων Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς», Θεσσαλονίκη.

Σ ὁ μ β ο λ α τ ὠ ν κ ω δ ῖ κ ω ν τοῦ κειμένου βλ. σ. 152.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

		Μ*.	Κ.*
Ἐπιστολή	269	Παρηγορητική πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Ἀρινθαίου	17 153
»	270	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ ἀπαγωγῆς (κόρης)	21 155
»	271	Πρὸς τὸν φίλον Εὐσέβιον, αὐστατική ὑπὲρ τοῦ πρεσβυτέρου Κυριακοῦ	24 156
»	272	Πρὸς τὸν μάγιστρον Σωφρόνιον	26 158
»	273	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν τοῦ Ἦρα	30 160
»	274	Πρὸς τὸν μάγιστρον Ἠμέριον	31 161
»	275	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν τοῦ Ἦρα	32 161
»	276	Πρὸς τὸν Ἀρμάτιον τὸν μεγαλύτερον	32 162
»	277	Πρὸς τὸν λόγιον Μάξιμον	34 163
»	278	Πρὸς τὸν Οὐαλεριανόν	36 165
»	279	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	37 165
»	280	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	38 166
»	281	Πρὸς τὸν ἑπαρχὸν Μόδεστον	39 167
»	282	Πρὸς κάποιον ἐπίσκοπον	40 168
»	283	Πρὸς κάποιαν χήραν	41 168
»	284	Πρὸς τὸν «κινσίτωρα», περὶ τῶν μοναχῶν	43 169
»	285	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ προστασίας τῆς Ἐκκλησίας (ἀπὸ τῆς φορολογίας)	44 170
»	286	Πρὸς τὸν ἀρχιφύλακα	45 170
»	287	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ τιμωρίας (παρὰ νόμου)	47 171
»	288	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, περὶ τιμωρίας (παρὰ νόμου)	47 172
»	289	Χωρὶς ἐπιγραφὴν, χάριν συκοφαντουμένης παρθένου	48 173
»	290	Πρὸς τὸν Νεκτάριον	52 175
»	291	Πρὸς τὸν χωρεπίσκοπον Τιμό-	

(*) Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν σελίδα τῆς Ματθαίου (Μ) καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὴν σελίδα τοῦ Κεϊμένου (Κ).

	θεον	55	177
	Πρὸς τὸν Παλλάδιον	59	179
»	293 Πρὸς τὸν Ἰουλιανόν	61	180
»	294 Πρὸς τοὺς Φῆστον καὶ Μάγνον	63	181
»	295 Πρὸς τοὺς μοναχὰς	65	182
»	296 Πρὸς κάποιαν χήραν	67	184
»	297 Πρὸς κάποιαν χήραν	68	184
»	298 Χωρὶς ἐπιγραφὴν, πρὸς κάποιον εὐλαβὴ ἄνδρα	69	185
»	299 Πρὸς τὸν «κηναίτωρα»	70	186
»	300 Πρὸς τὸν πατέρα κάποιου σπουδαστοῦ, παρηγορητικὴ	72	187
»	301 Παρηγορητικὴ	76	189
»	302 Πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Βρίσωνος παρηγορητικὴ	79	192
»	303 Εἰς ἓνα κόμητα τῶν Πριβάτων	81	194
»	304 πρὸς τὸν Ἀθούργιον	82	194
»	305 Ἀγνώστου παραλήπτου. Ἐγγραφὴ πρὸς χάριν ἐναρέτων τιῶν ἀνδρῶν	82	195
»	306 Πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Σεβαστείας	84	195
»	307 Ἀγνώστου παραλήπτου	85	196
»	308 Ἀγνώστου παραλήπτου		
	Αἴτημα προστασίας	86	197
»	309 Ἀγνώστου παραλήπτου. Ὑπὲρ ἑνὸς πτωχοῦ	87	198
»	310 Ἀγνώστου παραλήπτου. Πρὸς χάριν συγγενῶν του	88	199
»	311 Πρὸς τὸν πρωτεύοντα	89	199
»	312 Πρὸς ἓνα κηναίτωρα	89	200
»	313 Πρὸς ἓνα κηναίτωρα	90	200
»	314 Ἄνευ παραλήπτου. Δι' ἓνα ἰκέτη	91	201
»	315 Ἄνευ παραλήπτου. Διὰ κάποιαν συγγενὴ	92	202
»	316 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον ταλαιπωρημένον	93	203
»	317 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον πτωχόν	93	203
»	318 Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ		

	κάποιον συμπατριώτην του ...	94	204
» 319	Ἀγνώστου παραλήπτου. Διὰ κάποιον ξένον ...	95	205
» 320	Ἀγνώστου παραλήπτου. Χα- ρετισμὸς ...	96	205
» 321	Πρὸς Θέκλαν ...	97	206
» 322	Ἀγνώστου παραλήπτου. Πρὸς ἓνα φίλον διὰ τὴν συνεορτάσῃ τὸ Πάσχα ...	98	207
» 323	Πρὸς τὸν Φιλάργιον τὸν ἀρκη- νόν ...	99	208
» 324	Πρὸς τὸν Παοίνικον τὸν ἱατρὸν	100	209
» 325	Πρὸς τὸν Μαγνιναῖον	101	210
» 326	Ἀγνώστου παραλήπτου. Ἐξ ἀ- φορμῆς μιᾶς νοθεσίας ...	102	211
» 327	Ἀγνώστου παραλήπτου. Παρη- γορητικὴ ...	103	211
» 328	Πρὸς τὸν Ὑπερέχιον	104	212
» 329	Πρὸς τὸν Φουλέριον	104	212
» 330	Ἀνεπίγραφος	104	213
» 331	Ἀνεπίγραφος	105	213
» 332	Καὶ αὕτῃ ἀνεπίγραφος	105	213
» 333	Εἰς ἓνα νοτάριον	106	214
» 334	Πρὸς καλλίγραφον	106	214
» 335	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	107	215
» 336	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	109	215
» 337	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	112	217
» 338	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	113	218
» 339	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	115	219
» 340	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	117	220
» 341	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	119	222
» 342	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	120	222
» 343	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	120	223
» 344	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	121	223
» 345	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	122	224
» 346	Ὁ Βασίλειος πρὸς Βασίλειον	124	225
» 347	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	125	226
» 348	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	125	226
» 349	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον	126	227
» 350	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	127	228
» 351	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον	128	228

»	352	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον ..	129	229
»	353	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον ..	129	229
»	354	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον ..	130	230
»	355	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον ..	130	230
»	356	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον ..	131	231
»	357	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον ..	131	231
»	358	Ὁ Λιθάνιος πρὸς Βασίλειον ..	132	232
»	359	Ὁ Βασίλειος πρὸς Λιθάνιον ..	132	232
»	360	(Ἀπόσπασμα) Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ (ΜΒ.) πρὸς τὸν Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην ...	133	233
»	361	Πρὸς τὸν Ἀπολινάριον	134	233
»	362	Ὁ Ἀπολινάριος πρὸς τὸν Βασίλειον	137	235
»	363	Πρὸς τὸν Ἀπολινάριον	140	237
»	364	Πρὸς τὸν Βασίλειον ὁ Ἀπολινάριος	141	238
»	365	Ὁ Βασίλειος πρὸς τὸν ἐνδοξὸν βασιλέα Θεοδόσιον	143	239
»	366	Ὁ Βασίλειος πρὸς τὸν μοναχὸν Οὐρθίκιον περὶ ἐγκρατείας ...	145	241

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 269 (ΣΞΘ' — ΟCLXIX)¹

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ², ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ
ΑΡΙΝΘΑΙΟΥ³

1. "Ὅ,τι θεοβαίως ἤρμοξε καὶ ἐχρειάζετο διὰ τὴν κα-
τάστασίν σου ἦτο τὸ νὰ παρειαυρισκομεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι
καὶ νὰ συμμετείχομεν εἰς τὰ γεγονότα. Διότι τοιοῦτο-
τρόπως ἄφ' ἑνὸς θὰ εἶχομεν καταπραΰνει τὴν ἰδικὴν μας
λύπην καὶ ἄφ' ἑτέρου θὰ εἶχομεν ἐκπληρώσει τὸ πρὸς
τὴν σεμνότητά σου καθήκον τῆς παρηγορίας. Ἐπειδὴ δ-

1. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τοῦ 377 ἢ ἀρχῆς 378.

2. Ὡς ἔχομεν ἀναφέρει εἰς τὴν πρώτην παρομοίαν «παραιοθητικὴν» Ἐ-
πιστολὴν τοῦ Μ. Β. (62. 1 ΜΒΑ, σ. 71 - 72, σημ. 76), αἱ Ἐπιστολαὶ αὐ-
ταὶ ἔχουν πολλὰ τὰ κοινὰ πρὸς τὸ ρητορικὸν εἶδος τῶν Ἐπιστολῶν λόγων.
Αἱ ἀρκεταὶ δὲ σχετικῶς κοιναὶ Ἐπιστολαὶ τοῦ Μ. Β. θὰ πλεῖν τις ὅτι
εἶναι αἱ πρῶται ἐκ τῶν ἀρίστων (Ἐπιστ.: 5, 6, 28, 29, 62, 206, 300, 301
καὶ 304).

3. Πρὸς τὸν «στρατηλάτην» (στρατηγόν) Ἀρινθαίον ὁ Μ. Β. ἔχει γρά-
φει καὶ τὴν Ἐπιστ. 179 (62. 5 ΜΒΑ, σ. 84, σημ. 76). Τὰ ἔργα δὲ οὗτος
γενναϊώτατος ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ κράτους Πόνθων, τοὺς ὁποίους
τὸ 355 κατετρόπωσεν ἐξῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀ-
ληθοῦς πίστεως Ἀρειανῶν, ἐλέγχας μετ' ἄλλων στρατηγῶν ἐπὶ Ἀρειανισμῷ
καὶ πτόν τὸν Οὐδέλεντα (I. d. καὶ παρὰ Defer.). Τὸ 372 διετέλεσεν
ἐπίσκοπος. Τὸ ὄνομα τῆς συζύγου τοῦ Ἀρινθαίου εἶναι ἀγνωστόν.

- 5 μως πλεον τὸ σῶμα μοι δὲν ἀντέχει εἰς πολὺ μακρινὰς μετακινήσεις, κατέφυγον εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν δια μέσου τῆς ἐπιστολῆς ὥστε νὰ μὴ φανῶμεν ὅτι εἴμεθα ξένοι πρὸς τὰς συνδράμους.

- 10 Ἄλλα ποίος ὄντως δὲν ἐστенаζε (δ' α') τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον. Ἡ ποίος εἶναι τοσοῦτο λιθοκάρδιος, ὥστε νὰ μὴ χυση θερμὰ δάκρυα δι' αὐτόν. Ἄλλ' ἐμέ κατελαβεῖ ἀκόμῃ μεγαλύτερα θλίψεις καθὼς ἐσκεπτόμην ἀφ' ἑνὸς τὰς ἰδιαιτέρας εἰς ἐμέ τιμας τοῦ ἀνδρός καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν γενικὴν προστασίαν (καὶ βοηθείαν ἐκ μέρους τοῦ) τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

- 15 Ἐν τούτοις ὁμῶς ἐσκέφθην μὲν ὅτι, ἀφοῦ ἦτο ἄνθρωπος καὶ ἀφοῦ ἐξεπληρώσεν εἰς τοὺς παρόντας θείους τὰς ὑποχρεώσεις του*, εἰς τοὺς καταλλήλους καιροὺς προσελήφθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ κυβερνήτη τῶν ἀνθρωπίνων Θεῶν. Αὐτὸ ἀκρῶς ἀφοῦ θα σκεπτεται καὶ ἡ φρόνησίς σου παρακυλοῦμεν ν' ἀντιμετωπιζῇ μὲ ἡρέμια το σιμ-βαι καὶ, ὅσοι εἶναι, δυνατόν νὰ πομένη μὲ μετριοφροσύνην τὴν συμφορὰν. Ἀσφαλῶς ἄλλωστε καὶ ὁ (παρελθὼν) χρόνος εἶναι ἀρκετός ὥστε νὰ ἔγῃ καταπραΰνη τὴν καὶ διὰ σου καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν τῶν ὀρθῶν, σκέψεων.

- 20 Ἀλλ' ὁμῶς μᾶς ἐμβάλλει, εἰς ὑποψίαν ἢ ὑπερβολικὴν φαντασίαν σου καὶ ἡ πρὸς ὅλους καλωσύνη σου μήπως τέλος πάντων, ὑποκυψῇ εἰς τὸν πόνον, ἐπειδὴ, λόγῳ τοῦ τρυφεροῦ (καὶ συναισθηματικοῦ) χαρακτήρος σου, ἐπιγνώθης θαθέως ἀπὸ τῆς λύπης. Διὰ τοῦτο πάντοτε θεοβαίως εἶναι χρησίμος ἡ διδασκαλία τῶν Γραφῶν ἰδιαίτερώς ὁμῶς εἰς παρομοίας περιστασεις. Ἐνθυμήσου λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κτιστοῦ μας, ἕνεκα τῆς ὁποίας

* Πρὸς Πράξ. 13. 36. • ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπερεπείσεως • περὶ τοῦ Δαβὶδ.

5 Εἰς τὸ κείμενον «δ' ἐκκεῖνον» (ἢ «διδασκαλαίον» κατὰ τοὺς κώδ. VC), νοσῖται δὲ περισσότερο, ἢ Α Γ ὡς «χάρις» ἢ «ἀγάπη» τὰς νὰ ἀνελθῇ πάλιν καλὴν καὶ ἀναγκαῖον μέθην καὶ παραδείγμα Πρὸς Β Τιμ. 3. 16 «πλὴν οὐ Γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὡς ἐλάμνος πρὸς διδασκαλίαν».

25 ὅλοι ὅσοι προήλθομεν ἀπὸ τὴν γῆν πάλιν εἰς τὴν γῆν ἐπιστρέφομεν⁶ καὶ καθεὶς δεῖ εἶναι τόσον μέγας, ὥστε νὰ φανῇ ἀνωτερος ἀπὸ τὴν θάλασσαν (τοῦ θανάτου)

2 Ἀσφαλὼς λοιποὶ ὑπῆρξε καλὸς καὶ μέγας ὁ θαυμασιὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ εἶχε, ἴσῃν μὲ τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ σώματος, τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς τὸ ὁμολογῶ καὶ ἐγώ, χωρὶς θεθαλιῶς νὰ παρουσιάσῃ, (κάποιαι) ὑπερβολὴν (καὶ διαφορὰν) εἰς καθεὶν ἐκ τῶν δυοῦ. Ἀλλ' ὅπως (ὑπῆρξε καὶ αὐτός) ἀνθρώπος καὶ (διὰ τοῦτο) ἀπέθανεν ὅπως ὁ Ἀδάμ⁶ ὅπως ὁ Ἀβελ, ὅπως ὁ Νῶε, ὅπως ὁ Ἀβραάμ, ὅπως ὁ Μωϋσῆς⁶ ὅπως οἰοσθητότε ἄλλος, τὸν ὁποῖον θὰ ἡδυνασσοῦν ἀναφερῆς ἐξ ὧν μετέχουν τῆς ἰδίας φουσεως.

5 Ἄς μὴ ἀγανακτῶμεν λοιπὸν διότι τὸν ἐστερήθημεν τοιανόν, διότι ἐξ ἀρχῆς ἐζητήσαμεν μαζὶ τοὺς εὐχαριστῶμεν. Εἰς τοὺς ὁ Ὅπως μᾶς συνεζέχρει. Διότι τὸ ὅτι θεθαλιῶς ἐστερηθῆς ἀνδρὸς εἶναι εἰς σέ κοινόν. (πάθημα) μὲ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐνῶ δὲ τοιαυτὴν συμβῶσιν, δὲν νομίζω ὅτι (κάποιαι) δύστην γυνὴ δύναται, ἐξ ἴσου νὰ ὑπερηφανεύεται. Δηλωτὴ πράγματι ὡς ἐν ὑπόδειγμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπλάσθη, ὁ Δημιουργὸς μᾶς τὸν ἀνδρὰ ἐκεῖνον εἰς τῶν ὥστε (φυσικῶς τῷ λόγῳ) ὅλοι μὲν οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστρέφοντο πρὸς αὐτόν, καθεὶς γὰρ σά διηγείτο τὴν βίον τοῦ ἐκείνου, ζῶντος καὶ οἱ ἀγαλλοματοποιοὶ ἦσαν κατωτέρω. (διὰ τὴν παρτίσασιν) τῆς (πραγματικῆς) ἀξίας τοῦ ἄλλα καὶ οἱ ἱστοριογράφοι,

6 Ἠβρ. Γεν. 3:19. «ἐν τῇ γῇ ἀποστρέψα σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήρθης: ὅτι γῆ ἐστὶν καὶ εἰς γῆν ἀποστρέψῃ» ἀλλὰ καὶ τὴν ἡρακλ. Γέν. (Α τοῦ ὑπερνοῦ καὶ ἡρακλ. καὶ Παντοκροῦς) «πρὶν ἔλθαι εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι ἐξ ἧς ἐκείνη προέβη, ὅτι ἀποστρέψα».

7. Τὴν ἐρᾶσιν τοῦ καίμενου τοῦ μένου (Βενεθ, οὐμένου) ἡ χηρὴν ὑπερβολὴν εἰς ἡμᾶς ἔχον ὁ Π. Χρήστου καὶ οἱ ἔτι ναι ἐκδοταί παρεξηγηθῶσιν. Ὁ πρῶτος ἔχει «καὶ μάλιστα ὑπερέβαλλεν δόλους καὶ εἰς τὰ θύο».

8 Ρωμ. 5, 14. «ἀλλ' ἐθαύμαζον ἐ θάνατος ἐπὶ Ἀδάμ μέγρ. Μωυσέως». Ὁ Ἀδάμ ἀναφέρεται ὡς ἐ πρῶτος ὡς οἱ δὲ λοιποὶ καὶ ὡς δίκαιοι καὶ ὡς ἄλλοι ἀνδρες καὶ ὡς ἀποθνήσκοντες.

- 15 Όταν διηγούνται τα πολεμικά του άνδραγαθήματα κα-
ταντούν να γίνονται απιστευτοί, ώς προκειμένου περί μυ-
θών. Διὰ τούτο ούτε ήθελόν οί πολλοί να πιστεύουν εις
τήν φημην ή οποια έκυκλόφορει την λυπηράν έκεινην εί-
δησιν. Άλλ' ούτε και να δεχόμεθα (ν' άκουσούν) ότι απέ-
θανεν ο Αρινθίαιος.

- Άλλ' όμως έπαθε (και αυτός) ό,τι θα συμβή και
εις τον ουρανό και την γήν και τον ήλιον⁹ (Ναι.) Έχε.
20 απέλθει (ΐτελοι) αφού έτελειωσε (τήν ζωήν του) λαμ-
πρώς, χωρίς να καμθής άπο τό γήρας, χωρίς να έλαττώ-
ση κατ' άπο την λαμπρότητα του. Δηλαδή υπήρξεν άφ-
έως μέγας εις την παρούσαν ζωήν, άλλ' άφ' έτέρου μέ-
γας και εις την μέλλουσαν καθ' ότι δεν έχασε τίποτε άπο
την παρούσαν λαμπρότητα του, ως προς την έλπιζομένην
οσίαν, χάρις εις τό ότ' έκαθάρισε τέλει ως κάθε κηλίδα
της ψυχής (του) με τό λουτρον της άναγεννήσεως. μό-
5 λης κατά την άναχωρήσιν του άπό την ζωήν (αυτήν.)

- Επειδή λοιπόν δι' αυτά και συ υπήρξες εις αυτόν
συντελεστής και συνεργός¹¹, πρέπει να έχης (δι' αυτά)
την μεγαλήν παρηγορίαν και να μεταφέρης την ψυχήν
(σου) άπο τα παρόντα εις την φροντίδα δια τα μέλλον-
τα, ώστε να καταβλώθης με τα άγαθα έργα (σου) να
φθάσης εις τόν ίδιον με αυτόν τόπον της άναπαυσεως.
30 Λυπήσου έξ άλλου την γερόντισσαν μητέρα σου, λυπή-
σου την νεαράν θυγατέρα σου εις τάς όποιας έχεις μεί-

⁹ Ηρβλ. Η Πέτρ. 3. 10. 13. Ήρωμ. 101, 26. 27. Άλλά και 'Επιστ.
2. 24. 34 (Πλ. 1 ΜΒΑ, σ. 78).

¹⁰ Είς τό καμ. «καταβλώ» και γένεταί. (Γ. τ. 3. 6. ως καλείται τό
άγ. Ευαγγ. μα. ελ. γινώσκ. κατά τόν ίδιον ήδ. αιώνα πολλοί πιστεύοντες
εις Χριστόν άνέβησαν, ό έκαταβλώ, προσέμενε, την άμραν ήλκων εις την
όποιαν άνήκον συνήθως οι παλιότες των καθ' ημετέρας.

¹¹ 'Ενεκαί'τα προσχινώ, ε'ν έμφ. Αρ. Ηαίν. Ιδωπ'ισθι άνίγον πρό
τοθ θανάτου κα' το κα' πρότερον έπ'εσεν και έζη ως Χριστός, ή σύ-
ζυγός του ήτοι ήδ'η Χριστός, και συντελέσας εις τόν χρ'σ' ανικών καταρ-
τισμόν του σώματός της. Όσα σώματα και μέμβροι όμοιάζουν εις τούτο
πρός την ομοίωσιν Αρ. Ηαίν. είναι όντως ομοιάζοντα και άληθινά υποδεί-
γματα της άνθρωπίνης φύσεως (2. 11).

ναι ἡ μοιη προς παρηγοριαν (τωι)¹² Γ'ινε παράδειγμα
ἀνδρῶν, ὡς τὰς ἄλλας γυναῖκας καὶ καθύψωσε τοὺς πόνοι
τοῦ τούτου, ὥστε μήτε νὰ τοὺς ἀποβάλλῃς ἀπὸ τῆς κη-
δοῦ σου, μήτε νὰ καταποθῇς ἀπὸ τὴν λύπην. Τέλος δὲ
στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὸν μέγαν μισθόν (χαρὶν) τῆς ὑ-
πομονῆς· τοὺς ὁποῖον ἔχει ὑποσχεθῇ ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἡ
σοὺς Χρὶστος κατα τὴν ἀπαπόδοσιν δώσει θὰ ἔχωμεν ζή-
σει (καὶ πράξει εἰς τὸν θεὸν μας)¹⁴

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 270 (ΣΟ - CCLXX)¹⁹

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ¹⁶ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΩΓΗΣ (ΚΟΡΗΣ)¹⁷

Ἀποῦμαι πάρα πολὺ ὅτι, δέ, σᾶς βλέπω δι' ὅσα εἶ-
ναι ἀπαιτοῦμαι καὶ τίτε ν' ἀγανατίζετε εἴτε καὶ δύνασθε
ἰσχυροῦσθε ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπαιτούμενα ἀπαγωγή εἶναι
παράνομος καὶ τεραννία εἰς θάρος τοῦ Ἰδού τοῦ θίου
καὶ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ προσβολὴ εἰς θάρος
(γενικῶς) τῶν «ἐλευθέρων» γυναικῶν^{12α}. Διότι γνωρίζω

12 Ηρόδ. Εργ. 6 2 35 95 + F + 2; Σε έκλεινο είσιεν λόγόν
 ἔχον· γαίαν· τὸν ἐνὶ μέσῳ, ἑστῆσαν, ἐπὶ παραρτήσῃ· (H2 IMBA σ 179)
 Παρηγορητικός λόγος θνητῶς λογιστοῦ.

22) η συνάρτηση $f(x)$ είναι συνεχής στο \mathbb{R} και $f(0)=1$. Η παράγωγος της $f(x)$ είναι συνεχής στο \mathbb{R} και $f'(x) = \frac{1}{x^2+1}$. Να υπολογιστεί το $f(1)$.

14 Πρὸς Ματθ. 16, 27* Ρωμ. 2, 6.

15. Κατά την διάρκεια της Β. Καμπάνιας Έκπαιτ 100 ελε. τμήσε. Κανό-
νας 2^{ος} κατ. 30-35, άποδοτ. άκέραια κατ. 30 κατ. 35. Ελε. τμήσε. άποδοτ.
ρόγνητα κατ. 30 κατ. 35. Έκπαιτ. άποδοτ. κατ. 30 κατ. 35. (Ελε. 3 Μ. Π. Α. σ. 32)

16. Απεφασχ. ελ. Καταβάλλει, (δλ. στ. 7) επ' αμοιβών τῆς, Ομοσπονδίας του άποδ. του ε' α' άδεια, ' άποδ. τῶν, δ' άδεια, (στ. 10, 16) Φαί νομ. δλ. ελ. τῆς, άνωτέρω άνωτέρω ελ. τῆς, Ε' στ. 199 ε' δ' Μ Β άνοι νομοποιήσε κατ' ελ. τῆς, άνωτέρω άνωτέρω, τῶν, Καταβάλλει τῶν Επ' αμοιβών

17 Ηλ π 9 Ω: πρὸ το περιεργασμένου γὰν καλύτερον κριθ καὶ τὰς
Ἐπιστ 287, 288 κα 289 πα-λ ἴδω ἔχει σελήτων

17α Κι⁹ ἤλθ⁸, ἐν-πρὸς ἐννοούνη· «ἐκ δειψοῦται γυναικαί τες»
(χθρσ=κα. παρθενο) καὶ οὕ-τοι δειψοῦται ἀπορωπεία, ὡς ἐληλήθη-σαν οἱ ξάνοι ἐκδ καὶ ὁ ΠΧ Κιβ⁹ αὐτοῖς δι' ἀλεγειότητος· νόημαζοντο αὐγῇ.

- 10 δὴ τότε καὶ οὖν τὴν εὐρύς παῖρε (τὴν) ὅπως πάντ. σθε
νε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
10 ἔο. ἐκεῖ... (ἀπαγωγέα) ἀπομάκρυνέ τὸν ἀπο τας (κοι
νας) προσευχας (της Ἐκκλησιας) κα ἀφορίσει τοι δημό
σιω. Ἐπίσης ὅσους συνέτρεξαν μαζί τοι (κατὰ τὴν
ἀπαγωγή.) ἀμφωσίως πρὸς τοι πρὸ τῆος διατιπώ
θεῖται ἀπο ἡμᾶς Κένονα ² ἀπομάκρυνέ τοὺς ἐπι τρε
15 τας ἀπο τας (κοινας) προσευχας Ἀλλὰ καὶ τὴν κωμὴν
ἢ ὅποια ἐπέδεχθη τὴν ἀπεκθεῖσαν (κορὴν) καὶ τὴν ἐκρά
τησε (πλησίον της) ἢ ἀληθῶς ἡρώμισθη ὑπὲρ αὐτῆς καὶ
15 αὐτὴν μεθ' ὅλου τοῦ λαοῦ ³ ἀπομάκρυνε ἀπὸ τας προσευ

22 Εἰς τὸ καὶ ἀπὸ τὸν εὐρύς παῖρε τὴν ὅπως πάντ. σθε
νε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

26 Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
20 καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100
Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
25 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

24 Βα 200 15 καὶ 16 Εἰς τὸν καὶ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
20 καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100
Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
25 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

25 Εἰς τὸν καὶ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
20 καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100
Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
25 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

100 Εἰς τὸν καὶ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
15 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν
20 καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100
Περὶ τοῦ τοῦ ἀπομάκρυνε τὸν ἀπο τας (κοι
25 Μ Β Α α 100 Περὶ καὶ καὶ 21 25 καὶ 26 1 α 1 100 Περὶ
ὅπως πάντ. σθε... καὶ ἀπόδωκε τὴν εἰς τοὺς γονεῖς (της, ²³ ἐντὶ τὸν

τι χρειάζεται. ἀναφέρω καὶ τοῦτο εἰς ἄνδρα ὁ ὁποῖος
δεν ἔχει ἀσκήνη (εὐφυῆς ἐξηγητὴ καὶ) λόγον, ἀλλ' ἐκ
πειρας (ἐμπειρίας) (αὐτοῦ) ἐνεκα τοῦ ὅτι, ἔχει πῦρε παρό-
μοια Πόπον ἀνηθῶς θα ἤξευδε, ἐμε καὶ ἰδὼ τον καθ' ὅ-
λα ἄριστον. Ἐκεῖτον καὶ αὐτὸν ἔτα, καὶ σθῶ ἀλλὰ κα-
μὲ τὴν μήμηρ, νὰ ἐπιστρέψω παλιν, εἰς τὴν νεότητά καὶ
νὰ ἐνθυμηθῶ ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἀ-
κόμη καὶ το δωματιοὶ (ἦτο εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἡ ἐστία μία
καὶ ὁ παθῶν, ὅς ὁ ἴδιος καὶ ἡ ἀνείας καὶ ἡ σπουδὴ καὶ
ἡ ἀπολαύσις καὶ ἡ πτωγεία καὶ τὰ πάντα εἰς ἡμᾶς ἦσαν
ἐξ ἴσοι (κοινὰ) μεταξύ μας. Ἄρα, γε φανταζέσθαι πό-
10 σον θεωρῶ πολυτέλειαν, διὰ τὴν αὐτὰ αὐτὰ ἀνιμνησθῶ με-
τὴν αὐταντησίαν του καὶ ἀφοῦ ἀντιξέσω τὸ βαρὺ τοῦτο
γῆρας, νὰ νομίσω ὅτι ἔχω γίνε ἀπο γερῶν παλιν νέος

Ἄλλ' ἐκεῖνων θεθῶ ως ἡ ἀπαύσις μοί ἐξεφυγεν
ἐνὸς τὸ νὰ ἰδῶ δια μέσου ἐπιστροφῆς τὴν λογιστῆά σου
καὶ κατὰ τὸν δικαίον τρόπον, νὰ παύησθαι τὸν ἑαυ-
τόν μου, δὲν τὸ ἐστερηθῇ, χάρις εἰς τὴν ἐλπίδα (ἐπ-
15 κοινωνίας) με τὸν αἰδομένον σὺν συμπεσόντων Κυ-
ριακόν. Τοῦτοι, ὁμῶς ἐπὶ τὸν πόμον νὰ τὸν σὺν σὶ καὶ κα-
θιστῶ γνωστὸν εἰς σε ἀφ' ἑαυτοῦ μου, μήπως τέλος πάν-
των φανῶ ὅτ' ἀλλοῦ καὶ παραέσθαι παρουσιάζων, εἰς
σὲ τὰ ἴδια σου καὶ (μαλ' ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ) ἐπιλεχτα
Ἐπεὶ δὲ ὁμῶς πρέπει νὰ εἶμαι ἀφ' ἐνός μάρτυς τῆς ἀλη-
θεας καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ χαρίζω εἰς ὅσους εἶναι συνδε-
δεμένον πνευματικῶς (μαζί μου) τα μετὰ ἐξ ὧν μοί
20 ἀνήκουν (διὰ τοῦτο) το μεν ἀνιμνησθῶ τῆς χειροτονήσεως τοῦ
ἀνδρός, νομίζω ὅτι εἶναι φανερόν, καὶ εἰς σε. Ἀλλ' ὁμῶς
ἐπιθεβαιωνὸς τοῦτο καὶ ἐγὼ καθ' ὅτ' δὲν γινώριζω εἰς
θῆρος του καμμίαν συκοφαντίαν ἐκ μερὸς ὧν, ἐπιτί-
θενται ἐναντίον ὧν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν φοβοῦνται τὸν

ριακόν τῆς (Α Κανονική) Επιστ. 148 Καν. 10 (3 M. R. 2 55 56)
φαίνεται ὅτι θ- ε h θ', καὶ ἐκεῖ ἐκ νέου εἰς Μ. 22 καὶ ἐκ νέου
ἀνεγνωρίσθη ἡ γὰρ ἐκείνη τὸν αὐτὸν εἰς Σ. καὶ ἐκείνη ἐκ νέου εἰς τὴν
σημ. 51 τῆς Επιστ. 114 (3 M. R. 2 26) γράφεται. Ὁ δ' ἐκεῖ ἀναφέρο-
μενος Κυριακός εἶναι ἀγνωστὸν ἐν ταῖς ἐπιστολὰς τὸν Ἰ. τὸν Ἰ. τὸν Ἰ. τὸν Ἰ.
271 καὶ 323, καὶ ὅτι τοιοῦτος ταυτοσημῶς κρέται, ν' ἀποκλείεται

- Κύριον, μολονσι, θεθαίως καὶ ἂν εἶχε γίνεαι, καὶ ἐκ μέ-
 25 ρους αὐτῶν, παλιν, δεῖ, θεῖ ἡτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ Ο. ἐχθρο-
 δηλαδὴ τοῦ Κυρίου ἐπιθεταίω. ὡστόσοι τοὺς θαυμάσιους
 τῆς κερωσυνῆς ἐκείνων τοὺς ὁποίους συμβαίνει νὰ πολε-
 μοῦν παρὰ ἀφαιροῦν, καὶ, ἀπὸ τὴν χάριν ἢ ὅποια υπάρ-
 χε εἰς αὐτοὺς ὡς δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Πλήν
 30 ὅμως ὅπως εἶται οὔτε καὶ ἐπετῆθη καὶ εἰς βάρος
 τοῦ ἀνδρός. Εἰπομένως ὡς πρεσβύτερον ἀπογοῆν καὶ συν-
 δεδεμένον με ἡμᾶς καὶ αὐτοῖς, πατὴρ σεβαστοῦ, τοιοῦτο-
 τρόπως νὰ θεωρήσῃς ἀξίωσιν τὴν βίβλιν τούτην, πρὸς ὠφέ-
 λειαν σου, ὅσοι καὶ πρὸς χάριν μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 272 ΣΟΒ — CCLXXII)²⁹ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ³⁰

- 1 Μοῦ ἀνεφέρει ὁ διάκονος Ἀκτίσκος³¹ ὅτι κα-
 ποὶ σὲ ἔκαμον ἀναισθηθῆς λυπὴν ἐναντίον μας καθ' ὅ-
 σον μάς ἐσυκοφάντησας ὅτι, δῆθεν δέν διακειμεθα εἰς τοί-
 κως πρὸς τὴν ἐξογοῦντά σου. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠπόρησα
 διότι ὑπάρχουν μερικοὶ ἑλλείψεις οἱ ὅποιοι περὶ θαλλοῦν
 5 εἶνα τόσον μέγα ἀνδρῶν. Ἀλλωστε εἶνα κάπως φυσικόν
 εἰς τό περιβαλλόν τῶν μεγάλων ἀξιώματων νὰ φυτρω-
 νοῦν ὡς παρὰστα αὐτοῖς ὁ ἀνελυθεροῦ ὑπηρετῆται. Διότι
 οὕτω ἐνεκὰ τῶν ὅτι στεροῦνται κάποιοι ἰδικοὶ τῶν ἀ-
 γαθῶν διὰ τοῦ ἡποίου διναίται νὰ γίνων γινωστοί συγ-
 κροτῶν (καὶ παρουσάζον) τοὺς ἑαυτοὺς τῶν μέ τὰ
 ξένα κακὰ. Καθὼς δηλαδὴ ἡ νόσος τοῦ σίτου ἐρυσίβη
 εἶναι, μία φθορά ἢ ὅποια γεινᾶται εἰς τὸν ἴδιον τὸν σῖτον.

29 Εἶναι ἡ τελευταία πρὸς τὸν Σωφρόνιον Ἐπιστολὴ καὶ μάλιστα ἐνφά-
 ση τὸ τελευταῖον ἐτος: τῆς ἐπιστολῆς Σωφ., τοῦ M. B. ἔστι τὸ 378.

30 Περὶ τοῦ Σ. ἐπὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ Καθηδόνων τὴν καταγο-
 γλὴν 81 σφ. 354 εἰς Ἐπιστ. 76 (3MBA, σ. 72) ὡς καὶ σφ. 90, εἰς
 Ἐπιστ. 22 (2MBA, σ. 65).

31 Ἀγνοοῦνται, ἀλλοθεν, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς περιφ. τῆς Καθηδο-
 κίας καὶ ἀνεργὸς τοῦ M. B.

- 10 το.σ.ο.τ.ρ.ό.π.ω.ς και ἡ κολακεία ἐνῶ ὑποκρίνεται τὴν φι-
 λια εἶνα. καταπληροφῇ τῆς φιλίας ἁπτό. δὲν ἠτόρη-
 σα, ὡς ἀνεφερα διότι μερικοι, ὅπως ἀκρ. β.ω.ς (βομβοῦν)
 οἱ κηφήνες γυρω ἀπο τα σμήνη (τῶν μελισσῶν) τοιου-
 τ.ο.τ.ρ.ό.π.ω.ς κα. αὐτοὶ βορβοῦν γυρω ἀπὸ τῆς ἐνδοξον καὶ
 ἀξιοθαυμαστον οἴκ.αν σου

- Τοιαναντιον το ἐξῆς (κυριως) μοῦ ἐφάνη ἐκπληκτι-
 κὸν καὶ ἐντελῶς παρὰ σ.ο.ι το ὅτ δηλαδὴ συ ἀνδρῶ-
 πος ἰδ.αιτερω.ς διακρ.νομενος δ.α.το. σ.ο.β.α.ρό.ν.σ.η.χ.α.
 15 ρακτηρα, ἠνεχθης να τελης εἰς αὐτους (προσεκτικῶς) καὶ
 τὰ δυο ὧτα³² κα. νὰ παρὰδ.ε.χ.θ.ης α.ι.α.φ.α.ι.τ.αν εἰς θά-
 ρος ἐμοῦ, ὁ ὁποῖος μο.λ.ο.ι.ό.τ. ἢ ἀπ.η.σ.α. πολλ.α.ς ἀπο τὴν
 παιδικὴν ἡλικίαν μεχρι το γῆρας τοῦτο ὁμως δὲν γ.ν.ώ-
 ριζω να προσε.μ.η.σ.α εἰς τὴν φ.ι.λ.ι.α.ν κανένα ἄλλον ἀπὸ
 τὴν ἰδική σου τελε.ό.τ.η.τ.α. Δι.ο.τ. β.ε.β.ο.ι.ω.ς, καὶ ἀν ἀκ.ό.μ.η
 δὲν με ἐ.π.ε.ι.θ.ε το λογικο.^{32α} να σε ἀγ.α.π.ῶ ἕνα το.α.ι.τ.ο.ν
 (ἐπίσημον καὶ ἐναρετον ἄνδρα) θα ἦτο ὑπεραρκετὴ ἢ
 20 ἀπ' αὐτῆς τῆς παιδ.κ.ῆς ἡλ.κ.ι.ας συ.ν.ῆ.θ.ε.α (εἰς τὴν φ.λ.αν-
 μας) διὰ να με προσκολλη.σ.η. εἰς τὴν ψυχή σου Γνωρί-
 25 ζεις ἄλλωστε πόσην δυναμιν ἔχε δ.α.το.ι.ν φιλικὸν δεσ.λ.ο.ν
 ἢ συ.ν.ῆ.θ.ε.α Ἐ.σ.ο.ν ὁ.μ.ω.ς (παρὰ ταῦτα) δὲ παρ.ο.υ.σ.ι.α.ζ.ω
 κανέν ἄξ.ο.ν τεκμ.η.ρ.ο.ι. αὐτ.ης τῆς δ.α.θ.ε.σ.ε.ω.ς μου σ.ο.γ-
 γω.ρ.ῆ.σ.ε μου τὴν ἀδυνα.μ.αν (αἰ.τή.ν) Δ.ο.τ ἀσφ.α.λ.ῶ.ς
 οὔτε καὶ σὺ ὁ ἴδιος δὲν ἐ.π.ζ.η.τ.εῖς ἐκ μέρους μου κα.π.ο.σ.ν
 π.ρ.ᾶ.ξ.ν ἀποδ.ε.κ.τ.ικ.ήν τῆς εὐνο.ι.ας (μοι π.ρ.ο.ς σε) ἄλλα
 προφαν.ῶ.ς δ.ι.ά.θ.ε.σ.ν ἢ ὁποῖα ἐ.π.ι.θ.υ.μ.ε³³ (κα εἴ.ν.ε.τ.α) μα-
 25 ζί σου τὰ ὅρ.σ.τ.α Εἴ.θ.ε λοιπὸν ποτέ να μὴ κατέλθ.η τόσον
 πολ.υ. ἢ ἐξ.ο.χ.ό.τ.ης (κα ἢ εὐ.τ.υ.χ.ι.α) σου ὥ.σ.τ.ε να χ.ρ.ε.ι.α.ζ.ε-
 τ.αι κά.π.ο.ι.αν εὐεργε.σ.ι.α. ἀπὸ τόσον μικρο.υ.ς ὅ.π.ω.ς εἶ.μ.αι
 ἐγ.ω

2. Πῶς λο.πὸν ἐπρόκειτο ἐγὼ νὰ εἶπω ἢ νὰ πράξω

32 Πρὸς τὰς 2973 οὐράστ.α.ρ.α. εἰ, Ἑβ. 24 στ 41 43, 51 1 MBA
 σ 152 53, σημ. 419 Τὸ παράδειγμα ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Βίος Ἀλε-
 ξάνδρου, 49, 2.

32α Ἐ.ε. το καίμ. «δ λόγος» ὅστις ἐνταῦθα δυνατόν νὰ σηματο.νῇ «τὴν
 φῆμιν»

ση τὴν γνώμην του εἴτε θορυβήσετε σεῖς εἴτε ὄχι· θὰ γι-
 10 νουν ὅπως ὀδηγήσετε ὅσα ἐπιδωκεῖ καὶ τοὶ σεῖς θὰ φωνά-
 σκητε ἢ θὰ σιωπᾶτε. Εάν ὅμως ἔχη ἀλλ' ἄξει γνώμην μὴ
 διασυρετε τὸ σέβαστον ὄνομα τοῦ φίλου μας μὴτε ὑπὸ
 τὸ πρόσχημα διθῆναι τοῦ ἐνδιαφερομένου δια τὸν προστα-
 τὴν σας τι προσταθῇτε ν' ἀποκομίσετε κάποιον κερδὸς
 15 πρὸς χάριν σας ἀπὸ ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ ὅποια ἐπιχειρετε
 ὡς φοδερὰ καὶ ἀπὲς λητικά· Ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν ἴδον
 τὸν συντάκτην τῶν δ' αθηκῶν⁸⁷ οὐτε ὁ ἴδιος οὔτε μέτε-
 ἄλλοι εἶπον εἴτε ἀσημαντον εἴτε σπουδαῖον λόγον δι-
 αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

3. Καὶ εἰς αὐτὰ δεν πρέπει νὰ ἀπιστῇς ἐκτὸς ἐάν
 μέ θεωρῇς ὡς ἐντελῶς παράλογον ἢ ὅτι, περιφρονῶ τὴν
 μεγάλην ἀμαρτίαν τοῦ ψεύδους. Τοῦναντίον αὐτὸς ὁ ἴδιος
 ἀφῆσε ἐντελῶς ἀκομὴ καὶ τῇ, ὑπομῖαι περὶ ἡμῶν, σχετι-
 κῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ
 θεωρῇς τὴν ἰδὴν μου ἀπεικονίαν σου δ' ἀθέσιν ἀνωτεράν
 6 ἀπὸ καθε συκοφαντίας, μ' αὐτοῦ (εἰς τοῦτο) τοὶ Ἀλέ-
 ξάνδρ⁸⁸· Οὗτος δηλαδὴ δὲν ἔλαθε κάποιαν ἐπιστολὴν
 εἰς θάρος τοῦ ἱατροῦ τοῦ⁸⁹· ὅτι δῆθεν, ἐσκεπτετο ἐκάντιον
 του (δηλητηριαστικόν) ἐπεὶ δὴ συνεβη αὐτῇ ἀκριβῶς τὴν
 στιγμήν νὰ παρῇ φαρμακὸν δια κατὰ τὴν τόσον πολὺ δεν
 ἔδωσε πιστὴν εἰς τὸν συκοφαντήν, ὥστε συγχρονῶς ἀνε-
 γίνωσκε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἔπινε τὸ φάρμακον. Διὰ τοῦ
 10 το λοιπόν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτὸν μου

87 Διὰ τὸν συμβολαγωγὸν ἀνέγνωσαν ἐν προκειμένῳ

88 Εἰν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος. Τὸ περιστατικὸν ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος, Βίος Ἀλεξ., 19,3.

89 Πρόκειται περὶ τοῦ ἱατροῦ καὶ φίλου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου Φιλίππου τοῦ Ἀκαρνάνος, ὅστις, νὰ ἴσως, τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τοῦ ποταμοῦ περὶ τοῦ προαθλοντοῦ κατέστη αὐτοῦ ἀγῶνιστά, ἐν τῷ ποταμῷ Κοδῶνι τῇ Κιλικίᾳ. Τὴν ἐπιστολὴν εἶχε γράψῃ ὁ Παρμενίων ὁ στρατάρχης εἰς συκοφαντικὰς εἰδήσεις. Ὁ γὰρ εἶπεν ὁ Φίλιππος εἶχε ἐμπεδωκῆθαι ὑπὸ τοῦ Δικρείου Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδένως ἀπηρξαθῆναι· ὁ δὲ μὲν τῇ· ἀρσενικῶς γὰρ, ἀνεχώρησε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἱατροὺς πρὸς ἀνάγνωσιν, διὰ δὲ τῇ· ὁ δὲ εἰς· ἐκράτει τὴν συκοφάντιαν καὶ κατέπεισε τὸ φάρμακον. (Βλ. ΜΕΕ, τόμ. ΚΓ', σ. 2605 καὶ ἱστορ. Ἑλλήν. Ἔθνος, Ὁκεδοτικῆς Ἀθηνῶν, τόμ. Δ', σ. 76)

καθολου ὀλιγωτερον τιμῶν ἀπὸ οἰοιδήσατε ἐκ τῶν δια-
 σήμων ὡς πρὸς τὴν φιλιαν, καθ' ὅσον οὔτε συνελήφθην
 κοῖτατε ὅτι ἐσφαλὼν εἰς τὴν φιλιαν, ἄλλα κα' δι' ἑλα-
 θὼν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης, ὡς πρὸς
 τὴν ὁποίαν εἶμαι, (ἀπεκατι σοῦ) χρεωσθῆς ὅχι μόνον ἕ-
 νεκα τῆς κοινῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἀλλὰ καὶ διότι σέ
 ἀναγκάζω ἰδιαιτερώς ὡς εὐεργετὴν τόσον τοῦ ἑαυτοῦ
 15 μου, ὅσον τῆς πατρίδος (μας)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 273 (ΣΟΓ — OCLXXIII)⁴⁰ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ⁴¹ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΗΡΑ⁴²

Ἐπε δὴ εἶμαι τελεως πεπεσμένος δι' ἡ τιμότης σου
 μας ἀγάπῃ τούτων πολυ ὥστε τα συμφέροντα εἰς ἡμᾶς
 να τα θεωρῇ ἰδικά της, (διὰ τοῦτο) συγιστῶ εἰς τὴν ὑπέ-
 ροχον καλοκαγαθίαν σου τὸν λιαν σεβαστον ἀδελφόν
 μας Ἦραν τὸν ὁποῖον δὲν ἀποκαλοῦμεν ἀδελφόν μας
 5 ἔνεκα καποιᾶς συνηθείας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς τελειότη-
 τος καὶ ἀνυπερβλήτου φιλικῆς του διαθέσεως. Σε πα-
 ρακαλῶ λοιπον ἀφ' ἑνὸς να τὸν προσέξῃς φιλικῶς καὶ
 ἀφ' ἑτέρου να τοῦ προσφερῇς τὴν δυνατὴν εἰς σέ ὑποστή-
 ρixin εἰς ὅτι χρειάζεται τὴν μεγαλομυχιαν σου, εἰς τρό-
 πον ὥστε εἰς τὰ πολλὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἔχω ἡδὴ δοκιμά-
 10 σε ἐκ μέρους σου, να δυναμῇ να ὑπολογίζω καὶ αὐτὴν
 ἐδῶ τὴν εὐεργεσίαν

40 Εὑρέθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ Μ Β καὶ τοῦ 877

41 Ἡ ἀνωμμία τῶν παραληπτῶν ἐνίσταται ὅπως λέγεται εἰς τὸν πόθεν
 μήπως αἱ ἐπιστολαὶ περιέλθουν ἐν χεῖρι, ἐγθρῶν γενικῶς δὲ αἱ ἐπι-
 γραφαὶ ὀφείλουσι κυρίως εἰς τοὺς συλλογεῖς τῶν Ἐπιστολῶν

42 Τὸ ὄνομα τοῦ πατρικοῦ τοῦτου φανερὸν τοῦ Μ Β ἀπαντᾷ μόνον
 εἰς τὴν παρούσαν καὶ τὰς ἑπομεν. δύο ἐπιμένοντες συστηματικῶς ἐπὶ αὐτοῦ Ἐπι-
 πιστολῆς. Ὁ Ἦρας ἐπινοφαντεῖται ἐπ' ἐγθρῶν του, πλὴν ἀγνωστον ἐπὶ
 τίνων καὶ, διὰ τ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 274 (ΣΟΔ - ΟΣΛΧΧΙΝ)⁴³ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΝ ΗΜΕΡΙΟΝ⁴⁴

“Οτι ἡ φιλία καὶ οἶκε ὅτης μοι πρὸς τὸν λίαν σεβαστὸν ἀδελφόν Ἦραν ἤρχισεν ἀπο τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας καὶ παρέμεινε μέχρι τὸ γήρας μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὸ γνωρίζεις ὁ ἴδιος καλλίτερον ἀπο καθε ἄλλον Ἄλλ’ ἐπίσης καὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἐξοχοτητός σου μᾶς ἐχάρισεν ὁ Κύριος ἀπο τότε περὶπου, ἀφ’ ὅτου καὶ ἐπέτρεψε τὴν μεταξὺ μας⁴⁵ γνωριμίαν

Ἐπειδὴ λοιπὸν (οὗτος) ἔχει ἀνάγκην τῆς προστασίας σου, σὲ παρακαλῶ καὶ θερμῶς σὲ ἱκετεύω, χάρις εἰς τὴν παλαιάν σου εὐνοίαν ἀπεναντί μας καὶ ἐν ὧρει, τῆς ἀνάγκης ἡ ὅποια τώρα μᾶς πιέζει, τόσον πολὺ νὰ δώσης προσοχὴν καὶ νὰ θεωρήσης ὡς ἰδικήν σου τὴν ὑπόθεσιν του, ὥστε νὰ μὴ χρειασθῇ οὗτος καμμίαν ἄλλην ὑποστήριξιν ἀλλὰ νὰ ἐπιστρεψῇ εἰς ἡμᾶς ἀφοῦ κατορθωσῇ ὅλα ὅσα ἐπιθυμεῖ. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν εἰς τὰς πολλὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν δοκιμάσει ἐκ μέρους σου, θά δυνάμεθα νὰ ὑπολογιζώμεν καὶ αὐτὴν ἐδῶ, τὴν ὁποίαν δεχόμεθα μὴ θεωροῦντες ἄλλην μεγαλυτέραν δι’ ἡμᾶς οὔτε περισσότερον συμφέρουσαν

43. Βλ. σημ. 40.

44. Ἄγνωστος ἄλλοθεν ἀνώτατος πολιτικός ἐξουσιαστικός (=μᾶγιστρος) Ἰσχυρὸς καὶ ἡ γριπὴ Ἰμέριος, ὅστις μᾶλλον εἶναι διαφορετὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰμερίου (γέν. 316), διδασκάλου τοῦ ΜΒ εἰς Ἀθήνας

45. Δηλ. μεταξὺ Μ.Β. καὶ Ἦρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 275 (ΣΟΕ = CCLXXV)

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ, ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΗΡΑ

Με τὴν εὐμενῇ σου ὁ ἀθεσιν πρὸς τοὶ λίαν σεβαστὸν ἀδελφοὺν μῆς Ἡρᾶν τρόπον τινα πρὸς ἐλπίδας (καὶ ὑπεδέχθης) ταῖς ἐλπίδαίς μας παρηκολούθησας καὶ ἐφάρτις πρὸς αὐτοὺς ὑπερέτερος τῆς ἐπιστολῆς μας τοῦ, τοσοῦτον μὲν τὰς ὑπερβολὰς τῆς ἐλπίδος ὅπως εἰς ἐλπίδας πρὸς αὐτὸν ὅσον καὶ μὲν τὰς ἐξυπηρετήσεις εἰς καθὲν περιστάσει.

- 5 Ἀλλ' ὁμως καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ δὲν οὐνόμεθα νὰ ὑπομῶμεν σιωπῆσαι τὴν κατάστασιν τοῦ, παρυσκαλομένην τὴν ἐξολογὸν τιμωρίαν σου κατὰ τὴν προσθεοῖν καὶ πρὸς χάριν μας, εἰς τὸ πρὸς τοὺς ἀνδράς (τοὺς) ἐνδιαφερόμεν καὶ νὰ τοῖς ἀποστείλῃς ὅπως εἰς τὴν πατρίδα ἰσχυρότερον (καὶ ὑπερέτερον) ἀπὸ τῆς (συκοφαντικῆς) προσβολῆς ἐκ μερὲς τῶν ἐχθρῶν τοῦ. Διότι τώρα τοιαύτην δὲν εὐρισκεται ἐξω ἀπὸ τοῦ στοχασμοῦ τῶν θελῶν τοῦ φθόνου, καθ' ὅσον πολλοὶ ἐπιχειροῦν νὰ τοὺς ταραξοῦν τὴν γαλήνην τοῦ θείου τοῦ Ἐκκλησιᾶς δὲ αὐτῶν (τῶν συκοφαντῶν) θὰ εἰρῶνται μὲν καὶ μοι, ἀκατάλυτον ἀσφάλειαν εἶναι δηλαδὴ οὗ ὁ ὅς θελήσῃς νὰ θεσπῇς ὑπεράνω τοῦ ἀνδρός τὴν (προστατευτικὴν σου) χεῖρα.
- 10

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 276 (ΣΟΕ = CCLXXVI)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΜΑΤΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ⁴⁶

Ἀκόμη καὶ ὁ κοινὸς εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νόμος τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὴν ἡλικίαν τοὺς θεωρεῖ κοι-

46 Βλ. πρὸς 40 41 καὶ 42. Κατὰ τὸν κωδ. V «ἐφ' αὐτῷ», δηλ. «Ἡμεῖς» κατὰ δὲ τὸν, LC «ἐπ' αὐτῷ», «ἐφ' αὐτῷ».

47 Εὐρίστη κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκ τῶν Μ Β.

48 Ὁ Ἀρμάτιος ὅπως καλεῖται, «μὲν», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ μαγαζιῶντος πρεσβυτέρου πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν υἱὸς τοῦ εἶναι ὁ γινώσκων ἀλλοθεν. Ἐκ τῆς ἑξῆς μανθάνομεν ὅτι δὲν ἦτο Χριστιανὸς διὰ καὶ ἡ α., Ἰσχυρὸν προσχέροντος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐλάττωσεν αὐτόν. Ἡ ἑξῆς τοῦ Μ Β, καὶ τοῦ Ἀρμάτιος, εἶναι χαρακτηριστικὴ διὰ τὴν ἀπότητα, ἀλλὰ καὶ πειστικότητα αὐτοῦ.

- 5 νους πατέρας ἐνῶ ὁ ἰδ-αιτερος ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ἡ-
 μας τοὺς γεροντάς μᾶς τοποθετεῖ εἰς τὴν θέσιν τῶν γονε-
 ῶν δια τοὺς νεωτεροὺς. Συνεπῶς μὴ με θεωρήσης ὡς ἀ-
 νάρμοστοι· μῆτε ὡς ἀσχολούμενοι ἐξω ἀπὸ τα ὠριμέ-
 να (καὶ νομῖμα καθήκοντα μου), ἐὰν χάριν τοῦ πατρὸς
 σου μεσολαθῶ ἐγὼ πρὸς σέ. Ταύτου λόγου τὴν ὑπακοὴν
 νομίζομεν ὅτι πρέπει πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν εἰς τα ἄλλα (δια-
 φυμα) ζητήματα καθ' ὅτι εἶσαι ὑπολόγος (εἰς σε) ὡς
 πρὸς τὸ σῶμα, τὸσον κατὰ τοῖ φυσικοὺς νόμους ὅσον καὶ
 κατὰ τοὺς πολιτικοὺς τοῦτον, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁποῦν κυ-
 βερῶμεθα. Ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν ὁμως ἐφ' ὅσον τὴν ἐφε-
 ρεν ἐκ θείας πηγῆς ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον· πρέπει νὰ
 10 νομίζωμεν ὅτι ὑποκεταί εἰς ἄλλους καὶ ὅτι ὀφείλονται ἀ-
 πό αὐτὴν εἰς τὸν Θεόν· τὰ πρῶτα ἐξ ὧν τῶν καθήκόν-
 των

- Αφοῦ λοιπόν (οὗτος) ἐξελεξε τὸν Θεὸν ἡμῶν τῶν
 Χριστιανῶν τὸν ἀληθινὸν ἀντι τῶν πολλῶν ἰδ-κῶν σας
 (θεῶν) οἱ ὅποιοι λατρεύονται με ὑλικά συμβόλαια, μὴ ὀρ-
 γίζεσθαι ἐναντίον τοῦ Τουναντίου· μάλιστα, πρέπει καὶ νὰ
 15 θαυμάζης τὴν ευγενεῖαν τῆς ψυχῆς του, ὅ· ὅτι, ἀκόμη καὶ
 ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῇ πατρικῇ ὑπακοῇ ἐκρίτε προτι-
 μότερον τὸν στεῖνον δεσμὸν τοῦ μετὰ Θεὸν μεσθ' τῆς ἀ-
 ληθοῦς ἐπιγνωσεως καὶ τοῦ ἐναρέτου θείου. Ἀσφαλῶς δὲ
 θὰ σε καμψῇ καὶ ἡ δια ἡ φύσις (ὡς πατέρα) ἄλλα καὶ
 ὁ πρᾶος καὶ ἡμερὸς χαρακτήρ σου πρὸς ὅλους δὲν θὰ
 20 σὲ ἀφήσῃ καθόλου νὰ λυπηθῇς ἐξ αἰτίας του. Ἐξ ἄλλου
 ὁπωσδήποτε δεῖ θὰ περφορήσης οὔτε τὴν ἰδ-κὴν μας
 μεσ-τεῖαν ἢ μάλλον τῆς πόλεώς σου τὴν μεσ-τεῖαν ἢ ὁ-
 ποία γίνεται δια μεσοὺ ἡμῶν. Διότι οἱ συμπολῖται σου⁴⁹,
 χάρις εἰς τὴν πρὸς σέ στοργὴν καὶ τὰς προσευχάς (τῶν)
 νὰ σοῦ χαρισθοῦν ὅλα τα ἀγαθὰ νομίζουσι ὅτι καὶ σὲ τὸν
 ἴδιον ἔχουν (ἤδη) ὑποδεχθῇ ὡς Χριστιανόν· τὸσον πολὺ
 τοὺς κατέστησε περιχαρεῖς κάποια φήμη ἢ ὁποία ἐφθα-
 σεν ἐξ αἰφνης εἰς τὴν πόλιν.

49 Εἰς τὸ κεῖμενον ἡ ἀναφορὰ ἐνῶν «ἡ» (1^η πάλ.) = οἱ συμπο-
 λῖται σου. Ο δὲ κῶδ. C ἔχει «τῇ» ἀναφῇν ἐνῶν.

ἀπο τῆς καθίδιαν μας τὴν δουλίαν, ὥστε μετὰ πολλοῦ
 θάρρους νὰ παραφώσκῃς εἰς σε γὰρ ἀνθρώπων συγγε-
 νῶν μας ἀφ' ἑνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀξίων τῆς λύτης τῆς
 5 ἐκείνης· ὁ ἀγαθὸς γὰρ Μπαρτὰ ἐπιχορηγῶν τῆς παροι-
 σῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς κατέχει δὲ ἐμὲ θεοὺν σου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν (οὕτως) ἔχει ἀναγκὴν μόνον ἀπὸ τὴν
 ἰδική σου ἐμμενῇ ὁ ἄρσεν· διὰ ταῦτα γὰρ ὅτι ἐπέω-
 κεν κρινεῖν ἡμεῖς νὰ ἐγείρῃ τὴν ἐπιστολήν σου πρὸς
 αὐτὸς κατέγραψεν.⁶⁵ (ρᾶθρον καὶ μεστειαν) σὺ πρὸς
 πολλὰς περιπτώσεις καὶ ἵσχυς τῆς ἐκκαθάρσεως
 10 ἐκείνης ταῖς ζητηματικαῖς καὶ ἡσυχαστικαῖς μεθ' ὧν
 σὺ εἶς· γὰρ νὰ τὴν βραβεύῃς. Οὕτως ὅστις λαπὸν με-
 τὰ ἐνταλμάτων σου, εἰς τὴν ἐπιστολὴν οὕτως ὅτι ἐπιδώκεν
 ἄλλα καὶ ἐνὶ τῇ διέκδοξί· νὰ ὑπερηφανεύωμαι ὅτι μοῦ
 ἔχει δοθῇ ἀπὸ τοῦ γὰρ καὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ τῆς
 15 ὁ ὁμοῦ τοῦ σὺ γὰρ εἰς μὲν τοὺς Ἀσσυρίους· δικαίως το-
 κέτας καὶ προσφυγίας (ζητούντας βοήθειαν καὶ προσ-
 τασίαν)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 281 (ΣΠΑ — CCCLXXXI)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΑΡΧΟΝ ΜΟΔΕΣΤΟΝ⁶⁶

Δατηρῶ εἰς τὴν μήμην μου τὴν μετὰ ἀληθινοῦ σου τὴν
 (πρὸς ἐμέ) ὅτι δηρὸν ἐπὶ ἐπὶ τὰς ἀλλοτρίους σου διότι
 ὅς μοι ἔδωκες καὶ τὸ θάνατον· ἀπὸ τοῦ ἐπιστολῆς
 πρὸς τὴν ἐξουσίαν σου· καὶ ὡς λαπὸν γρηγορῶς τῆς δωρε-
 ᾶς καὶ ἐπωφελείας τῆς λύτης φιλανθρώπου (αὐτῆς) χά-
 ριτος ἀφ' ἑνός μετὰ τὸ νὰ ἐκκαρπύω τὸν ἐκκαρπύοντα, ὁ ἀ-
 λεγόμενος καὶ ἐκκαρπύων· σπῆναι καὶ ἀφ' ἑτέρου
 5 μοι τὸ νὰ διδῶ τὴν εὐκαρίαν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν σου
 σου νὰ μὴς τιμᾷ μετὰ τὰς ἀποκρίσεις (της).

Ἐπειδὴ λοιπὸν παρεκάλεσα τὴν καλωσύνην σου χά-

65. Βλ. σημ. 88.

66. Βλ. σημ. 60 καὶ 61.

- καλῶς οἱ ὅσους διαγούμῃ τὴν ζωὴν θα σέβῃ
 15 σῆς περισσότερο ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ θα θελήσῃς κα-
 τοὺς κάμεις σιγῶνους θεῶν καὶ σὺ ὥστε δαίτῃς εἰς τὴν
 λικῆς διαγωγῆς τῶν καὶ ἐξουσίαν σου (παρακαλοῦντες)
 τὸν Κύριον (προς χάριν σου)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 285 (ΣΠΕ Γ'CLXXXV)⁷⁴ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΕΩΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (ΑΠΟ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ)

- Ὁ ἴδιος ὁ οἰκονομὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀσχο-
 λούμενος μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κτημάτων τῆς ἐκκλησίας ὁ ἐ-
 πιστοπὸς εἰς σε τῆς παρρησίας ἐπιτομῆς ὁ ἀντιπρόεδρος
 (πνευματικός) ἰός (μὲν) τάδε⁷⁵ Εἰς τοῦτον κάμει τὴν
 5 χάριν ὡς προς ὅσα ἀναφέρει, εἰς τὴν κοσμιότητα σου καὶ
 δωσῇς τοσούτον παρρησιαῖς λόγοι ὅσοι καὶ προσοχὴν δι-
 ὅσα σε διασώζονται ὥστε τοῦλαχιστον ἀπὸ τώρα (καὶ
 εἰς τὸ ἐξῆς) νὰ δυνηθῇ ἡ Ἐκκλησία ν' ἀνταλλάξῃ καὶ ν'
 ἀπολλάξῃ ἀπὸ τὴν πολυκεφαλὸν αὐτῇ ὑδρῶν⁷⁶ (τῆς φο-
 ρολογίας) Διότι ἡ περιουσία τῶν πτωγῶν εἶναι τοσαύ-
 τη, ὥστε (χρεάζεται) ἡμεῖς πάντοτε ν' ἀναζητήσωμεν
 10 τὸν ἐνοικιαστήν, τῆς καθ' ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐξοδεύει πε-
 ρισότερα παρὰ κερδίζει κατὰ τὰ κτήματά (τῆς)

74. Εἰς τὴν κατὰ τὴν παρρησίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Μ Β Β) καὶ
 σημ. 73.

75. Καὶ ἡμεῖς, τὸν ἐκκλησιαστικόν, συσταθέντες ἐκ πολλῶν, ἀρκεσθῆναι εἰς
 τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐπιτομῆς καὶ πνευματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐκκλησίας τὸ δ
 τοῦτο ἐκκλησιαστικόν. Ὁ ἀποστολὴς δὲ τῆς ἐκκλησίας ἀποδέκτῃν ὁ κοινότης, ἐπι-
 στήμον.

76. Παρρησιαῖς τῆς τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὁ μὲν καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησιαστικόν
 ἀποστολὴν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν
 ἐκκλησιαστικὴν, παρὰ τὰ ἐκκλησιαστικὴν τῆς ἐκκλησίας Πνευματικῆς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Μ
 λοι τοῦ Ἀποστόλου.

77. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἀποστολὴν οἱ μοναχοὶ
 ἰσχυρῶς καὶ ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς
 μὲν τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησιαστικὸς, ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἐκκλησιαστικὸς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 286 (ΣΠΤ — CCLXXXV.)⁷⁰ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑ⁹

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐνταῦθα πατήγειρην¹⁰ εἰρέθησαν
 μερικοὶ κακοποιοὶ, οἱ ὅποιοι, παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυ-
 ρίου, ἔκλεψαν εὐτελεῖ ἐνδοξαῖα πτωχῶν¹¹ ἀνθρώπων
 τοὺς ὅποιοις ἐπρεπεῖ νὰ ἐνδοῦνται μάλιστ' ἀπὸ παρὰ νὰ ἐκδο-
 5 ούν, θεβαιοῶς τοὺς συνελθόντες οἱ ὑπεσθύνοντες τῆς ἐκκλησι-
 ασιτικῆς εὐταξίας. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπειδὴ ἐνόμισα ὅτι προσω-
 πικῶς σε ἐνδιώφerei ἡ κράτησις τῶν τοσούτων, καθ' ὅτι
 ἀσχολεῖσαι μετὰ δημοσίων πραγματά, σου γράφω διὰ νὰ
 σου γνωρίσω ὅτι τὰ ἀδικήματα τὰ ὅποια γίνονται εἰς
 τὰς Ἐκκλησίας πρεπεῖ νὰ λαμβάνουσι τὴν πρεπούσαν δι-
 10 ὀρθωσιν ἀπὸ ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἐνοχλοῦνται καθόλου με-
 αῦτα οἱ δικασταί.¹²

Διὰ τοῦτο (λοιπὸν) καὶ τὰ κατασχεθέντα κλοπι-
 10 μαια τῶν, ταῦτά τε ἀναφέρει ἡ εἰς χεῖρας σου εὐρύσκο-
 μενη (ἤδη) καταστάσις καταγραφῆς καὶ τὸ ἐνώπιον ὁ-

78. Bl. σημ. 74.

70 Bl. τὸ καὶ ἐν τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Οὐδὲν ἔστι
 ἐπεὶ οὐδὲν ἐπὶ τῇ καταστάσει τῶν ἐκείνων τῆς ἀναφορᾶς αὐτοῦ ἐν τὸν κείμενα
 (στ. 19), ἀντίθετον δικαστικόν.

80 Bl. τὸ καὶ ἐν τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 πάντηγριν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 μόνον τὴν ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 περὶ τῆς ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 80 φύλτου (7 Σεπτ., Bl. ἀντ. σημ. 68).

81 Bl. τὸ καὶ ἐν τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 Πρὸς καὶ σημ. 77.

82 Πρὸς Α' Κορ. δ' 1 δ' οὐκ ἐν ἐν ὑμῖν (τοῖς Χριστιανοῖς)
 σοφία, οὐδὲ εἰς ὅς θνητίζονται ὁ ἀπὸ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 (στ. 5, '18) ὁ ἐπὶ τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 οἱ ἐπεὶ τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis. Ἡ δὲ ἐνταύτῃ ἀναφέρει
 θεῖον ἐκκλησιαστικόν δικαίον ἀλλὰ ἀναφέρειτε νομοτυπῶς καὶ εἰς τὰ
 ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα. Ὡς γνωρίζον ὅτι καὶ τῇ ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis
 διαδοχικῶν λαμβάνει ὅτι τὰ μέγιστα μέρη ἀπὸ τῆς ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis
 κρατικῶν δικαστικῶν ὀργάνων ἀνάγκης τῆς ἐνταύτῃ ἀπὸ Commentariensis

- Κυριον Διότι. ἔχει γραφή «ἐὰν ὁ ἀδελφός σου ἁμαρτή
στῇ ἔλεγε τοι (ἴδια τερως) μεταξὺ σου καὶ αὐτοῦ (μό-
νου) Ἐὰν δὲν σέ ἀκούσῃ πάραι (μαζί, σοι καὶ) κάποιον
5 ἄλλον Ἐὰν ὁμως μὴτε το-σούτοτρόπως ἀκούσῃ ἀνέφερε
(σχετικῶς) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἐπὶ δε παρακλήσῃ καὶ
τὴν Ἐκκλησίαν ὥς εἶπαι δ' ἔσε πλεον, ὅπως ὁ εἰδὼν λα-
τρῆς καὶ ὁ τιμῶνς⁹⁰

- Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ μετὰ τὸν ἐδῶ κα-
τηγορήθη δ' αὖ πρῶτη φοράν, ἔπειτα ἡλεγχθῇ ἐσωπιον
ἑνος καὶ δευτερου (προσωπου, τῇ δε τριτῇ φοράν ἐσω-
πιον τῆς Ἐκκλησίας Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπὶ τῶς διεμμερτηρῇ
10 θημεν εἰς αὐτοὺς καὶ δὲν ἐδεχθῇ (συμμορφωσιν) ὥς εἶναι
εἰς τὸ ἐξῆς ἀφωρ σμένος Ἐπίσης ὥς ἀνακοινωθῇ εἰς ὁ-
λοκληρον τὴν κωμῆν ὅτι πρέπει νὰ μὴ γινῶτα δεκτός εἰς
κάθε σχέτιν κοινωτικῇ καὶ θιωτικῇ εἰς τρόπον ὥστε
ἐξ αἰτίας τῆς μη συν-ααστροφῆς μας μαζί, του τοῦ γινῆ
οὗτος τελεία τροφή εἰς τὸν Δ.σθολόν⁹¹

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 289 (ΣΠΘ ΩΣΙΧΧΙΧ)⁹²

ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ΧΑΡΙΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝΗΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ⁹³

Ἐπειδὴ προσωπικῶς κρίνω δι. εἶναι ἰσοβαθμιον ἀ-
μάρτημα τὸσεν τῶν ἀφήγη κατεῖς ἀνεπιτιμήτους ὅσους
ἀμαρτανούν ὅσων καὶ νὰ υπερβάσῃ τὴν ὠρισμένην τιμω-
ρίαν, ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν ἐδῶ τὴν κατὰ τὴν γνώμην μου

90. Ματθ 18, 15 - 18. Πρβλ. καὶ σημ 87

91. Πρβλ. Α. Τμ. Ι 30. «ὁ, παρέδωκε τῷ Σατανᾷ, ἵνα καὶ
θευθῶς μὴ διαφευγῇ» καὶ Α. ἑστ. 56 παραδόντα τὸν πούτου τῷ
Σατανᾷ καὶ διαβρὸν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ πᾶν τὸ ἐν τῇ γῇ, τῇ ἐκ-
ρίαν. Σατῶς διχαζὲν ἐκ τῆς τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶναι παρθενοῦ, καὶ σω-
στικός, καθὼς καὶ τῶν ἀποτῶν ἐκ τῆς ἐκκλήσεως αὐτῶν ἐκ τῶν
ἡ ἀπαθῆς παρθενοῦ καὶ ἐκ τῆς σαρκί, καὶ ὁ «διαβρὸν, τῇ σαρκί»,
ἥτοι ἡ ἀπαθῆς ἐκ τῶν κατ' ἐξῆς ἐκ τῆς ἐκκλήσεως ἀφ' ἑαυτοῦ
καὶ διαβρῶν. Ἀπαθῆς ἐκ τῆς μετὰ τὴν πρῶτην εἰς τὸν ἐν γένε τρό-
πον χωρητικῆς τῶν φαρμάκων ποσῶν, ὥστε εἰς περιπτώσεως σκληρότητας
καὶ πόρωσιν τὴν εὐθύναν νὰ υπέρῃ ἀκέραιον ὁ ἐπιτιμώμενος καὶ ὅχι, εἰ
ἐπιτιμώμετος.

92. Ἐγγραφή μεταξὺ 870 - 78.

93. Ο τίτλος «τῶν συλλογῶν» «περὶ γυναικὸς καταπαυομένης» εἶναι.

30 δε λεγουσι θεθαίως ὅτι ληπονται ἀλλὰ δὲν συμπονοῦν ἄλλοι, παλιν πεθοντα ὅτι εἶνα ἀληθεῖς αἱ κακολογίαι, ἐνῶ ἄλλοι εὗρισκονται εἰς ἀμφωβουλαι ἐπεὶ δὲ διδοῦν προσοχὴν εἰς τοὺς πολλοὺς ὁρκούς τοι

Τούτουαιτιο, δὲ, ἵπάρχε κανε ρς ὁ ὅποιος ια με συμπο-
 35 νη ἀλλ ὁτιως τῶρα ἡσθαίθη, ὅτι εἶμα ἐρημικ καὶ θρη-
 νῶ τον ἑαυτὸν μοι δ ὅτ (δὲν, ἔγω) οὔτε ἀδελφὸν οὔτε
 φίλον οὔτε συγγενῆ οὔτε δοῦλον οὔτε ἐλευθέρου δὲν ἔ-
 χω κανετα παντελῶς ἀνθρώποι ὁ ὅποιος ια με συμπονή
 Δ. αὐτο κα ὅπως εἶνα φυσικοι, διαπιστωιῶ ὅτ μονη
 ἐγω εἶμα, ἡ ἀθλιώτερα (γεννῇ) τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποι-
 αν (πολ.) υπαρχε τόση πολλὴ σπάνις ἀνθρώπων, οἱ ὁ-
 ποιοι κα κοσῶν τῆς ποιηρικαι⁹⁸ Ἀλλ οὔτε δὲν φαντά-
 ζοντα ὅτι ἡ προσβολὴ ἡ ὁποια γίνεται μετὰ τοὺς συμπα-
 τῶν προχωρεῖ κακὰ κῶς καὶ κάποτε θα φθαῖ κα εἰς
 αὐτοὺς τοὺς ἰδιους⁹⁹

40 Αὐτα καὶ ἄλλα πολὺ ἀκομῇ συγκινητικώτερα μὲ ἀ-
 περιγραπτα δακρυα ἀφου διηγήθη (ἡ παρθενοίς) εἰς ἐ-
 με ἀπεχωρησε χωρὶς ὅτε ἐμε (τοὺ ἰδιον) ἀφῆσιν ἐλευ-
 θερον ἀπο τας μορφάς (τῆς) Δ ὅτ (ἐμ, ἐγώ) ἐνῶ θα ἔ-
 45 πρεπε να συμπασχω μαζ τῆς πατρικῆς μένω ἀδσφο-
 ρος ἐνώπιον ἐνός τόσοι μεγάλου λακοῦ κα, δεκνω φι-
 λασοφικῇ ἀπαθείαι δια τα ξένα παθηματα «Να δὲν με
 προτρέπεις να περιφρονήσω τὴν ἀπώλειαν τῶν χρημά-
 των οὔτε να ὑπομένω τοὺς σωματικούς πόνους ἀλλὰ να
 ζημωθῶ εἰς τὴν ἰδίαν τὴν ὑπόληψιν ἡ προσβολὴ τῆς ὁ-
 ποιας κατατιτᾷ κοινὴ ζημία τοῦ Κληρου¹⁰⁰»

“Ὅτι ἀσπόνθως θέλεις ν ἀπαντήσω εἰς αὐτὰ τὰ λόγια,
 κρίνε το μόνος σου ὡ θαύμασε, καθ’ ὅτ, ὁ ἴδιος ἔχω
 λάθει τὴν ἀπόφασιν να μὴ παραδίδω εἰς τὰς (κρατικὰς)

98 Ε. 1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

99 Ε. 1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

100. Βλ. σημ. 93.

ιδιωτικοῦ μας θ.ο.ν. πολλάκις δώσωμεν εἰς τοὺς ε.λους ἀ-
ριστας συμβουλίας ἀκριβή και ὅταν φανῶμεν, πε-στι-
κοι εἰς δόλους μᾶς συμβιβάζονται. δεῖ, δυσχερὲς τοῦ με-
θα Απειαιτίας, ὅπου, δεῖ, ἄγρει σκέψας ἀ.θροῦπι η
ἀλλ' ἀπόφας τοῦ Θεοῦ θα δυσχερῆσθῶμεν, ὅτι δεῖ
πρὸ τῆς ἀθροῦπι ἀκούῃ και ἀπὸ τὰς κρίσεις τοῦ Θεοῦ,
35 Ἐάν ἐπομένως (το ἀξίωμα) διδεταῖ ἐκ μερὶς τῶ ἀν-
θρώπου, τι χρειαζέται καὶ το ζητῇ ἀπο ἡμᾶς και δεῖ, το
λαμβάνει ὁ ἴδιος ἀπο τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἐάν, ὅμως διδεταῖ
ἐκ μερὶς τοῦ Κυρίου θα ἔπρεπε να προσευχεται και ἄλ-
να λ.πῆτα. Εἰς δὲ τῇ προσευχῇ να μὴ ζητῇ να γ.η)
το ἴδιον τοῦ θελήμα ἀλλὰ να ἐμπιστεύεται εἰς τὸν κυ-
θερητην τοῦ σ.φ.ε.ρο.ν.τος (μας) Θεοῦ.

Εἴθε λοιποὶ ὁ Ἄγιος Θεὸς να ἀπομακρυνῇ κάθε δο-
40 κ.η. λ.πῆρῶν, περιστάσεων, ἀπο τῇ εἰ.αι.ας και τὸ
σον, εἰς σε τοῦ ἴδιου, δόξα και εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς
σ.η.να προσθεσθῇ θ.ο.ν. ἀνοσον καὶ ἀβλαστῇ μέ κάθε ευδαι-
μονίαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 291 (ΣΖΑ (ΣΧΣΙ) 10

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ¹

10 να γράφω δ.λα δ.σα σκεπτομαι δεῖ το θεωρῶ οὔτε
συμφωνοῖν προς τὰ ὅρα τῆς ἐπιστολῆς, οὔτε γενικῶς ἀρ-
μόζον, εἰς το ἐπιστολικὸν εἶδος. Εἰ ἄλλως ὅμως και τὸ
να τα ἀποσιωπήσω μοι εἶνα σ.γε.δο. ἀδυνατῶν καθ' ὅτι
ἡ καρδία μου φλεγεταῖ ἀπὸ δικαιοῦ θυμοῦ ἐ.π.τι.οῦν σου
Θ ἀκολουθητῶ λοιποὶ μέση ὁδὸν ἀλλὰ δηλαδὴ θα γρα-
5 ψω καὶ ἄλλα θα παραλείψω. Δ.ότι θέλω να σε ἐπ.π.λη.

100. Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418).

107. 1) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 2) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 3) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 4) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 5) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 6) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 7) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 8) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 9) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418). 10) Ἐγγραφή μεταξὺ 370 78, μεταξὺ τῆν Ἐπιστ. 24 (62, 1 ΜΗΑ, σ. 149 καὶ 152, σ. 418).

Σ. ... τ ... ο ... ὄρθου ... με παρρησίαν ἰσοῦ καὶ φίλου.

- 10 Ἀρα γὰρ ἐπὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐκείνος τοῦ ὁποῦν ἀπὸ τῆς παθολογίας (τοῦ) ἡλικίας ... ὅτι τοῦτο ἐστὶν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸν ακριβήτορα ἀσκητικὴν βίαν ὥστε ναυπηγῆσαι τὴν ἀμετρίαν εἰς αὐτά, (Σ. ... πρὸς τὴν ἀκρίβειαν) ἀφοῦ ἐπὶ τῇ ... ἐξέταξις με καθεστρεψαί, ὅτι ὅταν τε τρεῖς ναυπηγῆς δὲ ναυπηγεῖσθαι μετὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀκρίβειαν περὶ τοῦ ὁμοῦ ναυπηγῆς κρῖναι ἀμείνων τὴν ζωὴν ἀπὸ τῆς γνωμῆναι ἀλλων. Καὶ ἐν τούτῳ τὸ πρὸς ἀμείνων εἰς τοὺς φίλους ἀχρηστὸς μηδὲν τοὺς ἐχθρούς κατεργασίας τὸ ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἐντροπὴν ἐκ μέρους τοῦ πληθους τὴν φοβέσθαι ὡς καὶ τὸ δὲ ἐν τούτῳ δὲν ἀλλοιοῦνται ὅτι ἐν τούτῳ ἀσχηματίζονται μετὰ αὐτὰ γὰρ ναυπηγῆσαι ἀντιλαμβάνεσθαι παρρησίαις τὴν (πρὸς τὴν) ἀνωτέραν ζωὴν (σε).

Διότι περὶ τοῦ διδόναι εἶναι διενεχθῆναι εἰς ὁδοῦν κινήσας σὺν ἡλικίᾳ καὶ εἰς τὰς ἀλλοιοῦν καὶ τὴν ὁδοῦν ὁδοῦν τοῦ κόσμου τοῦτο καὶ εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ὁδοῦν.

11 ... τ ... ο ... ὄρθου ... με παρρησίαν ἰσοῦ καὶ φίλου.

12 ... τ ... ο ... ὄρθου ... με παρρησίαν ἰσοῦ καὶ φίλου.

13 ... τ ... ο ... ὄρθου ... με παρρησίαν ἰσοῦ καὶ φίλου.

20 γω, ἢ· εἶνα γεωστή ἀφ' ἑνός ἢ θείου Γραφῆ· με ὅσα
 τὰς ὑποστάσεις καὶ τῶν στοιχείων καὶ ἡ ἰδία φύσις εἶναι γε-
 25 ωστή με σχεττικῶς παραδεδωμένα. Πρῶτον, εἶνα εἶτε
 λαὸς ἀδελφῶν καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν ἀγαθῶν γυμνα-
 σίων καὶ ἡγεμονία. Ἐπειτα εἰς τὰ ἀντιθέτα ὁρίσται
 δουλεία καὶ ἡ γυνὴ ὅπως ἐφθάρται συγγενικῶς εἰς τὰ αὐτὰ
 εἰς τὰς ἀδελφὰς καὶ τὰς δεχόμεναι γυναικας καὶ τὰς
 25 δουλεύουσας αὐτάς· καὶ εἰς τὴν δουλείαν καὶ τὴν τῶν ἀ-
 νδρῶν. Εἰς αὐτὰς ὁφθαλμοὶ εἰσάγει προσηλωθῶν
 καὶ εἰς τὴν δουλείαν ὁφθαλμοὶ εἰσάγει ἀντικειμένην, δέον
 ναὶ τὰ ἀντικειμένην εἰς ἀκριβεστάτην δικαιοσύνην ἔργον
 καὶ ἐπὶ τὰ μέγιστα τὴν δικαιοσύνην παραδίδεται ἀπὸ
 τῆς φύσεως καὶ τῆς αὐτῆς ἀπορίας (Αἰετὶς Γραφῆς
 δέον εἶνα ὁλοκληρῶς καὶ ἐκτελεσθῆναι καὶ ἡγεμονία
 30 ποιοῦν ὡς λέγει (ἡ παροῦσα) καὶ κομίζω γλαυκα εἰς
 τοὺς Ἀθηναίους·

30 Διὰ τὴν ἀνάγκην γινώσκοντες τὰ ἀμικτὰ δηλαδὴ τὰς
 κοσμικὰς θεωρίας ἀντικειμένης καὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς εὐ-
 σεβείας· Ἡ πῶς δὲν ἀπὸ συγκριτικῶν ἀπὸ τῶν θεω-

111 H... M... 24
 112 H... M... 21
 113 H... K... 14
 114 H... 21
 115 H... 21

116 H... 21
 117 H... 21
 118 H... 21
 119 H... 21
 120 H... 21

121 H... 21
 122 H... 21
 123 H... 21
 124 H... 21
 125 H... 21
 126 H... 21
 127 H... 21
 128 H... 21
 129 H... 21
 130 H... 21
 131 H... 21
 132 H... 21
 133 H... 21
 134 H... 21
 135 H... 21
 136 H... 21
 137 H... 21
 138 H... 21
 139 H... 21
 140 H... 21
 141 H... 21
 142 H... 21
 143 H... 21
 144 H... 21
 145 H... 21
 146 H... 21
 147 H... 21
 148 H... 21
 149 H... 21
 150 H... 21
 151 H... 21
 152 H... 21
 153 H... 21
 154 H... 21
 155 H... 21
 156 H... 21
 157 H... 21
 158 H... 21
 159 H... 21
 160 H... 21
 161 H... 21
 162 H... 21
 163 H... 21
 164 H... 21
 165 H... 21
 166 H... 21
 167 H... 21
 168 H... 21
 169 H... 21
 170 H... 21
 171 H... 21
 172 H... 21
 173 H... 21
 174 H... 21
 175 H... 21
 176 H... 21
 177 H... 21
 178 H... 21
 179 H... 21
 180 H... 21
 181 H... 21
 182 H... 21
 183 H... 21
 184 H... 21
 185 H... 21
 186 H... 21
 187 H... 21
 188 H... 21
 189 H... 21
 190 H... 21
 191 H... 21
 192 H... 21
 193 H... 21
 194 H... 21
 195 H... 21
 196 H... 21
 197 H... 21
 198 H... 21
 199 H... 21
 200 H... 21

[illegible]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 243 (ΣΤΓ - (Χ))

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ·

Ὡς ἴδεν ὁ ἀκούων σου ὅτι κατὰ τὸ ἐκείνω με
ταύτην χρόνον ἄφρονος ἐστίν ὁ πᾶς τῆς

[illegible][illegible]

χρῆρος. Ἐπετα πως πηγαινοῦν αἱ ἄλλαι θιωτικαὶ ὑπο-
 θεσεῖς. Ἄρα γε συμβαίνει συμφωνῶς μετὴν θέλησιν
 σου ὅπως θεότιος εὐχόμεθα καὶ ὅπως εἶνα πρεποῖ εἰς
 τὴν προαρεσὶν σου. Δὲν οὕτως εἰς ὅσους ἡ δαίνο-
 5 εἶναι ἐπ' ἄρεπης εἰς μεταβολὴν εἰς αὐτοὺς δε, εἶναι κα-
 θολοὶ ἄφυσ καὶ καὶ ὁ θεὸς κα εἶναι ἀτακτος. Τοῦναντίον
 εἰς ὅσους ἡ γνῶμη εἶναι στερεωμένη καὶ παύσει στα-
 θερά καὶ ἡ δαίνο, εἶναι ἐπόμενον κα δαγού τὴν
 ζῶντων συμφωνῶς μετὴν προαρεσὶν (των.)

Καὶ πρῶτον εἰς τὸν κυβερνητὴν πλοίου θεβαιῶς
 δέν εἶναι ἐλευθεροὶ κα κομῆ γαλήνη. ὅταν θελῇ τοῦ
 10 ναντίον εἰς ἡμᾶς το κα καθιστῶμεν τοι θεοὶ μᾶς ἀκυ-
 μαίνο, εἶναι καλωτάτο, ἐάν κατασγᾶσῃ μᾶς ἐσω-
 τερικὰς ταρμακὰς αὐτοῖς μᾶς ἐγείρῃται ἀπὸ τα πά-
 θη κα καί τῃ τῇ γνῶμῃ μᾶς ὑπερτερὰ ἀπὸ ὅσα
 μᾶς προσβάλλου, ἐξῶθεν. Δὲν ἀληθῶς οὔτε ζημιαί οὔτε
 ἀσθενεῖα οὔτε αὐτὰ ἀλλὰ δυσκολαὶ τῶν θεοὶ θα θίξουσιν
 15 τοι ἐναρετο. ἐφ' ὅσον κρατῇ τῇ δικαιοσύνῃ του οὕτως
 ὥστε κα συμπορεύεται μετὸν θεοὶ καὶ ἀντιβῇ τὸ
 μέλλον κα κα ὑπερβαίνει μετὰ τῇ καὶ ἐκλογῇ
 τῇ τρεῖς μᾶς ἡ ὅπου ἐρετα ἀπ' αὐτοῦ. Ἐνῶ αὐτὸ
 θέτως ὅσοι τοῖς, στο, εἶναι αὐτοῖς κα εἰς τὸς θιω-
 τικὰς μερίμνας ὥστε παύσασθαι πηγά τα ὅπου εἰς
 ματὴν φέρουσιν περὰ, συροντα κατὰ κάτω μᾶς μετὰ
 20 ζῶα

Ἀλλ' ὅμως σὲ τόσοι μόνον μᾶς ἐπέτρεψαν αἱ περι-
 στάσεις κα ἰδῶμεν ὅσοι (θελοῦνται) εἰς τὸ πέλγος ὁ-
 σοι (συναντῶνται καὶ) ἀντιπαρέρχονται ὁ εἰς τοὶ ἄλ-
 25 λων. Ἐν τοῖς ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν ἀκόμη καὶ ἀπὸ
 τὸν ὄντα κα ἀναγκάσει κανεῖς ὁλόκληροι τον λείον-
 τα. (κρῖνοις) ἀπὸ τῇ μ' ἡ καὶ ἐμπερᾶν (μᾶς) νο-
 μίζομεν ὅτι σε ἔχομεν γ' ὡρῖσε ἑταρκῶς Δ. αὐτὸ καὶ
 θεωροῦμεν σπουδαῖον πρᾶγμα τὸ ὅτι κρινεῖς ἀξίαν λό-

121 Ἄρα γε, αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπόδοις τοῦ ΠΧ. οἱ ἀντα-
 γωνισμοὶ εἰς τὸ πέλγος, γ' ἡ καὶ αὐτὸν. Ἡ εἰς κοινὴ ἀναγὰρ, συναντῶ-
 μένους πλεονάζει ἐν πλοῖον, πρὸς αὐτὸν καὶ ἀντιθέτον φορὰ, καὶ ὁχι
 κοινωμένης: ἐν τῇ πλοῖον, αὐτὸ πέλγος.

122 Παρὰ κα ἀναγκάσει, κα εἰς: Εἰς 9, 1 2 3 (5λ 1 MBA.
 ο 111 γλφ. 273) ἀλλ' εἰς πλῆθος ἐξ ὄντων.

- 25 γου την περιποίησιν μας και δε, φευγε, από την σκέψιν σου, άλλα συνεχώς ειρσφύεται. Ες την μημη, σου. Και απόδεξ' ες τῆς ἐνθυμησεως εἶναι το να γρῃφῃ κανεις (ἐπιστολῆς) πράγμα το ὅτι, ὅθεν, θεθα ως ὅτοι σιχρότεροι θα κερῆς τόπον περισσοτέροι θά ρῶς ὑποχρεωτης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 294 (Σ 7Δ — CCXCIV) 14

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΗΣΤΟΝ ΚΑΙ ΜΑΓΝΟΝ 15

- Εἶναι θεθαίως ὥς νομῶ καθήκοι, τῶν γονέων ἡ
 5 προνοα δια τα τέκνα των, καθως κα τῶν γεωργῶν (κα
 θήκοι) εἶναι ἡ καλλιτεργεα τῶν φυτῶν ἢ τῶν σποριμῶν
 Οὕτω καί των διδασκαλῶν (καθήκοι) εἶναι ἡ φροντις
 διὰ τοις μαθηταῖς, μάλιστα δια γαρῖς εἰς τῆν, εὐφροιν
 των παρελκῖν δια τοις ἐκαιτους τῶν καλλιτερας ἐλπι-
 5 δας. Δὲ ὅτι οὕτως γαιρῖ, ὁ γεωργος δια τοις κόποι τοι
 καθως ωφραῖζον τα σπῆκα ἢ οὐξαινον τα φυτά του
 Αλλα κα οἱ μαθηται εὐφραίνουσι τοις διδασκαλοῖς κα
 τα τέκνα τοις γονεῖς καθως προκοπτοῦσι ἐκείνοι, μέν, εἰς
 την ἀρετήν. αὐτα δε εἰς τῆν (σωματικὴν) ἀνάπτυξιν.
 Ἡμεῖς ὁμως ἔχομεν, δ' ἐσῆς τόσων μεγαλιτερας, μέ-
 10 ριμναν καὶ καλλιτερας ἐλπίδας ὅσων ἡ εὐσεβεια εἶναι ἀ-
 νωτέρα ἀπο καθε τέγνη, καὶ ἀπο ὅλα τα ζῶα μαζί καὶ
 τοις καρποῖς. Αὐτην δε τῆν εὐσεβειαν ἡ ὅποια ἐρριζώ-
 10 θη ἀπο ἡμῶς εἰς τας ἀπάλας ἀκόμη (τότε) κα καθα-
 ράς ψυχὰς σας 16 εἰχομεθα πλεον, να τῆν, ἰδῶμεν ἀνε-
 πτυγμένην καὶ φθασμένην εἰς πλήρη ἀκμήν καὶ εἰς ὠρι-

(12) Ω, πρὸς τὸν γλῶσσον καὶ τὸν ἐπιγράμμενον ἐν ἑκαστῇ ἐκ τῶν φιλῶν καὶ τῶν ἀντιγράφων (καθὼς LC)

121 Ἐκείνη καὶ ἐστὶν ἀρχαῖα καὶ ἀρχαῖα, ἔσο πρὸ τοῦ 370.

125 Τὸ πρῶτον εἰσαχθὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ πρῶτου καὶ μεθῆ-
 12 τοῦ M B. Ἡ ἐκείνη καὶ ἐστὶν ἀρχαῖα καὶ ἀρχαῖα, ἔσο πρὸ τοῦ 370.
 162 σημ. 123)

126 Εἰναι ἡμεῖς, διδασκαλὸς καὶ μαθητὴς τοῦ δ' M H εἰς τοὺς
 126 οὐκ οὐκ καὶ ἄλλους καὶ ἄλλους, ἔσο πρὸ τοῦ 370. Εἰναι καὶ, ὅτε ἀκόμη, ἔσο πρὸ τοῦ 370.

25

μὲν κλέσιν ἐντός των σαυμάτων τη δούσαν οἷτε ἀσφαλῶς εἰς τὴν γυνάσιν τη δούσαν τὰν λόγων. Απειαντίας ἀκμή και ἀπο τῆς πλεονείας τοῦ χρόνου ἐδωκε κατι περισσοτερον (τοῖ σινηθῶς, εἰς σῶμας διόσθη πα ὠφελῶν, ἀλλοις) εἰς τροπον, ὡστε οὐ μόνον εἰς ὅσους εἰρησκοῦνται ἀπ' ἡρώσμενοι μακρὰν ἀλλ' ἀκριβῶς και εἰς τοὺς παρα πολυμῶσιν ἐνεπείρῃς να δύνανται να διαβῶσθαι τὴν ὁδὸν τῶν αἰώνων (τω).

30

Μάλιστα τη ἀπεφῆν μὰς αἰτην μὰς τῆς ἐπ' θεθισωνε ἡ περὰ ἀφοῦ ἀκριβῶς ὅσοι πρώτοι ἐζησαν πρὸς λα ἔτη προηγουμένως διδάσκον, τοὺς νεοὺς καθ' ὅτι ἡ διδασκαλία των διασώζεται μὲ τὰ συγγράμματα των. Αλλ' ἐπετα και ἡμεῖς μολοῦντι εἶλεθα χωρὶς σμεινι τοσοον πολυ ὡς πρὸς τὴ σωματο, μὲ πρὸς διανοῖαι εἰσθεβα παντοτε ἡνωμένοι και ἐπικοινωνοῦμεν συκολως καθ' ὅτι ἡ διδασκαλία δὲν ἐμπόδιζεται οὔτε ἀπο τη γυνάσιν ἀπο τη θαλάσσαν. εἰν ἐπαρχῇ ἐκ μέρους οὖς καπτα φρονιτις δια τας ψυχὰς σας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 295 (ΣΨΕ CCXCV)

ΠΡΟΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣΙ

5

Νομιζω θεθαιως ὅτι με τῇ χάρι τοῦ Θεοῦ δεῖ χρῆσθαι κατὰ τὴν ἀλήθειαν παραινέσει. Ἐπετα ἀπὸ τοῦς λόγους τοὺς ὁποίους ἀπ' εὐθείας ἡμεῖς οἱ ἱεροὶ ἀπὸ θύναμεν πρὸς σας (Δί' αὐτῶν, δε) σας προετρεπομεν ὅλους σας να ἀποδεχθῆτε τὴν κοινοθιακὴν ζωὴν κατὰ μνησὸν τῆς ἀποστολῆς διαγωγῆς πραγμα το ὅποσον καὶ ἐδέχθητε ὡς ἀγαθὸν μαθημα και ηὐχαρστησατε δ. αὐτὸ τὸν Κιριο.

Πράγματι λοιπόν, ὅσα ἐλεχθησαν ἀπο ἡμῶς δὲν ἦσαν (κοινὰ) λογία, ἀλλὰ διδασκαλῖαι αἱ ὁποῖα πρέπει να προχωρησῶν και να γίνωσι πρᾶξι πρὸς ὠφέλειαν πρώτων ἰδικῶν σας οἱ ὁποῖοι τας στέργετε πρὸς

130) Ἐγράψην πρὸ τοῦ 370 καὶ πρὸ τοῦ 400

131) Οἱ μοναχοὶ πρὸς τοὺς ἱεροὺς, ἐπειδὴ οἱ ἱεροὶ ἐπ' αὐτοῖς εἰν ὡς ἱεροὶ καὶ οἱ μοναχοὶ εἰν ὡς μοναχοὶ. Ἐπειδὴ οἱ ἱεροὶ καὶ οἱ μοναχοὶ εἰν ὡς ἱεροὶ καὶ οἱ μοναχοὶ εἰν ὡς μοναχοὶ. Ἐπειδὴ οἱ ἱεροὶ καὶ οἱ μοναχοὶ εἰν ὡς ἱεροὶ καὶ οἱ μοναχοὶ εἰν ὡς μοναχοὶ.

30 συνυπαρχούν και τα δύο, δια αείνα ἄρτες (κατε-
λειος) ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ¹³⁶· καὶ ἡ μετ' ἡμᾶς ἡ
ζωὴ μας λογιζόμεθα ἑλευθέρως¹³⁷. Διότι ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη
ἡ ὁποία μας σώζει καθὼς λέγει ὁ Ἀποστόλος (Παυλὸς),
·πιστις ἡ ὅποια ἐκδηλώνει τὰ με ἐμπρακτοὶ ἁγάπῃ¹³⁸.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 296 (ΣΤ' (Ο'Χ'Ν'))¹³⁹ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΗΡΑΝ¹⁴⁰

5 Ἀναλογιζόμενο¹⁴¹ τὴν διαθέσειν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς καλῶς τοῦ Θεοῦ ἔχουσιν¹⁴²
πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου τελευτῶντες¹⁴³ ἐλευθέρως πε-
ρισσώτερον¹⁴⁴ θάνατον (ἀπεκτισθέντες) (παρασκευαστικῆς)
θεμελιώσεως καὶ ἐργασίας ἡμετέρας¹⁴⁵ ἡμεῖς ἐπὶ πε-
ρισσότερον¹⁴⁶ θάνατον καὶ ἡμεῖς καὶ τὰς ἐχρησάμεντας
μεῖν με πολλῇ φειδῶ (καμπτῶς) ὥσπερ ἰδοὺς τὰς
5 πᾶσι τοῖς ὁμοῦς παρτεταμένοις ἐν τῇ πηρυσίᾳ τῷ. Ἀλλ'
αὐτὰ ἀκρῶς ἔπρεπε καὶ τὰ ἀναφερῶντες εἰς τὴν σεμνο-
τητα σου¹⁴⁷ δια να γνωρίζῃς ὅτι ἡ ἐνέργεια μας εἶναι ἀπό-
δοεῖς ὁ Θεὸς ὡς ἀγαθός.

Συμμερίζομαι ὡς ἐπίσης δια τῆς (παρουσίας) ἐπιστο-
λῆς συμμερίζομεν εἰς τὴν κοσμιότητα σου καὶ ἐθιμηταί
τὸν Κύριον καὶ φέρουσιν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμοῦ τῆς ἐξ-
όδου ἀπὸ τοῦ κόσμου αὐτοῦ να θυμίζῃς (καὶ ἐτομάζῃς)

136 B. Τιμ. 3, 17.

137 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ.

138 Γαλ. 5, 6. Ἠρώδ. καὶ Γαλ. 3, 12 καὶ Εφ. 2 κ. 9.

139 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 140 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 141 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 142 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 143 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 144 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 145 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 146 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 147 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ.140 B. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 141 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 142 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 143 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 144 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 145 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 146 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 147 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ.141 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 142 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 143 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 144 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 145 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 146 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 147 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ.142 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 143 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 144 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 145 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 146 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ. 147 Ε. ὁ γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος (στ' 24) παρακαλεῖται εἰς
τὴν μετ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ.

- 10 τὸν θ.όν της πρὸς ἀπολύειν εἰωπιοῦται ἀεξοπατη-
τοῦ Κριτοῦ (καὶ τῷ) δαΐδτι κτησης παρησιαν
χάρις εἰς τὰ ἀγαθὰ (σου) ἔργα ἐν σπεί. Ἐκείνη ὁ Ὁ
ποῖος μέλλει τὴν ἀποκαλύψαι τὰ κρυπτά ἔργα τῶν καρ-
διῶν μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκεψεως (καὶ ἐλευ-
σεως) Γου¹⁴³.

- (Γελοῦς) χαρετιζομένη δα σοῦ τὴν ευγενεστάτη θυ-
γατέρα (σου) καὶ τὴν ταρκαλῶ να δάγη τας ἡμέρας
15 της) εἰς τὴν μελετήν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου δα κατρε-
φεται ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν ἀπο τῆς ἀλθης δόσκουσαν
καὶ προκόπη εἰς ἀναπτύξει καὶ μετῃος πέρσιστρον
ἢ δακρυα τὴν παρ ὅτι το σῶμα ἀπο τῆς φύσιν (τρε-
φόμενον)¹⁴⁴

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 297 (ΣΗΖ' = CCXCVII)

ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΗΡΑΝ¹⁵

- 1 Ὅσον λόγῳ τῆς γεροντικῆς σου ἡλικίας ὅσον καὶ
λόγῳ τῆς γνησίης πνευματικῆς σου δαθέσεως θεωρῶ
δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθῆκον) το να
ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ
τὴν σω. ατ. κην¹⁴⁶ παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐ-
τὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπλη-
ρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ' ἐπιστολῶν. Αφοῦ λοιποῦ εὗρον κα-
τάλληλοι δακομιστήν της ἐπιστολῆς (μου) πρὸς τὴν σε
5 μόνότητα σου τὴν (ἐπ'φέρουσαν) ταδε εἰς πρῶτοις δια-
μέσου αὐτῆς σε χαίρετιζῶ καὶ σὲ προτρεπῶ (να προσ-
φέρης τὸν ἑαυτοῖ σου καὶ να εὐδουκμήης) εἰς τὸ ἔργον
τοῦ Κυρίου εἰς τρόπον ὥστε ὁ Ἄγιος Θεός, ἀφοῦ ἐπι-

143 Π 297 Α Περ 2 12

144 Η ἡλικία σου καὶ ἡ γνησίη πνευματικὴ σου δαθέσις θεωρῶ δια τὸν ἑαυτὸν μου λαι ἐπ'θεθλημένοι (καθῆκον) το να ἐπισκέπτωμαι τὴν ἀσυγκρίτον ἐγγενε σὺ σοι πρῶτον μὲ τὴν σω. ατ. κην παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐτὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπληρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ' ἐπιστολῶν.

145 Ἐργάται κατὰ τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὴν Μ Β πρὸς τὴν κατὰ τὴν χηρὰν καθῆκον, καὶ τὴν κατὰ τὴν χηρὰν καθῆκον, καὶ τὴν κατὰ τὴν χηρὰν καθῆκον, καὶ τὴν κατὰ τὴν χηρὰν καθῆκον.

146 Τὴν σω. ατ. κην παρουσαι (μου) καὶ ἔπειτα ὅταν αὐτὴ ἀπουσαῖζη να μὴ τὴν ἐγκαταλείπω ἀλλὰ να ἀναπληρωνῶ τὴν ἐλλειψιν δ' ἐπιστολῶν.

- τὰς φιλίας καὶ ὅτι τὰς ἐθέσθη ὁσας εἶσε
 θεὸς ὁ θάσσας ἡμᾶς μορφώσας τῶν τεκνίων. ἔχοντες
 πνεύματος Αἰτοῦ τῆς ἐκδόσεως ἢ ὅτι ἐσυνέθη μετὸν
 5 μακρὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐξουσίας καὶ δικῆς μας καὶ
 πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς προπορεύσεως τοῦ
 πνεύματος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ καὶ
 τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁδοῦ
 εἰς τὸ φῶς τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως
 10 ὅτι ἐμεθίκαμεν ὡς καὶ σὰς κατόπισθ' ἡμεῖς
 (τῶν Αἰτοῦ) τῶν ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 15 ὅτι ἐμεθίκαμεν ὡς καὶ σὰς κατόπισθ' ἡμεῖς
 Αἰτοῖς ὅπως οἱ ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 καὶ πνεύματος τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 20 ὅτι ἐμεθίκαμεν ὡς καὶ σὰς κατόπισθ' ἡμεῖς
 ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 δεῖξαι εἰς τὴν Ρητορικὴν καὶ τοὺς ἐκδόσεως
 τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
- ΑΛΛ' αὐτὰ θεοῦ ὡς ἀνθρώπων μας ἀνεκίνησαν
 15 εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐχούμεν ὅτι οἱ ἐκδόσεως
 παμεν καὶ ἐξέλιθη ἐκ τῶν θεῶν τῆς καρδίας ἀσυγκρά-
 τητος στεναγμοῦ καθ' ὅτι ἡ ἀμφοῖς περιέβαλεν ἀποτό-
 μους ὡς καὶ τῶν ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 20 ὅτι ἐμεθίκαμεν ὡς καὶ σὰς κατόπισθ' ἡμεῖς
 ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως

163. ἐκ τῆς f, ἡμεῖς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως (P¹ 12 15) καὶ
 τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
 27. (A¹ Kor. 12, 26).

164. ὅτι οἱ ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως.

- 45 χρόνον εἶναι ἀφορμὴ περιστοτέρων κακῶν. (Τουναντίον
ἐκείνους, δὲ, ὅσοι τὰς κακοὺς, ἔξ, ἐδουλοπλοκήτε κατὰ
τοῦ πνεύματος, ἐν, ἐκρεβή εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀκριχθη
ταῖς φασίαις ἀνθρώπων, πειρηθεὶς, δὲ, ἐπικλήκῃ εἰς τὰ
δηλώσας (ἐκ ἀπορίας) κατὰ δὲ ἐκρεβή κατὰ ἀπὸ τὴν
ἀνάγκην τοῦ τῆς σαρκὸς ἐκδοσῆς, ἀπὸ ἀνιερτημάτων δηλ
οὔτε μεθὸς οὔτε τῆς ἐκδοσῆς, ἡ δὲ παροξείων, κίτε φ
ληθῶν, ἐκδοσῆς, καὶ ἰαθῇ ὅσα εἰς τὰ φυσικὸν, ἰαγε
50 νῶντα εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ τοῦ φυσικοῦ. Δὲν ἀπὸ τῆς ἰαθῆς
ἐκδοσῆς, σιν, ἐκδοσῆς, ἐκ τῆς ἐκδοσῆς, με καμμίαν, κηλῖδα
ἀπὸ τὰς ἀπὸ τῆς ἐκδοσῆς, καθύρως, πρὸς τὸ ἀνωτερον
τέλος (τοῦ βίου).
- (Νῦν) δὲ, κατεκρυφέν ἡ γῆ (ἐντός της) τοῖς ἀγαπῇ
τὸν ἄλλο τὸν πεδεχθῇ ὁ οὐρανός. Ὁ διαγεφυρομένος
τῶν ἀνθρώπων Θεός, ὁ Ὁπῶς καθορίζε, ἐκδοσῆς, τὰ
χρῶμα καὶ ὁρῶν, ὁ Ὁπῶς τὸν ἔφερε εἰς αὐτὴν τὴν ζω
55 ἡν. Αὐτός καὶ τοῖς μετεθεσέν. Ἐφῶς, δὲ διδασκαλία δια τὰς
ὑπερβολικὰς συμφορὰς τοῖς περφημοῖς, ἐκδοσῆς, λόγος, τοῦ
μεγάλου Ἰωβ. Ὁ Κύριος ἐκδοσῆς (ὅσα εἰχόμεν) ὁ
Κύριος καὶ τὰ ἀφῆρεσεν. Ὅπως ἐκδοσῆς ὁ Κύριος οὕτως
καὶ ἐγένεν. Ἄς εἶναι ἐκδοσῆς τὸ Ὅμοιον τοῦ Κυρίου
60 εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁷

ώσε τον υφραμοναι τον πριν απο ημας αυτο δε είναι αξι
 55 ην υμιν ω Πιθανώς μας στα ηδ εκος μας θα αιτος με
 τα χρο ολιγον και εις το θα θεκος δι με τινι παρσι
 με ωσε επ μακρ τερον χρονον διαστημι εις την ζω
 ην γ ωμε υπαιτιο περσο τερω τω αρδι μας

Εμπρος κα τοι' Αφο απρι αξη ο λεγ σμος μας
 το θαρως της Απης ας αρχη ηα κεινια μρω απ το
 πως θα έπρεπε να ελανε πησω τον Κιρυν απο εδω
 και περα

ΕΠ. ΣΤΟΛΗ 302 (TB — CCCCII) —

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ ΒΡΙΣΩΝΟΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ

Ποσος στενυνη ασητα οταν οι αν νε λαν
 5 τ ποιο σι δα των ελμετο συζυγοι σν Βρ σωνα
 πινχει αλ κη κα τε ελ στερησω Δ οτ κα οτι δεν
 θα υπαρηγη ανθρωπος με τοσιν πέτρινι κα, θαν οτε
 10 κα τον έχη γαρ κα κα έπετα να ακουση οτ εξαφ και
 5 αηρπαση απο τους ανθρωπους κα να μη θεωρηση την
 άπωλε αν τοι ανθρωποι αιτου λημισα ο δλε τοι κο
 σμου Εις εμε πτωως τη λιπη αν εσως δε διχλη η
 μερμια δια σε ο οτ εσκερθη οτ αν θ αι τους πει ει
 να έξω πασης προς αιτου συγγενειας ητο τόσος θαρυ
 10 και δυσθαπτακται το σμβαι εις ποιη καταστασι είναι
 φισκον να εί σκετα ή ιδ κη σοι ψιχη που αφ έτος
 μέν είναι εκ φιστεως τόσος καλή και τόσος εύκολος εις
 10 συμπόσια λογω της γλυκυτητος του χαρακτηρος σου
 αφ έτεροι δε υποκειτα εις το δυστοχημα αιτε τόσος πο
 λω ώστε με τον χωρισμόν του συζύγου να αίσθάνεται τρό
 πον τινα ώσαν να έδιχοτομηθη ¹⁷⁸ Καί πραγματι "Αν δν

178. 'Αγρονομική

179. (1) ην τον οντο, εις α ληνκον: ληνκον. Περ: παρσ ρητικόν ε
 πιστολάν δλ. σημ. 2 του πρώτου τόμου

180. Δι τ τον ρητον, εδω, κα γαρ κα τον οντο οαρε: κα Δ α τον
 ρητον, οι εδω γ κα αλ, ε γαρ οντο κα εδω, θαντα, επιφέρη δι
 γαρ, ην α φαλή, το εδω οντο, αν ελε κα κεραιρη

15 τως θεωρούμε ως προς τον λόγον, τοῦ ἡρώου δὲν ἔχει πλεονεξία ἀλλὰ ματαιότητα φαίνεται ὅτι ἡ δόξα εἰς αὐτὴν δίνει αὐτὸ καθάπερ, ὁλγωτερον, ὁδὴν ἀπο τοῦ ἀπελευθερωτο ἀπο τοῦ ἑνός μας τοῦ ἡρώου. Καὶ τα μέλη λυπηρά εἰναι τετοια κα χειροτερα. Ἡ παρηγορία διὰ ταυτα συμπατα τα εἶναι.

20 Πρωτοι, θεθαίως ἡ νομοθεσία τοῦ Θεοῦ μας ἡ ὁποία ἰσχύει ἐξ ἀρχῆς, ὅτι, δηλ. καθὲς ἀνθρώπος που ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπαρξὴν χρεώστε ὅπως ὀφείτεται ἀπελευθερωτο τοῦ Θεοῦ εἰς τοι τεταγμένοι δι αὐτο χρόνοι. Ἀνθρώποι ἔτσι, ἔχου, ρυθμισθῇ τα ἀνθρώπινα ἀπο τῆς ἐποχῆς τοῦ Αδάμ μέχρι σημερινοῦ ἄς μὴ ἀγανακτῶμεν διὰ τοὺς κοινούς νόμους τῆς ζωῆς ἀλλὰ αὐτο δεχόμεθα ἡμεῖς τὴν ὡς προς ἡμᾶς φιλανθρωπία ἀποφασίζοντες Θεοῦ ὁ ὁποῖος δεῖξτε τα ἀνταγωνιστῆ ἀπο τῆς ζωῆς ἡ ἐννοία καὶ ἀπαικτοῦ ἐκείνη ἡ γὰρ ὡς τα καταδυναστευθῇ τὸ σώμα ἀπο ἀρρωστῆς ἀνὴρ μαρτυρῇ ἀπο τα χρόνια ἀλλὰ να τελειωσῇ τῆς ζωῆς εἰς τῆς ἀκμῆς τῆς ἡλικίας τοῦ καὶ με ὅλην τὴν λαμπρότητα τῶν εἰς τοὺς πολέμους κατορθωμάτων του.

30 Συνεπῶς, ὀφείλομεν, ὄχι να δυσωπασχετῶμεν διὰ τὸ ὅτι ἐξωρισθῇ ἀπο ἐνα τετοιον ἀνδρα ἀλλὰ να ἐχρησιμοποιῶμεν τὸν Κυριον, διότι, ἡξίωθῇ να ζησῶμεν, με ἐνα τετοιον ἀνδρα που σχεδοι εἰς ὅλοκληρον τὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν, ἔγινε τόσον αἰσθητὴ ἡ ἀπώλεια τοῦ ὥστε ἀκμή καὶ ἡ Βασίλειος ἀόμλη δι αὐτο καὶ οὐ στρατιώται να θεωροῦν, συμφέρει τὸ, θανάτον του καὶ οἱ ἔχοντες μεγιστα ἀξιώματα να τὸν πειθοῦν ὥσαι να ἡ το πραγματικο παιδι τους!

35 Ἀφοῦ λοιποὶ σοῦ ἀφησεν ὡς κληρονομίαν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀρετῆς του, να ἔχῃς τὴν πεποιθῆσαι ὅτι ἔχεις ἱκανοποιητικὴν παρηγορίαν διὰ τὸ δυστυχῆμα Ἀκομὴ ὁμῶς ἐπιθυμῶ να γνωρίζῃς κα ἐκεῖνο ὅτι, δηλαδὴ ὁποῖος δὲν ἐργονατῆσαι ἀπο τὰς θλίψεως του ἀλλὰ με τὴν ἐλπίδα του εἰς τοι Θεοῦ, ὑπεμεινε τὸ βαρος τῆς λύπης, ἔχει μεγάλην ἀποδοχὴ ἀπο τοι Θεόν διὰ τὴν ὑπομοιήν του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 306 (ΤΣΤ ΟΡΘΙ) 9

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ 92

Διαπιστώνω ὅτι ἡ ἐντιμότης σου δέχεται με εὐχαρίστησιν τῆς ἐπιστολᾶς μου καὶ γνωρίζω τοῦ λόγου Αὐτοῦ συμβάλειν ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶναι φιλύστατος καὶ πρόθυμος δι' ἐκτελέσεως καὶ ἐγὼ καθὲρ τοσούτων δυνάμει καὶ κάποιον ὑλκὴν ἀξίον πρὸς γῆν ἀντικείμενον τῆς εἰς νικῆς σου θαυματοῦς ἐπιζητεῖς τὰς ἐπιστολάς μου ἐπεὶ δὴ παντοῦ ὡς θέμα ἔχον ἔργα ἀνάστα

Λοιπὸν σοῦ ἔρχεται καὶ ἄλλη περιπτώσις ἀξία να ἀποκτησῇ τελευτῇ τοῦ ὅτ' ἔχεις τὸν τρόπον να τὰ καταφέρεις εἰς δακτυλογράφου σοῦ φέρνει καὶ εὐχάνθοωτοι πρὸς θεοῦ δαλαί, τὰ καλά σου ἔργα

Ὡς γνωστοί, μερικοὶ ἀναχωρησαντες ἀπὸ τὴν Αλεξανδρείαν⁹³, ὡς εἶναι καθήκον λόγω μῆς ὑποχρεώσεως τῶν που ὁμῶς ὀφείλει δαὴ ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὰς ἡμέρας σταντας χωρὶς να ἐξαρτήται ἀπὸ αὐτῆς οὐδὲς ζητῶν τὴν προστάται σου δηλ. κατὰ δακτύλου να τὰς ἐπιτηρήει να μεταφέρουν ἐντελῇ (καὶ δαπνῇ, τοῦ δημοσίου (νεκρὸν) οὐκ ἀνὸς στρεπτικῶς συγγενεῶς⁹⁴ τῶν, που ἐπὶ λείωσε τὴν ζωὴν του κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ στρατεύ

[91] Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως

[92] Πρὸς τὸν ἡγέμονα τῆς Σεβαστείας. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. II Σεβαστείας. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. M II

[93] Πρὸς τὸν ἡγέμονα τῆς Σεβαστείας. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. M II

[94] Πρὸς τὸν ἡγέμονα τῆς Σεβαστείας. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. Ἀνατολὴν ὁδὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως. M II

10 τος που νομίζω ως σφελιμα ατα ποι επθυμει δεν κρινε ασφαλως πει ειναι το ορθον αλλα ομοιωσε με το φλουν του οδω ειναι απ αλλοι πφλο. Αφρ θυς δε δι αυτο κα κωι γατην τερππε ερε ργ' ως πω τον

15 ζημωω και ετσι η πρτα τον διδασκε πο ον ειναι το λμφφρον του
 Απτα κατα παθαινει οπως σχετιζτι με τον αυθρμτα α τον. Δοι εω επρεπε αναθεση τη κρισι εις κωι φλους η αα' ο παρ οτ εκεθη τελλα κς κωι αφο πρτοις πρτ' α κα η αληθης ηταν
 20 το μετμα τους κατεφυ τω χεις τους ερχοτας και τη κρσι των δικαστηρων. Κα μεν εχτι πτη φνος να κερσιση ολγα εστ' κα αν λατη πλλα' Αλλα αι δικαι πρτ' ατα απο τους αυρηνιας ακομη κα την νκη δε μας την εδω χωρς ζητι. 24 Βε θησε τους α τον φλτατε με αι να δουατον κα τους δυο δαδ κς (αετ' εχτι το θεμεριστον) με το να εμνησσης αυτους να κατεφυου εις τον κοσι και αεχιντα και να γκς π' ατε εκε οι ο δικαστης πρτ' κα εα ε ενος δε πικουση και αρχση α δαμαρτυριετι δια την α

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 308 ΤΗ (CXXVIII) "

ΑΙΝΩΣΙΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Δι' τους κατοίκους του χωριού Καπραιν¹⁹⁸ σου

Οι ος ε εμνησται εθ θηκε να εχτι πρτ' ατα κα κωι αα' ο παρ οτ εκεθη τελλα κς κωι αφο πρτοις πρτ' α κα η αληθης ηταν το μετμα τους κατεφυ τω χεις τους ερχοτας και τη κρσι των δικαστηρων. Κα μεν εχτι πτη φνος να κερσιση ολγα εστ' κα αν λατη πλλα' Αλλα αι δικαι πρτ' ατα απο τους αυρηνιας ακομη κα την νκη δε μας την εδω χωρς ζητι. 24 Βε θησε τους α τον φλτατε με αι να δουατον κα τους δυο δαδ κς (αετ' εχτι το θεμεριστον) με το να εμνησσης αυτους να κατεφυου εις τον κοσι και αεχιντα και να γκς π' ατε εκε οι ο δικαστης πρτ' κα εα ε ενος δε πικουση και αρχση α δαμαρτυριετι δια την α

198. Πρτ' ατα Μπρτ' ατα 15-14. Η πρτ' ατα εμνησται εθ θηκε να εχτι πρτ' ατα κα κωι αα' ο παρ οτ εκεθη τελλα κς κωι αφο πρτοις πρτ' α κα η αληθης ηταν το μετμα τους κατεφυ τω χεις τους ερχοτας και τη κρσι των δικαστηρων. Κα μεν εχτι πτη φνος να κερσιση ολγα εστ' κα αν λατη πλλα' Αλλα αι δικαι πρτ' ατα απο τους αυρηνιας ακομη κα την νκη δε μας την εδω χωρς ζητι. 24 Βε θησε τους α τον φλτατε με αι να δουατον κα τους δυο δαδ κς (αετ' εχτι το θεμεριστον) με το να εμνησσης αυτους να κατεφυου εις τον κοσι και αεχιντα και να γκς π' ατε εκε οι ο δικαστης πρτ' κα εα ε ενος δε πικουση και αρχση α δαμαρτυριετι δια την α

199. Βλ. σελ. 180.

200. Σωζεται εις ενα μόνον κώδικα.

201. Μπρτ' ατα εμνησται εθ θηκε να εχτι πρτ' ατα κα κωι αα' ο παρ οτ εκεθη τελλα κς κωι αφο πρτοις πρτ' α κα η αληθης ηταν το μετμα τους κατεφυ τω χεις τους ερχοτας και τη κρσι των δικαστηρων. Κα μεν εχτι πτη φνος να κερσιση ολγα εστ' κα αν λατη πλλα' Αλλα αι δικαι πρτ' ατα απο τους αυρηνιας ακομη κα την νκη δε μας την εδω χωρς ζητι. 24 Βε θησε τους α τον φλτατε με αι να δουατον κα τους δυο δαδ κς (αετ' εχτι το θεμεριστον) με το να εμνησσης αυτους να κατεφυου εις τον κοσι και αεχιντα και να γκς π' ατε εκε οι ο δικαστης πρτ' κα εα ε ενος δε πικουση και αρχση α δαμαρτυριετι δια την α

[illegible]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 309 (ΤΘ ϞϞϞϞ)

ΑΓΝΟΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΥΠΕΡ ΕΝΟΣ ΠΙΩΧΟΥ²⁰²

Επειδή στήριξε τὸν ἀδελφόν σου που τὸν κατέλαβε αἰσχυρῶς λόγῳ τῆς ἀπυρρίφτης ἐπιστολῆς του, ἀφοῦ ποὺς πρὶν ἀπὸ ὀλίγον ἀπέκτησε «λόγῳ ἀπορίας» τὴν ἀπορία τῆς ἀπασάλευσής του ἀπὸ τοῦ φόρου

Ὡς γνωστόν, λόγω τῆς ὅτι ἔτο κακοήρησε, ὁ Κύριος διὰ τὸ σμῆρον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀπο μίαν ζωὴν εὐπαρεστητή, τῶρα εἰς τὴν ἐργαστην πτωχεύει τόσο ὥστε ἀφ' ἐνός μὲν μὸλς καὶ κατεσθίωνη καὶ ἔξο κονομῇ τὴν καθημερινὴν τῆς τροφήν ἀφ' ἑτέρου, δε νὰ μὴ ἔχη κανένα πλεον, πῆρεται ἀπο τοὺς πολλοὺς τοῦ παλαότερον εἶχεν εἰς τὴν κατῆχτα το. Τοῦ ἔχε ἀπο μὲν μόνον τὸ σωμα καὶ αὐτὸ ἀσθενεῖσι καὶ ἡραλθον, ὅπως το θλέταις κα μόνος σοι κα, τὰ πτωχὸν ἀδελφὴ ἀκομῇ περισσότερα φροντίδες δ' ἔτα πτωχο, Παν' ὡς το ἐγνωρίζεται θεοβαίως καλῶς δτ λόγω τῆς φιλανθρωπίας σο, δέν

[illegible]

ἐχρ. αἶξτο καθόλου τὴν ἰδικήν μου μεσίτειαν ἀφ' οὗ ἔχει τοτὴν πτωχείαν. ὥστε καὶ ἀρκη μοιη τῆς νῦν σε συγκλήσῃ. Ἀλλ' ἐπεὶ δὲ αὐτοὶ που λήθουν κατ' εἶνα πάντοτε δυσχερῆται ἐξ ὀδύνης, μήπως παραλεφθῇ, κατὰ ἔπειθ' ὡς ἂν καὶ ὡς πρὸς τὸν καὶ ἐξ ἔγραφει ἐπειδή ἐν ὡς ζοῖσι οὐδὲ πικρὸν ἡμερὰ κατὰ τὴν ὅπῃαν διὰ πτωχίαν φέρων θα ἐθέλετε τὴν ἐξ ἀοιότητος σου, θα εἶνα δι' αὐτὸν ἡ ἀρκη γαρρῶσιν καὶ ζῶης κατὰ τὴν μετεπετα χρόνῳ καὶ θα τοῦ δώσῃ κατὰ καλὴν τροπὴν τῆς καταστάσεώς του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 310 (Γ' ΟΥΡΑ)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ
ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΟΥ²⁰³

- Διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος το ἐθεωρουν σποῦδασι, πράγμα να σε ἀντησῶ τὴν λογιότητα σου. Πρωτὸν μὲν διὰ να ἀπελευθῶ τα κακά που ἔχεις μετὰ ἀπὸ τόσο πολ. χρόνῳ που ἔχει μεπολαθῇ καὶ ἔπειτα καὶ διὰ να σε παρακαλέσω διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς περιούχῃς τῆς Ἀρσενθας¹ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπειδή ἀπὸ παλαιὰ κατεπνεύετο καὶ ἐκακοχύνετο ὁ Κυρὸς ἔδωκεν ἀνταξίαν πικρὴν βίαν ἢ το σὶ δη' αὐτῶν τοὺς ἐχάρσιν, ὡς ἐπέστη² τὴν ἀφελότητα σου. Ἀλλ' ἔρχεται καὶ κατ' ἄλλαν ἀφορμὴν ἀντήκει, εἰς τοὺς συγγενεῖς μου καὶ εἰς αὐτὸν σὺν το πλεον καίριον σημεῖον τῆς πτωχείας τῆς Ἀρσενθας καὶ ἔχει ἐπ' βαρυνθῇ πολὺ διασκα-

203. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶναι ἀποστολὴ ἀπὸ τοῦ ἀγνώστου παραλήπτη πρὸς τὸν Χάριν, ὁ ὅστις ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου.

204. Φησὶ τὸ ἀγνῶστον παραλήπτην ὅτι ὁ Χάρης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου. Ὁ ἀγνῶστος παραλήπτης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου.

205. Ὁ ἀγνῶστος παραλήπτης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου. Ὁ ἀγνῶστος παραλήπτης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου. Ὁ ἀγνῶστος παραλήπτης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου. Ὁ ἀγνῶστος παραλήπτης ἔχει πτωχεύσει καὶ ἀποζητῶν τὴν ἀντιμεταβολὴν τοῦ ἐκείνου.

206. Ἐξ ἀνάγκης φορολογικῆς.

ἀλλ' ἄλλοι τὴν καλωσύνην σου ὅσον εἶναι δυνατόν να τὸ
ἐλαφρύνῃ (τῆς φορολογίας) ὥστε καὶ να ὑποφερτοὺς εἰς
ταύτας καπτοχὰς τοῦ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 3011 (ΤΙΑ - ΓΟΡΧΙ)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΑ²⁰⁷

Τὰς ἐπιστολάς μου πρὸς τὴν ἐντιμωτάτην σου κοινῶν
να εἶναι πολλὰ ἐκεῖνοι που δὲν δύνανται σημεῖσαι εἰς τὰς
περὶ τῆς δυσθεωρήτου μοῦ, ἀλλ' ἐπεὶ μὲν οὐ τυχὸν
μίας ἰδιαιτέρας καὶ ἐξαιρετικῆς ἐξυπηρέτησεως εἰς τὰ
ζητήματα τῶν.

Ἰὰντως ἐγὼ ἀπὸ καιροὶ τῶρα τοὺς ἔχω δηλώσει σα-
φῶς ὅτ' οὐ θα εἴσαι πάντοτε ἀμερόληπτος καὶ ἀπροσω-
πολ. πρὸς φυλακὴν τῶν δικαίων, μετὰ τοσούτων ὥστε να μὴ
γινέσθῃ, να καὶ καὶ καὶ εἰς αἰτερεῖς ἐκκλησίαι δια φι-
λανθρωπίας αἰσθημάτων σου ἀπειλῇ τοῦ ἐκτός ἐστι θε-
5 θαιῶς τοῦ ἔργου κατὰ λαθεῖν ἐπὶ ῥῶν καὶ ἀπληθεία. Ὡπως
δηποτε ὁμοῦς ἀφοῦ τοῦ ἐπληροφάνησθαι σχετικῶς τοῦ ἔδω-
κα τῆς ἐπιστολῆς καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκ σέ τὸν αἰζυρῶν
αὐτοῦ, καὶ παρακαλῶ καὶ να τοὺς δεχθῇς μετὰ καλωσύνην
καὶ ἐπεὶ τὸ σπ. τ. τοῦ μετὰ καιροὶ ἔχει πλέον ἀπο-
10 καμῖν ἀπὸ τὰς πολλὰς δημοτικὰς ἐσφορὰς να τὸν κρί-
νῃς ὅτ' ἀξίει να τοὺς ἀνακουφίσῃς²⁰⁸ κατὰ τὸ δυνατόν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 312 (ΤΙΒ - ΓΟΡΧΙ)

ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΚΗΝΣΙΤΩΡΑ²⁰⁹

Γνωρίζεις καλῶς καὶ ποῖα ὠφέλεια ἄλλα καὶ ποῖα

²⁰⁷ Πρὸς τὸν ἐκτελεστὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν
ἀρχιερέων καὶ ἐκτελεστὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν
ἐκτελεστῶν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν ἐκτελεστῶν.

²⁰⁸ Ἰὰντως ἐγὼ ἀπὸ καιροὶ τῶν ἐκτελεστῶν καὶ ἀντιπρόσωπον
τῆς κοινῆς τῶν ἐκτελεστῶν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν
ἐκτελεστῶν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν ἐκτελεστῶν.

²⁰⁹ Πρὸς τὸν ἐκτελεστὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν
ἐκτελεστῶν καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς τῶν ἐκτελεστῶν.

θρῆσκοτερον, ἱεραιήμα· καὶ ἡμετέρῳ σμακαρίζω ὄχι
μόνον τὰς ἐκκλησίας αὐτὰς τοῦ ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἐφοροὺς τῶν ἐκκλησιῶν· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδόντες ἐκείνους μοι. Ὁ
πῶς γὰρ ζῆς εἰς τὴν Γαλασίαν ἐγὼ καὶ ἐγὼ ἐνέσπταις
καὶ μάσταται. Θεῷ τὸ πνεῦμα ἀποδοῦναι τὰ πνεύματα
ὅσα τοῖς ὁποῖον αὐτῶν κατέλας βεβαίως ἐκ μερῶν σου
(καὶ ὅσα τῶν ἐφ' ὧν ἡ ψυχή μας ἐξελήλυθε)· καὶ ἐχρή-
την γνώστη, ὁ νόμος τῆς θαύραστῶς εἰς τοὺς Θεὸν με-
γαλὴν ἐκγνώσεσθαι.

Λοιπὸν, ἀν' ἡ ψυχή μου ἐξακολουθῇ καὶ ἐχρή κάποιαν
ἀξίαν δια τὴν ἐντιμότητα σου τὰς κεφαλὰς καὶ παρασχῆς
πρὸς χάριν μοι εἰς τὸ σπῆναι τοῖς θαύραστῶτατοι ἀρχόν-
τος Οὐλτικαί· καὶ τὸ πνεῦμα ὠφελεῖται ποῦ να γὰρ ἀντι-
κεμεῖνον γενέλης συζητησεως ὅλη να μεώσης τὴν τε-
λευτῶν ἀπογραφῇ (ἐκτ' ἡμέρας) εἰς ἕνα θεῶν ὅσον
το διὰ τὸν πῶς ἀξίολογῶν καὶ ποῦ ἀξίον τῆς ἰδικῆς σου
μεγαλοφροσύνης καὶ θεῶν προσθεσῶ καὶ τῆς μεστῆς ἐ-
μοι τοῖς ἀγαπῶντος σε. Καὶ ἀν' αὐτὸ εἶνα ἀδυνατοῖ τοῦ-
λάχιστον, τοσὶν ὅσον καὶ αἱ περιστάσεις ἐπ'τρέπουν καὶ
ἐπ'δεχεται ἡ φύσις τῶν πραγμάτων. Πάντως ὁμῶς να
μεώσης καὶ να ἀφήσης τὸ ποσὸν εἰς τὸ αὐτὸ ὥστε
να ἀποδοῦναι καὶ ἐγὼ μεσῶ τῆς ἐξελήλυτης σοὶ αἴτην
τὴν πράξαι σοὶ ὥς μὲν γὰρ ἐκείναι, τῶν ὁποῖων ἐνέργει-
σων τὰς ὁποίας ἔχω δεχθῇ ἐκ μερῶν τοῦ ἀγαθοῦ τουτοῦ
ἀρχόντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 314 (ΤΙΔ – ΕΥΣΧΙΝ)

ΑΝΕΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙ' ΕΝΑ ΙΚΕΤΗΝ

Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν να παραβλεψῶ ἐγὼ μίαν ἐκ
μερῶν σου ἀφορμὴν να σοῦ στείλω ἐπιστολήν καὶ να
χαίρεισθαι τὴν ἐντιμότητα σοὶ ἐπὶ τῇ εἰκαιρία πού αὐ-
τὸς ἔρχεται πρὸς σέ, καὶ θα ἦτο θεθαίως ὑπεραρκετοῦ,
καὶ ἀν' σοῦ ἐξεθετεν αὐτὸς μόνος του (προφορικῶς) τὰ

212 Εἰς τὸ κεκείμενον ὑπάρχει ἡ λέξις ἐπ'τρέπουν· ἐκ τοῦ μελλομένου ἡ
πείρασται (ἐκ γὰρ τῆς κατὰ τὸν χρόνον ἀλλαγῆς τῆς ἐξελήλυτης πρέμης)

213 Πράγματι εἰς τὸ πνεῦμα ἀποδοῦναι τὰ πνεύματα (ἐκτ' ἡμέρας, καὶ ἡ πνευματο-
ποι κατεπείρω, ὅχι διὰ τῶν ἰδικῶν του).

10 ὅτι ἐξ ακολουθεῖς νὰ τρέφῃς τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν
 πάππον τῶν ὀρφανῶν τῆς νὰ τὴν παρὰ σῆς κοίτης
 αὐτῆς βοηθεῖς καὶ εἰς τὴν νὰ κάμῃς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἶναι δι-
 ατα ὑποφερτὴ ἢ κατοχὴ (τοῦ ἐν λόγῳ κτηματός)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 316 (ΤΙΣΤ = CCXXVI)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ
 ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΟΝ

5 Ἀν καὶ ἀπολυτῶς πεπεισμένος ὅτι αὐτοὶ ποὺ ἐρ-
 χονται πρὸς τὴν καλῶσιν τὴν σου διὰ χρῆματι καὶ
 ἀποστατικῆς ἐπιστολῆς ἀφ' οὗ καμῆς λόγω τῆς κα-
 λακά γαστρός² τοῦ χαρακτηρῶς σου περὶ σέτερας ἀπὸ δ-
 σα θὰ ἔκαμεις αὐτὴν πρὸς ἐκαστοὺς ἀλλοὺς ἐξ ἔργα
 ἀγαθὰ μετὰ τὴν νὰ σε παρακαλέσῃς ἐν τούτῳ λόγω τοῦ
 ὅτ' ἐνδιαφερόμενα πάρα πολὺ διατὸν τοῦ τοῦ ταδε ἢ
 5 χθὲν εἰς τὴν ἀποφασίαν νὰ ῥαφῇ πρὸς τὴν καθαρὴν
 καὶ ἀδόλον ψυχὴν σου νὰ σοὺ συστήσῃ τοὺς ἀνθρώπων
 αὐτὸν καὶ νὰ σε παρακαλέσῃ νὰ τοὺς παραστής εἰς ὅτι
 τυχόν θὰ ἦτο δυνατόν εἰς τὴν παροῦσαν ὑποθέσιν τοῦ τὴν
 ἐπικουρίαν σου κατὰ τὴν δύναμιν σου. Καὶ γνωρίζω κα-
 λῶς ὅτ' ὅν σου καταδεχθῇς νὰ ἀσκήσῃς ὅλην τὴν ἐπρ-
 10 ροὴν ποὺ σοὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ νὰ τὸν προστατεύσῃς,
 δὲν θὰ χρειασθῇ ἄλλον προστατῆν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 317 (ΤΙΖ = CCCXVII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΤΩΧΟΝ

Τὰς ἐπιστολάς μου πρὸς τὴν ἐντιμότητά σου κάμει-
 σπανίας, τὸ γεγονός ὅτι σπανίαι εἶναι καὶ αἱ ὑποθέσεις
 ποὺ ἐπλύνονται εἰς τὸν τόπον σου. Ὡς ἐνδειξὴν δὲ τοῦ
 ὅτι τὰ γράμματά μου φέρουν ἐνόχλησιν εἰς τὴν ἐντιμώ-
 τητά σου, ἔχομεν τὸ ὅτι δὲν λαμβανόμεν εἰς αὐτὰ ποὺ

2) Η || 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

- 5 καὶ πορὰ γραφόμεναι ἀπαντήσας Κ. παλιν ὅπως ἡ
 σέβας τῶν πληθύνοντων ποθέσεων που σε ἀπασχολοῦν
 μεμπτέων. ἵς τὸν λόγον λαγύματα καὶ πύργωμά ἐκείνον
 πάλιν ἐπὶ ὅν ἔχει τοσαῦτα περὶ αὐτῶν τὰ χερσὶα τοῦ
 Αἰγυπτίου. ἐμὲ πάλιν ἀφώκη καὶ ἂν ἦτε ὅλη τῶν τῆν εἰ-
 κλημάτων καὶ ἡσυχία, δὲν θα ἦτε εὐχόμενα με ἐνθυμη-
 θή λυγὰ τῆς ταπεινότητος μου καταστάσεως.¹⁷

- 10 Καὶ ὁ Θεὸς με, ὁ Ἄγιος Θεὸς καὶ σε ἀναβιβάσῃ εἰς
 ἀνωτέρω περὶ φανὴ ἀξιώματα καὶ μετὰ τῆς χαρῆς. Τὸ να
 σε διατηρήσῃ εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς τῶρα ἔχεις Παν-
 τως ἐκ τῶν χαρῶν ποτε ἐκείνων. οἱ γράψαντες καὶ
 πολλοὶ αἱ, οἱ δὲ ἀφῆλιν καὶ χριστὸν τῆς παρουσίας σου
 μοι ἔδωκεν. ἐκ τῶν τῶν καὶ σοὶ ἐμπιστεύσῃ καὶ
 ἀξίω καὶ τὸν κληρὸν καὶ καταλάβῃ ὅτι εἰς κατ' ἐρηθίαν καὶ
 ἀέπνοα λαμπερὴ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 318 (ΤΗΝ ΕΝ ΧΥΙ...)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ Δ' Α ΚΑΠΟΛΟΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΝ ΤΟΥ.

Αὐτοὺς που ἦλθον ἀπὸ τῆς πατρίδος μας¹⁸ σοὶ τοὺς
 συνιστοῦν τὰ δόξαματά τῆς ἱερωσύνης ἀνὰ καὶ λογῶν
 τῆς καλωσύνης τοῦ χαρακτῆρος καὶ ὅλους ἐκεῖνους ποὺ
 ἔχου ἀνάγκην καποίας βοηθείας τοὺς θέτεις ὑπὸ τὴν
 προνοίαν σου.

Καὶ αὐτοὶ λαλοῦντες ποὺ θα ἐγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολήν

317 Α' ὁ ἄρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον
 ἀποκρίσας. Ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς
 ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον.
 318 Α' ὁ ἄρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον
 ἀποκρίσας. Ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς
 ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον.

318 Α' ὁ ἄρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον
 ἀποκρίσας. Ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς
 ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον.

319 Α' ὁ ἄρχιεπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον
 ἀποκρίσας. Ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς
 ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον, ὁ πῶς ἐπὶ τὴν περίθετον.

5 α τῆς εἰς τὴν κοσμιότητά σου τοῦ ναίειν καὶ ἀείναι·²²⁰
 δεῖξαι τὸ καὶ ὡς τυμωτὸς ὡς καὶ ὡς ἐχόντων ἀ-
 νηθῆναι σὺ παρ' ἡμῶν ὡς ἀλλὰ καὶ ὡς σὺ στυγέων
 ἔχοντες ὡς στυγέειν δε ὁλωσιν αὐτῶν ὡς ἀποκτείνῃς αὐ-
 τὸ μῆνιν καὶ τυχερὴν οὐκ εἶδεν τῆς δ' αὖτις ἐκ μερῶν σου
 ὁσπτίας εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιπτῶσιν.

Καὶ σὺ ἐκαι γινώσκεις ὅτι ἐὰν τα ἀγαθὰ ἐργα ἢ ἀν-
 ταποδοῖς δ' ἐκείνους ἀπὸ τοῦ ταπεινοῦ ἀλλὰ ἀπὸ
 10 τοῦ Κυρίου που ἀρεῖσθε ἰσχυρὰ καὶ, τὰς ἀγαθὰς προτι-
 ρεσεῖς μας

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 319 (ΤΙΘ' - ΕΣΣ' ΧΙΧ')

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΉΕΝΟΝ

Εἰθὺς μετὰ τὴν ἀναχωρησὶν σου ἦλθεν εἰς ἐμὲ ὁ
 1 ἰσχυρὸς καὶ τοῦ σοῦ ἔγχε μίξε τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆν ἐ-
 πισην ὡς ἀνθρώπος τοῦ εἶναι εἰς τὰ ἔξω ἔχει τὴν ἀναγ-
 κὴν καὶ παρηγγεῖας που οἱ ληρστῖαντι γρεωστούν·²²¹ εἰς
 τοὺς ἔξω κας.

Μεθ' αὐτῆς τὴν μὲν ὑποθεσίν σου θα σοὶ τὴν διηγήσῃ
 5 ἐλπίστωμεν αἰς ὁ ἰσχυρὸς τὴν βοηθεῖν ὁμῶς θα δωῖς κας
 αἰ με θατὴν αὐτὸ που ἡμπορεῖς να κομῆς καὶ που εἶναι
 ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐν λόγῳ περιπτῶσιν.

Αὐτοῖς αὖ τυχὴ καὶ ἔλθῃ ὁ ἡγεμὼν, εἶναι αὐτονόη-
 10 τοῖς δὲ σου θα τοῖς εἰσαγαγῇς πρὸς αὐτοῖς κατ' ὅσον μὲ
 θῶσιν αὐτὰ ποιῶντες. τῶρα²²² θα τοῖς δώσῃς αὐτὰ που
 ἐπιδοῖκε. Καὶ γινώριζε δὲ τὸ να ἐπαγγελθῇ αὐτὸς ἔχων
 ἐπιτυχῆ. τα πάντα ὅπως θα τα ἤθελεν, εἶναι κατὰ που μὲ
 ἀνδιαιφέρει ὅχι ὀλίγον.

²²⁰ Ἀποστόλων τ. 220. ἡ ἀσκήσις ἡ κατεχόμενη ἀρχαῖα μετὰ τὴν
 ὁπάρ ἀνδρῶν τὴν ἀντιπρόσθετον.

²²¹ Ἰσχυρὸς ἐκείνους αἰς τὸν ἀντιπρόσθετον ὑποθέσειν τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπρό-
 σθετον ὄνομα ὁπάρ διὰ τὴν ἡγεμῶν ἐκείνους ἀνδιαιφέρει σου τὴν γράμην ἐξέ-
 πος.

²²² Ἰσχυρὸς θα πρὸς τὴν ἀντιπρόσθετον ἀντιπρόσθετον.

²²³ Κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἡγεμῶν ἐκείνους ἡγεμῶν καὶ ἀντιπρόσθετον. (Ματθ.
 25. 44) καὶ τὸ ἀποστολικὸν «τῆς διὰ φιλοφρονείας μὴ ἐπιλαχθῆναι» διὰ
 τὴν καὶ γὰρ ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἀγγέλους. (Ἐβρ. 13. 2)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 320 (ΤΚ - ΟΥΣΛΧ) ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Μετα από πολύ καιρό, έχω μόλις τώρα την εύκαι-
 ρία να χαιρετήσω την ελπίστικότητα σου. Λένω τοί ότι αὐ-
 τος που θα σοί ἔφερε τὴν ἀπάντησιν μου ἐνδεχόμε-
 νως χρόνους εἰς τὴν πόλιν μας καὶ περὶ ἐπεσε, εἰς ἀνθρώ-
 πους καὶ υἱοὺς σεβαστοὺς καὶ διδασκάλους καὶ ἔτι ἐμὴν μα-
 κρὰν τῆς πατρίδος τοῖ ἐν ὀλοκαῖρεσι χρόνους. Ἀφ' ὅ-
 λαδὴν παρεσυρθὴ ἀπὸ ἀπάτης ἀνθρώπων καὶ δῆθε συμ-
 βέβαιος καὶ ἄλλος εἰς τὸ ναυπηγεῖσθαι, ἐφ' ὅσον κατωρ-
 θωνε νὰ διεικμηθῇ τὴν κακοήθειαν τὴν θὰ ἐπέτιγγενε τα-
 πάντα ἀργότερο, ἀντελήφθη τὸ μέγεθος τῆς ζη-
 τῆς ἐ-
 πείδῃ συνεπειᾶ τῆς ὀλοκαῖρε καὶ ὁλόν τὴν διανοήσασθαι
 εἰς αὐτὴν ἀνταπόκτης παρεπαιχτοὺς τὰς ἡ ἀντιληψίς
 τοῦ

5

Λοιπὸν ἄφου ἤδη ἐπανέρχεται ἀπαλλαγίς καὶ ἀπὸ
 τὰς ἐνοχλησείας τοῦ κλίματος καὶ ἀπὸ τῆς μόχθηρται τῶν
 ἀνθρώπων σὲ ἀσπάζομαι ἐ-
 αὐτοῦ παρακαλῶ νὰ με ἐν-
 θυμήσῃς, εἰς τὰς προσέχουσας σου (ἐ-
 ὅτι χρειαζομαι πολ-
 λὴ βοήθειαν ἀπὸ τὰς προσέχουσας). Ἐξ ἁλλοῦ σε πληρο-
 φορῶ ὅτι ἐκεῖνοι ποὶ εἶχον ὁρᾶσθαι ὑπο τοῖς μακρυ-
 τὸν Ἐπισκοποῦν ὑπευθύνου δια τὴν ἐξοφλήσῃ τοῖς χρέ-
 οὺς διότι εἰς τὴν διαθήκῃ τοῖ εἶχε καμὲ εἰδικὴν
 μείσιν καὶ τοῦ γρέους αὐτοῖ καὶ ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε νὰ ἐξ-
 οφληθῇ καὶ μεσῶ τίνος —κατάφρυσσιν τις τὰς φιλίας
 ἐπὶ δεξί μου ἤδη τερμένον τὰς πογρευτικὰς δι-
 ὀλοκαῖρεσις, ποὶ ἐπιβάλλου τὴν δικαστήριον. Ἐπει-
 τοῖτοι λοιπὸν ἐπαυθῆναι ἀπρακτικὸς ὁ φίλος μου καὶ
 τὰ πραγατά ἐπέβαλον νὰ τροσκομίσῃ συστατικὴν
 ἐπιστολὴν ἀπὸ ἐμε, διὰ θέλη νὰ σὴ κατηγορηθῇ ἀπὸ
 τὴν ἐντιμότητα σου ὡς ἀργός καὶ ραθυμὸς. Καὶ αὐτὰ
 μέ, ὅς μείνουι μεχρὶς ἐδῶ. Ὅσον δὲ δατὴν κατὰστασιν
 τῶν Ἐκκλησιῶν πῶς αὐτὴ ἔγει, διὰ δηλαδὴ τοὺς ἔχῃ (ἀ-
 κωθεν) δοθῇ νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν κατὰστασιν

224 Τὰ πάλαι ποτε ἐκ τῆς ἀρχαίας, ἡ σελήνη, πάλαι ποτε ὅταν ὁ
 ἡμεῖς Σωκράτης εἶχε πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, ὅταν
 σπᾶν καὶ εἰς τὴν νεκρόν.

- 10 Ἐδῶ μερικοὶ ἄνδρες περιτειγίζουσιν τώρα τὸν περὶ
 θάλον τῆς Σινδοῦ. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς
 ποτίσω μὲ κρασί, θυμῆναί τοι εἶμι εἰς τὴν πολυστά-
 φυλον δεξιάν σου νὰ διατάξῃς ν' ἀνσιέουσιν πρὸς χάριν
 μου σὰι ποτάμιοι κρούουσι (τῶν θαρρυλίων) τοῦ Ἐφ' ὃ
 σοι, δέ θα καμῇς αὐτοὺς γρήγορα, ὅχι μόνον θὰ ξεκου-
 ράσῃς πολλὰς ψυχὰς ἀλλὰ καὶ θα ευφραίῃς ὅσων δὲν
 ἠμπορεῖς νὰ φαντασθῇς καὶ ἐμέ τὸν ἀπτικιστὴν ἐπατην

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 322 (TKB — CCCXXII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΦΙΛΟΝ
 ΔΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

- Όταν ἔλαβα τὸ γράμμα σου, ὅπως ἦταν φυσικόν,
 εὐχαριστήθῃ καὶ εὐχαρίστησα τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ
 ἤμουν προθυμὸς ν' ἀπαντήσω ἂν κάποιος μοῦ ὑπειθύ-
 μιζε ἐγκαίρως ὅτι πρέπει νὰ ἀπαντήσω. Πάντως ἡ ὑ-
 πεύχου δια τῆς ὁποίας με εἶχες ἀπασχολήσει, μὲ τὴν
 5 ἡμετέραν τὰ ἴσα σου ἐτακτοποιήθη. Παρὰ τὰτα ὅμως
 δὲν μοῦ ἦταν δυνατόν, πρὶν λήξῃ, νὰ σοῦ ἀπαντήσω κά-
 τι το σ' οὐκ. Αὕτη ἔστι ἡ αἰτία τῆς σωπῆς μου. Ὅ-
 γι λοιπὸν ραίσματα οὕτε ἀγνόησας τῆς εὐπρεπείας. Δὲ
 τι, ἀκομὴ καὶ δι' ἡμῖν τελείως ραθυμὸς, ὅπωςδὴποτε
 εἰς τὴν ἐντιμότητα σου θα ἐφρόντιζα νὰ συγκαλυψῶ τὰ
 ἐλαττώματά μου.
- 10 Ὅμως δὲν μοῦ εἶναι δυνατόν νὰ σέ λησμονήσω οὐδ'
 ἐπισημειώσω, ἔκτος ἀνι συμβῇ νὰ ἀγνοήσῃ κανεὶς πρῶ-
 ται τοῖς ἑαυτοῖς τοῖς ἀλλὰ εἴτε γράψω εἴτε ὅχι, σέ ἔχω
 πάντοτε μαζί μου, ἐνθρονισμένον εἰς τὴν καρδίαν μου.
 Ἀλλὰ τὸ μακροχρόνιον «πιασμο» τοῦ χειμῶνος
 μοῦ ἀρέσει τοῖς ὀλίγον ὥστε νὰ εὐχώμαι, ἂν δὲν εἴ-
 ναι εἰς σέ δυνατόν, λόγῳ τῶν ἀσχολιών σου περὶ τῶν
 ὁποίων εἶμαι πληροφορημένος καλῶς, ν' ἀφήσῃς τοὺς

230 Ἰακωβ. Συνοδ.; ἐλέγχετο ὁ Μητροπολίτης Λαός. Καὶ Ἰακωβ. ἐξ αὐ-
 τοῦ ἀπεκράτησε νὰ ἀνομιάζῃ παρὰ τοῦ Σλαβονικῆς λαοῖς διὰ τῆς αὐτοῦ
 λέξεως, «οὐκίτην» καὶ τὴν Συνοδόν καὶ τὴν Καθεδρὸν καὶ Λαόν.

- 15 ἀγρότας σου νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἔμε μιά καλή δικαιο-
λογία νὰ ἔλθω εἰς τοὺς τοποῖς σου καὶ νὰ καμαρώσω
ἔτσι τὴν ἀληθειάν· σταθερότητα τοῦ χαρακτήρος σου
καὶ τὴν σεμνιότητα σου.

- Ὅτι ὁμῶς καὶ ἂν συμβῇ θα καταβάλῃς κάθε
προσπάθειαν ἵνα ἑορτάσῃς τὴν σωτήριον ἡμέραν τοῦ
Πάσχα μᾶς·²² μᾶς καὶ σὺ καὶ ἡ σεμνοτάτη σύζυγός
σου, τὴν ὁποίαν καὶ χαιρετίζω δια σου καὶ τὴν παρα-
καλῶ νὰ συμπραξῇ μᾶς μου, εἰς τὸ νὰ σε «σπρωξῇ»
20 νὰ ἔλθῃς πρὸς συνάντησιν μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 323 (ΤΚΓ - ΟΟΟΧΧΙΙΙ)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΓΡΙΟΝ ΤΟΝ ΑΡΚΗΝΟΝ²²

- Εὐχαριστῶ τὸν ὁγιον Θεόν! Διότι, θεθαίως ποτέ δεν
θα ἔλεγα ὅτι εὐχαριστῶ αὐτοὺς που σέ ἤδ κησαν· ἐπει-
δὴ μοῦ ἔγιναν ἀφύρμη νὰ λαθῶ γραμμα. Ἄλλ' ὁ Κυ-
ριος που ἀπὸ ὅλα μᾶς εὐεργετῇ, γυαρίζει πολλάκις
ἀκόμη καὶ μέ τὰ λυπηρὰ νὰ ἱκανοποιῇ τὰ αἰτήματά
5 μᾶς. Οἷτω τὴν κακοτροπία αὐτῶν που σοὺ ἔφυγαν ἔ-
καμιν εἰς ἔμέ ἀφύρμη εὐφροσύνης. Μακάρι νὰ μοῦ
γράφῃς μέ κάθε ἔγκαρπιν που σοὺ παρουσιάζεται, καὶ
μάλιστα ὅταν μοῦ γράφῃς τέτοια πράγματα που προ-
έρχονται ἀπὸ τοσοῦ ἀγαθὸ φρόνημα, ἀλλὰ καὶ τόσοι
κεκαθαρμένῃ, λώσσαι. Καθ' ὅσο, μάλιστα, ἔστω καὶ
ἂν δεν ἰσχυρίζωμεθα ὅτι ἐπιτηδεύεται το χαρὲν τοῦ ὁ-
φους, ἀλλ' ὁμῶς καταγοητευομαί ἀπὸ αὐτὸ καπως αὐ-
τομάτως οὕτως ὥστε σεις οἱ ἔχοντες χαριτωμένην ἔκ-
10 φράσιν νὰ μᾶς πηγαινέτε ὅπου θελετε ὅπως ἀκριβῶς
ἐκείνοι (οἱ μελίσσοκομοὶ) τὰς μελίσσας μέ τὸ «φουσε-

221 Δὲν πρόκειται περὶ ἐκτελεστικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀπλῶς ὁ Μ Β καλεῖ
τὸν παραλήπτην, τὸν ποὺ νὰ εὐρεσθῇ, τὰς ἐπιστολὰς τοῦ κατὰ τὴν μεγάλην
τοῦ Πάσχα ἑορτήν.

222 Ἀγνωστὸς ἄλλοθεν. Τὸ ἐκίθετο, «ἀρχηγός» δηλοῖ τόπον προέλευ-
σεως.

- ρόν²³³ Ἀπόστολε μοι λοιπόν ἐπιστολάς πολλές καί, ὅσον τὸ διωγμὸν περισσοτέρῳ μακροσκελεῖς. Ἀλλωστὲ ὅπως γνωρίζεις δὲν εἶναι καλὸν νὰ εἶναι ἡ ἐπιστολή «κουτὴ»²³⁴ ὅπως δὲν εἶναι καλὸν νὰ εἶναι κοντός καὶ ὁ ἀνδρᾶς Γράψε μοι λοιπὸν καὶ δατὴν οἴκῳ γυναικὶ σου πῶς εὐρίσκεται πῶς ἔχει ἀπούγειαι τὸ σῶμα σου, καθὼς καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς εἶναι ἡμεῖς Διότι γνωρίζω ὅτι ἐνδοαφέρεσαι καὶ δι' αὐτά καὶ καλὰ κάνεις. Μαλίστα ὅν ἔχῃς τὴν δυνατότητα νὰ συμβάλλῃς μὲ τὸν κόπον σου εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἑνωσὶν τῶν διεσπῶτων²³⁵ μὴ ἐγκαταλείπῃς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν. Πάντως ὁ καλὸς μας Κυριακὸς πρῶτα ἐκάκην τὴν θιασῶν σου καὶ ἔπειτα μοι ἐνέγγεισε τὴν ἐπιστολήν σου καὶ με ἐρήκε καθ' ὅσον μοῖ ἦται ὁ καλὸς. Θοηθοὶ εἰς ὅτ' ἀπεμεινεν ἀπὸ τῆς ἐν λόγω ἐπιστολῆς. Πράγματ' ἔοτε καὶ εἰς τὸν χωρετιστικὸν τῆς περὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ αὐτοῦ, ὅταν καμὴ κατὶ ἀπὸ αὐτῶν τὸν δέταξα, θα με πληροφορήσῃς καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 234 (ΤΚΑ – ΟΣΧΧΙΥ)

ΠΡΟΣ ΠΑΣΙΝΙΚΟΝ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ²³⁶

Απ' ἐξ ἐξ ὅτι με ἔχει περὶ πολλοῦ τὸ ὅτι, ὅπως λέγουσιν, με γαρετὰ ἀπὸ τῆς ἐξωπορταὶ Πάντως ὅμως

233 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

234 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

235 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

236 Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἀγαπᾷ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἀγαπᾷ τοὺς ὁμοιωμένους αὐτοῦ, ὅταν ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.

- άρκετον να με καμῇ να νοιώσω κάθε εὐφροσύνην. Ὡ-
 ρα ὅμως ἡ σεμνιοτάτη σου γυναίκα τὸ Ἐκείον ἡ-
 κοῖνη θυγάτηρ μας²³⁹ ἔκτος ἀπὸ τὸ ὅτι μου ἐπέχει-
 σε τὴν ἐπιστολὴν ἠέλησε κατὰ περισσοτέρον ἀπὸ τὸ δι-
 πλάσιον τὴν ἐκφροσύνην αὐτήν, ὅχι μόνο ἐπειδὴ εἶναι
 5 μίαν ἑμψυχὸς εἰκὼν τῆς Ἰδ. κῆς σοὶ καλωσύνης ἀλλὰ
 καὶ ὅτι ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτῆς, ἐπιδεικνύει ἐπ-
 μέλειαν διὰ τὴν ἀποκρίσιν κατὰ ἀρετῆς. Οὕτω λοιπὸν
 ἐνῷ κατ' ἀρχὰς εἶχον ἐξαθῆ αὐτὴν, με χάριται πρὸς χά-
 ριν σου²⁴⁰ ἵστερον ἀντιστρέψας τοὺς ἥρους ἐυακαρι-
 σα ἐσέ ἐξ αὐτῆς τῆς διὰ τὸ ὅτι ἠρώμεθα σέ περιμέ-
 νουν ἐκ μερῶς τοῦ Δεσποτοῦ Θεοῦ τῶν σωθῶν μίαν
 τοιαυτῆς τεκνοτροφίας²⁴¹.
- 10 "Ἄλλ' εἴθε να σε ἴδω κατὰ τὴν αἰσθητικὴν προσώπῳ καὶ
 να ἀπολαύσω τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον φιλίας.
 Κα' εἴθε να μὴ ἐμπεδισθῇ τῇ συνήθειά μας μῆτε ἀρ-
 ρώστα α, μῆτε καμμία ἄλλη δυσκολία.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 326 (ΤΚΣ - CGXCVI,

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ
ΜΙΑΣ ΝΟΥΘΕΣΙΑΣ

- Ὁ ἅγιος Θεὸς μοῦ ἔδωκε τὴν πλῆρη κατ' ἀλλήλων
 ἀφορμὴν, να σοῦ γράψω μετὰ τὴν κατὰ στήθεα νω-
 στον αὐτὸν τὸν ἀδελφόν τοῦ ἀνδρώπῳν πρὸς κατὰ τὴν
 ἐπανόδον τοῦ πρὸς τὴν ἐντιμότητα σου, ἐχρησιμοποιοῦ-
 σα ὡς διακονὸν (κομιστήν) τῆς ἐγγράφου αὐτῆς ἀν-
 5 λίας μου. Καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐκστάσεως αἰνε-
 γῶς περισσοτέρον διασημὸς καὶ ἐνδοξὸς να εἶσαι (πάν-

239 Ἐκφραστὴς λέγει τὸ Ἐκείον (ἢ Εἰκόνα) ἡτο πνευματικὴ θυ-
 γατήρ τοῦ Μ. Π.

240 Ἐκφραστὴς λέγει, εὐχόμεθα καλῶς, καὶ ἀνθρωπινῶς.

241 Ἡ ἐννοημένη ἡμεῖς ἔργον ἐκείνου ἐκείνου παρὰ Θεοῦ ὁ
 κῆπος τῆς κατὰ τὴν ἐκφροσύνην, ποῦ τεκνοῦν ἐκ τῆς κατὰ τὴν
 ἰστορικοῦ τῆς ἡλικίας ποικιλίας. Ἐπειδὴ τὸ ἀλόγη-
 ὡν ἀκρδῶς ὅτιν κῆποι, τῆς τεκνοτροφίας, ἀντιπαραστή, καὶ ἀποκαθάρσιν οὗ ἔργου.

τοτε) με την ἀρετὴν σου κόσμημα καὶ δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλοκληρὸν τὴν πατρίδα. Ἀλλὰ καὶ σέ παρακαλῶ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου νὰ ἐνθουσιασῇς τοῦ Θεοῦ, πρὶν σέ ἐδῆμουργήσεν· ἀλλὰ καὶ σέ ἐτήρησε· διὰ τὴν ἀξιώτην μαζὶ μετὰ τὴν λαμπρότητα τῆς παρουσίας ζωῆς καὶ τῆς ἐπουρανίου δοξῆς χάριν τῆς ὁποίας²⁴² πρέπει νὰ καμνῶμεν τὰ πάντα ἡμεῖς τοὶ ἔχοντες προσανατολίσαι τὴν ζωὴν μας πρὸς τὴν μακαρίαν, ἐλπίδα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 327 (ΓΚΖ -- ΟΟΣΧΧVII)

ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΟΥ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ

Εἴθε διὰ τὸ ὅτι παρόντα με ἐτήρησες καὶ ἀπάντα καταδέχεσαι· νὰ με ἐνθουσιάσῃς (δοῦναι τὴν πληροφορίαν ἡκουσάμεν) νὰ σέ ἀνταμείψῃ ὁ Πατριάρχης Δεσπότης, καὶ νὰ σέ ἴδω κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς δικαιοκρίσεως τοῦ Θεοῦ μας· ἐδοκίμασεν εἰς ἀγάθην ἔργα οὕτως ὥστε ὅπως ἡξιώθης νὰ εἴπῃς· ἔδωκεν περφορίαν, οὕτω ν' ἀπολαύσῃς τῆς δωρεᾶς τιμῆς ἐκ μέρους τοῦ οὐρανίου Βασιλέως.

Πρὶν ἀπ' ὅλα λοιπὸν σέ παρακαλῶ ν' ἀφιερῶσθαι σταθερὸν καὶ συνεχῇ τοὶ ζῆλοι σου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπειτα ν' ἀξίωσῃς τὴν ἀπέναντι μου καλὴν σου διαθέσιν νὰ με ἐνθουσιάσῃς καὶ νὰ με προστατεύῃς, ὅσον ἡμπορεῖς περισσύτερον, καὶ νὰ μέτῃς καὶ μέτῃς τὰ γράμματα σου οὕτως ὥστε καὶ ἐγὼ ἔνων μίαν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι δὲν με θαριέσαι ὅταν γράφω

²⁴² Εἰς τὸ γράμμα αὐτὸ ὁ Courtonne εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἀρχαία ἀρχὴ τοῦ Μ. Βασιλέως εἶχε ἐφευρεστικὴν Παράκλησιν ὅτι πρέπει ν' ἀγαπήσῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπος ὅτι πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὸν Ἱερέα. Ἀλλ' ἀπὸ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκείνου, ταυτὸν καὶ ἐστειρώθη καὶ κατήλθεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀπαρτίαν καὶ τὸν Διδάσκοντα ἐκδοῦναι ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος δὲν πρέπει νὰ ἐναζητῇ τὸ ἐλπίσῃ τὸ κέρμα καὶ τὸ μόνον τὸ ἱερὸν εἶναι ἀνόητος. Οὐδεὶς δύναται νὰ παρατηρήσῃ τὸν ταυτὸν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ.

πολύ συχνά εις την μεγαλοψυχίαν σου να παίρνω θάρρος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 328 (ΤΚΗ — CCCXXVIII)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡΕΧΙΟΝ²⁴³

Αφ' ενός μεν χαιρετίζω την ἐντιμότητα σοι και σου εύχομαι καθε καλόν. Αφ' ἑτέρου δὲ σοῦ ἀγγέλλω διὰ τοῦ βασιτοῦ σου ἀφ' οὗ πάντοτε φροντίζεις νὰ πληροφορησῇ τα κατ' ἐμέ. Οἱ δὲ ἐγὼ καθόλου καλὴν λίτερα ἀπο δὲ σου ἔβην, καὶ εἰς αὐτά) ἀποφευγὼν νὰ εἶπω τὰ δυσάρεστα, ἵνα γὰρ τὴν καὶ προκλέσω μεγάλην. Ἐπὶ εἰς σὲ πάλιν ὅπως, ἔγωγ 5 μου ευχεσά τα θέλιστα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 329 (ΤΚΘ — CCCXXIX)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΑΛΕΡΙΟΝ²⁴⁴

Τὰ ψάρια τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ ἐν τῷ εἰς μεγάλον βαθμό. Πέρα ταῦτα δὲν τὰ σὺ γὰρ διὰ τὴν φυγὴν των που σοῦ ἔφυγαν καὶ ἐπὶ τὰ καὶ ἐκμετρήσαι κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη σου τοὺς πρὸς πέφειρε τὸ πέννημένο νερό.²⁴⁵ Πάντως δ' ἐμέ τα γράμματα σου εἶνα πρὸς λυτρώτερα ἀπὸ τὰ ψάρια. Σίγουρος πρὸς πολὺ νὰ μου «ἐπιστέλλης» (ἐπιστολὰς) πέρα νὰ σοῦ ἀπεπέλλης (ψάρια). Καὶ ἂν σοῦ ἀρέσῃ καλὴν λίτερα νὰ σωπας (νὰ μὴ μου γράφης) τοῦλάχιστον νὰ μὴ σταματήσης νὰ 5 προσευχεσά, δι' ἐμέ!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 330 (ΤΛ — CCCXXX)

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Μάθε, ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ ἀπὸ το ὅτι σοῦ γράφω.

²⁴³ Ἄγνωστος ἀλλοχόθεν.

²⁴⁴ Ἄγνωστος ἀλλοθεν.

²⁴⁵ Πιθικόν, γράμματα ἐν τῷ ποταμῷ ἵρην περ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν «Ἐπιστολὴν 11 μαρτυρεῖ» ἔχει πολλά ψάρια.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 333 (ΤΑΓ - CCCXXXIII)

ΕΙΣ ΕΝΑ ΝΟΤΑΡΙΟΝ²⁵⁰

Οἱ συλλογισμοὶ ὅμοιοι αὐτοῦ, κατωκὶς μὲ τὰ πτερω-
τά (πολιτεία). Διὰ τοῦτο δὲ ἀκριβῶς δεῖ αὐτὴν νὰ ἡμ-
πορήσῃ ὁ ταχυγραφεὺς καὶ τοὺς συλλάβη, χρειάζονται ὠρισμένα
σημεῖα.¹ Ἀλλὰ καὶ σὺ περὶ τοῦ γράφει το γράμμα
τα παλαιὰ καὶ ἐν στήθεα τοποθετεῖ εἰς τὰς πε-
ρὶ τοὺς τὰς τῆς στήθους ἐκεῖ ὅπου πρέπει. Δὲ
μὲν ἐνὰ μὲν ὁ ἀπὸ τοῦ κατωκίσεως ἐκεί, πάλι, σημε-
5 τικὸς συλλαβισμὸς ἐπὶ ἀντιθέτως μὲ τὴν ἐπιμελεῖται
τοῦ γράφει, ὅτι δὲ τὰ ὁμοῦ ταῖς λογὰς (τοῦ ὑπα-
γυφισμένου τοῦ κατωκίσεως)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 334 (ΤΛΔ - CCCXXXIV)

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΝ²⁵²

Γράφε ἴσια τὰ γράμματα.¹ Κάνε ὀρθὴν χρῆσιν τῶν
στιχῶν. Μὴ ἀφήνῃς τὸ χεῖρ σου ὥς νὰ αἰωρῆται εἰς τὰ
ἄνω μήτε νὰ φέρεται κατὰ κρημνῶν.² Μὴ πιεζῇς τὴν
πέραν σου καὶ θαυάζῃς σιμῶς, πλοῖα, ὅπως ὁ κά-
θουρας τοῦ μυθικοῦ Αἰσώτου, ἀλλὰ προῦρε τόσον
ἴσια ὥσαν καὶ ἐθαύζεις ἐπανα εἰς τὴν ὀριζόντιον γραμ-
μὴν τῆς τεκτονικῆς στάθμης (ἀλφειοῦ) που διατηρεῖ.
5 ὅπου καὶ ἀνιῶνται, τὴν ὀριζόντιον γραμμὴν καὶ
ἀποκλείει κάθε τι τὸ μὴ εὐθές.

²⁵⁰ Ὁμοῖος, εἶναι ὁ ἴδιος, ὁ αὐτός. Γραμμάτιος.

²⁵¹ Ὁ συλλογισμὸς εἶναι ὁμοῖος, γινώσκω εἰς, ἐκείνου καὶ τοῦ κατωκίσεως.
Δὲ μὲν ἐνὰ μὲν ὁ ἀπὸ τοῦ κατωκίσεως ἐκεί, πάλι, σημε-
5 τικὸς συλλαβισμὸς ἐπὶ ἀντιθέτως μὲ τὴν ἐπιμελεῖται
τοῦ γράφει, ὅτι δὲ τὰ ὁμοῦ ταῖς λογὰς (τοῦ ὑπα-
γυφισμένου τοῦ κατωκίσεως)

²⁵² Στάθμης: οἱ νοτίων, ἴσως καὶ καλλιγράφου.

²⁵³ Ἡ ἐκείνη γὰρ τῇ, καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ καὶ κατὰ ἐποχὴς. Ἡ
τῇ: καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ καὶ κατὰ ἐποχὴς. εἶναι δὲ τοῦ ἀρχαίου, θ-
σον καὶ ἀποδεικτικῇ.

2. Ὅσον διὰ τὸν Φιρμίον²⁶⁸, τὸ ἤξευρα καλὰ ὅτι θὰ συνέχιζε νὰ ἀριστεύῃ εἰς ὅλα διότι ἦτο ἀπὸ ἐδῶ γνωστὴ ἡ δύναμις τῆς μορφώσεώς τοι. Ὅσον δὲ δι' ἐμὲ παρ' ὅτι ἔχω ἀπολαύσει πολλοὺς ἐπαίτους δὲ, γνωρίζω αἰ. μεχρὶ τώρα ἤκουσα ποτε τῶσον μεγάλους ὅσον εἰς τὸ τελευταῖον γράμμα σου²⁶⁹.

Διότι, ὅταν σὺ εἶσαι ὁ λεγὼν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν 5 τὸν κάνεις νὰ ὑπερβῇ τῆς δόξης τοῦ πόσῃ σὺ φανθὰ πρέπη νὰ νομιζῇ καίεις ὅτι ἔχει ἐκεῖνος Παιτῶς μοῦ φαννεται ὅτι καὶ σι τοὺς τοὺς ἔστε λες πρὶν ἀκομῇ ἔδης τὸν Φιρμίον. Διότι ἄλλως δὲν θα εἶχε κατ' αὐτὸν τὸ γράμμα σου. Λοιπὸν τι κάνεις, "Ἡ τι πρόκειται νὰ κάνῃ ὁ Φιρμίος. Σ' ἀνέγιξε ἀκομῇ το γλῆστ τοῦ γάμου του, "Ἡ ἐκεῖνο μὲν ἔχε ἤδη πρὸ πολλοῦ ληξεί. ἄλλα τὸ εἶναι δυσκόλος ἡ ἀποφασὶς καὶ σ' ἀντιπῶς εἶναι 10 ὑποχρεωμένος νὰ τερμάνῃ. "Ἡ εἰς τοῖον θυμὸν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἀργήσῃ καὶ πάλιν νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν Ρητορικῇ.²⁷⁰ Εἴθε νὰ μᾶς ὁμῶς κάπῃ σὺ ἀπάντησιν. Καὶ εἴθε ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀπ' τῆ νὰ εἴσῃ κατὰ τὸ καλόν. Ἀλλ' ὅν τυχόν καὶ πᾶς λυσιπρῆς ἡ ἀποφασὶς τοῦ, θὰ παύσῃ νὰ μᾶς θλέπῃ κοντὰ εἰς τὰς πυλῆας²⁷¹.

Ἀλλ' ὅς ὑποθεσώμεν ὅτι ὁ Φιρμίος συνέβαινε νὰ εἶναι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τι θὰ ἔκανεν οἱ πρόκρ τοί σας 15 Μήπως θὰ ἔστειλιναι τὴν Σαλαμινίαν²⁷² νὰ τοῦ παραλάβῃ. Τὸ θάλεται, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἰδιόκους σου καὶ μόνοι.

268 Πραγματῶς ἔκπε, μὲ τὸν Φιρμίον. Το δεύτερον ἐστὶ γὰρ θετικόν ὑποκοριστικόν.

269 Ἐννοεῖ τὰ κατὰ ἰδιότητα λόγια τοῦ ΜΒ εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν.

270 Ὁ Λιβάνιος ἐνδεχέμετο εὐλαχρινῶς διὰ τὴν πρόθεσιν τῶν μαθητῶν τοῦ.

271 Εἰ, πᾶς πόλας, τῶν τε χῶν τῶν πόλεων ἐκείθεν οἱ φιλόσοφοι καὶ ἀνέκτιστοι, πᾶς, πᾶς, τῶν αἰ, τῶν, ἐκεῖ γρονθῆταις ἀρχιστάτους καὶ διοικητάς. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Παροιστῶν, κεφ 91 23 31 μᾶς πληροφ. ὅτι, εἰ, πᾶς πόλας, ἐγὼ μόνον διατὰ τὰ κακοποιήματα κακὰ καὶ κακά.

272 Σαλαμινίς ἦτο μία ἐκ τῶν νῆδ, τῶν Ἀθηνῶν ἡ ὅποια ἀπεστέλλετο δι' ἐκτάλειαν ἱερῶν ἀποστέλλων.

συνεπιλοχίας ἀτμαζόμεσθα. Πῶς ταῦτα ἐνὼ δεῖ θά
περὶ τὰς ἀγαθὰς καὶ κατὰ τὸν νόμον Καππαδόκας
Ὀπισθόρρηκτο ἐκμετρίμεν, ὅς γε οὐ κατὰ τὴν καλὴν τε
ρεῖν ἀπεκτείνουμαι ἀλλὰ καὶ ἀναιδέως θά τοὺς
ἀνέχουμαι.

20

Ὁ Φερμαίνος λοιπὸν παρηκολούθησε τὰ μαθηματὰ
μοι ἐπὶ μνημῶς τεύχεμας γὰρ οὐκ ἀποκρίσας αἰτέω
ἀντιθέσθαι. Ὅσον ἐκαστὸν σὺ γὰρ ἔδωκεν, θά τη, δια
πιστώσης μόνος σου καὶ πείσῃ, ὅτι, δεῖ θά με μετ
φθῆς. Ἀλλ' οὐκ ἐκαστὸν ἡμπούρεσθαι ναίεσθαι καὶ πᾶ
λιν ἐδῶκεν. Ἰδὲ γὰρ ἀνέστη, καὶ παρακλήσας καποιοὺς
ἀλλήλους ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει, αἰσχροκρίτησας
εἶπαι ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι γὰρ οὐκ ἀνέστη, εἰς ἀνέστη, πῶς
μετρίωμεν, (ς) θά σκεφθῶ, ὅτι πῶς ναί μετρίω
ἀπαιτελλόμενος αὐτοῖς, εἰς ἐκαστὸν δέ τινος, φέραν ὅ
τι θῶς ἐτείδη τὴν πρώτην με ἐλύττω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 337 (ΤΑΖ. CXXXVII)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΝ²

Νά, σοῦ ἦλθε καὶ ἕνας ἀκούμῃ Καππαδοκῆς, υἱὸς²³
μοι καὶ ἀπὸ τοῦ δῶτος τοῦ σχήμα αὐτοῦ εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ εὐρί
σκημαί τωρα (ἢ ἱερῶν, ἢ) μὲν τοὺς καμνίλους, οὐ
οὐς, θά πῶς πῶς ναί εἴηται, με θάσιν, θάσιν
ὡς αὐτὸν τὴν διδασκαλὴν ἀδελφούς τοῦ προηγούμενου

237 I, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

274 Η ἀποκρίσις τοῦ Λιβανίου πρὸς τὸν Βασίλειον, ὅς γε οὐ κατὰ τὴν καλὴν τε
ρεῖν ἀπεκτείνουμαι ἀλλὰ καὶ ἀναιδέως θά τοὺς ἀνέχουμαι.

275 Η ἀποκρίσις τοῦ Λιβανίου πρὸς τὸν Βασίλειον, ὅς γε οὐ κατὰ τὴν καλὴν τε
ρεῖν ἀπεκτείνουμαι ἀλλὰ καὶ ἀναιδέως θά τοὺς ἀνέχουμαι.

276 Η ἀποκρίσις τοῦ Λιβανίου πρὸς τὸν Βασίλειον, ὅς γε οὐ κατὰ τὴν καλὴν τε
ρεῖν ἀπεκτείνουμαι ἀλλὰ καὶ ἀναιδέως θά τοὺς ἀνέχουμαι.

5 και ἄξιός τοι ἴδιος ἐνδ' ἀφερόντος·²⁶ ἐκ μέρους καὶ ἐ-
μοῦ τοῦ πατρός τοι καὶ σοὶ τοῖ διδασκαλοῦ ἀν' ὧν
τῶς αὐτοῦ ἐρχόμενα ἐκ μέρους μου εἶσα δύναμις· γὰρ
ἔχουσιν πλησίον σου κατακταὶν ἰδ' αὐτέραν· μεταχειρσίν
λέγω δὲ τούτο ὅχι διότι πιστεύω ὅτι εἶσα δύναμις· ἢ
λογίῃς σου νῦν κάμῃ κάποιαν ἀεγ' αὐτέρας· χαρὰ εἰς
τούς παλαιούς ἐκ τῶν φίλων, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ (πιστεύω ὅτι)
ἢ ἐκ μέρους σου ὠφελεία τίθεται εἰς τὴν διαθήκην ὧν
ἀδιακρίτως

10 Πάντως δ' αὖ τοι νεαροὶ αὐτὸν θά ῥηκει· μέχρις οὗτο
ἀποκτήσῃ μὲ τὸν χρόνον τὴν δευτέραν πείραν· νῦν συγ-
καταρθμηθῇ εἰς τοὺς οἰκείους²⁷ σου· καὶ εἴθε νῦν μοῦ
15 τὸν στείλῃς πάλιν ἀντάξ' ὦν καὶ τῶν προσευχῶν²⁸ μου
καὶ τοῦ ὀνόματος, ποὺ ἔχεις ἀποκτήσῃ διὰ τὴν σίφ' ὦν
σοι· ἔχε· μαζί, τοῦ καὶ εἰς αὐτονομίῃς τοῦ ποὺ ἔχε·
τοὶ ἴδιοι ζηλοὶ διὰ τὴν μὀρφωσιν, εἶναι καὶ αὐτὸς ἀπὸ
καλὴν οἰκογένειαν καὶ πολὺ γνωστός μου· καὶ πιστεύω
ὅτι δὲν θὰ ὑστερήσῃ εἰς τιποτὴ παρ' ὅτ' ὥς πρὸς τὴν
οἰκονομικὴν κατάστασιν· εἶναι παρὰ πολὺ κατωτε-
15 ρος²⁹ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 338 (ΤΛΗ — CCCXXXVIII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Το γνωρίζω ὅτι αὐτό, τὸ «νῦν, σοῦ ἦλθε καὶ ἕνας

277 Ἡ ἐκθεὶς παρ' αὐτὸν ἀνάμνησις καὶ ἀποργία τοῦ Μ Β πρὸς τὴν ἐκ-
ματικὴν τοῦ πάλιν τὸν ὄντι· καὶ ζῆλον, ὑπὲρ καλῶν· διὰ τὴν ῥεῖαν·
ἐργάται ποὺ δι' ἀκρίτως· καὶ ἔχ' ἀκαλόγητον· εἶναι προσωπολογίαν· ἀλλὰ
εἰς ἐνταῦθα· φησὶ καὶ καθεστῶτα, καὶ ἀγαθὰ ἰδ' ἐκ μέρους· καὶ ὅτι τοῦ
ἐκιδὸς καὶ τὸ πάλιν· ἐπεὶ δὲν, καὶ ὁ δὲν, δὲν ἐκιδὸς ἀκρίτως· διὰ τοῦ
το ζῆλος ἀποργία καὶ ὁ πάλιν· ἐκ μέρους ὑπὲρ καλῶν· διὰ τὴν τοῦ πάλιν.

278 Ἐκιδὸς καὶ τὸ πάλιν, μὲ τὸ προσωπολογίαν.

279 Ὁ Μ Β δὲν ζῆλος ἀπὸ τὸν ἰδ' ἐκ μέρους, καὶ καὶ τὸ ποσοῦς τοῦ
ἀποσπένδοντος· εἰς καλὸν νέους· ἀλλὰ καὶ καὶ τοῦς διατηρήσας, εἰς τοῦς πάλιν
προσέχοντος σου!

280 Ὁ Μ Β ἀναφέρει· οὐκ ἀποργία εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν
τοῦ πάλιν τὸν πάλιν· ἀλλὰ καὶ τὸν πάλιν· τὸν πάλιν.

- ἀκομή Κληπαδόλης. Θα μὲ τὴ γραφὴς πολλὰς καὶ
 πετι-ω-οτ παντοῖε θα μὲ στα γης πολλὰς καὶ εἰς
 κἀκεῖ γὰρ ἡμεῖς θὰ χρητ-ο-οτ τοῖς ἐμὲ τὰ ἐγχα-
 μαπτ-ο-οτ τοῦ λογι-ο-οτ καὶ τοῖς χρόνως θα κα-ο-οτ ἀ-ο-οτ
 δια-ο-οτ πατερας καὶ πα-ο-οτ. Ἀλλὰ αὐτοῦ πρὸς οἱ
 5 θῆ με ἀφωρμήν τῆς ὥρας. σὺ ἐπιστάλη, δε-ο-οτ
 καλὸν γὰρ τοῦ ἀποσώτρω. Ἐκλήθη τοῖς (ἐγγλετῆς, πλη-
 σι-ο-οτ μοι ἀρκ-ο-οτ) ἐκ τῶν τοῖς ἐμὲ καὶ μαθητῶν μου
 καὶ τῶς καὶ ὁ εἰς δὲ ἀρ-ο-οττες. Ἀλλὰ οὗ ὁ ἀ-ο-οττος τοῦ
 δικ-ο-οτμου ἱερωνικλεους ὅταν ἀρ-ο-οτται σὺ καμ-ο-οτται
 ἐδωκεν τῆς ἐπιπολῆς σου ἀφ-ο-οτ τῶν ἀνέ-ο-οττων σωτη-
 ρῶς εἶπα με τὰ τοχρεοῖς. Ἐξωτε-ο-οττον με δὲ οὐ καὶ
 10 ἐσωτε-ο-οτρη χαρ-ο-οτ ἐκλήθη. καὶ τ-ο-οτ ἐδ-ο-οττες
 κη-ο-οτται αὐτῇ ποι-ο-οτ ἐκλήθη. ἡ ῥο-οττησάν κα-ο-οτται δέ
 λ-ο-οτται ἀφ-ο-οτ ἐν κλήθῃ. ἡ ῥο-οττη ἀπη-ο-οττησά
 πρὸς τῆς ὥρας οἴητα τῶν ἐπ-ο-οτταλῶν. καὶ ἐκ-ο-οτται ὁ Βα-
 σιλε-ο-οττης εἶναι ὁμ-ο-οτως φ-ο-οτται μοι καὶ δι-ο-οτται τοῖς φ-ο-οτται
 μοι. ὅταν ἐγὼ εἶπα τ-ο-οτται ἡθέλησαν ὁ ἀποκ-ο-οττησούν
 αὐτ-ο-οτται τῆς νύκ-ο-οττης σ-ο-οτται τ-ο-οτται ἡ ῥο-οττη
 ἡ τ-ο-οτται ὁ μὲ. Ἀλλὰ τ-ο-οτται τ-ο-οτται ὁ μὲ ἄλλοι
 15 ἡ κα-ο-οτται. καὶ εἰπ-ο-οτται δ-ο-οτται πωθῇ ἡ γ-ο-οτται ὅτι δ-ο-οτται κα-ο-οτται
 κα-ο-οτται λ-ο-οτται. καὶ αὐτ-ο-οτται πρὸς αὐ-ο-οτται ὡσπερ ἡθέλησε
 αὐ-ο-οτται κρατ-ο-οτται τοῖς γραμ-ο-οτται σ-ο-οτται δ-ο-οτται αὐτοῦ δ-ο-οτται
 μ-ο-οτται καὶ εἰς κα-ο-οτται μετὰ θ-ο-οτται δ-ο-οτται μοι τοῖς ἐπ-ο-οτται
 Γράμ-ο-οτται μοι λοιπ-ο-οτται ἀν-ο-οτται γ-ο-οτται κα-ο-οτται. καὶ ἄς με
 ν-ο-οτται. Δ-ο-οτται αὐτ-ο-οτται εἶναι τ-ο-οτται δι-ο-οτται ἐμὲ ὡς ν-ο-οτται κα-ο-οτται ἐ-
 γ-ο-οτται. καὶ καλ-ο-οτται τ-ο-οτται περ-ο-οτται δ-ο-οτται αὐτ-ο-οτται ποι-ο-οτται δ-ο-οτται
 (ἡ δ-ο-οτται κα-ο-οτται αὐτ-ο-οτται) δ-ο-οτται πρ-ο-οτται χρη-ο-οτται καὶ ὅτι
 20 δι-ο-οτται αὐτ-ο-οτται πρὸς δ-ο-οτται ἡμ-ο-οτται πρὸς αὐτ-ο-οτται ἀν-ο-οτται τ-ο-οτται ὅτι θέ-ο-οτται
 ν-ο-οτται κα-ο-οτται. Πρ-ο-οτται γ-ο-οτται ἀν-ο-οτται ἀν-ο-οτται κά-ο-οτται πρ-ο-οτται
 καὶ ν-ο-οτται πωθῇ τῆς μορ-ο-οτται φ-ο-οτται τοῖς ε-ο-οτται ν-ο-οτται περ-ο-οτται σ-ο-οτται
 πο-ο-οτται τοῖς π-ο-οτται σ-ο-οτται. Παρ-ο-οτται ὅτι δ-ο-οτται ἐγ-ο-οτται ν-ο-οτται τέ-ο-οτται

281) Η' ὁ δὲ αὐτὸς τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν λόγον τοῦ M R ὅτι
 "εἰς τὸν αὐτὸν τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν λόγον. Πάντως ὁ κερτος τὸν
 φ-ο-οτται ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει."

282) Τὸ τὰν ὁμ-ο-οτται τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει καὶ τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει
 γὰρ τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει
 τοῦ M B ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει τὸν αὐτὸν ἐρμηνεύει
 τὸν M B.

25 Καὶ ὅσαι με διαταθέντα τῶν ὁπῶν, ἄγε εἴ
 εἶνα κατωτέρων μεν τῶν ἰσχυρτέρων δὲ τοῦ νημέως
 καὶ αἰνῶν με χιτῶν καὶ ἐξ ἑσθῆς ἀποδύει, καὶ εἰς
 Πηγάς ἀρῶν τῶν πημάτων ἀνὶ ἰδὲ καὶ
 ἰδὲ σοὶ προτρεῖς μέσων καὶ θαμένων ἐφ' ὅσων θά
 παρῆς καὶ καὶ ἄποτε γροῖας δὲ θαυμάσιον καὶ
 ἐκφύωσιν ἐστὼ καὶ ἄσι δὲν τὰς πρὸς ζῆς καθόλου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 341 (ΤΜΑ — CCCCXLI)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ¹

Ἀκούη δὲν με ἐπαγγωρήσας πού σε ἐλύπησα δὲ
 καὶ ἐνῶ γράφω τρέμω³⁰². Ἄλλ' ἔγωγε μέν με ἀγῶνισ-
 ρήσει διατῆναι μοῦ, ραφεῖς ὡς ἀρῶστε. Εἰς δὲ μὲν
 καὶ ἀντιθέτως ἀκούη νοτα ἐγὼς μαζὶ σου πρὸς γὰρ ἔξω δια-
 καθε λόγιαν³⁰³ ψιγῆς καθὼς καὶ διατῆναι δὲ κη-
 ποι κηρύττεις ὅτι δὲν πρέπει καὶ διατηρῆναι ἀπο-
 5 αἰσθηματὰ (οὔτε) ἀντιτῆναι δὲν τοῦ ἡλίου³⁰⁴, τὰ διε-
 τήρησας ἀπαλλοῦς ἡλίου. Ἡ μήπως ἄλλ' εἰς νῦν με τι-

1001 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1002 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1003 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1004 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1005 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1006 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1007 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1008 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1009 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 1010 Εἰς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν

1011 Φησὶ δὲ ὁ Μ. Β. ὅτι πρὸς τὴν ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 νίου δὲν ἐδοκίμην ἄλλην ἐκδοκίαν.

1012 Οἱ ἄλλοι δὲ τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν

1013 Τὸ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 μέν, ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν
 πού καὶ ἀρῶν τῶν πημάτων ἀνὶ ἰδὲ καὶ ἰδὲ σοὶ προτρεῖς
 γὰρ ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν τῆς ἐκδοκίαν

304. Πρὸς. Ἐφ. 4, 20.

μωρήσης με το να με ἀποστερής τῆς γλυκύας φωνῆς σου. Με το καμῆς το το σὺ ἀφρωτὸς γεύσας οὐρανὸν ἀνίστα γυνὸν τριῶν καὶ εἴωσέ με νὰ ἀπολαύσω τῆς παγ-
χρυσῆς γλωσσῆς σου¹.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 342 (TM B CCCCXLI)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Οἱ ἀγαπῶντες τοὺς αὐτοφάλλους ὅπως εἶναι φυσικὸν
να κάμνουν οἱ φθόκοιλοι θεοὺς καὶ ἀγαπῶντες μετὰ ἀγκά-
θου ἀπὸ τὰ ὅτι αὐτοὶ προβάλλουν τὸ αἶθερ αὐτοῦ. Μαλιστα
ἤκουσα κάποιον να λέγει περὶ αὐτοῦ ἀπειθόμενος ἢ πι-
θανοὶ καὶ πῶς ἐπὶ τὴν γῆν τε εἶπεν ὅτι δηλώσῃ (ἢ ἰδῇ)
φύσις ἐκαστοῦ φανταίται τα λεγόμενα εἰς τὰ ἀγκύθια μα-
καρῶν τῶν αἰθέρων ὥστε αἰετὶς ὥσαυτ' ἐφ' ὁσμάτια (καὶ
5 ταῖς πτερύγεσιν, ὅτι τοὺς ἐργασίας τῶν

Ἄρα, ὡς οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτι παρεμβάλλων εἰς
τὴν ἐπιστολήν, τοῦ τρανταχέως λέγει. Ἀλλὰ θεοῦ πως εἶναι ἔ-
χεις καθόλου ἀνάγκη, καὶ τὸ πῶς ἐφ' ὅσον ἐπιμένῃται
τῇ ἐπιστολῇ σου ἢ ὅπως ἀφ' ἑνὸς αὐτοῦ προσεφερέ το
ἀνθρῶπι τοῦ τριανταφύλλου τῇ ἀντίτῃ τῆς εἰς γλωσσίας
(σου) καὶ ἀφ' ἐπὶ τῇ ἐκαστοῦς μορφῇ καὶ κατηγο-
ρίᾳ ὡς ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἐκαστοῦ. Ἀλλ' ὅπως δι' ἐμέ
ἀκτὴν καὶ τὴν ἐκαστὴν τῶν τῶν ἐκαστῶν σου προκά-
10 λησεν ἐπὶ τῇ ἀντίτῃ περὶ τῶν τῶν πό-
θων τῆς φιλίας (μας).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 343 (TM B CCCCXLIII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ἄντικτα (= καὶ γραφεῖς) εἶσιν ὑμῶν γλωσσῆς
ἀκτὴν ἐπὶ τοῦ ὅτι ὅσον ἂν τῇ ἐκαστῇ. Ἄ
πο ὅτι θελήσω ὁμῶς εἰς το ὅτι σου εἰρσκοῦντα, πηγαί

30b. Σημειώσεως χαρακτηρισμοῦ.

30b. Ἡ αἰκὴν λίαν ἀκρυσταλλῆ.

30c. Ἀντικτὰ, ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ.

λογότερον, καὶ ἀνωτέρα καὶ ἀπὸ τῆς πεντασώτερης ἀνα-
 θάλουσι δαίμωνι. ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέ-
 ραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 344 (ΤΜΔ = CGXCLIV)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ³⁻⁹

Διάνα· ἡ γρηγορὶς, τέχνη, κῶς πρὸς τὰ λογιώτα σου
 ἐμὲ μὲν ἐπεθύμει, τὸν σὸν δ' ὀφείδεις, ὅσον καὶ ἡ ἀμαθεία
 μὲν ἐπὶ σε, ὁ δὲ πρὸς ἀρχαῖς τόσον τὴν ναύα
 πικρὰ, τὴν θαρσύνει ἀπὸ τῆς μορφῆς. Ἄν, μαλι-
 στα καὶ εἰς λαβὴν ἐπ' ὅφιν, τοῦ δὲ θάρσυνε, ναυὰ γρα-
 φῆς παρ' ὅτι ὁλοκληρὸς ἡ ζωὴ σου εἶναι ἀφ' ἐρωμένης εἰς
 τὸς ἀλόγους. ὡς τότε θαρσύνει κατὰ λῆξιν. ἔμε τὸ
 λαχόντων με ἔχεις ἐξέλασεν. Διότι ὅτι ὅς ἐύκλειαν ἡμιτο-
 ρεῖν καὶ κίεση ὁμολας. τότε δὲ εἰς αἰὶν ὁ τὸ μὲν κα-
 γρηγορὶς ἐπὶ γρηγορὶς. Καὶ εἶναι θεοφάνειος ὁλοφάνειον, ὅτι
 ὁπότε ἔχει αὐτὰ τὰ προσκῆτα καὶ ὡς τῆς σιγῆς, τὸ
 καὶ εἰς ἡ ἀπὸ ἑκαστοῦ τῆς ἀπὸ (ἡθελεῖν κενὴ) λήθη.¹⁴
 Πραγματικῶς ἐγὼ θύει ἀπὸ τῆς σωτηρίας σου τοὺς χαίρει
 τῶν ὡν, ὡς χαίρει ἀπὸ τῶν ὡν. Καὶ ἀν' ὅθεν γρά-
 φῃς μου. Ἄν' ὅπως αὐτὸ δὲ σὲ εὐχαρίστη, τότε μὴ γρά-
 φῃς!

804 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

805 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

806 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

807 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

808 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

809 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ, ὡς ἐγὼ ἀνέβην, τὴν ὁδὸν καὶ καθέ ἡμέραν θύει κατὰ ἔω εἰς τὴν γῆν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 345 (ΤΜΕ ΓΓ'ΧΛV)
Ο ΛΙΒΑΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΟΝ¹⁵

Νομίζω ὅτι εἶμαι περισσότερο ἰσχυρωμένος ἢ ἀπο-
λοῦμαι, διὰ τοῦτο δὲ ἡ γράμματι σὺν γράφῳ ἐπιτιμὸν
παρὶ τοῦ πατρὸς τηρῶ τώρα (τῆς ἀπολογίας) ἀφ' οὗ
ἡμεῖς τὸ κενώ.

Ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι ἐκεῖνος πικρεχῶ (πάταται) κον-
τὰ σου καθὲς φορὰ πάλιν θὰ ἐμφανίσῃς καὶ ἐν ἡμέ-
ραις κρητὺν καὶ ὅλα μοι εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀποστο-
5 σης. Καὶ ἐσοῦμαι ὁμολογῶν ἐφραῖμα καὶ μετὰ θε-
(σ), ἀπογοηζοῦμαι καὶ λέγω πρὸς τοὺς φίλους μου τὰ
ἐξ ἡς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατὰ τὴν ἰσχυρίαν
ἀποτασσόμενος τοῦ Ἀγγέλου¹⁶ ἀφ' οὗ θελόμενος
10 πῶς καὶ ἐκείναι ἀλλὰ δὲ θάσπειν ὅπως ἐκείναι. Ἀλ-
λεῖ μόνον τοῦτο τὸ λαὸν, αἰτοῦ δὲ θλαπτοῦν, θὰ ἦτο δὲ
θαυρὸς ὁλόκληρος ἐν ἡμέραις ταμελῶδηματὰ τοῦ εἶναι δ'
αὐτοῦ τοῦ ταδε καὶ κερδὸς¹⁷.

Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁ ὅστις φρονεῖ τοιαυτοτρόπως καὶ
νομίζει ὅτι ἀγαπᾷται ἀλλὰ καὶ πιστεύει ὅτι δύναται νὰ
ὁμολῇ τοῦ να μὴ τολμᾷ νὰ γραφῇ αὐτὸ θὰ ἦτο δεῖγμα
μεγίστης ὀκνηρίας καὶ συγχρόνως ἐπιζήμου διὰ τὸν ἐ-
αυτοῦ του.

Ἀλλ' εἶναι σαφές ὅτι τῇ μὲν κρίσει καὶ φημίαντων αὐ-
τῇ ἐπιστολῇ μου θὰ μοῖ τῇ ἀποσταλείης με μὲν ἡρα-
αι ἀσφαλῶς καὶ μεγαλὴν καὶ δὲ ὁπωσδήποτε θὰ προσε-

τιμὸν τοῦ Λιβανίου.

115 Ἄντι τούτου ἐστὶν ἡ ἐγγύτης ὅτι σὺν γράμ-
ματι.

116 Ἡ ἐγγύτης ἐστὶν ἡ ἐγγύτης ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει.

117 Ἡ ἐγγύτης ἐστὶν ἡ ἐγγύτης ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει. Ἡ ἐγγύτης ἐστὶν ἡ ἐγγύτης
ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει. Ἡ ἐγγύτης ἐστὶν ἡ ἐγγύτης
ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει.

118 Προφανὲς ἐστὶν ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει. Ἡ ἐγγύτης ἐστὶν ἡ ἐγγύτης
ὅτι σὺν γράμ-
ματι, ἀλλ' ὅς τις μὴ θέλει.

15 ἔης νῦν μὴ με ἀδ' κλησῇς καὶ δια δευτέρα φο-
 ρὴ Διοτ' ἔγωγε ὅτι εἰς ἐ ἀκούσμα τῆς γένης το-
 τῆς πολλοῦ θ' ἀργ' σφαιλίστα φανάζον καὶ θ' ἀντρεπὼπι
 σὸν τὸ παθεῖν κραυγὰς τέας· Ὁ Βασιλεὺς ἤβληκ
 σε, εἰς κατὲ ἔστα καὶ ἐπ' ἐγὼ στο· Τότε καὶ ὁ Αἰάκος
 καὶ ὁ Μενέλαος καὶ ὁ ἀδ' ἄφους τοῦ ἰο Ροοσάμαθες ἤβληκ
 σαν)·¹⁹

Πάντως ἐγὼ παραδεχόμενα ὅτε κατὰ τὰ ἄλλα ἔγεις
 νίκησε· Ἀλλ' ἵστατε τοὺς ἑταίρους ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ
 μὴ σε ζηλεύσῃ Μοῖρα· εἰς ἐπ' ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐσφαλμένην
 20 ἀπεινά τ' ὡς καὶ ἐφ' ὅσον θα σοὶ τὴν ἐπομένησε πεί-
 σε σὺ αὐτὸς πᾶσι (εἰς τὸ ἀκούσμα τοῦ) θ' ἀγαπήσῃ
 σου νῦν μὴ φωτίζον· Δεῖν ἀργεῖ ἔτι αὖθις ἄβραπος
 τοῦ νῦν ἡθ' ἐπὶ σε καὶ νῦν ἐζητήσῃ κατὰ τὴν κληρο-
 νῶν ἡτο πολὺ ευκόλως νῦν τὴν δώσης καὶ ἡ ἐξουεῖ χάρις
 νῦν τὴν ἐπιτυχὴ· Ἀλλοῖτο ἐγὼ τοῦ ἀντιο-ἐπὶ ἑνὸς ἀ-
 ποέκει· ὅτι τοῖς ἐζητήσῃ με μὴ σὺ τὴν γὰρ ἄλλα δε τὴν
 ἐλαθόν· Ἀρὰ γὰρ ὁμοῦς τί ἐζητήσῃ· Συνητηθῇ μὲν σου
 25 πολλὰκις εἰς τὸ σπ' ἐπὶ τῷ Στρατηγῷ σου καὶ ἡθέλησῃ κα-
 ἐμβάθῃ τῷ θαυμάσιον ἀπὸ τῆς ἰδ' ἡμ' σου σοφ'· εἰς
 τὸ θαυμάσιον πνεύματος τοῦ Ὁμήρου·²⁰ (Σοὶ ἔλεγα)
 25· Καὶ νῦν ἀκούῃ δεινὸν εἶναι κατορθωτὸν τὸ πᾶν μυστα-
 γωγησέ με τὸ λαχέσθαι εἰς ἕνα μέρος ἀπὸ τῆς κληρο-
 νῶν σου· Καὶ ἐπ' ἡμῶν νῦν μυσταγωγῇ εἰς ἐκεῖ-
 νο τὸ μέρος ὅπου ἀφ' ἐπ' ἡμῶν οἱ Ἕλληνες ὁ Αἰγυ-
 μένων ἐτήρησε μέ δῶρα ἐκέλευ·²¹· τοῖς προ ὀλίγου ἔ-

119 Ὁμοῦς δὲ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἑταίρους ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ
 μοῖρα εἰς ἐπ' ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐσφαλμένην ἀπεινά τ' ὡς καὶ ἐφ' ὅσον
 θα σοὶ τὴν ἐπομένησε πείσε σὺ αὐτὸς πᾶσι (εἰς τὸ ἀκούσμα τοῦ) θ' ἀγαπήσῃ
 σου νῦν μὴ φωτίζον· Δεῖν ἀργεῖ ἔτι αὖθις ἄβραπος τοῦ νῦν ἡθ' ἐπὶ σε
 καὶ νῦν ἐζητήσῃ κατὰ τὴν κληρονομῶν ἡτο πολὺ ευκόλως νῦν τὴν
 δώσης καὶ ἡ ἐξουεῖ χάρις νῦν τὴν ἐπιτυχὴ· Ἀλλοῖτο ἐγὼ τοῦ ἀντιο-ἐπὶ
 ἑνὸς ἀποέκει· ὅτι τοῖς ἐζητήσῃ με μὴ σὺ τὴν γὰρ ἄλλα δε τὴν ἐλαθόν·
 Ἀρὰ γὰρ ὁμοῦς τί ἐζητήσῃ· Συνητηθῇ μὲν σου πολλὰκις εἰς τὸ σπ' ἐπὶ
 τῷ Στρατηγῷ σου καὶ ἡθέλησῃ καἐμβάθῃ τῷ θαυμάσιον ἀπὸ τῆς ἰδ' ἡμ' σου
 σοφ'· εἰς τὸ θαυμάσιον πνεύματος τοῦ Ὁμήρου· (Σοὶ ἔλεγα)

120 Τὰ ἐπ' ἡμῶν κατὰ τὴν κληρονομῶν ἡτο πολὺ ευκόλως νῦν τὴν
 δώσης καὶ ἡ ἐξουεῖ χάρις νῦν τὴν ἐπιτυχὴ· Ἀλλοῖτο ἐγὼ τοῦ ἀντιο-ἐπὶ
 ἑνὸς ἀποέκει· ὅτι τοῖς ἐζητήσῃ με μὴ σὺ τὴν γὰρ ἄλλα δε τὴν ἐλαθόν·
 Ἀρὰ γὰρ ὁμοῦς τί ἐζητήσῃ· Συνητηθῇ μὲν σου πολλὰκις εἰς τὸ σπ' ἐπὶ
 τῷ Στρατηγῷ σου καὶ ἡθέλησῃ καἐμβάθῃ τῷ θαυμάσιον ἀπὸ τῆς ἰδ' ἡμ' σου
 σοφ'· εἰς τὸ θαυμάσιον πνεύματος τοῦ Ὁμήρου· (Σοὶ ἔλεγα)

121 Ὁμοῦς δὲ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἑταίρους ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ
 μοῖρα εἰς ἐπ' ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐσφαλμένην ἀπεινά τ' ὡς καὶ ἐφ' ὅσον
 θα σοὶ τὴν ἐπομένησε πείσε σὺ αὐτὸς πᾶσι (εἰς τὸ ἀκούσμα τοῦ) θ' ἀγαπήσῃ
 σου νῦν μὴ φωτίζον· Δεῖν ἀργεῖ ἔτι αὖθις ἄβραπος τοῦ νῦν ἡθ' ἐπὶ σε
 καὶ νῦν ἐζητήσῃ κατὰ τὴν κληρονομῶν ἡτο πολὺ ευκόλως νῦν τὴν
 δώσης καὶ ἡ ἐξουεῖ χάρις νῦν τὴν ἐπιτυχὴ· Ἀλλοῖτο ἐγὼ τοῦ ἀντιο-ἐπὶ
 ἑνὸς ἀποέκει· ὅτι τοῖς ἐζητήσῃ με μὴ σὺ τὴν γὰρ ἄλλα δε τὴν ἐλαθόν·
 Ἀρὰ γὰρ ὁμοῦς τί ἐζητήσῃ· Συνητηθῇ μὲν σου πολλὰκις εἰς τὸ σπ' ἐπὶ
 τῷ Στρατηγῷ σου καὶ ἡθέλησῃ καἐμβάθῃ τῷ θαυμάσιον ἀπὸ τῆς ἰδ' ἡμ' σου
 σοφ'· εἰς τὸ θαυμάσιον πνεύματος τοῦ Ὁμήρου· (Σοὶ ἔλεγα)

10 σικόν ένθουμουμενοι αυτοι ποι, τωις έστελες¹²⁵ Δέξου λοιπον ό τι σοί ανηκει και έπειτα αυτοις σ' όποιο με το ήθος των έπιτησαν και σε και εμέ (Δι.οτ) το να σε παρακαλεσω να τωις βοηθησης θα ήτο όμοιον με το να παρεκαλουι ενα πατέρα να βοηθηση τα παιδια του!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 347 (ΤΜΖ - ΡΣΣΧΛVII) ¹⁶

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

5 Κάθε θεθαώς Έπισκοπος είναι πλεονέκτης. Αλλα συ όσον υπερεχεις των άλλων εις λογιστητα, τοσσι και με φοβιζεις μηπως αντιμετωπισης άρνητικώς το αίτημά μου, μάλιστα διоти το ζητούμε, να είναι «δοκαρτα» άλλος «σοφιστής» θα έκαμνε λογόν περ «καμακων» «χαρικών», όχι διότι θα τα έχρειζε το, άλλα απλώς διό να σου καμη λογοπαγνια! Εγω όμως αν δει μοι δωσης αύτα που σου ζητώ θα διελθω τον χειμώνα ύπαθριος¹⁷

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 348 (ΤΜΗ - ΡΣΣΧΛVIII)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

“Αν τό «κερδίζω» λέγεται «γριπιζω» και άν αύτήν την σημασιαν έχη ή λέξις αύτή, ποι ή σοφιστική σου μάς

¹²⁵ Ο Λιβάνιος, επ' αφορμή έπαύσεως πόρων + ελλείψεως εσθής + οι, τον πικρομυϊκό πατρό, έλεγε τα κα' κα'τι, ήτοι τους νέους και οι, κατ'αδόχην, που ο Μ. Β. είχε συστήσει εις αυτόν. Η σελή, γὰ κα' του πατρός, κα' τούτου κα' του υιού είναι τα είκοσι ή, χρίσεις, του ανθρώπου μετά την Μεσση

¹²⁶ Α' Επιστολά 347. 359 θεωρούμενα από έμάς, τωις κρ' του, ή, νόμο. Και πρέπει να είχα το αύτα από κα' α' είχα του είμαι πολεμ. κα' κα' άνάξια του Μαγάλου Βασιλείου κα' Λιβανίου

¹²⁷ Φαίνεται ότι ή έκφρασις «ύπαθρος» ε'χει μέσση ή'τις παρρησία. Ασχέτως δε ή'τις «καμακων» κα' ή'τις «χαρικών», ή'τις φράσεις, ή έννοια είναι, ότι έχρειάζοντο «δοκάρια» δια γκαρντ, ή έτοιμα είδη, είδη, ή'τις, ή, κα' ή'τις θα διεγέμνουν, κα' ο' κα' ή'τις, ή, κα' ή'τις

5

κι εἰς Καπποδοκίαν, με το να με προφάνοι, τότε
 λέγει τὸ πρῶτον ὁ σ. Α. λ. ἐπ' αὐτῶν να εἶπαι
 γὰρ ὅτι ἀφ' τοῦ θεοῦ ὁ Βασίλειος Γ. ἀρξέμενος
 οὐκ ἐπ' αὐτὸν ἐστὶν ἐμὰ καὶ μαθητῶν ἐπιτολῆς ταῖς ἡθῆς
 ἐπ' αὐτῶν γὰρ τὸ σ. ἀφ' ἑτέρου οὕτως θα μετοδῶσω εἰς
 τὸν ὁδὸν αὐτῶν τὴν ἐξ ἑσθ. καὶ γὰρ κτήνη τῆς
 Καπποδοκίαν, ἀπὸ τῶν θάσσοντων ἀντιφύσσων, τε
 μάλιστα.

ΕΠ. ΣΤΟΛΗ 350 (ΤΗ. Γ. Γ. Γ.)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Επ' τελους σοὶ ἐφυγει ἡ δυσθυμία. Ναί, αὐτὸ εἶ-
 να το πρῶτον τῆς ἐπιστολῆς μου. Ὅπως σὺ ἔχεις το
 δὲ καὶ ὁ δὲ αὐτὸς αὐτὸς αὐτὸς εἶπε καὶ σεβασμῶν, να
 σκωπῆς καὶ ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸ δὲ καὶ μου. Ἀλλὰ
 δὲ αὐτὸς αὐτὸς καὶ τὸ γινώσκω καὶ τὸν παρὲν ἀφ' οὗ
 μὴ ποτε να δὲ σκωπῆς με τὰ σκωπῆς μου. Πρῶτος
 ἐγὼ ὁ Α. θ. αὐτὸς τὸ λέγω διὰ να σοὶ προκαλέσω πλάτων
 γελῶτα ἐγγραφῆς τῆς ἐπιστολῆς μου σκεπασμένως πρὶν
 ἀπὸ ἑνὸς παρρησιασμοῦ γινώσκω. Ὅταν λοιπὸν τῆς α
 θῆς φησὶ ἀφ' οὗ καὶ θα ἀντιληφθῇς ὅτι εἶναι περὶ πα
 γερῇ καὶ διδοὶ μίαν ἑκὼν ἐκείνου που τῆς ἐστὶν ὁ
 ὁποῖος εἶναι καὶ σκεπῶς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καὶ δὲν ἡ
 μπορεῖ ὅτι να ἐξεργασθῇ ἐξω ἀπὸ τοῦ δωματίου, του
 Δ. οὐ, πραγματὶ ἔχουσιν τὰς οἰκίας ὡσαν τῶν με
 χρὶς οὗτου μᾶς πρὸς ἡ αὐτῶν καὶ ἀπὸ νεκρῶν μᾶς ἐ
 παρρησίαν εἰς τὴν ζωὴν, δηλ. μᾶς χάριση τὴν υπάρξειν,
 ὅπως εἰς τὰ φυτὰ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 351 (ΤΝΑ — CCCC),
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Πολλοὶ ἐντοπιῶν (Ἀντιοχείς) ποί με συνήνεψαν τυ-
χαίως μοῦ ἐξεφράσαν τοὺς θαυμασμοὺς τῶν δια τῆς με-
γάλης σου ρητορικῆς ἱκανότητά. Μοί εἶπον λοιπὸν ὅτι
εἶχε γινεῖ κατὰ τὰς δαλεξίς σου παραπολυ λαμπρά. Καί
ὅπως με διεβεβαίωναν ἦτο ἕνας ἀνὼν μεγίστης σημα-
σίας τόσον, ὥστε νὰ συρρευσθῇ εἰς αὐτοὺς ὅλο καὶ εἰς
τὴν πόλιν νὰ μὴ φαίνεται κανεὶς ἄλλος, εἰ μὴ μόνον ὁ
Λιβάνιος, ὁ ὁποῖος ἐτέλει τὸ ἀγωνισμὰ τοῦ ἐνῶ οἱ πάν-
5 τες ἐκ πάσης ἡλικίας ἦσαν ἀκρόατα τοῦ Πραγματι, κα-
νεῖς δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἐαυτὸν τοῦ νὰ μετῇ ἔξω ἀ-
πὸ τοῦ ἀγωνισμοῦ σου οὔτε ἐξωγκωμένος ἀξιώματος
οὔτε διακεκρμένος τοῦ καταλογοῦ τῶν στρατιωτικῶν,
οὔτε ἀσχολουμένος εἰς θαρείας ἐργασίας¹³⁶. Ἀκόμη καὶ
γυναῖκες αὐτὴν τὴν φορὰν ἔσπευδον νὰ παρευρεθῇ εἰς
τὸ ἀγωνισμὰ. Ἀλλὰ ποῖον ἦτο τὸ ἀγωνισμὰ, Καὶ ποῖον
τὸ θέμα τοῦ συνεκέντρωσε μίαν τόσον πάνδημον κοσμο-
10 συρροήν; (ἤρωτησα)

Καὶ λοιπὸν μοῦ ἀνέφεραν ὅτι τὸ θέμα ἦτο ἡ παράστα-
σις ἑνὸς ἀνθρώπου δυσκόλου χαρακτήρος¹³⁷.

Αφοῦ λοιπὸν (ὁ λόγος) ἐθαυμάσθη τόσον πολὺ μὴ
δισταζέης νὰ μοῦ τὸν στείλῃς διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ γινῶ
καὶ ἐγὼ ἐγκωμιστὴς τῶν λόγων σου. Ἐγὼ λοιπὸν ποῦ
ἐπαινῶ τὸν Λιβάνιον καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἔργων τοῦ,
ἀρκεῖ γέ τι πρόκειται νὰ ἀναδεχθῶ τώρα, ποὺ εὗρηκα θέ-
15 μα ἐπαινῶν,

¹³⁶ Χαρακτηριστικὰ περὶ φράσεις ἀπὸ ἐπὶ θεμάτων

¹³⁷ Ὁ λόγος ὅτι εἶναι ὁρατικὸς καὶ χαρακτικὸς. Πρβλ. — τὸν τοῦ θεοῦ
ιστορ. κοινωτικὸς ὁ Μενανδρὸς ἀπὸ τῆς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 352 (ΤΜΒ — CCCLII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ιδοὺ σοὶ ἔστειλα τοὺς λόγους μου λουσμένους εἰς τὸν
(κρυόν) ἰδρωτά. Καὶ πῶς ἀλλῶς ἀπὸ ἔστειλα τοὺς λό-
γους μου εἰς ἀδραὶ πρὸς χάρις εἰς τὴν βαθύτατην λογι-
κὴν καὶ φιλοσοφίαν, μαρφωσὶν ἔχει τὴν ικανότητα νὰ κα-
ταδεῖξῃ ὅτι μάταιως ἔχουν γίνῃ θρόνος ἡ σοφία τοῦ
Πλατωνοῦς καὶ ἡ ρητορικὴ δεινότης τοῦ Δημοσθένους.
5 Εἰ συγκρίσῃς δὲ μετὰ τὰ ἴδια τῶν ἔργων τοῦ Ἰδίου σου
εἶναι ὅτι το κοινὸν πᾶσι συγκρίσῃς μετὰ τοῦ ἐλεφάντη! Δα-
τοῖτο με ἐπίασε συγκρῆς καὶ τρέμω συλλογιζόμενος
τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὅπου θα κρύψῃς τὰ ἐπιγενηματα
μου. Παρ' ὀλίγον δὲ νὰ χάσω καὶ τὰς φρένας μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 353 (ΤΜΓ — CCCLIII)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Διέγνωσα τοὺς λόγους σου σωφρονεῖς καὶ τοὺς ὑπερ-
θαυμάσας. ὦ Μούσα, ὦ Ρητορικὴ, ὦ Αθῆνα, τί προσ-
φέρετε εἰς τοὺς ἐραστάς σας! Τί καρπούς ἀποκαρπίζου-
ν αὐτοὶ πρὸς ζῶν μαζί σας ἔστω καὶ ἐπ' ὄλγον. ὦ ἡ πη-
γὴ ἡ πολυρρυτός, ὅπου τοὺς ἀνέδειξεν ὅσους ἀντλήσιν ἀπὸ
αὐτῆς! Καὶ πραγματὶ εἰς τοὺς λόγους σου μοῦ ἐφαίνετο
5 ὅτι ἐδίδον σοὶ τὸν ἴδιον μαθητὴν πλησίον μᾶς φιλά-
ρον, ὁ γυναικὸς (τῆς Καλλιπίας). Ὅντως ἐπ' τῆς γῆς
συνεγραφεῖν ἕνα ἐμπνευσμένον λόγον ὁ Λιβανίος ὁ μόν-
ναδικός (ρήτωρ) ὁ ὁποῖος ἔδωκε ζωὴν εἰς τοὺς λόγους
(τοῦ).³³⁹

339. Φίλος, ἀσκήτης ἔστω ὁ Μούσα ἡμεῖς δὲν ἐπὶ τῇ ἰσχύϊ τῆς
Ρητορικῆς καὶ τῆς Λογοτεχνίας!

339. Γὰρ ἐγὼ καὶ τὰ δὲ ἔργα τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν δὲν τὸν ζῶ-
ντα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀπογόνου δὲ ποταμοῦ καὶ καὶ τῆς πηγῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 354 (ΤΗΔ ... ΟΥΛΙΝ) Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ¹⁴⁹

Τώρα συνειδητοποιήσα ότι είμαι αι το πα... μέ λέ-
γουν. Εφ' ὅσον δηλαδή με έπα... ὁ Βασίλειος έχω τό
πρώτον θεσπίζον τῆς... ἡ... αφού ἀποδέχουσα την
κρίσιν... δύναμαι πλέον να θαύζω με θεία... σθενα-
ρον... των ἀλλήλων που περιφρονεί τους πτωχούς.

Αλλ' έπεδὴ και σὺ έγραψες ἐν... λόγον. Κατὰ τῆς
μέθης¹⁵¹ ἐπιθυμῶ νὰ τοι μελετήσω. Δε θέλω ὁμως νὰ
σπεύσω νὰ εἰπῶ ἀπο τῶρι κατ' τὸ κελαηδεύκέν. Πι-
στεύω πάντως, ὅτι ὁ λόγος σου αὐτός, ὅτι... τοῖς ἀνσυνω-
σῶ, θα μέ διδασχῇ τῇ τελεικῇ τοῦ καλοῦ λόγου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 355 (ΤΜΕ ... ΟΥΛΙΝ) Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Μηπως Βασίλειε (έφαντασθης ὅτι) κατακείς εἰς
τας Αθῆνας¹⁵² και ἐλησμενηθῇς. Ἀλλως θα τό έβλε-
πες, ὅτι οἱ Κατακείς δεν εἶναι ικανοὶ νὰ καταλάβουν
αὐτὰ που γραφεις. Ἀκομή και ἐγώ δεῖ. ἔχω τὴν γλῶσ-
σαν μου συνηθ-σμενην εἰς τέτοια πράγματα. Διό και ὡ-
σάν νὰ προσεπαθούν νὰ θαύσω ἕνα πετρώδη τοποῖ ἐκτυ-
πηθῇ (ἡ γλῶσσα μου) ἀπο τας ἀσυνήθεις λέξεις σοι και
ἔλεγε ἀκομή και εἰς ἐμέ τοι, πατέρα¹⁵³ τῆς «πατέρα,
δὲν ἐδιδάξες τιποτε¹⁵⁴. Αὐτός ὁ ἀνθρώπος εἶναι Ὁμηρος,
εἶναι Πλάτων, εἶναι Ἀριστοτέλης¹⁵⁵ εἶναι ἄλλος παντο-
γνώστης Σουσαρίων¹⁵⁶. Καὶ σὺτα μέν μοῦ ἔλεγεν ἡ

¹⁴⁹ Η δὲ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἀποδίδεται ὡς ἑξῆς:

¹⁵¹ Τὸ λόγος αὐτὸς ἀποφύγει τὴν λέξιν «τὸν λόγον ἔχει»
ντ. ὅτι ἐκ τῆς λέξεως «τὸν λόγον ἔχει» ἀποφύγει τὴν λέξιν «τὸν λόγον ἔχει»
ἀριστοτέλης.

¹⁵² Ἡ δὲ λέξις «τὸν λόγον ἔχει» ἀποφύγει τὴν λέξιν «τὸν λόγον ἔχει»
ἐκ τῆς λέξεως «τὸν λόγον ἔχει».

¹⁵³ Τὸ λόγος αὐτὸς ἀποφύγει τὴν λέξιν «τὸν λόγον ἔχει»
ἐκ τῆς λέξεως «τὸν λόγον ἔχει».

¹⁵⁴ Ὁ Σουσαρίων ἐκ τῆς λέξεως «τὸν λόγον ἔχει»
ἐκ τῆς λέξεως «τὸν λόγον ἔχει».

γλώσσα μου Σι δε Βασιλείε εἶθε να ἐπαίης και ἐμέ παρομοίως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 356 (ΤΗΣ CCCLVI),
Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Ὅταν μὲν λαμβάνω τα γράμματα σοι ἔχω χαράν, ἀλλ' ὅταν ἐρχεται ἡ ὥρα, ἀπατήσῃς εἰς αὐτὰ ποιεῖς γράφεις ἔχω ἄλγος. Καὶ πραγματὶ τὸ θαῖ ἡδυνάμην, ἐγὼ καὶ ἀντιτάξω εἰς γυνῆς τοσόνδε ἀπικίζουσαι ἐκτός ἀπὸ τοῦ εἶμα μαθητῆς φαραδων¹⁴⁶ καὶ το ὁμολογῶ και τὸ προτιμῶ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 357 (ΤΗΣ CCCLVII),
Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Τι ἔπαθες, Βασίλειε καὶ σέ ἐστενοχωρῆσε τὸ γράμμα, τὸ γνωρίσμα τῆς φιλοσοφίας. Ἀπο σέ ἐδιδάχθην νὰ χαριτολογῶ θεσπαιῶς καμινῶ, λογοπαίγνια σεμνά και ἀρμολογῶντα εἰς τὴν κάπως προχωρημένην ἡλικίαν. Ἀλλὰ, δι' ὅμοια τῆς φιλίας μας καὶ τῶ κοινῶ¹⁴⁶ σπουδῶν μας, ἀπόβαλε τὴν ἔναντι μου ἀθυμίαν τὴν ὅποιαν (καὶ) εἰς ἐμέ προεκάλεσεν ἡ ἐπιστολή — ἡ ὅποια δὲν ἔχει (πλέον) εἰδωλεῖον¹⁴⁷

346 Δὲν εἶναι ἡ ἀπὸ τὴν ἑξῆς ἀποστολὴν πρὸς τὸν Λιβανίον καὶ εἶναι κανεὶς μὴ θεῶν, ἀλλ' ἄλλος ὅς ἐστιν ὁ γυνὴν τὴν Ἀλθέειν πρὸς καθήγησιν Πανερστὴν ἡλικίαν καὶ εὐδαιμονία φιλοσοφίας. ὅταν εὐδαιμονία εἶς τὸ φεῖδος καὶ διδασκαλὴν τὸ φεῖδος.

348 Ἀν' ἀρχαῖς μὲν τῆς ἐπιστολῆς καὶ γνησίαν ὁ Μ. Π. ἐκφέρει συμμαθὴ τῆς τοῦ Λιβανίου.

147 Εἰς τὴν τρεῖς τελευταίους στοιχοῦς τοῦ ὑπάρχοντος κάποιου χάσματος, ἐκτιμώμενον εἰς τὸ καμινῶν δι' ἀποσπαστικῶν (στ' 6). Τὸ νόημα κατανοεῖται καλύτερον ἐφ' ὅσον ἐρμηνεύσθαι ὀρθῶς καὶ ὅσο προσηκ. ἀντωνιμῶς ἐμοί (τοῦ ἑαυτοῦ μου) = πρὸς γάρ μου ἢ εἰς αἰτίαν ἐναντίον μου καὶ ἐφ' ὅσον = καὶ εἰς ἐμὴν ἢ ἐναντίον, εἰς ὅς ἢ ἐπ' ἐπιστολή μου)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 358 (ΤΗΗ - CCCLVIII)

Ο ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ὡς ἐκεῖνα τα χρόνια ὅτε ὁ καθένας μας ἦτο δὲς τὸν ἄλλον το παν! Τώρα ὁμῶς ἔχομεν γνωσθῆ περὶ αὐτοῦ. Καὶ σεις μὲν ἐξακολουθεῖτε νὰ ἔχετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ⁴⁸ ἐγὼ ἐγὼ εἰς τὴν θεοστυχίαν σας δὲν ἔχω κακεναὐτίκα ἐσθῆς!

5 Ἀκομὴ πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ Ἀλκιμος ⁴⁹ τοῦ αὐτοῦ καὶ καμινε εἰς τὴν γεροντικὴν τοῦ ἡλικίας αἰτα τοῦ ἀρμοζοῦντος εἰς τοὺς νεοὺς καὶ οἱ πετὰ πρὸς τὴν Ρωμὴν καὶ ἀφ' ἧς εἰς σέ τὴν φροντίδα νὰ μείνῃς μετὰ τὰ παιδῶν σου καὶ θεοστυχίως συ ὅπως εἴσχι πρῶτος καὶ κατὰ τὰ ἄλλα θαυτομότης καὶ αὐτὸ χωρὶς δυσἀρεσκείας ἀφοῦ μάλιστα καὶ εἰς ἐμέ πρὸ τινος δὲν ἔγραψες δυσἀρεστός

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 359 (ΤΗΘ - CCCLIX)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΙΒΑΝΙΟΝ

Σὺ μὲν παρ' ὅτι ἔχεις συγκεντρώσει εἰς τὴν διακονίαν σου ὅλην τὴν τέχνην τῶν ἀρχαίων, τηρεῖς τόσον ἐπιμόνως σιγὴν ὥστε οὔτε διὰ τῶν ἐπιστολῶν μου διδὼς τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποκομίσω (ἐκ μέρους σου) κάποιο κέρδος. Τοῦτο αὖτις ἐγὼ αἶν ἡ τέχνη τοῦ Διαδάλου, παρὲι γὰρ ἐγγύησες ἀφοῦ θα κατεσκευάζοι ἑτέρα Ἰκάρου θα ἤρχομην πλησθόν σου Ἀλλ' ὁμῶς ἔπειθ' ἔδει εἶναι

5 δευτατοῦ νὰ ἐμπιστευθῶ το κερ' εἰς τὸν ἡλίον αὐτὸν περὶ ὧν Ἰκάρου συνετάξα κα σοῦ ἀποστέλλω μερκεῖς λόγους ⁵⁰ εἰς εὐδελίαν τῆς φιλίας μας. Ἀλλωστὸ τοῖς ἰδωμάτων λόγων εἶναι, ὅτι φανερώσου τοὺς πόθους τῆς φιλικίας. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι τοῖς ἰδωμάτων λόγων. Σὺ δὲ, ἐνῶ ἡμπορεῖς νὰ τοὺς κατευθυῖς ὅποι θέλεις σὺ πάς, μολονότι κατέχεις τόσον μεγάλην δύναμιν (λόγοι)

(1) Η Επιστολὴ 358 ὅπου, εἰς τὸ τέλος, Βασίλειος καὶ Ἰερώνυμος τὸν Θεὸν λόγον

(48) Ἀλκιμος, ἀδελφεὸς τοῦ Ἀλκιμου, αὐτοῦ προσφύτου, συνελθόντος, ἐπὶ οὗτος 350 (1) ὁ ἄλλος, ὁ αὐτὸς ὁ ἴσος, 50, 43 ὅπου εἶναι καὶ τὸ ἄλλο, καὶ τὸν δὲν ἔχει ὁ αὐτὸν ἀπομνημονεύει, ὁ αὐτὸς ὁ αὐτὸς Μ. Β. ἔχει, ἔσχατος, τῆς ἀρχαίας φύξης 504

- 10 Ἀλλ' ἐπὶ τελείᾳ στρέψε καὶ πρὸς ἐμὲ τὰς πηγὰς τῆς σοφίας ἢ ὅποια ρεῖ ἀπὸ τοῦ στόματός σου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 360 (ΤΕ - ΟΣΣΛΧ)¹⁵¹

(Απόσπασμα) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ (ΜΒ)
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΒΑΙΤΗΝ¹⁵²

Συμφωνῶς πρὸς τὴν ἀνωμητον πίστιν τῶν Χριστιανῶν, ἣ ὅπου αὐτὸς ἐκκληροδοτήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁμολογῶ καὶ παραδεχομαι ὅτι πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα, Παντοκράτορα (Πιστεύω δε ὡς) Θεὸν τοῦ Πατέρα Θεὸν τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὡς ἕνα διῶς Θεὸν προσκυνῶ καὶ δοξάζω τὰ τρία (θεῖα πρόσωπα).

- 5 Ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν ἐνσαρκίαν Οἰκονομίαν τοῦ Υἱοῦ, καθὼς καὶ ὅτι ἡ κατὰ σὰρκα τεκούσα Αὐτοῦ ἁγία Μαρία εἶναι Θεοτοκος.

- Επισὴς δέχομαι καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους Προφήτας καὶ Μαρτυράς καὶ ἐπικαλοῦμαι αὐτοὺς κατὰ τὰς ἱκεσίας πρὸς τὸν Θεὸν ἵνα δι' αὐτῶν, δηλ. διὰ τῆς μεσιτείας τῶν γινῇ εἰς ἐμὲ ὁ φιλιθρῶπος Θεὸς Δεῶς, καὶ
10 μοι γινῇ καὶ μοῦ δοθῇ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν μου. Διὰ τοῦτο τιμῶ καὶ προσκυνῶ τὰς μορφὰς τῶν εἰκόνων τῶν ἐπεδὴ αὐτὰς παρεδόθησαν ἀπὸ τοῦς ἁγίοις Ἀποστόλους κατὰ τρόπον ὅπως ἰδιαιτερόν καὶ δὲν ἀπηγορευθῇσαν,
15 ἀλλὰ ζωγραφίζονται εἰς ὅλας μὰς τὰς Ἐκκλησίας.

¹⁵¹ Ἡ Ἐπιστολὴ αὕτη θεωρεῖται νόθος, καὶ τὸν τίτλον αὐτῆς περιεχόμενόν της, εἶναι ὑπόθετον. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς ἐγγράφη τὴν ἀποχρῆσιν τοῦ ἑκονομαχίας.

¹⁵² Ἡ ἐπιστολὴ (361-363) διεδέχθη τὸν Κωνσταντίνον Ὁ, τῆς ἐκείνου ἡλικίας, τὸν Χριστὸν καὶ ἐπαχθῆσαν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν τὴν ἐκείνου ἐποποιήσας. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπολογεῖται καὶ ἀποκαθάρσις καὶ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς ἐκκλησίας.

- Εὐὼ¹ θεοπαῶς ἔχω τῇ, ἐξῆς γινώμην, ὁτιδήποτε
 25 καὶ ἀν θεωρηθῇ καθ' ὑπόθεσιν, ὅτι εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Πα-
 τρος, αὐτοῦ θα πρέπει ἀπαρραγήτως να θεωρηθῇ, ὅτι
 εἶναι καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ. Ἐπομένως, ἀν καί τις θα ἔλεγεν
 ὅτι ἡ οὐσία τοῦ Πατρὸς εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, ἀγεν-
 νητόν, θα πρέπει να παραδεχθῇ, ὅτι καὶ ἡ οὐσία τοῦ Μο-
 νογενεῖος εἶναι φῶς νοητόν, αἰδίο, γεννητόν. Φρονῶ δ-
 30 μως ὅτι ἴς τῇ ἀποφύναστί, ἀρκεῖ καλλιτερον, ὁ ὅρος
 «ἀπαρραγήτως ὁμοιος», παραμυθιστικῶς. Καὶ πρᾶ-
 γματι. Φρονῶ ὅτι θα ἡδυνάτο να παρατηρηθῇ ὀρθῶς ὅτι,
 παρ' ὅτ' το ἐν φῶς οὐδεμίαν ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
 ἥττον διαφορὰν πρὸς ἄλλο φῶς, ὡς δὲ εἶναι τὸ ἴδιον
 μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ διατ. το καθεῖ, ἀποτελεῖ μίαν ἰδίαν
 τῶσαν περὶ γραφὴν, τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι θεοπαῶς κατὰ
 35 τὴν οὐσίαν εἶναι ἐν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρραγήτως ὁμοιον.
 Σε παρακαλῶ λοιπόν, καθοιοῦνδηποτε τρόπον, πληροφό-
 ρησε με περὶ οὗτως ἀν θα πρέπει να χρησιμοποιῶμε, εἰς
 τὰς συζητήσεις τὰς ἐννοίας αὐτὰς ἢ να δεχθῶμε, ἄλλας
 ἀνωτέρας. Ὡς σοφὸς δηλαδὴ ἱατρός (ἀφοῦ μάλιστα σοῦ
 ἀπεκάλυψα ὅτι εἶχον εἰς τὴν καρδίαν μου) θεράπευσε τὸ
 ἀρρώστον (ἐκ τῶν ἀποφύων αὐτῶν) καὶ κατοχυρῶσε λο-
 γικῶς ὅτι θεωρεῖς ὡς ἀνεπαρκῶς καταχυρωμένων.
 40 Ἀσπάζομαι τοὺς ἀδελφούς που περιστοίχισεν τὴν
 εὐλαβείαν σου καὶ ἀπειτῶ να ευχαριστῇ καὶ αὐτοὶ μαζί
 σοι, ὑπερ ἐμοῦ να σωθῶ. Ὁ φίλος καὶ Γρηγόριος ἐπρο-
 τίσθη να ἴκη μαζί με τοὺς γονεῖς τοῦ καὶ τώρα εἶναι μα-
 ζὶ τῶς. Ἐθελῶ να διατηρηθῇς ὑγιανῶν ὅσον τὸ δυνατόν
 περὶ σωστῶν, ὅτι να μὰς ὠφελῇς καὶ μετὰς εὐχὰς σου
 καὶ μετὰ τὴν σοφίαν σου.

1. Ὡς ἡ ἀποφύναστις τοῦ M B φέρει τὴν ἐννοίαν αὐτὴν. Ὡς αἱ
 αὐτὲς αἰτίαι, ὡς καὶ ἡ ἀποφύναστις καὶ ὡς ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις.
 Εἰς τὴν ἀποφύναστιν εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις.
 Ὡς ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις.
 Ὡς ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις.
 Ὡς ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις εἶναι ἡ ἀποφύναστις.

ποδεκτόν ὅτ' εἰς καὶ μόνος Θεὸς ὑπάρχει ὁ Πατήρ ὅ-
πως σχεδόν καὶ εἰς ἡτὸ ὁ Ἀδάμ ὁ γενάρχης τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ εἶναι ὁ Δαβὶδ ὁ ἀρχηγέτης τοῦ βασιλείου γε-
νοῦς Μονοὶ τότε θὰ καταστή βεβίως δυνατοὶ νὰ πα-
ραμερῶσθαι καθὲν ὑπόψια ὅτ' ὑπάρχει καὶ προκείμενον
15 περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐν γενεῶς ὑπερκείμενον
ἡ μία ὕλη υποκειμένη ὅταν ἐφ' ἐκινωσώμεν τὴν ἀρχι-
κήν, ἰδοῦντα τῆς ὑπεριότητος Ἀρχῆς καὶ τὰς ἀποφει-
τὰς τοὺς γενάρχας κατηγορίας καὶ τὸ ἐκ τῆς μίας Ἀρ-
χῆς προσέλθαι μόνογενεῖς Γενεήματα.

Μάλιστα φαίνεται ὅτ' αὐτὰ ὁμοιάζουν ἀρκούντως
Ὅπως δηλαδὴ δεῖ εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Ἀ-
δάμ ὁ ὅποιος ἐπλασθῇ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ
20 εἰς ἡμᾶς οἱ ὅποιοι ἐγεννηθῶμεν ἀπὸ ἀνθρώπων ἐκ ὑ-
περκείμενον (ἀντερν) γενεῶς ἄλλ' ὁ Ἰδὼς (ὁ Ἀδάμ)
εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσης δεῖν ὑπαρ-
κεῖν ἡ μία (ἀνθήκουσα) εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς ἄλλ' ὁ Ἰ-
δὼς (ὁ Ἀδάμ) εἶναι θεὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ'
οὕτως εἶναι δυνατόν νὰ ἰσχυθῇ (κοιτῶν ὕλη, προσωποποι-
οῦν τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ γενεῶς τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ
Δαβὶδ ἀφοῦ ἡ ἰδία τεράστια κη ἐποποιεῖς τοῦ Δαβὶδ
25 ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ καὶ ὁ Ἰδὼς ὁ Δαβὶδ εἶναι ἡ θά-
λασσα (ἀφ' ἐτηρία) ὅλων τῶν καταγομένων ἐξ αὐτοῦ. Ἐ-
πὶ ὅπως αὐτὰ (τὰ παραδείγματα) εἶναι ἐλλειπῆ καὶ ὅτι
μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει μερκα κὼν ἡ
μεῖσις μεταξὺ τοὺς παρομοία πρὸς ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν,
ταύναντιον, προκείμενον περὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
δεῖ ἰσχυρὸν κατὰ τετὸν ἀλλ' ἰσχυρὸς ἐξ ἀποκλήσεως (καὶ ἀ-
πολυτῶς τοῦτο) ὁ Πατήρ εἶναι ἡ Ἀρχὴ καὶ ὁ Υἱὸς εἶ-
ναι ἐκ τῆς Ἀρχῆς. Συνεπῶς λοιποὶ δεῖ ὑπάρχει ἀπο-
30 χωρισμός μερὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸ δεύτερον ὅ-
πως συμβαίνει εἰς τὰ σώματα ἄλλα μία φύσιν γεννη-
σις (ἀπογεννησις). Διότι δεῖ κατεστηθῇ τὸ πρόσωπον
τοῦ Πατρὸς εἰς κατὰ πρὸς ἀπεκλήθη Υἱός, ἄλλα τὸ πρό-
σωπον τοῦ Υἱοῦ προῆλθεν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Πατρὸς
Ἐχόμεν ταυτότητα (οὐσίας) μετὰ διαφορὰν (προσώπου)
καὶ διαφορὰν (προσώπου) μετὰ ταυτότητα (ἀπὸ τοῦ οὐ-
σίας) καὶ κατὰ τοῦτο λέγεται ὅτ' εἶναι ὁ Πατήρ ἐν τῷ
Υἱῷ καὶ ὁ Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ. Ἀλλ' ὅμως οὔτε ἡ διαφορὰ
(προσώπου) μόνη δύναται νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀλήθειαν
τῆς υἱότητος, οὔτε πάλιν ἡ ταυτότης (τῆς οὐσίας) τὸ ἀ-

- χωριστοι και ἀδιαίρετοι τῆς ὑπόστατως ἀλλὰ ἡ καθέ
 μ α (ὑπόστασις) εἶναι ταυτοχρόνως ἡνωμένη (μετα τῆς
 ἄλλης) και ἀπολυτῶς μία (ἐννοεῖδης). Ἐνὰ το ἴδον
 πραγμα κατὰ διὰφοροι τρόποι και κατὰ το διαφορετ
 κόν κατὰ τόν αὐτόν τρόπον δια να τραθηζώμεν ὅλοι
 το νόημα τῶν λέξεων αἱ ὁποῖαι δέ, ἐξαρκοῦν, ἄφοι ὁ
 40 δος ὁ Κύριος μᾶς ἐπικυρώνει τήν σημασίαν αὐτήν καθ'
 ὅτι δια τῆς λέξεως μεζών, παρσται τοι Πατέρα εἰς
 σγέσιν ἰσότητος, πρὸς τοι Υἱόν τοι, δε Υἱόν, να ἔχη τήν
 ἰσότητα πρὸς τοι Πατέρα, ἀλλ' εἰς μιαν ὑποδεεστέραν
 καταστάσιν. Ἐν το δέ μᾶς διδάσκει ὅτι πρέπει να νοηθ
 μέν τόν Υἱόν ὡς ἔν ὁμοε δεσ μεν ἀλλ' ὑποδεεστεροι φῶς
 χωρὶς να δεγώρεθαι διαφοραί τινα εἰς τήν αἰτήν, ἀλλὰ
 θεωροῦντες τή αἰτήν, ἴσασιν ὡς κατὰ το ὑπερβαλλόν
 (ἐν τῷ Πατρὶ) και, εὐρίσκεται ἐν ὑφείκει ἐν τῷ Υἱῷ
 45 Δότι θεοθεῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παραδέχονται, ὅτι ἡ οὐ
 σία (Πατὴρ και Υἱός) δε, ἔχει καίμιστα, ταυτότητα φα
 νοῦντα ὡς να λαμβανοῦν και ἀποδίδου εἰς τοι Υἱόν τήν
 (πρὸς τοι Πατέρα) ὁμοίωσιν ὡς ἐν ἐξωτερκόν, γινρι
 σμα πράγμα το ὁποῖον συμβαίνει ἀκόμη και εἰς τοὺς ἀν
 θρωπους ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι, φθάνου, εἰς τό καθ' ὁμοίω
 σι Θεοῦ. Ἐκεῖνοι ὁμοῦ οἱ ὁποῖοι, γινρίζου, καλῶς δι
 ἡ «ὁμοίωσις» εἶναι κατὰ το ὁποῖον, ἀρμοῖζει εἰς τα κτισμα
 τα συνάπτου τόν Υἱόν πρὸς τοι Πατέρα κατὰ ταυτότητα
 μεν ἀλλὰ μιαν ταυτότητα (τοῦ Υἱοῦ) καπῶς ὑποδεεστε
 ραν οὕτως ὥστε να μη εἶναι, ὁ Υἱὸς αὐτός οὗτος ὁ Πα
 50 τήρ ἡ ἔνα μέρος τοῦ Πατρός, πραγματα που ἀποδιδον
 ται καλῶς με τόν ὄρον «ἄλλος Υἱός». Ἀλλὰ τότε (ὁ
 Υἱός) εἶναι Θεός ὅχι ὅπως Ἐκεῖνος (ὁ Πατήρ) ἀλλ' ἐ
 πε δὴ προήλθεν ἀπο Ἐκεῖνον, δε, εἶναι το πρωτότυπον
 ἀλλ' εἰκὼν (τοῦ πρωτοτύπου). Οὗτος (ὁ Υἱός) εἶναι, ὁ
 μούσος (πρὸς τοι Πατέρα) ὅλως κατ' ἐξαρῆσιν ἀπὸ
 ὅλα τὰ ὄντα και κατὰ τρόπον ὅλως ἰδιαιτερον. Δεν εἶ
 να ὁμοουσιος ὅπως τα διαφορα άτομα τοῦ αὐτοῦ γέ
 νους οὔτε ὅπως τα διαφορα τμήματα τοῦ αὐτοῦ ὄντος,
 ἀλλ' ὡς προσελθῶν ἐκ τοῦ ἑνός γενους και εἴδους τῆς
 Θεοτητος εἶναι ἐν καὶ μοναδικόν Γεννημα («ἀπογέννη
 μα») τὸ ὁποῖον προήλθεν (ἐγεννηθη) ἀδιαίρετως καὶ ἀ
 55 σωμάτως ὥστε ὁ Γεννητῶρ ἐνῶ ἔμενει εἰς τήν γεννητὴκὴν

Του ιδιοτήτα προεβή εις την ίδια τέραυ αυτήν γεννητι
κήν Του ἐνέργειαν³⁰

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 363 (ΤΕΓ — ΕΣΣΙΧΙΠ),

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΝ

Προς τον Δεσποτην μου τον σεβασμιετατον ἀδελφόν
Απολινάριον ο Βασιλεὺς

- Ἐγὼσα πολλὰς ἐκκαρίας που μοῦ ἐδιδαν τὴν δυ-
ωτοτητα να χαρεῖσῶ τὴν εὐλαθεῖάν σου παρα τὸ γε-
γονος ὅτ θα ἦτο ὁ ἐμὲ μέγαλη γαρά ἡ ἀπαντησις εἰς
τα γράμματα σου ἐκεῖνα. Εὐχάρστηθη, ὁμῶς διότι καὶ
5 συ διατηρεῖς τὴν πολιτιστον σωτηριάν τὴν καὶ ποιῶν δι-
αυτὰ. Δὲ ἀληθῶς μοῦ ἐφάνης ὅτι συ μόνος εἶσαι σοφός
ἐνώσ' σκαὶ τῶν ἐρμηνεύοντων³¹ αὐτὴν γὰρ μετακινῶν-
ται, διότι φέρεις τὴν ἐξηγήσιν εἰς τὸ θεῖον καὶ πρα-
γματικόν νοῦμα (τῶν Γραφῶν). Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκρι-
θῶς ὁ πόθος τῆς γνωστικῆς τῶν θεῶν Λογῶν συνεχεῖ τὴν
ψυχὴν μου ἀκόμῃ περισσότερο. Πλὴν ὁμῶς διστάζω νὰ
10 σοῦ ὑποβάλω μερικὰς ἐκ τῶν ἀποριῶν μου ἐκ φόβου
μηπως φαίῃ ὅτι ἔχω παρερησῆαι περὶ τοῦ μετροῦ. Ἀλλὰ
πάλιν δὲν ἀνεχόμενα νὰ σιωπῶ ἐνῶ μὲ ἀπασχολοῦν προ-
βλήματα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἀκόμῃ κατὶ

Μοῦ ἐφανή λοιποὶ ἀρστοι, νὰ σε ἐρωτήσω προη-
γουμένως ὡ θαύμασε ποιοὶ ἐκ τῶν δειρῶν μου ἐπιστρέψης,
νὰ σοῦ ὑποβάλω ἐρωτήματα σχετικὰ με ἀπορίας μου ἣ
πρέπει νὰ ἡσυχάζω. Ὁ τιδήποτε ἀπὸ τα δυο καὶ ἂν μου

302 Η δὲ ἐπιστολὴ, ὡς ἔστιν ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως, ἔχει τὴν ἀρχὴν ὡς ἑξῆς: «Εὐχάρστηθη, ὁμῶς διότι καὶ συ διατηρεῖς τὴν πολιτιστον σωτηριάν τὴν καὶ ποιῶν δι-
αυτὰ. Δὲ ἀληθῶς μοῦ ἐφάνης ὅτι συ μόνος εἶσαι σοφός ἐνώσ' σκαὶ τῶν ἐρμηνεύοντων αὐτὴν γὰρ μετακινῶνται, διότι φέρεις τὴν ἐξηγήσιν εἰς τὸ θεῖον καὶ πραγματικόν νοῦμα (τῶν Γραφῶν). Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκριθῶς ὁ πόθος τῆς γνωστικῆς τῶν θεῶν Λογῶν συνεχεῖ τὴν ψυχὴν μου ἀκόμῃ περισσότερο. Πλὴν ὁμῶς διστάζω νὰ σοῦ ὑποβάλω μερικὰς ἐκ τῶν ἀποριῶν μου ἐκ φόβου μηπως φαίῃ ὅτι ἔχω παρερησῆαι περὶ τοῦ μετροῦ. Ἀλλὰ πάλιν δὲν ἀνεχόμενα νὰ σιωπῶ ἐνῶ μὲ ἀπασχολοῦν προβλήματα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἀκόμῃ κατὶ

311 Ο Ἰωάννης Βασιλεὺς, ὡς ἔστιν ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδόσεως, ἔχει τὴν ἀρχὴν ὡς ἑξῆς: «Εὐχάρστηθη, ὁμῶς διότι καὶ συ διατηρεῖς τὴν πολιτιστον σωτηριάν τὴν καὶ ποιῶν δι-
αυτὰ. Δὲ ἀληθῶς μοῦ ἐφάνης ὅτι συ μόνος εἶσαι σοφός ἐνώσ' σκαὶ τῶν ἐρμηνεύοντων αὐτὴν γὰρ μετακινῶνται, διότι φέρεις τὴν ἐξηγήσιν εἰς τὸ θεῖον καὶ πραγματικόν νοῦμα (τῶν Γραφῶν). Ἀλλὰ καὶ τώρα ἀκριθῶς ὁ πόθος τῆς γνωστικῆς τῶν θεῶν Λογῶν συνεχεῖ τὴν ψυχὴν μου ἀκόμῃ περισσότερο. Πλὴν ὁμῶς διστάζω νὰ σοῦ ὑποβάλω μερικὰς ἐκ τῶν ἀποριῶν μου ἐκ φόβου μηπως φαίῃ ὅτι ἔχω παρερησῆαι περὶ τοῦ μετροῦ. Ἀλλὰ πάλιν δὲν ἀνεχόμενα νὰ σιωπῶ ἐνῶ μὲ ἀπασχολοῦν προβλήματα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἀκόμῃ κατὶ

υποδείξης εἰς τὴν ἀπάντησιν, ὅτι αὐτοὺς θὰ τήρῃσιν εἰς
το ἐξῆς.

- 15 Εἶθε νὰ σὲ ἔχῃμεν πάντοτε ὑγιῆ καὶ εὐθυμον καὶ
προσερχομένον ὑπὲρ ἡμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 364 (ΤΤΔ CCCCXIV)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Ο ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Πρὸς τοὺς Δεσποτὴν μου τὸν ποθεινότατον ἀδελφόν
Βασιλεῖον, ὁ Απολινάριος Χαιρεῖ ἐν Κυρίῳ.

- Ποῦ ἦμουν ἐγὼ Δέσποτα. Καὶ τοῦ ἦτο ἡ πολυποθη-
τος φωνὴ σου καὶ τὸ σπληθύνον, γραμμα σου. Καὶ
διατί δὲν ἔρχεσαι νὰ με ὑπερασπίσῃς ἢ το λαχόντων
διατί δὲν με ἐνθαρρύνεις ἀπὸ κακῶν, τῶρα ποὺ τέτοιος
πολεμὸς ἔχει ἐκρηγῇ κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ἐγὼ ὥσων
5 νὰ εἰρискωμαι εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως³⁶⁴ φανα-
ζῶ πρὸς τοὺς συμμαχητάς μου (ζητῶ, θρηθείαν) λόγῳ
τῆς πιεσέως ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν. Μαλιστα οὐτε καὶ
γνωρίζομεν πῶς νὰ σὲ ἀναζητήσωμεν, καθ' ὅτι δὲν δε-
νάμεθα νὰ μεθώμεν οὔτε ποὺ εὐρυσκεσαι. Πᾶρα ταῦτα
σε ἀνεζήτησα εἰς τὴν Καππαδοκίαν ἀφοῦ οὕτω μᾶς ἐπλη-
ροφόρουσι ὅσοι σε εἶχον συναντήσει, τυχαῶς εἰς τοὺς Πον-
10 τῶν, ὅτι, δηλαδὴ τοὺς εἶχες ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐπανήρχετο
πολυ συντόμως ἀλλ' ὁμῶς δὲ, σε εἶπον ἐκεῖ ὅπου ἦλπι-
ζον. Τῶρα λοιπὸν ποὺ ἔμαθα ὅτι ἐξασκολουθεῖς νὰ εὐρι-
σκεσαι εἰς τὴν ἰδίαν περιόχην ἀμεσῶς εἰς ἐκεῖνοι ποὺ
μοῦ το ἀνῆγγελε ἐνεχέρσα καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ. Εὐ-
θὺς δὲ ὡς τὸ λαβῆς μὴ ἀποφυγῇς νὰ με ἀπαντήσῃς με
τὴν σκεψίν ὅτι τάχα καὶ αὐτὸς θὰ ἀποδημῇ³⁶⁵ ὅσον καὶ
σὺ.

- 15 Μαθε λοιπόν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἦλθοι οἱ
Ἐπισκοποὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐκυκλοφόρησαν ἐγκύ-

364 Ἡ ἀπολογία τοῦ Θεοδοῦ τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Νι-
κηῆ. Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἰωάννου τοῦ Αἰσίου. Ἐν τῇ περὶ τῆς
-ῆς ἀπολογίᾳ τοῦ Θεοδοῦ τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Νι-
κηῆς ἐπισημαίνεται. *Ὁρα σελ. 267.

25 ως κοινὸν ὄνομα τὸν ἄλλο πο κακοβοῦλοι καὶ αἵρε-
 κην ἐκινῶσαι ἐπὶ δὴ δῆθεν ἡ ὁμοιότης εἶτα. Διότι τῶν
 ἐν αἵρεσι καὶ ὅχι τῶν οὐσιωδῶν. Οὕτω λοιποὶ κατέ-
 ληφθη εἰς τὸ συμπεριλαμβάνειν πρὸς τὰ νοήματα καὶ τὰ
 ἐξωκοινωνήθη ὅπως οὐκ ὀφείλει ὁ ἀνδρῶν (τοὶ βασιλεύς)
 πρὸς τοὺς (ὅτι τοὺς) Βασιλεῖς.

30 Ἀλλὰ ἀκριβῶς εἰς ἀντικρούσιν αὐτῶν (τῶν αἵρε-
 κῶν, δοξαστῶν) καὶ ὡς γνωρίζοντες καὶ ἀγαπῶντες
 τὴν ὀρθοδόξον πίστεν (το εὐαγγέλιον) ἀντετάξαν γραπτῶς
 δὲ ὁ ὁρὸς ἀποκρίσεως σημαίνει ὅχι ὅμοιος πρὸς τοὺς
 Θεοὺς, ἀλλὰ Θεὸς ὥστε νὰ εἶναι ἡ Γέννησις γνησίαν καὶ
 τῆς αὐτῆς οὐσίαν πρὸς τὸν Γεννησαντά. Συμπεριελήφθη
 δὲ (εἰς τὴν ὀρθοδοξὸν ἐκθεσὶν) καὶ πρότασις περὶ τοῦ Ἀ-
 γίου Πνεύματος ὅτι δηλαδὴ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς (Νι-
 καίας) τήσασθαι εἰς τὴν αὐτὴν πίστιν πρὸς τοὺς Θεοὺς (Πα-
 τέρας) καὶ τὸν Υἱὸν διότι εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν Θεοτητα.

Ποῖος ὅμως ἄλλος θα ἦτο φυσικοὶ νὰ μετέχη αὐτῆς
 τῆς ὀρθοδοξίας, δακρυρρέως ὅσον καὶ ὁ πλήρης ζήλος με-
 τατὰ τῶν δεσποτῶν μαρτυροῦμαι. Ὁ ὁποῖος ἐπίσης οὔτε
 ὁ ἴδιος γράφει οὔτε παρὰ γέλλει τιποτέ ἀπολυτως.

Ὑγιαίνει, δεσποτα ποθεινότατε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 365 (ΤΣΕ — CCCLXV) 11

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ

5 Συμφορά εὐρήκε τὴν χώραν μας, ὅχι λόγῳ ἀσθενεί-
 ας σωματικῆς ἀλλὰ λόγῳ πλημμύρας ὑδάτων. Πόθεν
 καὶ πῶς θα το ἀναφέρω. Εἰς τὴν πλησίον μας λίμνην ἔ-
 πεσε πολὺ χιόνι. Πρὶν ὅμως ἀκόμη παγωσθὴ καὶ γὰρ
 κρυστάλλος ἔπτευσεν θερμὸς ἀνέμος καὶ συγχρόνως κα-
 τεκλίωσεν αὐτὴν θροχὴ ἀπὸ τῶν νότον. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔ-
 λειώσαν τὰ παγωμένα ὕδατα ἐδημιουργήθη ἀφαντά-
 στως μεγάλη πλημμυρὰ καὶ ροὴ ὑδάτων, τὰ ὅποια ἠνώ-
 νοντο μὲ τὸν ἀείροισιν ποταμὸν τὸν Ἀλφειὸν, ὁ ὁποῖος εἶ-
 ναι παραρρέων χειμάρρος, θέαμα καθ' ὑπερβολὴν ἀπέ-
 ριγραφτόν.

10 Αυτός ο γετονικός μας ποταμός πηγάζει από την χώραν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἐκβαλλεῖ εἰς τὴν περρωτατὴν λίμνην. τῆς Σεβαστείας εἰς τὴν ὅπου σὺν ὅσοι ἐφυσηξέ ὁ φοβερὸς βορρᾶς ἐνευφηώθησαι ὁ φερωνύμοι καὶ γεννοῖσι Τεσσαράκοντα **στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ**

15 Ἀπο ἐκεῖ (ἀνέξαι με μεγάλες ὁπότε τὴν ἀλήθειαν λεγῶ) αὐτός (ὁ ποταμός) μᾶς περικυκλῶει ὥσπερ ἔν φοβερὸν ἐχθρὸν καὶ ἐθιόν, μᾶς ἐμπτεῖ σὺ ὀλίγοι φοβεῖ. Καὶ πριγματοῖ ἐπεὶ ὅη ποτε μεχρὶ τῶρι καθ' ὁ σὺνδῆ ποτε τροπὸν ἢ χρόνον δὲν εἶναι διασπαστός μετὰ πόδα δὲν ἐπ' ἔρεπαι εἰς τὰς ἀναγκασίας εἰς ἡμῖς καὶ χρησίμους περὶ ὅας νὰ διακομίζωμεν (μέσω αὐτῶν) τὰ ἐμπορεύματα τραγματοῖ μᾶς. Ἐννοῶ τὰς γῶρας τῶν Γαλατῶν, τῶν Παφλαγονίων καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας προσπορίζομεθα τὰ ἀπαρατήτα τροφίμα καὶ 20 κερμαὶς ἢ ἐπιπλεῖα τοῦ ἀρτοῦ ἢ τριγερῶ μᾶς γινώρται εἶναι πολὺ φιλικά ὥστε νὰ ἀποκλείεται τοσούτ' ἀπὸ τὰς κληρονομίας σιθῆκας ὅσαι καὶ ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀστραπῶν, τῶν θρονιῶν καὶ τῆς χαλαΐης αἱ ὁποῖαι διαμαζοῦν τὰ ρεῖθρα (τῆς λίμνης καὶ τοῦ ποταμοῦ). Ἐξ ἁλλοῦ ὅχι ὀλίγοι ἀπελείτην χωρὶς μᾶς κα' ἡ ὑπεροψία τῆς ἐντοπίου σιμφορίας τοῦ Ἀγγεοῦ.

25 Δεξέου λοιποὶ τὰς ἰκεσίας καὶ μεγαλειότατε καὶ θέλησε νὰ εὐεργετήσῃς τὴν τετελεῆσθαι χώραν οὕτως ὥστε μὲ τὸ νὰ κατασχευάσῃς εἰς αὐτοὺς πολλὰς γεφυράς πρὸς ὁδοῦσιν ἀποδείξῃς αὐτοῖς μάλιστα Εὐρυθραν (βασιλεύσαντι) δηλαδὴ πρὸς τοὺς εἰς τοὺς ὁδοπάρους Πραγματι, ὁ Κύριος συμποισῇς τοῖς πολυστενακτοῖς θύοι τῶν Ἰουδαίων ἐδόκησε νὰ διαιτηθῶν οἱ τοὶ νὰ βαδίσουν χωρὶς νὰ θρεξοῦν ποδας ὡς διαίτηρας εἰς τὴν Εὐρυθραν ἀφού τοὺς ἔδωκεν ἐπικεφαλῇς τοῖς Μωυσῆν. Πολλὰ δὲ ὑπῆρχαν τὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ παθήματα μᾶς. Οὕτως εἰς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπέβη καταστροφή ἐνῶ ἔνεκα τῆς πλημμερίας τοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς ὅλης τῆς γλῶσσης ἀλλὰ καὶ τῆς καλωψείας τῆς καλλιερνησμοῦ γῆς ἐκ τῆς ἰλυσος (λασπῆς) κατ' ἀνάγκην ὑποφέρουσιν ἐκ πείνης οἱ χρησιμοποιοῦμενοι δι' ἄροσιν βοεὶς καὶ ὄλα τὰ ὑποζύγια τῆς κύκλῳ περιοχῆς.

35 Ἄλλ' ἐάν θεθαίως ἦτο κάποιος ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἡδίκηει ἓνα ἄλλον ἄνθρωπον δειθὰ ἔπαυσαμεν νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ δικαστήρια. Ὅμως τ' ἔθα ἔπρεπε νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ τὸν μεγίστον αὐτὸν ποταμὸν ὁ ὁποῖος δὲν

ὅσοι κολεῖ εἰς νόμους. Λοιπὸν εἰς σε πρέπει ν' ἀπευθυνώ-
μαι τὰς κενῆς μας μεγαλοστονίαν ὁ ὅποιος δουλεύει ἐν
μιά στενγμῇ χρόνου νὰ σταματήσῃς (αὐτοὶ) τὸν κινδύ-
νον τὸν ὅποιον ἀντιμετωπίζουν οἱ ὁδοιποροί.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 366 (ΤΞΣ — ΟΟΣΛΧΝΙ)

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΟΝΑΧΟΝ
ΟΥΡΒΙΚΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ

Καλῶς ἑπράξεις καὶ μοῦ ἔθεσες σαφὴ ὅρια (εἰς τὸ
θεῖμα), ὥστε νὰ μὴ ἐξετάσωμεν (θεωρητικῶς) μόνον τὴν
ἐγκράτειαν, ἀλλὰ καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εἶναι δὲ ὁ καρ-
πὸς αὐτῆς ἡ μέθεξις τοῦ Θεοῦ.

Πραγματι, ἡ ἀφθαρσία εἶναι μέθεξις Θεοῦ ὅπως ἀ-
κριβῶς ἡ φθορά εἶναι μέθεξις ζωῆς (ὕλης). Διότι ἡ
ἐγκράτεια εἶναι ἀνῆσις τοῦ σώματος καὶ ὁμολογία (πί-
στεως) πρὸς τὸν Θεόν.

Ὡσὸν νὰ εἶχεν ὡς σῶμα τῆς τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
ἐξέρχεται ἀπὸ καθε τι τὸ θνητὸν καὶ κάμνει τὸν ἀνθρώ-
πον νὰ ἐκωνετα μετὰ τὸν Θεόν, χωρὶς νὰ ἔχη ζῆλον ἢ φθόν-
νον. Διότι κάθε ἀνθρώπος που ἀγαπᾷ σῶμα προκαλεῖ τὸν
φθόνον κάποιου ἄλλου ἐνῷ αὐτὸς που δὲν εἰσηγαγεν εἰς
τὴν καρδίαν του τὴν νόσον τῆς φθορᾶς εἶναι πολὺ ἰσχυ-
ρὸς πλέον εἰς κάθε κόπον ἔστω καὶ ἂν κατα τὸ σῶμα
εἶναι νεκρὸς καὶ ζῇ διὰ τῆς ἀφθαρσίας.

Μάλιστα προσωπικῶς μελετῶν καὶ πράγματα με-
πολλὴν προσοχὴν σχηματίζω τὴν γνώμην δι' ἐγκράτειαν
εἶναι (αὐτὸς οὗτος) ὁ Θεός, καθ' ὅσον Οὗτος δὲν ἐπιθυ-
μεῖ τίποτε, ἀλλὰ τὰ ἔχει, ὅλα ἐντός Του, καὶ δὲν ὀρέγε-
ται τίποτε, οὔτε ἔχει κάποιο πάθος μήτε εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μήτε εἰς τὰ ὦτα, ἀλλ' ὡς ἀνεκδοῆς εἶναι ἀπολυτῶς
τελέρης (αὐταρκής).

Ἡ ἐπιθυμία εἶναι ἡ νόσος τῆς ψυχῆς, ἐνῷ ἡ ὑγεία τῆς
εἶναι ἡ ἐγκράτεια. Ὅμως τὴν ἐγκράτειαν δὲν πρέπει νὰ
τὴν βλέπωμεν ὑπὸ μιαν μορφήν ὅπως π.χ. εἰς διττὰ ἀφο-
ρᾷ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα κακῶς
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ ἀπαραίτητα.
Οὕτως ὁ φθόνος γίνεται διὰ τὸν χρυσὸν καὶ μύρια ἄλλα
ἀδικήματα ἐξ αἰτίας ἄλλων ἐπιθυμιῶν.

20 Ἐπιστὴς ἐγκράτεια ἴσται καὶ τὸ πρὸς μεθ' ἡ κενὴς
ὅπως καὶ τὸ ναμὴ φθαρῇ μετὰ ἡμετέρας ἐκ πωλικῆς
γῆς. Ἐγκράτεια εἶσι καὶ τὸ αἰετοῦ τῆς κατὰ τὸ
σῶμα τῆς καθὼς καὶ τὸ αἰκίαν ἀρχὴ καὶ ἀποκροῖη)
τοὺς πτωχοὺς τοῦ λόγου, σκῶν. Ἀλλὰ τὸ πτωχὸς φθορᾶς με-
σκεψίς ἢ ὅποια δὲν ἦτο οὐτε ἀνασθῆναι ἀληθινή δὲν
ἐπαρᾶνε τὴν ψυχὴν καὶ δὲν δεῖται εἰς μερὴ τὴν καρ-
διαν με ἀποτέλειμα να ἀσπασθῆναι εἰς πάλαν μὲν τὸς

25 Τελικῶς ἡ ἐγκράτεια ὡς ἀποκροῖη ἐκ θεοῦ
καθ' ὅτι ταυτοχρόνως θεριπτε καὶ ἐντὶ δικαίως καὶ
ταῖς διότι δὲν διδασκε μόνον τὴν ἀγνοίαν καὶ νηφα-
λιότητα ἀλλὰ τὰς διδασκε

Ἡ ἐγκράτεια εἶσι χάρις τοῦ Θεοῦ Ὁ Ἰησοῦς ἐφα-
νερωθῇ ὡς ἐγκράτεια ἔφη καὶ διὰ τὴν ξηραν καὶ διὰ
τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς φθορᾶς ὅπως οἷον ἡ ξηρα τὸν
εἶχεν ἐπ' αὐτὴν ὡς φθορᾶς οὐτε ταπεινῶς ἀλλὰ ὅπως ἐ-
παρᾶνε ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν θαλάσσαν εἰς πάλαν καὶ διὰ τὴν γῆν
δὲν ἦτο φθορᾶς

3) Συνεπὶς ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς φθορᾶς προέρχεται ὁ θά-
νατος ἐνῶ ἀντιθετῶς ἐκ τῆς ἀφθαρτικῆς προέρχεται ἡ ἀ-
θανασία ἄρα ὁ Ἰησοῦς ἐφ' αὐτὴν καὶ ἐπραγματοποιεῖ
τὴν Θεότητα (τοῦ) διὰ τῆς θνητικῆς Οἷον ἐτρωγε
καὶ ἔπινε κατὰ τρόπον ἰδιόζοντα χωρὶς να ἀποβάλλῃ τὰς
τροφάς³⁷¹

Ἰσοῦς μεγαλὴ (καὶ ὑπερφυσικὴ) δύναμις ἦτο εἰς Αὐ-
τὸν ἡ ἐγκράτεια ὥστε να μὴ δυνατὰ να φθαρῇ ἐντὸς
τοῦ ἡ τροφῆς, ἐπεὶ δὲ Αὐτὸς δὲν εἶχε τὴν φθορὰν

35 Ἐάν λοπὸν ἵπαρχῇ εἰς ἡμᾶς ἡ ἐγκράτεια ἔστω καὶ
εἰς πολὺ μικρὸν ποσόν εἰ μεθ' ἀνωτερο ἀπὸ ὅλα Ἀν-
τιθέτως, ἔχομεν διδασκῆναι διὰ τὴν καὶ οἱ ἀγγελοὶ ὅταν
ἐγένωντο ἀκράτεις, κατεκρημνίσθησαν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
ἐξ αἰτίας τῆς (κακῆς) ἐπιθυμίας (τῶν) Δηλαδή κατεβί-
καθῆσαν δὲν κατεβῆσαν μόνον (ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ) Ἀλλὰ
ἄρα γε τι (μεγαλύτερον κακόν) θα ἔκασται ἐκεῖ αὐτῇ ἡ
νόσος (τῆς ἀκράτειας) ἐάν δὲν ἐπὶ τῆς ἐκεί κατὰ τὴν ἀ-
νωτερος ὀφθαλμὸς Διὰ τοῦτο εἶπον διὰ ἐάν ἐγινωμεν ἐγ-

- 40 κρατεῖαν ἔπω καὶ ὅλ γον κα δέν ἀγαπήσωμεν τὸν πα
 ρόντα θ-όν ἀλλὰ τοὺς ἀνωτέρως (κα μέλλοντας) αἰώνας.
 θα φθίσωμεν ἐκεῖ κατ' ἄρ' ὅπου ἀνιψωνομεν τὸν κτῶν
 (ἀπ' ἐδῶ) Διό θεωρεῖται ὅτι αὐτός εἶναι ὁφθαλμός, ὁ
 ὁποῖος δύναται ἰα ἰδῆ τα ἀφανῆ Ἄλλωστε λέγει τὸ
 ρητόν «νοῦς ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει.»
- Λοιπὸν σὺ ἔγραψα αὐτὰ τα θεωρουμένα ὀλίγα,
 ἀλλ εἰς τὴν πραγματικότητά πολλά καθ' ὅτι καθε λέξις
 εἶναι καὶ μία ἔννοια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι
- 45 θὰ τὸ ἀντληθῇς, ὅταν τα ἀναγνώσῃς.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 8

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ 269-366

Κείμενον: Y Courtonne

Saint Basile, Lettres, τόμ. III, Paris 1966 σ 139-229
(*Εκδ. «Les Belles Lettres» Budé)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΕΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΩΔΙΚΩΝ

Δι' οσους θα ήθελον νά γνωρίζουν ἢ νά χρησιμοποιήσουν τὸ κάτωθεν τοῦ κειμένου εὐρυσκόμενον κριτικὸν ὑπόμνημα (apparatus) παραθέτομεν πίνακα τῶν κωδικῶν - χειρογράφων μετ' ἐξηγήσεων. Τοῦτον εἶχομεν παραθέσει καὶ εἰς τὸν τόμ. ΙΜΒΑ (σ 40) λόγῳ γενομένου περὶ χειρογράφου παραδόσεως.

V Vatopedinus 72, I αἰ.

P Patmiacus 57, I' αἰ.

B Baroccianus 121, ΙΑ' αἰ.

M Marcianus 61, ΙΑ' αἰ.

L Laurentianus Mediceus IV—14, ΙΑ' ἢ ΙΒ' αἰ.

C Parisinus Coislinianus 237, ΙΑ' αἰ.

Τὰ ἐξῆς τρία χειρόγραφα δὲν χρησιμοποιοῦνται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἐπιστολῶν, ἀλλὰ δι' ὑποσημείας Ἐπιστολάς, γίνεται δὲ ἐκάστοτε σχετικὴ μνεία.

P Parisinus Suppl. gr. 1020, ΙΑ' αἰ.

Par Parisinus gr. 967, ΙΔ' αἰ.

C Parisinus Suppl. gr. 1021, ΙΓ' αἰ.

Ὅπου δὲ εἰς τὸ apparatus σημειοῦται Maur, ἐννοεῖται ἡ ἐκδοσις τῶν Βενεδικτίνων Garnier—Maran (Mauristes).

CCLXIX

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΖΥΓΟΝ
ΑΡΙΝΘΑΙΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ι Τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν καὶ ὀφειλόμενόν σου τῇ διαθέσει
 αὐτοῦς ἡμᾶς παρῆναι καὶ συμπετέχειν τῶν γινομένων
 Οὕτω γάρ ἂν ἐαυτῶν τε τὴν λύπην κατεπραύναμεν καὶ τῇ
 σῇ σεμνότητι τὸ τῆς παρακλήσεως εἰκὸς ἀπεπληρώσαμεν.
 Ἐπεὶ δὲ οὐκέτι μου φέρει τὸ σῶμα τὰς μακροτέρας κινήσεις, 5
 ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ γράμματος ἥλθον δμῦλιαν, ὡς ἂν μὴ παντά-
 π᾽σι δόξαιμεν ἄλλοτρίως ἔχειν πρὸς τὰ συμβάντα. Τίς μὲν
 οὖν τὸν ἄνδρα ἐκείνον οὐκ ἐστέναιξε, τίς δὲ οὕτω λίθινος
 τὴν καρδίαν ὡς μὴ θερμὸν ἐπ' αὐτῷ ἀφῆναι δάκρυον; Ἐμὲ
 δὲ καὶ διαφερόντως κατηφείας ἐπλήρωσε τάς τε ἰδίας περὶ 10
 ἐμὲ τιμὰς τοῦ ἀνδρὸς λογιζόμενον καὶ τὴν κοινὴν τῶν
 Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ προστασίαν. Ἀλλ' ὅμως ἐλογισάμεθα
 ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ λειτουργήσας τῷ βίῳ τουτῷ τὰ ἐπιβάλλ-
 λαντα τοῖς καθήκουσι χρόνοις πάλιν ὑπὸ τοῦ οἰκονομοῦντος
 τὰ ἡμέτερα Θεοῦ προσελήφθη. Ἄ καὶ τὴν σὴν φρόνησιν 15
 ἐνθυμουμένην πρῶτος ἔχειν τὸ συμβῆν παρακαλοῦμεν καί,
 ὡς οἶόντε, μετρίως φέρειν τὴν συμφορὰν. Ἰκανὸς μὲν οὖν
 καὶ ὁ χρόνος μαλάξαι τὴν καρδίαν καὶ τὴν πάροδον δοῦναι
 τοῖς λογισμοῖς. Ἀλλ' ὅμως ὁποῖον ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἔγαν σου

CCLXIX. — Titulus πρὸς τὴν ὁμοζυγον ἀρινθαίου παραμυθητικῇ.
 τῇ ὁμοζύῳ ἀρινθαίου στρατηλάτου παραμυθητικῇ LC

1 1 διαθέσει διανοίᾳ M | 2 ordo ἡμᾶς αὐτοῦς LC | 3 ordo
 ἐαυτῶν τε ἂν M | 4 σῇ σεμνότητι σεμνοτῆ σου LC | 5 ordo τῆς
 παρακλήσεως το LC | εἰκος εἰκῶς M | 6 ἥλθον ἔλθομεν LC
 6-7 παντάπ᾽σι πάντῃ LC | 10 β' ας ἰδίως L | 14 ὑπο παρα LC
 16 τὰ συμβῆν ἐπὶ τῷ συμβάντι LCP¹ | 18 prius καὶ om LC
 καρδίαν καρδίαν σου LC | posterius τὴν om. LCP² || 19 ὅμως
 om. VBM.

φιλανδρον και περι παντας χρηστών, μή ποτε έκρότον όφς 10
 σεαυτήν τφ πάθει δι' άπαλότητα ήθών βαθείαν τήν πληγήν
 δεξαμένη τής λιπης Παντοτε μέν ούν χραιομον τδ τών
 Γραφών διδασκαλιον, μάλιστα δέ επί τών το ουτων καρδών
 Μνήσθητι ταινων τής τοϋ κτίσαντος ήμας άποφάσεως δι'
 ήν πάντες έκ τής γής φυντες παλιν είς γήν υποστρέφομεν 15
 και ούδεις οϋτω μέγας ώστε ζελτιων φανήναι τής δ αλυσεως

2 Καλός μέν ούν και μέγας δ θαυμασιος έκείνος και
 έφάμιλλος τή ρώμη τοϋ σώματος τήν τής ψυχής άρετήν,
 φημι κάγώ, ούμκειουν έχων ύπερβολήν είς έκάτερον, άλλ'
 όμως ανθρωπος και τέθηκεν ως 'Αδάμ, ως 'Αβελ, ως ΝΩε,
 ως 'Αβρααμ, ως Μωσής, ως δν τινα άν είποις τών τής 5
 αϋτης φύσεως μετεχόντων Μή ούν, έπειδή άφηρέθημεν
 αϋτόν, άγανακτώμεν, άλλ', ότι τήν άρχήν συνωκήσαμεν,
 χάριν έχωμεν τφ συζευξαντι Το μέν γάρ στερηθηναι άνδρος
 κοινόν σοι πρός τας άλλας γυναίκας, έπι δε τοιαυτη συνο-
 κήσει ούκ οίμαι άλλην γυναικών τά ίσα έχειν σεμνόνεσθαι, 10
 "Εν γάρ τφ θντι υπόδειγμα τής ανθρωπειας φύσεως τόν
 άνδρα έκείνον δ δημιουργήσας ήμας έκτισεν, ώστε πάντες
 μέν οφθαλμοι πρός αϋτόν έφεροντο, πάσα δέ γλῶσσα τά κατ'
 αϋτόν διεξήκει, γραφείς δέ και πλάσται τής όξίας άπει-
 πάναντο, Ιστορικοι δέ άνδρες τά κατὰ τους πολέμους άνδρα- 15
 γαθήματα διηγουμενοι πρός τήν τών μυθων έκπίπτουσιν
 άπιστίαν "Οθεν ούδέ πιστευειν ήνεύχοντο οί πολλοι τή
 φήμη τήν σκυθρωπήν έκεινην άγγελίαν περιαγουση ούδέ
 καταδέχεσθαι όλως ότι τέθηκεν 'Αρινθαίος. 'Αλλ' όμως

20 παντας πάντα VLC 21 σεαυτήν σεαυτήν LC || άπαλότητα :
 άπλοτητα MLC 23 διδασκαλίον διδασκαλείον VC , 25 ήν ής
 LC || έα οι εκ LC || τής οση P || φόντες φόντες LC || γήν τήν
 γήν LC || 26 βελτιων βέλτιον LC.

2 1 ό ός P || θαυμασιος θαυμαστος LC || 3 έκάτερον. -ρα LC
 4 ως άδελ οση L || 5 τινα τι B || είποις είπης LC || 6 μετεχόν-
 των μετασχόντων LCP¹ || 7 συνωκήσαμεν συνωκήσαμεν αϋτῳ LC
 8 έχωμεν, έχομεν M || 12 δημιουργήσας ... έτίσταιν· κτίσας· έδη-
 μιούργησεν LC 14 διεξήκει διεξίτη M 17 ήνεύχοντο : ηνέσχοντο L.

πέπονθεν α καὶ οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ ἡλίῳ συμβησεται. Οἴχεται 20
καταλυσας λαμπρῶς μὴ ὑπὸ γήρωος καμφθεῖς, μὴ καθυφείς
τι τῆς περιφανείας μέγας μὲν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, μέγας δὲ
ἐν τῷ μελλόντι. μηδὲν ἐκ τῆς παρουσίας λαμπρότητος πρὸς
τὴν ἐλπιζομένην δόξαν ζημιωθείς διὰ τὸ πᾶσαν κηλίδα τῆς 25
ψυχῆς πρὸς αὐταῖς ταῖς ἐξόδοις τοῦ βίου τῷ λουτρῷ τῆς
παλιγγενεσίας ἀποκαθῆρασθαι. Ὡν αὐτὴ πρόξενος αὐτῷ
καὶ συνεργὸς γενομένη μεγίστην ἔχε τὴν παραμυθίαν, καὶ
μετάβες τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν παρόντων ἐπὶ τὴν τῶν μελλόν-
των μέριμναν ὥστε καταξωθῆναι. δι' ἔργων ἀγαθῶν τὸν
ὅμοιον αὐτῷ τῆς ἀναπαύσεως τόπον καταλαβεῖν. Φείδου 30
μητρὸς γηραιᾶς φείδου θυγατρὸς νεαρᾶς αἷς μόνη πρὸς
παραμυθίαν λείπει. Γενοῦ ὑπόδειγμα ἀνδρείας ταῖς λοι-
παῖς γυναῖξι καὶ οὕτω τὸ πάθος μετρήσον ὥς μήτε ἐκβαλεῖν
τῆς καρδίας μήτε καταποθῆναι ὑπὸ τῆς λίπης. Ἐπι πᾶσι
πρὸς τὸν μέγαν τῆς ὑπομονῆς μισθὸν ἀπόδελπον, τὸν παρὰ 35
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἀνταποδόσει, τῶν
βεβιωμένων ἡμῖν ἐπηγγελμένον.

CCLXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΑΡΠΑΓΗΣ

Πάνυ λυποῦμαι ὅτι οὐχ εὐρίσκω ὑμᾶς ἐπὶ τοῖς ἀπηγορευ-
μένοις οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε θυναμένους λογιζέσθαι
ὅτι εἰς αὐτόν τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀνθρωπίνην παρα-
νομία ἐστὶ καὶ τυραννὶς ἢ γινομένη αὕτη ἄρπαγὴ καὶ ὕβρις

20 ordo ἡλ ῥ καὶ γῆ LC — 21 καμφθεῖς κατακαμφθεῖς LCP² ὁ
καθυφείς -φείς LC — 26 ἀποκαθῆρασθαι καθήρασθαι L — 27 τὴν
παραμυθίαν παραμυθίαν LC — 28 ἐπὶ τὸν ἐπὶ B.

CCLXX — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφὸς
om V.

ἡ τυραννὶς: τυραννία V.

κατὰ τῶν ἐλευθέρων. Οἶδα γάρ ὅτι, εἰ τοιαύτην εἶχετε ὅ
 γνώμην πάντες, οὐδέν ἐκώλυε πάλαι τοῦ κακοῦ τὴν συνήθειαν
 τοῦδε ἐξελαθῆναι τῆς πατρίδος ἡμῶν Ἀνάλαβε τοίνυν ἐπὶ
 τοῦ παρόντος ζῆλον χριστιανοῦ καὶ κινήθητι ἄξιως τοῦ
 ἀδικήματος. Καὶ τὴν μὲν παιδα, ὅπου περ ἂν εὖρης, ἀφελό-
 μενος πάσῃ εὐτομίᾳ ἀποκατάστησον τοῖς γονεῦσι· καὶ αὐτὸν
 δὲ ἐκεῖνον ἐξόρισον τῶν εὐχῶν καὶ ἐκκήρυκτον ποιήσων· καὶ
 τοὺς συνεπιλθόντας αὐτῷ κατὰ τὸ ἥδη προλαβὼν παρ' ἡμῶν
 κήρυγμα τριετίαν πανοικί τῶν εὐχῶν ἐξόρισον. Καὶ τὴν
 κώμην τὴν ὑποδεξαμένην τὴν ἀρπαγίσαν καὶ φυλάξασαν
 ἦτοι ὑπερμαχήσασαν, καὶ αὐτὴν ἔξω τῶν εὐχῶν πανδημεὶ
 ποιήσων, ἵνα μάθωσι πάντες ὡς ὅφιν, ὡς ἄλλο τι θηρίον,
 κοινὸν ἐχθρὸν ἡγουμένοι τὸν ἀρπαγέα, οὕτως ἀποδιώκειν
 αὐτὸν καὶ προίστασθαι τῶν ἀδικουμένων

CCLXXI

ΕΥΣΕΒΙΩ ΕΤΑΙΡΩ ΣΥΣΤΑΤΙΚῃ ΕΠΙ
ΚΥΡΙΑΚῷ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡῷ

Εὐθύς κατὰ πόδας τῆς σῆς ἀναχωρήσεως ἐπιστάς τῇ
 πόλει ὅσον ἠθύμησα διαμαρτῶν σου· τί δεῖ καὶ λέγειν πρὸς
 ἄνδρα οὐ λόγου δεόμενον, ἀλλὰ πείρα εἰδότα τῷ τὰ ὅμοια
 πεπονθέναι, Ὅσου γάρ ἦν ἄξιον ἐμοὶ ἰδεῖν τὸν πάντα ἄρισ-
 τον Εὐσέβιον καὶ περιπτύξασθαι καὶ πρὸς τὴν νεότητα
 πάλιν τῇ μνημῇ ἐπανελθεῖν καὶ ὑπομνηοθῆναι ἡμερῶν ἐκεί-

7 τοῦδε τούτου C ἠνάλαβε ἀνέλαβε L 12 συνεπιλθόντας,
 συνελθόντας V προλαβὼν -βῶν L 17 ἀρπαγία ἀρπαγα G.

CCLXXI. — In titulo συστατικῇ ἐπὶ κυριακῷ πρεσβυτέρῳ σπ.
 VPBM.

1 κατὰ· καὶ κατὰ C 2 πρὸς καὶ πρὸς M „ 4 ἐμοί· μοι LC „
 6 σπὸς τῇ μνημῇ καλὴν LC.

νων ἐν αἷς καὶ δωμάτιον ἡμῖν ἐν καὶ ἐστία μία καὶ παιδα
 γωγὰς ὁ αὐτός καὶ ἀνεσις καὶ σπουδὴ καὶ τρυφή καὶ
 ἔνδεια καὶ πάντα ἡμῖν ἐξ ἰσοῦ πρὸς ἀλλήλους ὑπῆρχε.
 Πόσου οἶμαι τίθεσθαι με ἄξιον πάντα ταῦτα διὰ τῆς σῆς 10
 συντυχίας ἀναλαθεῖν τῇ μνήμῃ καὶ τὸ βαρὺ τοῦτο γῆρας
 ἀποξυσάμενον νέον δοκεῖν πάλιν ἐκ γέροντος γεγενῆσθαι;
 Ἄλλ' ἐκείνων μὲν με διεφυγεν ἡ ἀπόλαυσις, τὸ δὲ διὰ γράμ-
 ματος ἰδεῖν σου τὴν λογίότητα καὶ τὸν ἐνόντα τρόπον ἑαυτὸν
 παραμυθῆσασθαι οὐκ ἀφηρέθην, τῇ συντυχίᾳ τοῦ αἰδεσιμω- 15
 τάτου Κυριακοῦ τοῦ συμπρεσβυτέρου· ὃν αἰσχύνομαι συνισ-
 τῶν σοι καὶ αἰκεῖον ποιῶν δι' ἑμαυτοῦ, μὴ ποτε δόξω περι-
 εργόν τι ποιεῖν σοι προσάγων τὰ ἰδιά σου καὶ ἐξαιρέτα
 Ἄλλ', ἐπειδὴ με δεῖ καὶ μάρτυρα εἶναι τῆς ἀληθείας καὶ
 τοῖς συνημμένοις πνευματικῶς τὰ μέγιστα τῶν ἔμοι προσόν- 20
 των χαρίζεσθαι, τὸ μὲν περὶ τὴν ἱερωσύνην ἀνεπηρέαστον
 τοῦ ἀνδρὸς ἡγοῦμαι καὶ σοι φανερόν εἶναι. βεβαιῶ δὲ καὶ γὰρ
 οὐδαμῖαν γνωρίζων κατ' αὐτοῦ παρὰ τῶν πῶσιν ἐπιβαλλόν
 των τὰς χεῖρας τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον ἐπήρειαν
 καίτοιγε, εἴ τι ἐγγέγονε παρ' αὐτῶν, οὐθ' οὕτως ἀνάξιός ἦν 15
 ὁ ἀνὴρ. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου βεβαιώσιν τοὺς βαθμοὺς
 μᾶλλον οἷς ἂν προσπολεμῶσιν ἢ ἀφαιρεθῶνται τι τῆς ὑπαρ-
 χούσης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πνεύματος χάριτος. Πλὴν ἄλλ',
 ὅπερ ἔφην, οὐδὲ καταπενοήθη τι τοῦ ἀνδρός. Ὡς οὖν
 πρεσβύτερον ἀνεπηρέαστον καὶ ἡμῖν συνημμένον καὶ πάσης 20
 αἰδοῦς ἄξιον, οὕτω καταξίου αὐτὸν δρᾶν σαυτὸν τε ὠφελεῖν
 καὶ ἡμῖν χαρίζομενος.

7 ordo ἐν ἡμῖν L || 9 καὶ πάντες· πάντα C || 10 πόσου·
 πόσου B || με om B || ἄξιον ἀξίαν C || ordo ταῦτα πάντα
 LC || 13 δι' om L || 15 τῇ συντυχίᾳ ἢ δι' συντυχία L τῆς συντυ-
 χίας C || 17 αἰκεῖον αἰκεῖων (αἰε) L || 18 om: om L || 21-22
 ordo τοῦ ἀνδρός ἀνεπηρέαστον LC || 23 καίτοιγε καίτοι L || τι:
 τις VPBMC || ἐγγέγονε γέγονε VPBM || οὐθ' οὐδ' LC || 29 τι
 etiam I² τι VPBM || 31 σαυτὸν ταυτὸν BC

CCLXXII

ΣΩΦΡΟΝΙΩ ΜΑΓΙΣΤΡΩ

I Ἀπήγγελλέ μοι Ἀκτιακός ὁ διάκονος ὅτι σέ τινες
 ἐλυπησαν καθ' ἡμῶν διαβάλλοντες ἡμᾶς ὡς οὐκ εὐνοικῶς
 πρὸς τὴν σὴν διακειμένους σεμνότητι. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἔβαν
 μασα εἰ τινὲς εἰσιν ἀνδρὶ τοσοῦτῳ παρεπόμενοι κόλακες
 Πλεφυκασί γάρ πως ταῖς μεγάλαις δυναστείαις αἱ ἀνελευθε- 5
 ροὶ αὐταὶ παραφουεσθαι θεραπεῖαι· οἳ διὰ τὸ ἀποραῖν οἴκειου
 ἀγαθοῦ δι' οὗ γνωρισθῶσιν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων κακῶν ἑαυτοὺς
 συνιστῶσι. Καὶ σχεδὸν ὥσπερ ἡ ἐρυσίβη τοῦ σιτου ἐστὶ
 φθορά ἐν αὐτῷ γινομένη τῷ σίτῳ οὕτω καὶ ἡ κολακεία τὴν
 φιλίαν ὀποδυομένη λυμὴ ἐστὶ τῆς φιλίας. Οὐ τοίνυν ἐθαύ- 10
 μασα, ὡς ἔφην· εἴ τινες ὥσπερ οἱ κηφῆνες τὰ σμήνην, οὕτως
 αὐτοὶ τὴν λαμπράν σου καὶ θαυμαστήν ἐστιαν περιβο-
 ροῦσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι θαυμαστὸν ἐφάνη καὶ παντελὲς
 παράλογον, τὸ σέ ἀνδρὰ ἐπὶ τῷ βίῳ τοῦ ἡθους μάλιστα
 διαφανῆ ἀνασχεσθαι αὐτοῖς ἀμφοτέρας ἀνεῖναι τὰς ἀκοάς 15
 καὶ διαβολὴν κατ' ἐμοῦ παραδεξασθαι, ὃς πολλοὺς ἀγαπήσας
 ἐκ πρώτης ἡλικίας μέχρι τοῦ γήραος τούτου οὐδένα οἶδα εἰς
 φιλίαν τῆς σῆς τελειότητος προτιμήσας. Καὶ γὰρ καὶ εἰ μὴ
 ὁ λόγος ἔπεισε με ἀγαπᾶν τοιοῦτον ὄντα, ἐξήρκει ἡ ἐκ
 παιδὸς συνήθεια προσδεῖσθαι με τῇ ψυχῇ σου. Οἶδας δὲ ὅσον 20
 δύναται πρὸς φιλίαν τὸ ἔθος. Εἰ δὲ οὐδὲν δείκνυμι τῆς
 προαιρεσεως ταύτης ἔξιαν συγγνωθῆ μοι τῇ ἀσθενείᾳ. Καὶ
 γὰρ οὐδέ αὐτὸς ἔργον παρ' ἐμοῦ εἰς ἀπόδειξιν τῆς εὐνοίας

CCLXXII Τίτλιος σωφρονίῳ μαγίστρῳ· τῷ αὐτῷ διὰ διαβο-
 λην ἑαυτοῦ VPBM

I 1 ἀπ' αὐτοῦ· ἀκτιανός M 2 ὡς οἱ, B 12 αὐτοί, οἱτοί LC
 16 παραδεξασθαι· ἀναδ· C 17 τριῶν· τῆς πρώτης LC 18 καὶ
 εἰ etiam C³ εἰ LC 20 ὅσον· ὅσα LC

ἐπιζητεῖς ἄλλα προσαρσιν δηλονότι τὰ βελτιστά σοι συνευ-
χομένην Μή γάρ ποτε εἰς τοσοῦτον καταβαίῃ τὰ σα ὥστε 15
τῆς παρὰ τῶν οὕτω σμικρῶν ὁποῖος αὐτός εἰμι εὐεργεσίας
προσδεσθῆναι.

2 Πῶς οὖν ἐμελλον ἐγὼ ὑπεναντίον τι σοι λέγειν ἢ
πράττειν ἐν τοῖς κατὰ Μεμνόνιον πράγμασι. Ταῦτα γάρ
μοι ἀπήγγειλεν ὁ διάκονος Πῶς δὲ τὴν Ὑμητίου εὐπορίαν
προτιμότεραν ἐτιθεμένη τῆς σῆς οἰκίας, ἀνδρὸς οὔτω διαπα-
νῶντος τὴν οὐσίαν, Ἄλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν ἀληθές 5
οὔτε τι εἶρηται παρ' ἐμοῦ οὔτε πεπρακται ὑπεναντίον.
Ἐκεῖνο δὲ ἴσως ἀφορμὴν ἔδωκε τοῖς τὰ ψευδῆ λέγουσι τὸ
παρ' ἐμοῦ πρὸς τινας τῶν θορυβουσίων λεχθὲν ὅτι « Εἰ
μὲν προήρηται εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ
ἄνθρωπος κἂν θορυβήσῃτε ὑμεῖς κἂν μὴ γενήσεται πάντως 10
καὶ λαλοῦντων ὁμῶν καὶ σιωπῶντων οὐδὲν ἦττον τὰ σπου-
δαζόμενα Εἰ δὲ μεταδεβουλευται μὴ παρασυρῇτε τὸ σέμνον
ὄνομα τοῦ φιλοῦ ἡμῶν μηδὲ ἐν προσχήματι δὴ τῆς περὶ τὸν
προσώπτην ἡμῶν σπουδῆς ἑαυτοῖς τι κέρδος ἐντεῦθεν ἐξ-
ῶν ἐπανατείνεσθε φόβον καὶ ἀπελὴν καταπράττεσθε » 15
Πρὸς δὲ αὐτὸν ἐκείνον τὸν τὰς διαθήκας γράφοντα οὔτε
δι' ἑαυτοῦ οὔτε δι' ἑτέρου ἐφθεγξάμην ἢ μικρὸν ἢ μεῖζον
περὶ τοῦ πράγματος τούτου.

3 Καὶ τούτοις ἀπιστεῖν οὐκ ὀφείλεις, εἰ μὴ παντελῶς
με ὥς ἀπεινωσμενον ἡγῇ καὶ καταφρονεῖν με τῆς μεγάλης
ἀμαρτίας τοῦ ψευδοῦς Ἀλλὰ πάνυ ἡμῖν αὐτὸς καὶ τὴν ἐπὶ

24 .- ζητεῖς -τησεῖ, LC 24-25 συνευχομένην συνευχομένην B
25 τοσοῦτον τοσούτῳ L1 26 σμικρῶν μικρῶν B1 C

2 7 ὑμητίου ὑμητίου P ὑμητίου L 4 οἰκίας οἰκειώσεως LP
9 προήρηται προήρηται LC 12 μεταδεβούλευται μετέβουλευ-
σεν L1 13 σέμνον σεμνοτάτων LC 13 ὅγ
δηθεν M1 CP3 14 τῶν ὁμῶν L 15 ἐπανατείνεσθε -θεαί M
καταπράττεσθε B1 M1 17 ὁδο μεῖζον ἢ μικρὸν M

3 2 ὥς ὅτι C ἀπεινωσμενον ἀπεινωσμενον εἰσεῖ LCP3
καταφρονεῖν καταφρονῶσι L 3 κατεστειν με ὅτι L1 C 1 τῆς
ὅτι L.

τῷ πράγματι. τουτῷ ὑπόνοιαν ἔφευ καὶ τοῦ λοιποῦ πάσης
 διαβολῆς ὑψηλοτέραν ποιοῦ τὴν ἐμὴν περὶ σέ διάθεσιν τὸν 5
 Ἀλέξανδρον μιμουμένος ὃς ἐπιστολὴν κατὰ τοῦ ἱατροῦ
 δεξιόμενος ὡς ἐπιβουλευόντος ἐπειδὴ ἔτυχεν ἐν αὐτῷ τῷ
 καιρῷ φάρμακον λαβὼν ὥστε πίνειν τοσοῦτον ἀπέσχε πισ-
 τεῦσαι τῷ διαβάλλοντι ὥστε ὁμοῦ τε τὴν ἐπιστολὴν ἀνεγί-
 νωσκε καὶ τὸ φάρμακον ἔπινεν. Οὐδενὸς γὰρ τῶν ἐπὶ φιλικῇ
 γνωρίμων ἀτιμότερον ἑμαυτὸν ἀξίῳ τιθεσθαι. τῷ μῆτε
 ἀλῶναι πατε εἰς φιλιαν ἐξαμαρτων καὶ ἔτι παρὰ τοῦ Θεοῦ
 μου λαβεῖν τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγαπῆς ἧς χρεωστικὴ εἰμι οὐ
 μόνον κατὰ τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ
 ἰδίως εὐεργέτην σε γνωρίζω ἑμαυτοῦ τε καὶ τῆς πατρίδος 15

CCLXXIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΗΡΑ

Ἀκριβῶς πεπεισμένος οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷ τὴν σὴν τιμιό-
 τητά ὥστε τὰ ἡμῖν διαφέροντα οἰκεία λογίζεσθαι τὸν αἰδε-
 σιμώτατον ἀδελφὸν ἡμῶν Ἥραν δὲ οὐ κατὰ συνήθειάν τινα
 ἀδελφὸν ἡμῶν προσαγορευόμεν ἀλλὰ κατὰ ἀκριβεστάτην
 (καὶ αὐδεμίαν ὑπερβολὴν καὶ τῆς φιλίας διάθεσιν ὑπερ- 5
 χόμενον, συνιστῶ σοι τῇ ὑπερφυεῖ καλοκάγαθῃ καὶ παρα-
 καλῷ οἰκείως τε αὐτὸν θεάσασθαι καὶ τὴν κατὰ δύναμιν
 σοι παρασχεσθαι αὐτῷ προστασίαν ἐν οἷς ἂν δεηται τῆς
 μεγαλονοίας σου, ὥστε με τοῖς πολλοῖς οἷς ἤδη τετύχηκα
 παρὰ σοὶ ἀγαθοῖς καὶ ταύτην ἔχειν τὴν εὐεργεσίαν συναρι- 10
 θμεῖν.

5 περὶ πρὸς C | 10 γὰρ 5i L 11 ἑμαυτὸν -τῷ M 12 εἰς
 πρὸς LC.

CCLXXIII — Exstat tantum in VLC.

8 ἂν· ἰδὲν VL.

CCLXXIV

ΗΜΕΡΙΩ ΜΑΓΙΣΤΡΩ

Ἡ πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀδελφὸν Ἦραν φιλία μοι καὶ συνήθεια ὅτι ἐκ πάνυ παιδὸς τὴν ἀρχὴν ἔλαβε καὶ μέχρι γήρως παρέμεινε τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι παντὸς ἄμεινον καὶ αὐτὸς ἐπιστάσαι. Σχεδὸν γάρ καὶ τὴν τῆς σῆς μεγαλοφύας ἀγάπην ἐξ ἐκείνου ἡμῖν ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ἐξ ὅτου καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γνῶσιν προεξένησεν. Ἐπει οὖν δεῖται, τῆς παρὰ σοῦ προστασίας παρακαλῶ σε καὶ καθικε-
τεύω τῇ τε ἀρχαίᾳ περὶ ἡμᾶς διαθέσει χαριζόμενον καὶ τῇ νῦν κατασχωσῇ ἀνάγκῃ προσσχόντα οὕτως οἰκειώσασθαι τὰ κατ' αὐτὸν πράγματα ὥστε μηδεμιᾶς αὐτὸν ἑτέρας προστα-
σίας δεηθῆναι ἀλλ' ἐπανελθεῖν πρὸς ἡμᾶς πάντα καταπρα-
ξάμενον τὰ κατ' εὐχάς ὥστε ταῖς πολλαῖς αἰς πεπόνθαμεν παρὰ σοῦ εὐεργεσίαις καὶ ταυτὴν ἡμᾶς ἔχειν συναριθμεῖν, ἣς οὐκ ἂν μείζονα ταυταῖς οὐδὲ μᾶλλον ἡμῖν διαφέρουσιν εὐρισκόντες οἰκειούμεθα.

CCLXXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΗΡΑ

Προέλαβας τὰς παρ' ἡμῶν παρακλήσεις ἐν τῇ πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον ἀδελφὸν ἡμῶν Ἦραν διαθέσει καὶ γέγονας

CCLXXIV — Exstat tantum in VLC

3 παρ' ἐν- συμπεριλαμβανέ C || 8 αρχαία om C || 8-9 : η νῦν νῦν τῇ V νῦν L || 10 postpositus αὐτὸν αὐτῶν L || 10-11 ordo προστασίας ἑτέρας V || 12 τα om V „ || 13 ordo ἔχειν ἡμᾶς V || 14 μείζονα Maur μείζον VLC.

CCLXXV. — Exstat tantum in VLC Titulus ἀνεπιγραφὸς περὶ ἡρα Maur. τῷ αὐτῷ V ἀνεπιγραφὸς τῷ αὐτῷ LC.

1 παρ' om. C.

αὐτῷ εὐχῆς ἀμείνων τῶν τε τιμῶν ταύτων, υπερβόλαις αἷς εἰς
 αὐτὸν ἐπεδείξω καὶ ταῖς ἐφ' ἑκάστου καιροῦ προστασίαις.
 Ὅμως δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ σωτηρίῃ φέρειν τὰ κατ' αὐτὸν
 οὐ δύναμεθα, παρακαλοῦμέν σου τὴν ἀνυπερβλήτων τιμιό-
 τητα καὶ εἰς ἡμετέραν χάριν προσθεῖναι τῇ εἰς τὸν ἄνδρα
 σπουδῇ καὶ ἀποπεμφθῆναι αὐτὸν τῇ πατρίδι, κρείττονα τῆς
 παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐπηρείας. ἔπει, νῦν γε οὐκ ἔξω
 ἐστὶ βελῶν τοῦ φθόνου πολλῶν αὐτοῦ ἐπηρεάζειν ἐπιχει- 10
 ρούντων τῇ ἀπραγμοσύνῃ τοῦ βίου. Πρὸς οὗς μίαν εὐρή-
 σομεν ἀσφάλειαν ἔρρηκτον, εἰ αὐτὸς ὑπερσχεῖν τὴν χεῖρα
 τοῦ ἀνδρός βαλῇσιναι.

CCLXXVI

ΑΡΜΑΤΙΩ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ

Καὶ κοινὸς πάντων ἀνθρώπων νόμος κοινούς πατέρας
 ποιεῖ τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πρεσβυτάς, καὶ ἡμετερος δὲ τῶν χρισ-
 τیانων ἴδιος τοὺς γέροντας ἡμῶς ἐν γονεῶν τάξει καθίστησι
 τοῖς τηλικούτοις. Ὡστε μὴ περιττὸν με ἡγήσῃ μηδὲ ἔξω
 τῶν ἀναγκαίων περιεργάζεσθαι, εἰ ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἐγώ
 πρεσβεύω τοῦ σοῦ πρὸς σέ. Οὐ τὴν μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις
 ὑπακοὴν ἀξιολογῶν σε ἀπαιτεῖν ὑπεύθυνος γάρ ἐστιν εἰς τὸ
 σῶμα καὶ τῷ νόμῳ τῆς φύσεως καὶ τῷ πολιτικῷ ταύτῳ καθ'
 ὅν οἰκονομούμεθα. Τὴν μὲντοι ψυχὴν ὡς ἐκ θεοτέρων 10
 ἔχων ἤκεν, ἕλλω νομίζειν ὑποκείσθαι προσήκον καὶ Θεῷ
 ἀφειλεσθαι παρ' αὐτῆς χρεᾶ τὰ πάντων χρεῶν πρεσβύτατα.

7 προσθεῖναι: προθεῖναι. L | 8 κρείττονα: κρείττω V | 13 θιλή-
 σιναι; ἰθιλήσιναι V.

CCLXXVI — In titulo μεγαλω: μεγάλῳ δια τον νόον τον κατ'
 ἀρετήν μεταλθεῖν βουλομενον β' an VPBM.

1 κοινος: ὁ κοινός, LCP³ | 2 ἡμετερος: ὁ ἡμέτερος, LCP³ | 10
 νομίζειν: ζων L | 11 παρ' αὐτῆς: καὶ παρ' αὐτῇ, L || γρεᾶ:
 χρεῖα M.

Ἐπεὶ οὖν τὸν Θεὸν τὸν ἡμέτερον τῶν χριστιανῶν, τὸν ἀληθινόν, πρὸ τῶν παρ' ὑμῖν πολλῶν καὶ δι' ὕλικῶν συμβά-
λων θεραπευομένων προσελτο μὴ δυσχεραίνειν αὐτῷ, μᾶλλον δὲ καὶ θαυμάζειν τῆς ψυχῆς τὸ γενναῖον ὅτι καὶ 15
φόβου καὶ θεραπείας πατρικῆς προτιμότερον ἔθετο διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου οἰκωθῆναι Θεῷ. Δυσωπῆσαι μὲν οὖν σε καὶ αὐτὴ ἡ φύσις καὶ τὸ τοῦ τρόπου πρῶτον περὶ πάντας καὶ ἡμερον οὐδὲ πρὸς ὀλίγου 20
ἐπιτρέφει σοὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ λυτὴν Πάντως δὲ οὐδὲ τὴν ἡμετέραν ἀτιμάσεις προσδεῖσθαι μᾶλλον δὲ τὴν τῆς σῆς πόλεως δι' ἡμῶν πληρουμένην ἢ τῷ περὶ σέ φίλτρῳ καὶ τῷ πάντα σοὶ εὐχεσθαι τὰ καλὰ καὶ σὲ αὐτὸν οἶοντα· χριστιανὸν ὑποδέξασθαι, οὕτως αὐτοὺς περιχαρεῖς διέθηκε φήμη 25
ἀθρόως ἐμπροσθεσθαι τῇ πόλει

CCLXXVII

ΜΑΞΙΜΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΩ

Ἀπήγγελλέ μοι ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Θεότεκνος τὰ περὶ τῆς σεμνότητός σου καὶ ἐνεποιήσῃ μοι πόθον τῆς συντυχίας ἐναργῶς ὑπογράφων τῷ λόγῳ τῆς ψυχῆς σου τὸν χαρακτήρα καὶ τοσοῦτον ἐξέκαυσέ μου τὸ περὶ σέ φίλτρον ὥς εἰ μὴ καὶ 5
τῷ γήρῳ ἔβαρυνόμην καὶ τῇ συντροφῷ κατειχόμην ἀσθενείᾳ καὶ μυρίαῖς ταῖς κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν φροντισὶν ἡμῶν πεπεδημένος, οὐδὲν ἂν με κατέσχεν αὐτὸν γενέσθαι παρὰ σέ. Καὶ γὰρ οὐ μικρὸν τῷ ὄντι κέρδος ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους περιφανοῦς πρὸς τὸν εὐαγγελικὸν μεταστάντα βίον χαλινῶσαι μὲν λογισμῷ τὴν νεότητά, τὰ δὲ τῆς σαρκὸς 10

13 ὑμῖν ὑμῶν C πολλῶν οἱ B 19 πάντα, -αντα LC
20 ἐπιτρέφει. -φαι I, C 22 ἢ οὐ C 24 περιχαρεῖς -αρ γαρ η; LC
CCLXXVII — 2 προσέτιος τῆς. τῆς σῆς LCI² 4 μοι: μοι
VMLCB¹ 5 ὥς ὥστ' LC 7 -αρα -ιρι B

πάθῃ δοῦλα τῷ λογισμῷ ποιῆσαι ταπεινοφροσύνην χρησασθαι
 τῇ ὀφειλομένῃ χριστιανῷ φρονούντι περ. ἑαυτοῦ ὅσα εἰκός
 ὕθεν ἔφυ και οἱ πορευσεται Ἡ γάρ τῆς φύσεως ἔννοια κα-
 ταστέλλει μὲν τῆς ψυχῆς τὰ φλεγμαῖνον, ἀλαζονείαν δὲ
 πῖθον καὶ αὐθάδειαν ὑπερβύζει καὶ τὸ ὅλον μαθητὴν τοῦ
 Κυρίου καθιστοῦσι τοῦ εἰπόντος «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πραὺς
 εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ» Τῷ γὰρ ὅντι φιλᾷτε παιδῶν,
 μόνον περισπουδαστον καὶ ἐπαινετον τὰ διαρκές ἀγαθόν
 Τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ παρὰ Θεοῦ τιμὴ Τὰ δὲ ἀνθρώπινα ταῦτα
 σκιᾶς ἐστὶν ἀμυδρότερα καὶ ὀνείρων ἀπατηλότερα Ἡ τε
 γὰρ νεότης τῶν ἡρινῶν ἀνθρώπων ὀξύτερον καταρρεῖ καὶ ὥρα
 σώματος ἢ νόσῳ ἢ χρόνῳ μαραίνεται Καὶ πλοῦτος μὲν
 ἄπιστος, δόξα δὲ εὐπερίτρεπτος Αἱ τε περὶ τὰς τέχνας
 διαπονήσεις τῷ χρόνῳ τούτῳ συναπαρτιζονται Ἀλλὰ καὶ
 τὰ περισπουδαστον ἅπασιν οἱ λόγοι ἄχρι τῆς ἀκοῆς τὴν
 χάριν ἔχουσιν Ἀρετῆς δὲ ἡσκησις τιμιον μὲν κτήμα τῷ
 ἔχοντι ἡδιστον δὲ θεσμάτων τοῖς ἐντυγχάνουσιν Ὡν
 ἐπιμελόμενος ἀξιον σεαυτὸν καταστήσεις τῶν ἐν ἐπαγγελ-
 λίσαις ἀποκειμένων παρὰ τοῦ Κυρίου ἀγαθῶν Τινι δ' ἂν
 τρόπῳ ἔλθοις πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἀνάληψιν καὶ ὅπως ἂν
 τὰ κτηθέντα διασωσοιο μακρότερον εἰπεῖν ἢ κατὰ τὴν πα-
 ροῦσαν δρμὴν τοῦ λόγου Ἐπὶ ἤλθε δ' οὖν μοι καὶ αὐτὰ ταῦτα
 προσφθέγεσθαι. Ἐξ ὧν ἤκουσα παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοτέκ-
 νου οὐ πάντοτε μὲν εἴχομαι ἀληθεύειν μάλιστα δὲ ἐν τοῖς
 περὶ σοῦ λόγοις να πλέον δοξαζῆται ἐπὶ σοὶ δὲ Κύριος
 ἀπὸ βίβλης ἀλλοτρίας τοῖς πολυτιμήτοις καρποῖς τῆς εὐσε-
 βείας βρύνοντι.

11 λογισμῷ λογισμῷ LC 12—φοροσύνη: ταπεινοφροσύνη B̄ LC 1
 χρησασθαι χρῆσθαι LC 12 16 πρὸς—πρὸς; MLC 19 ἀνθρώ-
 πινᾶ ἀνθρώπινᾶ C 21 ἀνθρώπων ἀνθρώπων LC 22 οὐδὲ μόνον ἢ
 νοσῶ LC μαρτυρεῖται καταμαρτυρεῖται LC 25 πρὸς οὖν LC 1
 29 παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν LC ἀγαθῶν ἐμὴν ἀγαθῶν C 30 ἀναλήψιν
 ἀντλήψιν C 31 διασωσοιο διασώσας οὐ LC μακρότερον μακρο-
 πρὸν μὲν LC 32 μοι: ἐμοὶ LC.

CCLXXVIII

ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΩ

Ἐγὼ τὴν εὐγένειάν σου καὶ κατὰ τὴν Ὀρφανήνην γενόμενος ἐπιθυμῶν ἰδεῖν. Προσεδόκων γάρ σε ἐν Κορσγαίνοις διάγοντα μὴ δκνησαι πρὸς ἡμᾶς διαβῆναι. ἐν Ἀτταγαίνοις τελούντα σύνοδον Ἐπεὶ δὲ ἐκείνης διήμαρτον τῆς συνόδου ἐπεθύμουν ἰδεῖν ἐν τῷ ὄρει. Πάλιν γὰρ ἐκεῖ ἡ Εὐήσας πλησίον οὔσα, τὴν ἐλπίδα τῆς συντυχίας ἐπέτεινεν. Ὡς δὲ ἀμφοτέρων διήμαρτον, ἤλθον ἐπὶ τὸ γράφειν ἵνα καταξώσης με καταλαβεῖν, ὁμοῦ μὲν τὸ εἶδος ποιῶν νέος φοιτῶν παρὰ γέροντι ὁμοῦ δὲ καὶ διὰ τῆς συντυχίας δεχόμενός τινα παρ' ἡμῶν συμβουλήν διὰ τὸ εἶναι σοι πράγματα πρὸς τινος τῶν ἐν Καισαρεία τὰ δεόμενα τῆς ἡμετέρας μεσιτείας πρὸς τὴν δόρβωσιν. Ἐὰν οὖν ἀνεπαχθᾷς ἡ, μὴ κατοκνήσης ἡμᾶς καταλαβεῖν.

CCLXXIX

ΜΟΔΕΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Κἂν πολλοὶ δοῖν οἱ γράμματα παρ' ἡμῶν προσκομιζόντες τῇ τιμιάτῃ σου, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς σῆς περὶ ἡμᾶς τιμῆς ἡγοῦμαι τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων ἔχλον μηδένα

CCLXXVIII — Exstat tantum in VLC

1 ὀρφανήνην ὀρφανὴν LC 3 ὀκνήσαι, δκνήσειν C ἄτταγα νοῖς αταίνοις C 4 τελούντα -τας C συνοδὸν τὴν συνοδὸν C 5 εὐήσας εὐήσας C B 11 νέος πινος om L

CCLXXIX — In titulo μεδέστω om C ἐπαρχῶ: ἐπαρχῶ πρὸς ἐλευσίαν α B ἐπαρχῶ [τῶν add C] πραιτωρίων LC.

1 γράμματα γράμμα LC, προσκομιζόντες τρακ. B.

παρέχειν τῇ μεγαλοφύῳ σου Διὰ τοῦτο προτιμῶ καὶ τῷ
 ἀδελφῷ σου τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκα ταυτὴν εἰδὼς ὅτι καὶ
 αὐτὸς πάντων τεύξεται τῶν σπουδαζομένων καὶ ἡμεῖς ἐν
 τοῖς εὐεργέταις λογισθησόμεθα παρὰ σοι ἀφαιρέσεις εὐποιῶν
 προξενούντες τῇ ἀγαθῇ προαιρέσει σου Ὅθεν οὖν πρῶτον
 εἰς β' δεῖται τῆς προστασίας σου αὐτὸς ἐρεῖ ἐάν αὐτὸν
 εὖ μενεί καταξίωσης προσεῖδεν τῷ βλέμματι καὶ ὅπως αὐτῷ
 θάρρος ὥστε φωνὴν ῥῆξαι ἐπὶ τῆς μεγάλης σου καὶ ὑπερ-
 φυσοῦς ἐξουσίας Ἡμεῖς δὲ τὸ ἡμετέρον διὰ τοῦ γράμματος
 παριστάμεν ὅτι το εἰς αὐτὸν γινόμενον οἰκεῖον ἡγοῦμεθα
 κέρδος διὰ τὸ μάλιστα ἐκ τῆς Τυανέων αὐτὸν ἀναστάντα
 τουτου ἐνεσεν εἰλθεῖν πρὸς ἡμᾶς ὡς μέγα τι ἔχοντα κέρδος
 εἰ τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν ἀνθ' ἱκετηρίας προβάλοιτο Ἴνα
 οὖν μήτε αὐτὸς τῶν ἐλπίδων ἐκπέσῃ καὶ ἡμεῖς τῆς συνήθους
 τιμῆς ἀπολαύσωμεν καὶ σοὶ ἡ περὶ τὰ ἀγαθὰ σπουδὴ καὶ ἐπὶ
 τῆς παρουσίας ὑποθέσεως πληρωθῇ, ἀξιόμην δεχθῆναι
 αὐτὸν εὖ μενῶς καὶ ἐναριθμῖον γενέσθαι τοῖς οἰκειοτάτοις
 σου

CCLXXX

ΜΟΔΕΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Εἰ καὶ τολμηρὸν ἀνδρὶ τοσοῦτον διὰ γραμμάτων ἱκεσίας
 προσάγειν ἀλλ' οὖν ἡ προϋπάρχουσα περὶ ἡμᾶς παρὰ σοῦ
 τιμὴ ἀφαιρεῖται τῆς καρδίας ἡμῶν τὸ δεῦλόν καὶ καταθα-
 ροῦμεν ἐπιστέλλειν ὑπὲρ ἀνθρώπων οἰκείων μὲν ἡμῖν κατὰ
 γένος, τιμῆς δὲ ἀξίων διὰ τὴν δεξιότητά τῶν ἡθῶν. Ὅ

7 παρὰ σοὶ om L || 10 οὐδὲ καταξίωσης εὖ μενῶ C || ὅπως δας
 LC || 14 κέρδος om C || 19 παρουσίας παρουσίας ἡμᾶς L

CCLXXX Titulus μοδιστῶ ἐπαρχῶ σου τῷ αὐτῷ [πρὸς
 Ἰλνυσίμωνα add. B] VPBMLC.

1 ἱκεσίας ἱκεσίαις B | 3-4 καταθεσσοῦμεν: -προσόμεν LC.

τοίνυν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἡμῶν ἐπιδοῦς ἐν . . . μ .
 τάξει καθέστηκεν Ἐπεὶ οὖν δεῖται μόνης τῆς παρὰ σοῦ
 εὐμενείας εἰς τὸ γενέσθαι αὐτῷ τὰ ἐπιζητούμενα, κατα
 ξίωσον δέξασθαι μου τὸ γράμμα ὃ ἀνθ' ἱκετηρίας προτείνε-
 ται σοὶ ὁ προειρημένος καὶ δοῦναι αὐτῷ καιρὸν διηγήσασθαι 10
 τὰ καθ' αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι τοῖς δυναμένοις αὐτῷ συν-
 εργῆσαι, ἵνα τῷ προστάγματι σου ταχέως τύχη τῶν σπουδα-
 ζομένων καὶ ἔμοι ὑπάρχη καλλωπίζεσθαι ὅτι μοι δέδοται
 τοιοῦτος παρὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ προστάτης ὃς τοὺς
 ἔμοι προσήκοντας ἰδίους ἡγεῖται ἰκέτας καὶ πρόσφυγας 20

CCLXXXI

ΜΟΔΕΙΣΤΩ ΕΠΑΡΧΩ

Μέμνημαι τῆς μεγάλης σου τιμῆς ὅτι μοι μετὰ τῶν
 ἄλλων ἔδωκας καὶ τὸ θαρσεῖν ἐπιστέλλειν σου τῇ μεγαλοφυνίᾳ.
 Κέχρημαι τοίνυν τῇ δωρεᾷ καὶ ἀπολαύω τῆς φιλανθρωπο-
 τάτης χάριτος ὁμοῦ μὲν ἑμαυτὸν εὐφραίνων ἐκ τοῦ διαλέ-
 γεσθαι ἀνδρὶ τοσοῦτῳ, ὁμοῦ δὲ καὶ τῇ σῇ μεγαλονοίᾳ καιρὸν 5
 ἐνδιδοὺς σεμνύνειν ἡμᾶς ταῖς ἀποκρίσεσιν Ἐπεὶ δὲ ἰκέτευσα
 τὴν σὴν ἡμερότητα ὑπὲρ τοῦ ἑταίρου ἡμῶν Ἑλλαδίου τοῦ
 πρωτεύοντος ὥστε τῆς ἐπὶ τῇ ἐξίσωσει φροντίδος αὐτὰν
 ἀνεθέντα ἐν ταῖς πράγμασι τῆς πατρίδος ἡμῶν συγχωρη-
 θῆναι μοχθεῖν, καὶ τινος εὐμενοῦς νεύματος ἡξιώθην, 10
 ἀνανεοῦμαι τὴν αὐτὴν πρεσβειαν καὶ σε καθικατεύω καὶ
 πεμφθῆναι πρόσταγμα τῷ ἄρχοντι τῆς ἐπαρχίας συγχωρῆ-
 σαι αὐτῷ τὴν ἐνόχλησιν.

6 ordo ἡμῶν ταύτην LC | ἐπιδοῦς ἱκετιδους L μοι μου B
 11 αὐτον ἑαυτον LC | 13 ὑπαρχη ὑπαρχῇ LC καλλωπιζεσθαι
 καλλωπιεσθαι LC.

CCLXXXI. — Non exstat in B Titulus μοδιστω ἐπαρχῳ τῷ
 αὐτῷ VPM.

1 μοι : με LC „ 6 ἱκετῖ : ἱκετιδῇ C | 8 αὐτον : αὐτοῦ M.

CCLXXXII

ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Μὴ καλούμενος ἐγκαλεῖς καὶ καλούμενος οὐχ ὑπακούεις
 Ἐκ δὲ τῶν δευτέρων δηλὰς εἴ καὶ τῇ προτέρᾳ σκῆψε· μάτην
 χρησάμενος. Οὐ γὰρ ἂν ἦκες, ἐκ τῶν εἰκότων, οὐδὲ τότε
 κληθεὶς Ἐπάκουσον οὖν καλοῦσι· νῦν καὶ μὴ γενῇ πάλιν
 ἀγνωμῶν εἰδῶς ὡς ἐγκλήματι προστιθεμένον Ἐγκλημα βεβαιοῖ
 καὶ πιστοτέρᾳ ἐργάζεται τοῦ προτέρου τὴν κατηγορίαν τὸ
 δευτερον· Ἀεὶ δὲ σε καὶ ἡμῶν ἀνέχεσθαι παρακαλῶ· εἰ δὲ
 ἡμῶν οὐκ ἀνέχῃ ἄλλ' οὐ τῶν μαρτυρῶν ἀμελήσῃ· δικαίον,
 ὦν ταῖς μνείαις κοινωνήσῃ καλῇ· Δὲ οὖν πρῶτον μὲν
 ἀμφοτέροις, εἰ δὲ τοῦτό σοι μὴ δοκεῖ, τοῖς γούν τιμιωτέροις
 τὴν χάριν.

CCLXXXIII

ΠΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ

Ἡμέραν μὲν ἐπιτηδεῖαν τῆς συνόδου ἐλπίζομεν εὐρίσ-
 κειν μετὰ τὰς κατὰ τὴν ὀρεινὴν μελλούσας παρ' ἡμῶν
 τυποῦσθαι· Συντυχίας δὲ καιρὸς ἄνευ τῆς κατὰ τὴν συνο-
 δον λειτουργίας ἄλλος ἡμῖν οὐχ ὑποφαίνεται· πλὴν ἔαν μὴ
 τι, ἔξω τῶν ἐλπιζομένων ὁ Κύριος οἰκονομήσῃ· Στοχάζεσθαι
 δὲ ὀφείλεις ἐκ τῶν κατὰ σεαυτὴν πραγμάτων· Εἰ γὰρ τῇ σῇ
 εὐγενείᾳ μῖς φροντισίῃ τοσοῦτος περικειται ὄχλος μεριμ-
 νῶν, πόσας νομίζεις ἡμῖς τὰς ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἀσχο-

λίας ἔχειν, τὸ δὲ σὸν ὄναρ ἡγοῦμαι τελειότερον ἐνδεικνύσ-
 θαι ὥς ἄρα θεοὶ περὶ τῆς κατὰ ψυχὴν βεωρίας ποιῆσθαι
 τινα ἐπιμέλειαν κάκεινους τοὺς ὀφθαλμοὺς βεραπεύειν οἷς
 ὁ Θεὸς ὁρᾶσθαι πεφυκεν Ἐχούσα δὲ τὴν ἐκ τῶν βειῶν
 Γραφῶν παράκλησιν οὔτε ἡμῶν οὔτε ἄλλου τινὸς δεηθήσῃ
 πρὸς τὸ τὰ θεόντα συνορᾶν αὐτάρκη τὴν ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνευ-
 ματος ἔχουσα συμβουλίαν καὶ δόγη.αν πρὸς τὰ συμφέρον 15

CCLXXXIV

ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΖΟΝΤΩΝ ΤΩ ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οἶμαι μὲν τινα ἤδη τύπον κεκρατησθαι παρὰ τῇ τιμῇ-
 τητί σου τῶν μοναζόντων ἕνεκεν ὥς μηδὲν ἡμᾶς δεῖσθαι
 ἰδιάζουσιν χάριν ἐπ' αὐτοῖς αἰτεῖν ἀλλ' ἐξαρκεῖν αὐτοῖς,
 εἰ τῆς κοινῆς μετὰ πάντων ἀπολαυσεῖαν φιλανθρωπίας
 Ὅμως δὲ καὶ ἑμαυτῷ ἐπιβαλλεῖν ἡγούμενος φροντίζειν τὰ 5
 δυνατά, τῶν τοιούτων ἐπιστελλῶ τῇ τελείᾳ συνέσει σου
 τοὺς πάλαι μὲν ἀποταξαμένους τῷ βίῳ, νεκρωσαντας δὲ
 ἑαυτῶν τὸ σῶμα, ὥς μήτε ἀπὸ χρημάτων μήτε ἀπὸ τῆς
 σωματικῆς ὑπηρεσίας δυνασθαι τι παρεχειν τοῖς δημοσίοις
 χρήσιμον ἀφιέναι τῶν συντελειῶν Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ 10
 κατὰ τὸ ἐπάγγελμα ζῶντες οὔτε χρήματα ἔχουσιν οὔτε
 σώματα, τὰ μὲν εἰς τὴν τῶν δεομένων κοινωνίαν ἀποκτησά-
 μενοι, τὰ δὲ ἐν νηστεαῖς καὶ προσευχαῖς κατατριψάντες
 Οἶδα δὲ ὅτι τοὺς οὕτω βεβιωκότας παντὸς μᾶλλον δι' αἰδοῦς
 ἄξεις καὶ βούλησαι σεαυτῷ κτήσασθαι βοηθούς δυνατούς 15
 διὰ τῆς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον πολιτείας δυσωπῆσαι τὸν
 Κύριον,

CCLXXXIV In titulo κηνησ-τορι κηνησ-τορι ὥστε αὐτοὺς τῶν
 συντελειῶν διαφεῖναι: M.

2 τῶν σιμ L || 5 ἑμαυτῷ ἐν πότῳ C || 14 παντός παντως V ||
 15 βούλησαι βούλησῃ VP* || σεαυτῷ - τοῦ C.

CCLXXXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ Τῇ Τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Ὁ τῆς Ἐκκλησίας φροντίζων καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τῶν
κτήσεων τὴν ἐπιμέλειαν αὐτός ἐστιν ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπι-
δίδους σοι ταυτην ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς ὁ δεῖνα Τούτῳ κατα-
ξίωσον περὶ ὧν ἀναφέρει τῇ κοσμιότητι σου δοῦναι καὶ
λόγου παρρησίαν καὶ περὶ ὧν διαβεβαιοῦται προσσχεῖν ἵνα 5
ἀπὸ γούν τοῦ νῦν δονηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἐαυτὴν ἀναλαβεῖν
καὶ τῆς πολυκεφάλου ταυτης ὕδρας ἀπαλλαγῇναι Τοιαυτη
γάρ ἡ κτῆσις τῶν πτωχῶν ὥστε δεῖ ἡμᾶς ζητῆσαι τὸν
ὑποδεχόμενον αὐτὴν διὰ τὸ προσαναλίσκειν μᾶλλον τὴν
Ἐκκλησίαν ἢ τινα καρπὸν ἔχειν ἀπὸ τῶν κτημάτων. 10

CCLXXXVI

ΚΟΜΕΝΤΑΡΗΣΙΩ

Ἐπειδὴ τινες ἐν τῇ συνόδῳ τῇδε συνελήφθησαν τῶν τὰ
πονηρὰ ἐργαζομένων καὶ κλεπτόντων παρὰ τὴν ἐντολὴν
τοῦ Κυρίου ἱμάτια αὐτέλει πτωχῶν ἀνθρώπων οὗς ἐνδύειν
μᾶλλον ἔχρην ἢ ἀποδύειν, συνελάβοντο μὲν αὐτοὺς οἱ τῆς
ἐδοξαξίας ἐπιμελόμενοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς, νομίσας δὲ 5

CCLXXXV — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
om. V.

9 μᾶλλον: μᾶλλον δι L.

CCLXXXVI — Exstat tantum in VLC. Titulus κομενταρη-
σίω: κομενταρισίω V.

αὐτῷ σοι διαφέρειν ὡς καὶ δημόσια πράττοντι τὴν τῶν
 τοιούτων ὑποδοχὴν ἐπεστεῖλα σοι γνωρίζων ὅτι τὰ ἐν ταῖς
 ἐκκλησιαῖς ἁμαρτανόμενα ὑφ' ἡμῶν προσήκει τῆς πρεπού-
 σης τυγχάνειν διορθώσεως δικαστὰς δὲ περὶ τούτων μὴ
 παρενοχλεῖσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ σὺλα αὐτῶν θ' ἀηλοῖ τὰ 10
 παρὰ σοι κείμενον καὶ ἡ ἐπὶ πάντων τῶν παρόντων γενο-
 μένη ἀντιγραφὴ, ὑποδεχθῆναι προσέταξα καὶ τὰ μὲν ταμιευ-
 θῆναι τοῖς ἐπερχομένοις τὰ δὲ διαδοθῆναι τοῖς παροῦσι
 τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐπιστρέψαι ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ
 Κυρίου, οὓς οἶμαι ἐν τῷ δυνάμει τοῦ Θεοῦ βελτίους ποιή- 15
 σκιν πρὸς τὸ ἐφεξῆς. Ἄ γὰρ αἱ τῶν δικαστηρίων πληγαὶ
 οὐκ ἐργάζονται, ταῦτα ἐγνώμεν πολλάκις τὰ φοβερά
 κρίματα τοῦ Κυρίου κατορθοῦντα. Εἰ δὲ δοκεῖ σοι καὶ
 περὶ τούτων ἀνενεγκεῖν τῷ κόμητι τοσαύτον βαρροῦμεν
 τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ ἀνδρός ὀρθότητι, ὅτι ἐπιτρέ- 20
 πομέν σοι ποιεῖν θ' βούλει.

CCLXXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙΣ

Δυσμεταχειρίστον ἔοικεν εἶναι τὸ κατὰ τόνδε. Οὐ γάρ
 ἔχομεν τι χρησόμεθα οὕτω πολυτρόπῳ ἡθεὶ ὡς ἐκ τῶν
 δρωμένων ἐστὶν εἰκάζειν ἀπεγνωσμένῳ. Εἰς κρίσιν μὲν γάρ
 καλούμενος οὐχ ὑπακούει κἂν ἀπαντήσῃ τοσαύτη χρῆται
 περιστάσι λόγων καὶ ὀρεων ὡς ἀγαπητὸν ἡμῖν ποιεῖν τὸ 5
 ταχέως αὐτοῦ χωρισθῆναι. Εἶδον δὲ αὐτὸν πολλάκις καὶ

11-12 γενομένη τ. νομένη V 15 θεοῦ παρ' οὐ L H 17 ἐργάζον-
 ται: ἐξεργάζονται C.

CCLXXVII — Exstat tantum in VC In titulo ανεπιγραφος
 om. V

4 οὐγ. om. C.

περιτρέψαντα τὰς αἰτίας τοῖς ἐγκαλοῦσι καὶ ὁλως οὐδεμία φύσις τῶν ὅσα τὴν γῆν ἐπιβάσκειται οὕτω ποικίλη καὶ πρὸς κακίαν εὐπλαστός ὥς ἡ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ὥς ἐξ ὀλ. 10
 γου τῆς πείρας ἐστὶ τὸ κατ' αὐτὸν τεκμήρασθαι. Τ. δὲ ἐρωτᾷ με καὶ οὐ πείθετε ἑαυτοὺς ὑπομένειν τὰς παρ' αὐτοῦ ἀδικίας ὥς ὀργὴν τινα θεήλατον, Ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ ὁμᾶς μολυνεσθαι. ἐν κοινωνίᾳ τῶν ἁμαρτημάτων πανοικί τῶν εὐχῶν κεχωρισθῶ καὶ τῆς ἑλλης τῆς πρὸς τοὺς ἱερατ. 5
 κοδὸς κοινωνίας. Ἴσως παραφυλαγμα γενόμενος ἐντραπήσεται.

CCLXXXVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΚΔΙΚΗΤΑΙΣ

Ὅτις τὰ κοινὰ ἀπιτίμια οὐ σωφρονίζει οὐτε τὸ εἰρχθῆναι τῶν εὐχῶν ἔχει εἰς μετάνοιαν ἀνάγκη τοῖς παρὰ τοῦ Κυρίου δοθεῖσι κανόσιν υποβάλλειν. Γέγραπται γάρ « Ἐάν ὁ ἀδελφός σου ἁμάρτη. Ἐλεγξόν αὐτὸν μετὰ σου καὶ αὐτοῦ ἐάν σου μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἄλλον ἐάν δὲ μηδὲ 5 οὕτως, εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐάν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι λοιπὸν ὥς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης » Ὁ οὖν ἐγένετο τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦδε Ἀπαξ ἐνεκλήθη ἐπὶ ἐνὸς καὶ δευτέρου διηλέγχθη, τρίτον ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἐπεὶ οὖν διεμαρτυράμεθα αὐτῷ καὶ οὐ κατεδέξατο, λοιπὸν 10 ἔστω ἐκκηρύκτος. Καὶ διαγγελήτω πάση τῇ κωμῇ ἀπρόσδεκτον αὐτὸν εἶναι πρὸς πᾶσαν κοινωνίαν χρήσεως βιωτικῆς, ὥς ἐκ τοῦ μὴ συναναμιγνυσθαι ἡμᾶς αὐτῷ γένηται παντελῶς κατάθρωμα τοῦ διαβόλου.

9-10 ὀλ γου ὀλης C, 14 prius τῆς om C

CCLXXXVIII — Existat tantum in VL. Titulus ἀνεπιγραφὸς ἐπὶ ἐκδικηταῖς Maur τοῖς αὐτοῖς VL ἀνεπιγραφὸς τοῖς αὐτοῖς C, 7 prius ὁ om C, 11 ἔστω ἔστω LC.

CCLXXXIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ

Ἐγὼ ἴσον ἀμάρτημα κρίνας καὶ ἀνεπιτιμήτους ἔδωκεν τοὺς
ἀμαρτάνοντας καὶ ὑπερβαίνειν τὸ μέτρον τὴν τιμωρίαν τὴν
ἐμοὶ ἐπιβάλλουσαν ἐπέθηκε δίκην τῷδε ἔξορισας αὐτὸν τῆς
ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ τοῖς ἡδοκημένοις παρήνευσα
μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικεῖν ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπι- 5
τρέψαι ὥστε εἰ τι θάνατος ἐμῶν παραγγελμάτων, τότε ἂν
ἠκούσθην πολλῷ ἀξιοτιμότερον κεχρημένος τῷ λόγῳ ὅσον
ἂν θυνηθεῖ διωσπῆσαι τὰ γράμματα Ἐπεὶ δὲ ἤκουσα
βημάτων πολλῶν ἐχόντων βαρὺτητα καὶ τότε ἡσυχασα καὶ
νῦν οὐκ οἶμαι πρέπον εἶναι μοι περὶ τῶν αὐτῶν διαλεγέσθαι.
Ἐγὼ γάρ, φησὶν ἄνδρὸς ὑπερεῖδον καὶ παιδοποιίας καὶ
βίου, ἵνα ἐνός τουτου τυχοίμι, τὴν παρὰ Θεοῦ εὐδοκίμῃσιν
καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βελτίονος ἀξιοῦσθαι λόγου.
Ἐπεὶ δὲ ἄνθρωπος ἐκ παιδὸς ταῖς οἰκοφθοραῖς ἐντεθραμ-
μένος εἰσθιασάμενός ποτε τῇ συνήθει ἑαυτοῦ ἀναιδείᾳ 10
ἐνέπεσεν ἡμῶν τῷ οἴκῳ καὶ μέχρι ψιλῆς συντυχίας ἐγένετο
γνωριμὸς ἡμῖν καὶ ἀγνοία τῶν κατ' αὐτὸν καὶ αἰδοῖ τινα
ἀπαιδευτῷ προφανῶς αὐτὸν αἰσχυνομένη ἐλάσαι, εἰς τοσοῦ-
τον ἐξῆλθεν ἀσεβείας καὶ ὕβρεως ὥστε ἐμπλήσσαι μὲν τὴν
πόλιν πᾶσαν τῶν κατ' ἑμοῦ βλασφημιῶν, προγράμματι δὲ 15
δηροῖσθαι στήλιτεῦσαι ἐκτεθέντι ἐπὶ τῶν προθυρῶν τῆς
ἐκκλησίας Ἐφ' οἷς καὶ τυχὼν τινος παρὰ τῶν νόμων ἀγα-
νακτήσεως πάλιν ἐπανελθὼν ἀνενεώσατο τὰς αὐτοῦ βλασ-

CCLXXXIX — Exstat tantum in VL

2 τὴν — αὐτῶν — τῇ — τῶν φ C 8 ἐπε — παιδὲ LC 9 δι om
LC 12 κα — εὐδοκίμῃσιν τῆς — εὐδοκίμῃσιν C 14 ἐπεὶ
15 ἐπιδὲ LC 16 δι om LC 18 αἰσχυνομένη — η LC 20 ἑμοῦ
ἑμαυτοῦ VL

φημίας. Πάλιν τῶν ἐμῶν λοιδοριῶν πλήρης ἡ αγορά· τὰ
 γυμνάσια, τὰ θεάτρα, αἱ οἰκίαι τῶν δ' ὁμοσύνητα τοῦ βίου 25
 δεχομένων αὐτόν. Καί, μὴδὲ ἐπὶ τοῖς βελτίστοις γνωρίζεσθαι,
 ἐν οἷς εὐπρεπὲς ἦν ὑπηρεξέ μοι ἐκ τῶν αἰσχίστων διὰ τὸ
 παρὰ πᾶσι τῇ ἀκολαστῶ γυναικὶ γενέσθαι, περιφανή. Ἐπὶ
 ταυτοῖς φησὶν, οἱ μὲν ἡδοναί, ταῖς βλασφημίαις διὰ τὸ
 φῦσε χαιρεῖν ταῖς λοιδορίαις τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δὲ ἀχθεσ- 30
 θαι μὲν λέγουσιν, οὐ συναλγοῦσι δὲ ἄλλοι, πειθόμενοι ἀληθεῖς
 εἶναι τὰς λοιδορίας, ἄλλοι ἀμφίβολοι εἰσι, τῷ πλήθει τῶν
 ὄρκων αὐτοῦ προσεχόντες. Ὁ δὲ συναλγὼν οὐκ ἔστιν, ἀλλ'
 ὄντως νῦν τῆς ἐρημίας ἦσθην καὶ ἐμαυτὴν ὀδυρομαι, οὐκ
 ἀδελφόν, οὐ φίλον, οὐ συγγενή, οὐ δοῦλον, οὐκ ἐλευθερον 35
 αὐδένα ἀνθρώπων, τὸ παράπαν ἔχουσα συναλγοῦντα, καὶ ὡς
 εἴκοι, μόνην ἑαυτὴν ἐλεεινοτέρην τῆς πόλεως εὗρισκω, ἐν ἣ
 τοσαύτῃ σπάνει μισοπονήρων ἔστιν, οἷ τὴν εἰς ἀλλήλους
 γινομένην παροινίαν, οὐκ οἶανται βαδίζουσιν ἐν κυκλῷ καὶ
 αὐτοὺς ποτε καταλήψεσθαι. Ταῦτα καὶ πολλὰ εἴτι πληκτι- 40
 κώτερα μετὰ ἀμυθητῶν δακρύων πρὸς ἐμὲ διεξιελθοῦσα
 ἀπηλθεν, οὐδὲ ἐμὲ τῶν μέμψεων ἐλευθερον ἀφείσα, ὅτι δέον
 πατρικῶς αὐτῇ συναλγεῖν ἀναδιαφορῶ κακῷ τοσοῦτῳ καὶ
 φιλοσοφῶ ἐν ἀλλοτρίοις παθήμασιν. Οὐ γάρ χρημάτων
 ἄφεσιν κελεύεις ὑπεριδεῖν, οὐδὲ τοὺς εἰς τὸ σῶμα πόνοους 45
 συνανεγκεῖν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ζημιωθῆναι τὴν ὑπόληψιν, ἥς ἡ
 βλάβη κοινὴ ζημία τοῦ κλήρου γίνεται. Ἐπὶ ταυτοῖς τοῖς
 ῥήμασι τίνα με βουλεῖ νῦν πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν αὐτὸς δοκί-
 μασον, ὃ θαυμάσιον, ἔχοντα τοιαυτὴν κρίσιν παρ' ἑαυτῷ μὴ
 παραδιδόναι ταῖς ἀρχαῖς τοὺς κακούργους, μὴ μέντοι μὴδὲ 50
 ἐξαιρεῖσθαι παραδοθέντας, οἷς πάλαι προειρηται παρὰ τοῦ
 Ἀποστόλου φοβεῖσθαι τὸν ἄρχοντα, τῷ ἐπὶ πονηρίαν ἔργῳ

27 εὐπρεπὲς πρεπὲς L · 28 πᾶσι πάση V · 33 ἀλλ' om V
 40-41 εἴτι πληκτικώτερα επιλεκτικώτερα V · 50 τοὺς κακούργους
 τοῖς καθυπομνοῦσι V · 52 τῷ ἐπὶ πονηρίαν ποσ ἐπὶ τῷ πονηρίαν
 VL ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ G.

« Οὐ γὰρ εἴκη φησι, τὴν μάχαιραν φορεῖ. » Ὡς περ οὖν
τὸ παραδοῦναι οὐ φιλάνθρωπον οὕτω καὶ τὸ ἐξαίρεισθαι
τρέφαντός ἐστι τὴν παροῦσαν. Ἰσως δ' ἂν γένοιτό τις
ὑπερβείας τῆς εἰσόδου μεχρι τῆς ἡμῶν αὐτῶν παρουσίας,
καὶ τότε δεῖξομεν, ὅτι οὐδὲν ἡμῶν ὄφελος ἐκ τοῦ μὴ
εἶναι τοὺς πειθομένους.

CCXC

ΝΕΚΤΑΡΙΩ

Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς κινουσι, τὴν τιμιότητά σου
πρὸς τὴν συνεχῇ ὀμιλίαν ἡμῶν διὰ τοῦ γράμματος. Μὴ γὰρ
οἶον συνηθείας ἔνεκεν λεγεσθαι παρ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα,
ἀλλὰ ἐκ διαθέσεως ἀληθινῆς πλείστου ἀξίαν τίθεσθαι ἡμῶς
τὴν φωνήν σου. Τί γὰρ ἂν ἡμεῖς Νεκταρίου γένοιτο τιμιώτε- 5
ρον, τοῦ ἐκ παιδὸς μὲν ἀπὸ τῶν καλλιστῶν ἡμῖν γνωρισθέν-
τος, οὖν δὲ ἐκ παντοίας ἀρετῆς εἰς τοσοῦτον περιφανείας
ἀναδραμόντος. Ὡς τε μοι φίλων ἀπάντων φίλτατος, ὁ σά
μαι γράμματα διαφέρων. Περι μέντοι τῆς τῶν προσηγομέ-
νων τῆς συμμορίας ἐκλογῆς εἰ μὲν ἀνθρώποις χαρίζομενος 10
ἢ ἰκεσίαις ἐνδοιδοῦς ἢ φόβῳ κίλων ποιῶ τι, μήτε ταυτί
ποιήσοιμι. Οὐ γὰρ οἰκονόμος, ἀλλὰ κάπηλος ἔσομαι τὴν
δωρεάν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀνθρωπίνης φιλίας διαμεριδόμενος.
Εἰ δὲ αἱ μὲν ὕμνῳ ψῆφοι, παρὰ ἀνθρώπων διδόνται ἐκ
τῆς ἐξωθεν ἐπιφανείας μαρτυρεῖν ἐχόντων, ἅπερ ἂν μαρτυ- 15

CCXC Titulus νεκταρίῳ νεκταρίῳ ὅτι οὐκ ἀνθρωπίνῃ περι-
δρομῇ τοὺς ἐπισκοποῦντες δεῖ προγαρτρίσθαι, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ
πάντων Θεοῦ M

2 δια τὴν διὰ C 5 ἂν om C 9-10 προσηγομένων προσηγο-
μένων L || 10 τῆς om. V || 11 κίλων etiam M² ἄκων BM] ταυτί,
ταῦτα LC.

ρῶσιν, αἱ δὲ κρίσεις τῶν ἐπιτηδειοτέρων τῷ εἰδότει τὰ
 ἀπόρρητα τῶν καρδιῶν παρὰ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως
 ἐπιτρέπονται, τάχα τῷ παντί βέλτιον καταθέμενον τὴν
 μαρτυρίαν σπουδῆς μὲν καὶ διαστάσεως πάσης ὡς ὑπὲρ
 οἰκείων τῶν μαρτυρηθέντων ἀφιστάσθαι προσευχεσθαι δὲ 20
 τῷ Θεῷ μὴ λαβεῖν τὸ συμφέρον. Οὕτω γὰρ οὐκέτι ἄνθρωπον
 τῆς ἐφ' ἑκάτερα ἐκδόσεως αἰτιασόμεθα ἀλλὰ τῷ Θεῷ τὴν
 χάριν τῶν γινόμενων εἰσάμεθα. Καίτοι εἰ κατὰ ἄνθρωπον
 γίνεται ταῦτα, οὐδὲ γίνεται, ἀλλὰ μίμησις μὲν ἐστὶ τῆς
 ἀληθείας, αὐτῆς δὲ τῆς ἀληθείας πᾶμπληθες ἀπολείπεται. 25
 Σκέψαι δὲ ὅτι οὐδὲ μικρὸς τις παραπέπηγε κίνδυνος τῷ ἐκ
 παντὸς τρόπου τὸ ἑαυτοῦ κρατῆσαι φιλονεικοῦντι μὴ ποτε
 τῶν ἁμαρτανόμενων ἐφ' ἑαυτούς ἐλκυσσώμεν τὴν μερίδα.
 Πολλὰ γὰρ ἂν ἁμαρτηθεῖη καὶ παρὰ τῶν οὐκ ἂν προσδοκη-
 θέντων ποτὲ διὰ τὸ εὐκόλον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἴτα 30
 ἰδίᾳ μὲν τοῖς φίλοις συμβουλευσαντες πολλάκις τὰ κρά-
 τιστα, κἂν ἀπιθανοὶ δοξώμεν τοῖς βουλευομένοις, οὐ χαλε-
 παίνομεν ἐν αἷς δὲ οὐ βουλή ἀνθρώπων, ἀλλὰ κρίσις ἐστὶ
 Θεοῦ, μὴ καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων προτιμηθέντες δυσχε-
 ρανοῦμεν. Εἰ μὲν οὖν παρὰ ἀνθρώπων διδοται, τί χρὴ παρ' 35
 ἡμῶν αἰτεῖν, ἀλλ' οὐχὶ αὐτὸν παρ' ἑαυτοῦ λαμβάνειν. Εἰ δὲ
 παρὰ Κυρίου, εὐχεσθαι προσήκεν ἀλλ' οὐχὶ ἀγανακτεῖν καὶ
 ἐν τῇ πόχει μὴ τὸ ἴδιον θέλημα αἰτεῖν ἀλλ' ἐπιτρέπειν τῷ
 οἰκονομοῦντι τὸ συμφέρον. Θεῷ Ὁ δὲ Θεὸς ὁ ἀγίος ἀπαγέ-
 γοι πῆσαν πείραν λυπηρῶν πραγμάτων ἀπὸ τοῦ σ' κου ὁμῶν, 40
 καὶ αὐτῷ τε σοὶ καὶ πᾶσι τοῖς προσήκουσι σοι, ἄνθρωποι καὶ
 ἀβλαβῆ ἐν πάσῃ εὐθηνίᾳ τὸν βίον ἐπιμετρήσειεν.

19 ὡς ὑπὲρ ὡς περ LC 20 τῶν om C 21 ἄνθρωπον -πων
 B 25 αὐτῆς δὲ τῆς ἀληθείας om B αὐτῆς τῆς ἀληθείας om
 L || 26 παραπέπηγε -γει C || 29-30 προσδοκηθέντων προσδο-
 κωμένων M | 31 ordo πολλὰκις τοῖς φίλοις συμβουλευσαντες, L |
 32 οὐ αἷς B 34 προτιμηθέντες προσβέντες M | 35 χρῆμα
 χρήμα LC || 39 ordo θεῷ τὸ συμφέρον M 42 ἐν om LC || πᾶσι
 πᾶσι B.

CCXCI

ΤΙΜΟΘΕΩ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΩ

Καὶ τὸ πάντα γράφειν ὅσα φρονῶ ὅτε τῷ μέτρῳ τῆς ἐπιστολῆς ὁρῶ συμβαῖνον ὅτε ἄλλως πρέπον τῷ τῆς προσηγορίας εἶδει, καὶ τὸ σιωπῇ παρελθεῖν μικροῦ καὶ ἀδυνατόν ἐστὶ μοι. δικαίῳ θυμῷ τῷ κατὰ σοῦ φλεγμαίνουσας μοι τῆς καρδίας. Μετὴν οὖν βαδίζομαι τὰ μὲν γράφων τὰ δὲ παρεις. Καθάψασθαι γάρ σου βούλομαι ἥ θεμὶς ἐστίν, ἐν ἰσηγορίᾳ φιλικῇ. Εἰ Τιμόθεος ἐκεῖνος ὃν ἐκ παιδὸς οἶδαμεν τοσοῦτον πρὸς τὴν ὁρθότητα καὶ τὸν κατησκημένον βίον τῷ τόνῳ χρώμενον ὥστε ἐγκαλεῖσθαι τὴν ἐν ταυτοῖς ἀμετρίαν ἀπυστάς νῦν τοῦ σκοπεῖν πάντα τρόπον ὅτι χρή ποιοῦντα τῷ Θεῷ προσοικαιοῦσθαι, ἀποδλεπείς πρὸς τὰ τῷ δεῖν δοκοῦντα περὶ σοῦ καὶ τῆς ἑτέρων γνώμης τὴν ζωὴν ἔχεις ἐξηρητημένην καὶ ὅπως μὴ φίλοις ἐχρηστας μηδὲ ἐχθροῖς καταγέλαστος ᾗς ἐνθυμῇ καὶ τὴν παρὰ πολλῶν αἰσχυνὴν ὡς δεινόν τι φοβῇ καὶ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ἐν ὅσῳ περὶ ταῦτα τρίβῃ λανθάνεις σεαυτὸν τῆς προηγούμενης ζωῆς ἀμελῶν. Ὅτι γάρ οὐκ ἐγγχωρεῖ ἀμφοτέρων ὁμοῦ περιγενεσθαι τῶν τε κατὰ τὸν κόσμον τούτου πραγμάτων καὶ τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας, πλήρης μὲν ἡ θεία Γραφὴ ὧν ἐδίδαξεν ἡμᾶς,

CCXCI — Non exstat in B Titulus τιμοθέω / χωρεπισκοπῶ τιμοθέω χωρεπισκοπῶ μη προσέχειν τοῖς ματα οἷς καταφρονῶντι τῶν ἀφελίμων VPM.

4 τῷ το L || postpositum μοι μου MC || 6 καθάψασθαι καταψάσθαι M || σου ου M || ἥ εἰ LCP^a || 9 εν εν LC || 10 νυν οση L || 14 ορθο ᾗς καταγέλαστος LC || 19 πληρης, μεν ἡ θεα γραφη ὧν ἐδίδαξεν πληρης, μεν αι θεια γραφα ὧν δαξαν LC.

παύσης δὲ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τῶν τοιούτων ὑποδειγμάτων 20
 ἔστιν. Ἐν τε γὰρ τῇ κατὰ νοὸν ἐνεργείᾳ δυο νοῆσαι κατὰ
 ταύτων νοήματα παντελῶς ἀμήχανον. Ἐν τε ταῖς κατὰ τὴν
 αἴσθησιν ἀντιλήψεσι δυο φωνάς ὁμοῦ προσπιπτούσας ταῖς
 ἀκοαῖς δέχεσθαι. ἐν ταύτῳ καὶ διακρίνειν ἀδύνατον καὶ
 τοῦτο ἀκουστικῶν δυο πόρων ἡμῖν ἀνεφγμένων. Ὀφθαλμοὶ 25
 δὲ ἂν μὴ πρὸς ἓν τι τῶν ὁρατῶν ἀποταθῶσιν ἀμφότεροι,
 ἐνεργεῖν τὸ ἑαυτῶν ἀκριβῶς οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ
 παρὰ τῆς φύσεως τὰ δὲ ἐκ τῶν Γραφῶν σοὶ διηγείσθαι οὐχ
 ἡττόν ἐστι καταγέλαστον ἢ γλαυκά, φησὶν, Ἀθηναῖοις
 εἶπεν. Τ. οὖν τὰ ἄμικτα μίγνυμεν βορύθους πολιτικούς καὶ 30
 εὐσεβείας ἄσκησιν, ἀλλ' οὐχ, ἀποστάντες τῶν βορύθων καὶ
 τοῦ πράγματα εἶχειν καὶ παρεχειν ἑτέροις ἡμῶν αὐτῶν γινώ-
 μεθα καὶ δυνάμεθα. ὑπεβήμεθα τῆς εὐσεβείας σκοπὸν βεβαι-
 οῦμεν τῷ ἔργῳ καὶ δείκνυμεν τοῖς ἐπηρεάζειν βουλομένοις
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς τὸ λυπεῖν ἡμᾶς ὅταν θελῶσι, 35
 Τοῦτο δὲ ἔσται ἐπειδὴν πάσης λαβῆς ἐλευθέρους ἑαυτοὺς
 ἀποδειξώμεν. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. Εἴη δὲ ἡμᾶς
 ποτε καὶ ἐν ταύτῳ γενεοθαί καὶ ἀκριβέστερον βουλευσασθαι
 περὶ τῶν συμφερόντων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἵνα μὴ ἐν τῇ
 περὶ τῶν ματαίων φροντίδι καταληφθῶμεν τῆς ἀναγκῆς 40
 ἐξόδον ἐπελθούσης ἡμῖν. Τοῖς δὲ ἀποσταλείσι παρὰ τῆς
 ἀγάπης σου ὑπερήσθην, οἷς ὑπῆρχε μὲν ἡδίσταίς εἶναι καὶ
 κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν πολλαπλασιασὶνα δὲ τὴν ἡδονὴν
 ἐποίηι ἡ προσθήκη τοῦ ἀποστειλαντος. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ
 Πόντου, ἄκοπα καὶ κηρους, ἡδέως δεξαί, ὅταν ἀποστείλω- 45
 μεν· νῦν γὰρ ἡμῖν οὐ παρῆν.

20-21 οὐκ ἔστιν ὑποδειγμάτων I.C. 21 τῶν τῶν τῶν I.C.
 22 ταύτων κατὰ M. 25 οὐκ ἔστιν ἀντιλήψεων I.C. ἀντιλήψε-
 ων: -των L. || 26 ἀμικτα μίγνυμεν post μη I.C. || 29 ἢ γλαυκά
 ἢ γλαυξ L. φησὶν φησὶν C. 32 τὰ πράγματα τῶν πραγμά-
 των M. 34 ἐπερεάζειν ἐπερεάζειν τῶν LC. | 35 θελωσι: ἐθελωσι
 LC. 39 τῶν τάντων τῶν L. 44 ἡδίστα: νεώτα L. 45 οὐκ
 κηρους καὶ ἄκοπα LC.

CCXCII

ΠΑΛΛΑΔΙΩ

Τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν ἐξεπλήρωσεν ὁ ἅγιος Θεὸς οἰκονομήσας τὴν συντυχίαν τῆς κοσμιωτάτης ἀδελφῆς ἡμῶν τῆς συμβίου σου Δυνατὸς δὲ παρασχεῖν καὶ τὸ λοιπὸν ὥστε ἰδόντας ἡμᾶς καὶ τὴν σὴν εὐγένειαν τελείαν ἀποδοῦναι. τῷ Θεῷ τὴν χάριν Ἐν πολλῇ γὰρ ἔσμεν ἐπιθυμία, μάλιστα νῦν ὅτε ἤκουσαμεν τετιμῆσθαι σε τῇ μεγάλῃ τιμῇ, τῷ ἀθανάτῳ ἐνδύματι ὃ περισχὸν ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα τὸν ἐν τῇ σαρκὶ θάνατον ἐξηφάνισε καὶ κατεπόθη τὸ θνητὸν ἐν τῷ τῆς ἀφθορίας ἐνδύματι. Ἐπειδὴ οὖν οἰκεῖον μὲν σε αὐτῷ ὁ Κύριος διὰ τῆς χάριτος ἐποίησεν, ἡλλοτρίωσε δὲ πάσης τῆς ἁμαρτίας, ἤνοιξε δὲ βασιλείαν οὐρανῶν καὶ δοῦς τὰς ἀπαγούσας πρὸς τὴν ἐκεῖ μακαριότητα ὑπέδειξε, παρακαλοῦμέν σε ἄνδρα τοσοῦτον φρονήσει τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα λελογισμένως τὴν χάριν δέξασθαι καὶ πιστὸν φυλάκα γενέσθαι τοῦ θησαυροῦ πάσῃ ἐπιμελείᾳ τηρουμέντου τῆς βασιλικῆς παρακαταθήκης τὴν φυλακὴν, ἵνα ἄσυχον τὴν σφραγίδα διασωσάμενος παραστής τῷ Κυρίῳ ἐκλάμπων ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν ἁγίων, μηδένα σπιλον ἢ βυτίδα ἐπιβάλλων τῷ καθαρῷ τῆς ἀφθορίας ἐνδύματι, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς μέλεσι τὸν ἁγιασμὸν διασώζων ὡς Χριστὸν ἐνδυσάμενος. Ὅσοι γάρ, φησὶν, εἰς Χριστὸν ἐβαπτισθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἐστὼ οὖν πάντα τὰ μέλη ἁγία, ὥστε πρέποντα εἶναι σκέπεσθαι τῷ ἁγίῳ καὶ φωτεινῷ περιβλήματι.

CCXCII — Non exstat in L. Titulus παλλαδίῳ παλλαδίῳ νεωστὶ ρωτισθέντι περὶ τοῦ ἄσυχον διασωσάσθαι τὴν σφραγίδα τῆς πίστεως M.

4 ἰδόντας : εἰδοτας C 7 περισχον περιέχον C 10 αὐτῷ αὐτῷ C || 15 τηροῦντα τηρεῖν B || 16 τῆς. τὰ τῆς B | 17 σφραγίδα ρρονητὶς B „ 18-19 ἐπιβάλλων. ἐμβάλων C.

CCXCIII

ΙΟΥΛΙΑΝΩ

Πῶς σοι τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔσχεν
 εἰ καθαρῶς ἀπελαβες τῆς χειρὸς τὴν ἐνέργειαν. Πῶς δὲ τα-
 λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα, εἰ κατὰ γνῶμην χωρεῖ σοι ὥσπερ
 εὐχόμεθα καὶ ὡς ἔστιν ὀφειλόμενον τῇ σῇ προαιρέσει. Καί-
 γάρ οἱς μὲν εὐκολος πρὸς μεταβολὴν ἡ διάνοια τοῦτοις 5
 οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ τὸν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον οἷς δὲ
 πεπηγυῖα ἡ γνῶμη καὶ ἀεὶ ἑστῶσα καὶ ἡ αὐτὴ τοὺς
 ἀκόλουθον συμφῶνως τῇ προαιρέσει τὴν ζωὴν διεξάγειν.
 Τῷ δυντὶ γὰρ κυβερνήτῃ μὲν οὐκ ἐφίεται γαλήνην ποιεῖν ὅτε
 βουλεται ἡμῖν δὲ ἀκυρονα ἑαυτοῖς καθιστὰν τὸν βίον καὶ 10
 πᾶν ῥάδιον ἔαν τοὺς ἐνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπανισταμέ-
 νους ἡμῖν θορυβούς κατασιγᾶσωμεν καὶ τῶν ἔξωθεν προσ-
 πιπτόντων ὑψηλότεραν τὴν γνῶμην καταστησώμεθα. Καί-
 γάρ οὔτε Ζημίαι οὔτε ἀρρώστια, οὔτε αἱ λοιπαὶ δυσχέρειαι
 τοῦ βίου ἀφντῶν τοῦ σπουδαίου ἕως ἂν ἔχη τὴν διάνοιαν 15
 Θεῷ συμπορευομένην καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοποῦσαν καὶ τῆς
 χαμόθεν ἐγειρομένης ζάλης κουφῶς καὶ εὐδοταλῶς ὑπερ-
 ρουσαν. Ἐπεὶ οἱ γὰρ σφοδρῶς τῶς τοῦ βίου μεριμναὶς
 κατεληγμένοι, ὅσον ὄνυχες πολυσαρκεῖς εἰκὴ τὸ πτερόν
 ἔχοντες, κάτω πού σφρονται μετὰ τῶν βοσκομάτων. Σὲ δὲ 20
 τοσοῦτον μὲν ὅπῃ τῶν πραγμάτων ἰδεῖν ἐπετράπημεν δοῦν
 οἱ ἐν πελάγει ἀλλήλους παραμειδόμενοι. Πλὴν ἄλλ', ἐπειδὴ

CCXCIII = Titulus Ιουλιανῷ Ιουλιανῷ διὰ τὴν σωθῆναιαν παρα-
 μνητικῇ τοῦ γραφεῖν πρὸς αὐτὸν Β Ιουλιανῷ ἡθια τανυ ὡρα α LC.

1 τῷ om C τούτον τούτω V 7 τούτου, τούτω LC 8 προαι-
 ρίσει προαίρει τῇ σφῶν ἀμειλύνων ἑαυτῶν ὑποστηρίζει L 9
 ἐφίεται ἐφίεται LC 16 θεῷ τῷ θεῷ LC συμπορευομένην: ἐμ-
 LC 21 μιν om. VC ordo ἰδεῖν ὡς τῶν πραγμάτων VL.

καὶ ἐξ ὄνυχος ἔστιν ὄλον γινώσκειν τὸν λέοντα ἐκ βραχείας
 τῆς πείρας ἡγουμένθα σε ἱκανῶς ἐγνωκέναι. Ὅθεν καὶ μέγα
 παιούμεθα τὸ ἐν λόγῳ σε τὸ καθ' ἡμῶς τιθεσθαι καὶ μὴ 25
 ἀπεινᾶν σου τῆς διανοίας, ἀλλὰ διηνεκῶς σοι συνεῖναι. διὰ
 τῆς μνήμης Δείγμα δὲ μνήμης τὸ γράφειν ὅπερ ὅσῳ ἂν
 συνεχέστερον ποιῇς, τοσοῦτω πλέον ἡμῖν χαρεῖ

CCXCIV

ΦΗΣΤΩ ΚΑΙ ΜΑΓΝΩ

Πρέπει μὲν πού καὶ πατέρας παιδῶν ἰδίων πρόνοια καὶ
 γεωργοῖς φυτῶν ἢ σπερμάτων ἐπιμέλεια καὶ διδασκάλους
 μαθητῶν φροντίς, μάλιστα ὅταν δι' εὐφυΐαν βελτίους ἐφ'
 ἑαυτοῖς ὀποφαίνουσι τὰς ἐλπίδας. Χαίρει γὰρ πόνῳ καὶ
 γεωργὸς ἀδρυνομένων αὐτῷ τῶν ἀσταχυῶν ἢ τῶν φυτῶν 5
 ἀόξανομένων εὐφραίνουσι δὲ καὶ μαθηταὶ διδασκάλους καὶ
 παῖδες πατέρας. οἱ μὲν πρὸς ἀρετὴν, οἱ δὲ πρὸς ἀδύησιν
 ἐπιδιδόντες. Ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον μεῖζονα μὲν ἐφ' ὧμῖν
 ἔχομεν τὴν φροντίδα, κρείττονα δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅσον ἀδυσ-
 θεια πάσης μὲν τέχνης πάντων δὲ ζώων ὁμοῦ καὶ καρπῶν 10
 ἔστιν ἀμείνων ἢν ἐν ἀπαλαῖς ἔτι καὶ καθαφαῖς ταῖς ὑμετέ-
 ραις ψυχαῖς βυζωθεῖσαν ὅφ' ἡμῶν καὶ τραφεῖσαν ἰδεῖν
 εὐχόμεθα καὶ προσελθοῦσαν εἰς ἀκμὴν τελείαν καὶ εἰς καρ-
 πούς ὄφραίους, συλλαμβανομένης ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς τῆς
 ὑμετέρας φιλομαθίας. Εἴ γάρ ἴσται καὶ τὴν ἡμετέραν εἰς 15
 ὁμῆς εὐνοίαν καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ συνεργίαν ταῖς ὑμετέραις

25 σι σέ τιτι LCP^a postestius το: τὰ PLC ' 28 γαρσι / αριη
 VLC.

CCXCIV — Titulus εἰς τῶν (εἰς τῶν B) καὶ μάγνῳ εἰς τῶν καὶ
 μάγνῳ ὥστε ἐπιτείνειν τὴν πρὸς τὰ κρείττονα μαθησιν M.

4 ὀποφαινοσαι -νωσι V j 11 in om. M , 15 φιλομαθας
 καὶς LC

να ποκείσθαι γνώμας ὧν πρὸς τὸ θεόν εὐθυνομένων, Θεός τε συνεργὸς καλούμενος παρεσται καὶ ἀκλήτος καὶ πάς φιλόθεος ἄνθρωπος πρὸς διδασκαλίαν αὐτεπαγγέλτος Ἀνίκητος γὰρ ἡ προθυμία τῶν διδάσκειν τι χρήσιμον δυναμένων 10 ὅταν αἱ τῶν μανθανόντων ψυχαὶ πάσης καθαρεύωσιν ἀντιτυπίας. Οὐκοῦν οὐδὲ σώματος κωλυεὶ χωρισμός τοῦ δημιουργήσαντος ἡμᾶς δι' ὑπερβολὴν σοφίας καὶ φιλανθρωπίας μὴ συμπεριορίσαντος τοῖς σώμασι τὴν διάνοιαν μήτε μὴν τῇ γλώττῃ τῶν λόγων τὴν δυνάμιν, δόντος δὲ τι πλείον 15 καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῖς ἀφελεῖν δυναμένοις ὥς μὴ μόνον τοῖς μακρὰν διεστηκόσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς λίαν ὀψιγόνους παραπέμπειν δύνασθαι τὴν διδασκαλίαν. Καὶ τοῦτον ἡμῖν ἡ πείρα πιστοῦται τὸν λόγον, ἐπειτέρ οἱ τε πολλοῖς πρότερον ἔτεσι γενόμενοι διδάσκουσι τοὺς νέους σωζομένης ἐν γράμ- 20 μασι τῆς διδασκαλίας, ἡμεῖς τε κενωρισμενοὶ τοσοῦτον τοῖς σώμασι τῇ διανοίᾳ σύνεσμεν ἀεὶ καὶ προσομιλοῦμεν βεβίως τῆς διδασκαλίας οὕτε ὑπὸ γῆς οὕτε ὑπὸ θαλάσσης κωλυμένης, εἴ τις ἔστιν ὁμῖν τῶν ἰδίων ψυχῶν φροντίς.

CCXCV

ΜΟΝΑΖΟΥΣΙ

Ἦγοῦμαι μὲν μηδεμιᾶς ἑτέρας ὁμῆς τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι παρακλήσεως δεῖσθαι μετὰ τοὺς λόγους οὗς δι' ἡμῶν αὐτῶν ἐποιήσάμεθα πρὸς ὁμῆς παρακαλοῦντες ὁμῆς πάντας τὴν

18 α σσι L || 24 τοῖς σώμασι τοῦ σώματος L , 28 29 ἡ πείρα πρότερον σσι. L 30 γενόμενοι γινόμενοι L , 34 εἴ τις ἦτις LC ὁμῖν ἡμῖν L.

CCXCV — Titulus μονάζουσι μονάζουσιν δι' ἧς ἐπιστηρίζει αὐτοὺς πρὸς τὴν ἐν χρυσῷ πολιτείαν καὶ πιστὴν αἰετὴν εἶναι πιστὴν ἰσὶν ἡ σώζουσα δι' ἀγάπης ενεργουμένη δι.

ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῶν καταδέξασθαι εἰς μίμημα τῆς ἀποστολι-
 κῆς πολιτείας, ὃ καὶ ἐδέξασθε ὡς ἀγαθὸν διδάγμα καὶ
 ἡὐχαριστησατέ· αὐτὸ τῷ Κυρίῳ· Ἐπεὶ οὖν οὐχὶ ῥήματα
 ἦν τὰ παρ' ἡμῶν λαληθέντα ἀλλὰ διδάγματα εἰς ἔργον
 προελθεῖν ὀφείλοντα ἐπὶ ὠφελίᾳ μὲν ὑμῶν τῶν ἀνεχομένων
 ἐπ' ἀναπαύσει δὲ ἡμετέρα τῶν ὑποβεβημένων τὴν γνώμην εἰς
 δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τοῦ Χριστοῦ οὗ τὸ ὄνομα ἐπικεκλήται
 ἐφ' ἡμᾶς, τούτου χάριν ἀπέστειλα τὸν ποθεινότατον ἡμῶν
 ἀδελφόν ἵνα καὶ τὸ πρόθυμον γνώριση καὶ τὸ νωθρὸν διε-
 γείρῃ καὶ τὸ ἀντιτείνον φανερὸν ἡμῖν καταστήσῃ. Πολλὴ
 γὰρ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἰδεῖν ὑμᾶς συνηγμένους καὶ ἀκοῦσαι
 περὶ ὑμῶν ὅτι οὐχὶ τὸν ἐμάρτυρον ἀγαπᾶτε βίον, ἀλλὰ
 μᾶλλον καταδέχεσθε πάντες καὶ φυλακὰς τῆς ἀλλήλων ἀκρι-
 βείας εἶναι, καὶ μάρτυρες τῶν κατορθωμένων. Οὕτω γάρ
 ἕκαστος καὶ τὸν ἐφ' ἑαυτῷ μισθὸν τελείον ἀπολήψεται καὶ
 τὸν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προκτιπῇ· ὃν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ
 παρέχεσθαι ἡμᾶς ἀλλήλοις προσήκει ἐκ τῆς συνεχοῦς ὁμι-
 λίας καὶ παρακλήσεως· Ἐπὶ πάνσι δὲ παρακαλοῦμεν μεμνη-
 σθαι ὑμᾶς τῆς τῶν Πατέρων πίστεως καὶ μὴ σαλευεσθαι
 ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἡσυχίᾳ περιφέρειν ὑμᾶς ἐπιχει-
 ρούντων, εἰδότες ὅτι οὕτε πολιτείας ἀκριβεία καθ' ἑαυτὴν
 μὴ διὰ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως πεφωτισμένη ὠφελίμος οὕτε
 ὀρθὴ ὁμολογία ἀγαθῶν ἔργων ἀμοιβὸς οὕσα παραστήσῃ
 ἡμᾶς δυνήσεται τῷ Κυρίῳ· ἀλλὰ δεῖ ἀμφότερα συνεῖναι ἵνα
 ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐλλείπον
 χωλεῦν ἡμῶν ἡ ζωὴ. Πίστις γὰρ ἐστὶν ἡ σωζούσα ἡμᾶς
 ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, «δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη».

4 μίμημα μιμήματα V · 5 ἡὐχαριστησατέ· τὸ· M · 8 προελθεῖν
 etiam P^o ελθεῖν P · ὠφέλ· α· τ· α· VMLC · 10 δε· το· M ·
 11-12 ἡμῶν ἀδελφον om L · 12-13 δι· ενεργ· etiam B^o· ραι B ·
 18 ἀπολήψεται· λήψεται MC · 19 τ· om B · 23 ἡμετέρα· ἡμετέρα
 L · 24 εἰδότες· -τες L · 28 ἡ· εἴη LC · 29 ἡμεᾶς etiam P^o
 ἡμεᾶς PB.

CCXCVI ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Στοχαζόμενός σου τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως καὶ ἣν ἔχεις περὶ τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου σπουδὴν ἐπιγινώσκοντες κατεβαρρήσαμεν ὡς θυγατὶς πρὸς τὴν καὶ ταῖς ἡμιόνους ἐπὶ πλεῖον ἐχρησάμεθα πεφεισμένως μὲν ὡς ἡμετέραις χρώμενοι· παρετεινάμεν δ' οὖν ὅπως αὐτῶν τὴν ὀπηρεσίαν. Ταῦτα οὖν ἔδει ἐπισταλῆναι σου τῇ σαμνότητι, ὥστε εἶδεναι, ὅτι ἀπόδειξις ἐστὶ διαθέσεως τὸ γινόμενον. Ὅμοιόν δὲ καὶ ὑπομνήσκομεν διὰ τοῦ γράμματος τὴν κοσμιότητά σου μεμνησθαι τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐξοδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου πρὸ ὀφθαλμῶν ποιουμένην· δεῖ τὸν βίον αὐτῆς βυθμίζειν πρὸς ἀπολογίαν τοῦ ἀπαραλόγιστου Κριτοῦ, ἵνα γένηται σοὶ παρρησία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις. Ἐμπροσθεν τοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἀποκαλύπτειν μέλλοντος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Τὴν εὐγενεστάτην θυγατέρα ἀσταζόμεθα διὰ σοῦ καὶ παρακαλῶ ἐν τῇ μελετῇ τῶν λογίων τοῦ Κυρίου διάγειν αὐτήν, ἵνα ἐκτρέφῃται ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς διδασκαλίας τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιδιδῷ πρὸς αὔξησιν καὶ μέγεθος ἢ διανοία αὐτῆς μάλλον ἢ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς φύσεως.

CCXCVII ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Πάνυ ἑμαυτῷ ἐπιβάλλειν κρίνων καὶ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας πρεσβυτικόν καὶ διὰ τὸ τῆς πνευματικῆς διαθέσεως γνήσιον τὴν ἀσύγκριτόν σου εὐγενεῖαν καὶ ἐν τῇ σωματικῇ παρουσίᾳ

CCXCVI — Exstat tantum in VLC.

2 περὶ πρὸς V || 14-15 ἀσταζόμεθα: προσαγορευόμεν C^o || 15 τῶν λογίων om. V || 17 ἐπιδιδῷ Maur. ἐπιδιδῶσι VL ἐπιδῷ C.
CCXCVII — Exstat tantum in VLC.

επισκέπτεσθαι καὶ ἀπούση μὴ ἀπολιμπάνεσθαι· ἀλλὰ γράμ-
 μασιν ἀποπλήρου· τὸ ἐνδεὲς ἐπειδὴ εὖρον πρέπουσαν διά- 5
 κονον τῶν πρὸς τὴν σὴν σεμνότητα γραμμάτων τήνδε δι'
 αὐτῆς προσφθεγγόμαι σε προηγουμένως παρορμῶν ἐπὶ τὸ
 ἔργον τοῦ τοῦ Κυρίου, ἵνα σε ὁ ἅγιος Θεὸς τιμῶς παρενεγκὼν
 τὰς ἡμέρας τῆς παροικίας σου ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνό-
 τητι ἀξίαν καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καταστήσῃεν· Ἐπειτα 10
 δὲ καὶ τὴν προειρημενὴν θυγατέρα παρακατατίθεμαι σοι, ἵνα
 ὡς ἐμὴν μὲν θυγατέρα σεαυτῆς δὲ ἀδελφὴν οὕτω δεξῇ καὶ
 περὶ τῶν ἐν τῇ ἐδοσχήμενί σου καὶ καθαρᾷ ψυχῇ ἀνακοινωνη-
 ται· ἰδιοπαθήσης καὶ ἀντ'λάβῃ αὐτῆς, ὡς παρὰ τοῦ Κυρίου
 προηγουμένως ἔχουσα τὸν μισθόν· ἔπειτα καὶ ἡμεῖς ἀνα- 15
 παύουσα τοὺς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ τὸ τῆς ἀγάπης σοι
 μέτρον ἀποπλήρουντας.

CCXCVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΑΝΔΡΙ ΕΥΛΑΒΕΙ

Ὅτι μὲν περὶ πάντων καταξιοῖς συμβούλοις ἡμῖν καὶ
 κοινωνοῖς φροντισμάτων κεχρησθαι ποιεῖς πρέπον τῇ σεμν-
 τοῦ τελειότητι, καὶ σε ὁ Θεὸς τῆς τε ἀγάπης τῆς περὶ
 ἡμῶς καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς κατὰ τὸν βίον ἀμειψεται·
 Ὅτι δὲ σου ἤψατο ἡ ἀπάτη τούτου ἐθαύμασα, εἰ οὐδαμῶς 5
 τίνα δύναμιν ἄλογον παρῆναι πεπίστευκας, καὶ ταῦτα οὐδε-
 μίως μαρτυρίας βεβαιούσης τὴν φήμην· Οὐκοῦν ἐστὶ τις
 τῶν ἐκείθεν οὐ μικρὸν οὐ μείζον λαβὼν εἰς τὸ σῶμα τὸν
 ἡλπίσε, τὸ αὐτοῦ ἀγαθόν, ἢ εἰ μὴ τινι ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου

11 παρακατατίθεμαι κατατίθεμαι L | 13-14 ἀνακοινωνητῇ ἀνακοινωνήτα C | 14 ἰδιοπαθήσης παρὰ C

CCXCVIII - Exstat tantum in VLC In titulo ανεπιγραφος om. V.

§ τούτου: τοῦτο L || ef: καὶ C.

γεγονε παραμυθία τις ὅποια καὶ καθεύδουσι καὶ ἄλλα τινὰ 10
κατὰ τὸν βίον ἐνεργοῦσιν ἐπιγίγνεσθαι πεφωκεν Ἄλλ' ὁ
ἀναιρῶν τὴν ἀγάπην τὰ αὐτόματα τῇ τοῦ ὕδατος φύσει
λογίζεσθαι τοὺς ἀπλούστερους ἀναπείθει. Ὅτι, δὲ ἀληθῆς
ἡμῶν ὁ λόγος ἐξεστὶν ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας σε διδασθῆναι.

CCXCIX

ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Εἰδότε μοι ἔγραφες ὅτι δυσκόλως ἔχεις πρὸς τὴν τῶν
κοινῶν ἐπιμελείαν. Καὶ γὰρ παλαιὸς ἐστὶ λόγος, τοῖς ἀρε-
τῆς μεταποιημένοις μὴ μεθ' ἡδονῆς ἑαυτοὺς ἐπιβάλλειν
ἀρχαῖς. Τὰ γὰρ τῶν ἱατρουόντων ἴδια, ταῦτα ὁρᾷ καὶ τῶν
ἀρχόντων ὄντα Ὅρῳσι γὰρ δευνά καὶ πειρῶνται ἀηδῶν καὶ 5
ἐπ' ἄλλοτριαις συμφοραῖς οἰκείας καρποῦνται λύπας· οἳ γε
ὡς ἀληθῶς ἀρχόντες ἐπεὶ ὅσον ἐμπορικῶν τῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς χρήματα βλέπον καὶ περὶ τὴν δόξαν ταυτὴν
ἐπιτοημένον μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τίθεται τὸ παραλαβεῖν
τινα δυναστείαν ἀφ' ἧς δυνήσονται φίλους εὖ ποιεῖν καὶ 10
ἐχθροὺς ἀμυνεσθαι καὶ ἑαυτοῖς κατακτεῖναι τὰ σπινδαλίζο-
μενα Ἄλλ' οὐ τοιαῦτος σὺ Πόθεν, Ὅς γε καὶ τῆς πολιτι-
κῆς δυνάμεως τοσαύτης οὐσῆς ἔκων ἀνεχώρησας καὶ ἐξόν
σοι κρατεῖν πόλεως ὡς μὲν οἰκίας· σὺ δὲ τὸν ἀπράγμονα
καὶ ἡσυχίον εἴλου βίον, τὸ μῆτε ἔχειν πράγματα μῆτε παρέ- 15
χειν ἑτέροις πλείονος σπουδῆς ἀξιὸν τιθέμενος ἢ ὅσου οἱ
λοιποὶ τιμῶνται, τὸ δυστροπεύειν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐβουλήθη ὁ
Κύριος τὴν Ἰβωριτῶν χώραν μὴ ὀπὸ κατῆλοις ἀνθρώποις

10 ὅποια οἷα C 11 ἐπιγίγνεσθαι ἐπιγίγνεσθαι L

CCXCIX. — 3 ordo μεθ' ἡδονῆς ἑαυτοὺς μὴ M || 8 βλέπον·
βλέπων C || 15 εἴλου εἴλω L || ordo βίον εἴλου [εἴλω L] LC ||
17 ἐβουλήθη: ἡδ- LC.

γενεσθαι μηδὲ ὥσπερ ἐν ἀνδραπόδων ἀγορᾷ εἶναι τὴν ἀποτιμῆσιν ἀλλ', ὥς ἐστι δίκαιον ἕκαστον γράφεσθαι δέξαι τὸ πρᾶγμα εἰ καὶ ἄλλως ὀχληρόν, ἀλλ' οὖν ὥς πρόξενόν σοι γενεσθαι δυνάμενον τῆς παρὰ Θεῷ εὐδοκιμήσεως. Καὶ μῆτε δυναστειαν ὑποπτήξεως μῆτε πενίας καταφρονήσης ἀλλὰ τὸ τῶν λογισμῶν ἀρρετιᾶς τρυτάνης πάσης ἀρρετικέστερον παράσχου τοῖς δικαιοκρίτοις. Οὕτω γὰρ καὶ τοῖς πεπιστευμένοις φανερά γενήσεται σου ἡ περὶ τὸ δίκαιον σπουδή καὶ θαυμάσονται σε παρὰ τοὺς ἄλλους. Ἡ καὶ ἐκείνους διαλάβῃ τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λήσεται τὸν μέγαρα ἡμῖν προθέντα τῶν ἀγαθῶν ἔργων τὰ ἀθλα.

CCC

ΠΑΤΡΙ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ἐπειδὴ ἐν δευτέρᾳ τάξει πατέρων ἔθετο ἡμᾶς ὁ Κύριος τοῖς χριστιανοῖς, τῶν παιδῶν ἡμῖν τῶν εἰς αὐτὸν πεπιστευκότων τὴν δια τῆς εὐσεβείας μόρφωσιν ἐπιτρέψας, τὸ συμβᾶν περὶ τὸν μακάριον υἱόν σου πάθος καὶ ἡμέτερον ἴδιον ἐλογισάμεθα καὶ ἐπεστενάξαμεν αὐτοῦ τῇ ἁωρία τοῦ χωρισμοῦ συμπιθόντες μάλιστα σοὶ καὶ ὑπολογισάμενοι ἡλικίᾳ ἐσται τῆς ὀδυνης τὸ βάρος πατρὶ τῷ κατὰ φύσιν, ὅπου γὰρ ἡμῖν τοῖς κατὰ τὴν ἐντολὴν ὀφειωμένοις τοσοῦτον τῆς καρδίας τὸ κατηφές ἐνεγένετο. Ἐπ' ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔδει σκυθρωπὸν οὔτε παθεῖν οὔτε φθάγγεσθαι, ἐλεεινοὶ δὲ οἱ τῶν ἐπ' αὐτῷ ἐλπίδων διαμαρτύνοντες. Καὶ τῷ ὄντι

19 ἐν ἀνδραπόδων ἀγορᾷ ἀνδραπόδων ἀγορᾷ L || 20 γραφῆσθαι ἀπογράφειν LC || 24 πάσης οἱ C || 25 δικαιοκρίτοις, δικαιοκρίτοις B || 27 σε οἱ L | ἡ εἰ L || 27 28 ὁ ἀλλοθι -ης L

CCC — Τίτλος πατρὸς σχολαστικοῦ παραμυθητικῆς παραμυθητικῆς πρὸς πατέρα σχολαστικοῦ ἡγουμένου V P B M

4 περὶ ἐπὶ LC || 5 ἴδιον εἶναι L ἴδιον εἶναι C || 6 συναθροίνοντες: συμπιθόντες VLC || 8 ἡμῖν καὶ ἡμῖν LC ὡς ἐκείνους οὐκ L || 9 ἐκείνους: ἰγνῶτο P.

πολλῶν δακρυῶν καὶ στεναγμῶν ἄξιον ἐκπέμψαντα παῖδα
 ἐν αὐτῷ τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας ἐπὶ λόγων δασκῶσιν ὅπο-
 δέξασθαι. σιωπῶντα τὴν μακρὰν ταυτην καὶ ἀπευκτὴν
 σιωπὴν Ἄλλα ταῦτα μὲν ὡς ἀνθρώπους ἡμᾶς εὐθὺς ἐκί- 15
 νησε καὶ δακρυὸν ἐξεχέαμεν προπετὲς καὶ στεναγμὸν ἀφή-
 καμεν ἐκ μέσης τῆς καρδίας ἀπαίδευστον τοῦ πάθους
 ἀθρόως οἷον τινος νεφέλης τὸν λογισμὸν ἡμῶν περισχόντος
 Ἐπεὶ δὲ ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα καὶ διεβλέψαμεν τῷ τῆς
 ψυχῆς ὀφθαλμῷ πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ μὲν 20
 Κυρίῳ ἀπελογησάμεθα ἐφ' οἷς κατὰ συναρπαγὴν ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν διετέθη πρὸς τὸ συμβάν, ἑαυτοὺς δὲ ἐνουθετήσαμεν
 μετρίως φέρειν ταῦτα ἐκ τῆς παιδείας τοῦ Θεοῦ ἀποφά-
 σεως συγκληρωθέντα τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων. Οἴχεται παῖς
 αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἄγων τὸ βίωσιμον διατρέπων ἐν χοροῖς 25
 ὁμηλικῶν ποθεινὸς διδασκάλοις ἀπὸ ψιλῆς τῆς ἐντευξέως
 εἰς εὐνοϊαν δυνάμενος καὶ τὸν ἀγριώτατον ἐπισπάσασθαι,
 δέξῃς ἐν μαθήμασι, πρῶτος τὸ ἥθος ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν κατε-
 σταλμένος, καὶ πλείω τούτων εἰπων ἐλάττω ἂν τις εἴποι
 τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὅμως ἀνθρώπος παρ' ἀνθρώπου γεννη- 30
 θείς. Τί τοίνυν λογιζέσθαι τὸν πατέρα τοῦ τοιοῦτου προσ-
 ῆκε, τί ἄλλο γε ἢ ἀναμνησθῆναι τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ὅτι
 τέθνηκε, τί αὖν θαυμαστὸν ἐκ θνητοῦ γεννηθέντα θνητοῦ
 γενέσθαι πατέρα, τὸ δὲ πρὸ ὧρας καὶ πρὶν κορεσθῆναι τοῦ
 βίου καὶ πρὶν εἰς μέτρον ἡλικίας ἐλθεῖν καὶ φανεῖν τοῖς 35
 ἀνθρώποις καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους καταλίπειν, ταῦτα οὐκ
 αὐξήσεις τοῦ πάθους, ὥς ἑμαυτὸν πείθω, ἀλλὰ παραμυθία
 τοῦ γεγονότος ἐστίν. Εὐχαριστεῖσθαι ὀφείλει τοῦ Θεοῦ ἡ
 διάταξις, ὅτι μὴ κατέλειπεν ἐπὶ γῆς ὀρφανὰ τέκνα, ὅτι μὴ

12 ἄξιον: ἄξιοι LC ἐκπέμψαντα — τις LC 14 ἀπευκτὴν
 ἀπεικταῖαν LC 15 σιωπὴν σγγ. L εὐθ., οἷα L οὐ-το εὐθ.,
 ἡμᾶς C 18 ἀθρόως ἀθροαν L 21 ἀπελογησάμεθα ἀπελογησα-
 μεθα M 28-29 κατασταλμένος καθισταλμένο, (δici) B καθισταμένος
 M 30-31 γέννηθες γέννημος LC 34-35 αὐτ. πρὶν βίου οἷα P
 add. P² 39 κατέλ-τιν. κατέλειπεν PB — π' ὑπὲρ LC.

ἵνα καὶ χηρὰν θλιψέι μακρὰ ἔκδοτον ἀφῆκεν ἡ ἀνδρὶ ἐτέρῳ
 συνοικῆσουσαν καὶ τῶν προτέρων γάμων καταμελήσουσαν
 Τὸ δὲ ὅτι οὐ παρετάθη τῷ βίῳ τουτῷ ἡ ζωὴ τοῦ παιδός, τις
 οἴτως ἀγνωρῶν ὥς μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τοῦτο νομί-
 ζειν εἶναι; Ἡ γάρ ἐπὶ πλεῖον ἐνταῦθα διατριβὴ τελειῶνων
 κακῶν ἐστὶν ἀφορμὴ Οὐκ ἐποίησε κακόν οὐκ ἔραψε δόλον
 τῷ πλησίον οὐκ εἰς ἀνάγκην ἤλθε πατρίαις μιγῆναι πονη-
 ρευομένων, οὐκ ἐνεπλάκη τοῖς κατ' ἀγορὰν κακοῖς οὐχ
 ὑπέμεινε ἀνάγκην ἀμαρτημάτων οὐ ψευδὸς οὐκ ἀγνωμο-
 σύνην, οὐ πλεονεξίαν, οὐ φιληδονίαν, οὐ τὰ τῆς σαρκὸς
 πάθη, ὅσα ταῖς ἀναγωγαῖς ψυχαῖς ἐγγινεσθαι πέφυκεν
 οὐδὲ μὲν τοῦτων κηλίδι τὴν ψυχὴν ἀπῆλθε κατεστειγμένος
 ἀλλὰ καθῆρως ἀνεχώρησε πρὸς τὴν ἀμείνω λήξιν Οὐ γὰρ
 κατέκρυψε τὸν ἀγαπητόν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο Θεὸς δὲ
 τὰ ἡμέτερα οἰκονομῶν ὁ τὰς τῶν χρόνων ὁρθεσίας ἐκάστη
 νομοθετῶν, ὁ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην αὐτὸς καὶ
 μετέστησεν Ἐχομεν διδασκαλεῖον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν
 συμφορῶν τὴν περιδόητον ἐκείνην φωνὴν τοῦ μεγάλου Ἰωβ
 ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο ὥς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν,
 οὕτω καὶ ἐγένετο Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐδόξημένον εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

80

CCCI

ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ὅπως διετέθημεν ἐπὶ τῇ ἁκοῇ τοῦ πάθους οὐδαὶς ἐν
 ἡμῖν λόγος εἰς παράστασιν τῆς ἐναργείας ἀρκέσεια, νῦν μὲν
 τὴν ζημίαν λογιζομένοις ἦν τὸ κοινὸν τῶν πόλασθων ἐζή-

41 συνοικῆσουσαν· συνοικοῦσαν L || γάμων· τέκνων LC || κατα-
 μελήσουσαν καταμελοῦσαν L || 44 πλεῖον· πλείων C || 46 μιγῆναι
 καταμιγῆναι LC || 56 διδασκαλεῖον διδασκαλίον VLC || 58 ἀφείλετο
 ἀφείλατο B, 59-60 εἴη αἰῶνας om LC.

CCCI — Non exstat in B. Titulus παραμυθητική: παραμυθη-
 τική ἀνθρὶ LC.

2 ἐναργείας ἐνεργείας MLC | 3 λογιζομένοις -νοι LP^a

μίωθι τὴν προστατὴν τοῦ καθ' αὐτὴν ταγματος ἀπολέσαν,
 νῦν δὲ τὴν φαιδρότητα τῆς σῆς σεμνότητος εἰς οἶον μετέ-
 πεσε κατῆφειαν ἐννοοῦντες, οἶκον τοῖς πᾶσι μακαριστὸν εἰς
 γόνυ κλιθέντα καὶ συμβίωσιν διὰ τῆς ἄκρας ἁρμονίας συμ-
 πεφυκυῖαν ὀνείρου θάττον διαλυθεῖσαν βλέποντες τῇ δια-
 νοίᾳ Πῶς οὐκ ἂν καὶ εἰ ἀδαμάντινοι ἦμεν τὰς ψυχὰς
 κατκκάμφθημεν. Ἡμῖν δὲ καὶ ἐκ τῆς πρώτης ὀμολίας
 οἰκειότης τις ἐγένετο πρὸς τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν, καὶ
 τοσοῦτόν σου τῇ ἀρετῇ προσετέθημεν ὥστε ἐπὶ πάσης ὥρας
 διὰ γλώττης ἔχειν τὰ σά Ὅτε δὲ καὶ τῆς μακαρίας ψυχῆς
 ἐκείνης ἐγενόμεθα ἐν συνηθείᾳ, ὥτως ἐπεισθημεν τὸν τῆς
 Παροιμίας λόγον ἐφ' ὧμιν βεβαιούμενον, ὅτι παρὰ Θεοῦ
 ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ Οὕτω πρὸς τρόπον ἀλλήλοις ἥτε
 ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ ἕκαστος τὸ τοῦ ἑτέρου ἥθος ἐν αὐτῷ
 προεδείκνυ. Καὶ πολλὰ ἂν εἶπων τις οὐδὲ πολλαστοῦ μέρους
 τῆς ἀξίας ἐφίκοιτο. Ἀλλὰ τί δεῖ παθεῖν πρὸς νόμον Θεοῦ
 πάλαι κεκρατηκότα τὸν ἐλθόντα εἰς γένεσιν τοῖς καθήκουσε
 χρόνοις πάλιν ὑπαξελθεῖν καὶ ψυχὴν ἑκάστην λειτουργήσα-
 σαν τῷ βίῳ τὰ ἀναγκαῖα εἶτα τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος
 ἀπολύεσθαι, Οὕτε πρῶτοι πεπόνθαμεν, δὲ θαυμάσιε, οὔτε
 μόνοι ἀλλ' ὧν γονεῖς πιπτεῖραντα, καὶ πάπποι καὶ οἱ ἄνω
 τοῦ γένους ἅπαντες, τούτων καὶ ἡμεῖς ἐν πείρᾳ γεγόναμεν.
 Καὶ πλήρης ὁ παρὼν βίος τῶν τοιούτων παραδειγμάτων.
 Σε δὲ τοσοῦτον τῇ ἀρετῇ τῶν λοιπῶν διαφέροντα καὶ ἐν
 μέσοις τοῖς πάθεσι προσήκε τὸ τῆς σῆς ψυχῆς μεγαλοφυῆς
 ἀταπεινώτου διασῶσαι μὴ τὴν νῦν ζῆμιαν δυσχεραίνοντα,

4 προστατὴν προσέστην M προστασίαν L αὐτὴν αὐτούς L |
 8 ὀνείρου ὀνειράτος LC || 9 καὶ εἰ εἰ καὶ LC || 10 πρώτης: πρώτης
 μὲν LCV³ || 13-14 ordo τῆς ψυχῆς LC || 14 ἐγενόμεθα τὴν
 L || 16 ordo ἀνδρὶ γυνὴ L || 17 ἑκάστος ἑκάτερος LC ||
 τοῦ οἴου. M || 18 προεδείκνυ: προδεικνύς LCP¹ ||
 19 ἐφίκοιτο ἐφικέτο P | δεῖ χρῆ VLC || 22 τῶν δεσμῶν: τὸν
 δεσμον C || 28 σῆς οἴου. LC || 29 διασῶσαι: διασωεῖν LC
 τὴν . ζῆμιαν τῇ . . ζῆμιε LC.

ἀλλὰ τῆς ἐξ ἀρχῆς δωρεᾶς χάριν εἰδόντα τῷ δευτέρῳ. Τὸ 3.
 μὲν γὰρ ἀποθανεῖν κοινὸν τῶν τῆς αὐτῆς μετεσχηκότων
 φύσεως, τὸ δὲ ἀγαθὴ συνοικῆσαι, ὀλίγοις τοῖς κατὰ Θεὸν
 μακαρισθεῖσιν ὑπῆρξεν ἡποι καὶ αὐτὸ τὸ λυπηρῶς ἐνεγκεῖν
 τὴν διάλευξιν ἐν ἑστὶ τῶν ἐκ Θεοῦ δωρεῶν τοῖς εὐγνωμό-
 νως λογιζομένοις. Πολλοὺς γὰρ ἔγνωμεν ὥσπερ βάρους 35
 ἀπόθεσιν τὴν διάλυσιν τῆς ἀκαταλλήλου συνοικήσεως δεχο-
 μένους Ἀπόβλεπον εἰς τὸν οὐρανὸν τοῦτον καὶ τὸν ἥλιον
 καὶ πῶσαν περίσσευαι τὴν κτίσιν ἐν κυκλῷ ὅτι ταῦτα μὲν
 τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ὄντα μικρὸν ὕστερον οὐ φανήσεται.
 ἐκ πάντων τούτων συνάγαγε ἐκεῖνο ὅτι μέρος ὄντες τῆς 40
 ἀποθνήσκουσης κτίσεως τὸ ἐκ τῆς κοινῆς φύσεως ἐπιβάλλον
 ἡμῖν ὑπεδεξάμεθα, ἔπει καὶ ὁ γάμος αὐτὸς τοῦ ἀποθνήσκειν
 ἐστὶ παραμυθία. Διότι γὰρ εἰς τὸ παντελὲς παραμένειν οὐκ
 ἐνῆν, τῇ διαδοχῇ τοῦ γένους τὸ πρὸς τὸν βίον διαρκὲς ὁ
 Δημιουργὸς ἐμηχανήσατο. Εἰ δὲ ὅτι θάπτον προαπῆρξεν 45
 ἡμῶν ἀνιωμεθα, μὴ βασκαίνωμεν τῇ μὴ ἐπὶ πολλῶν ὀχλη-
 ρῶν τοῦ βίου ἀναπληρωθῆσθαι ἀλλὰ κατὰ τὴν χάριν τὴν τῶν
 ἀνθῶν ἔτι ποθοῦντας ἡμῶς ἀπολείπουσιν Πρὸ πάντων δε σε
 τὸ τῆς ἀναστάσεως δόγμα ψυχαγωγησάτω χριστιανὸν ὄντα
 καὶ ἐπ' ἄλπιδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τὴν ζωὴν διεξάγοντα. 50
 Οὕτως οὖν διανοεῖσθαι προσήκεν ὡς δδόν τινα παρελθούσης
 ἦν καὶ ἡμῶς δεήσει πορευεσθαι. Εἰ δὲ ὅτι πρὸ ἡμῶν, οὐκ
 ὀδυρμῶν τοῦτο βέβαιον. Μικρὸν γὰρ ὕστερον τυχόν τὸ ἡμέτε-
 ρον ἐλαυνότερον, εἰ ἐπὶ πλεῖστον παραταθέντες πλειοσι

32 θεον ταν βον L 33 ἡπου ἡπου VP ὅπου L λυπηρῶς
 μὴ λυπηρῶς L 34 ἐν οὐ μῆρον LC 36 ἀκαταλλήλου κατ'αλλη-
 λου L || 35-36 ordo τὴν διάλυσιν τῆς ἀκαταλλήλου κατ'αλληλῶν L
 συνοικήσεως ὥσπερ βάρους ἀποθεσιν LC 36-37 δεχομένου, διε-
 μένους LC 37 εἰς προ; LC 38 καὶ πῶσαν κυκλῷ om L
 κτίσιν κτῆσιν MC || 39 ordo ὄντα καὶ τηλικαῦτα LC 40 .x καὶ
 ex LC || ordo ἐκεῖνο συνάγαγε LC 41 φύσεως κτίσεως L 43 γαρ
 om L εἰς ἵνα εἰς L 48 ἀνθῶν ἀνθῶν C ἀπολείπουσιν
 ἀπολείπουσιν V ἐπιλείπουσιν LC || 51 παρελθούσης, παρελθούσης; L
 54 παραταθέντες παρατιθέντες M.

γενοίμεθα τιμωρίαις υπόχρεοι. Ἄλλα τῆς λύτης τὸ βάρος 55
ὁ λογισμὸς ἡμῶν ἀποσεισάμενος τὴν περὶ τοῦ πῶς ἡμᾶς
προσῆκε πρὸς τὸ ἐφεξῆς εὐαρεστεῖν τῷ Κυρίῳ φροντίδα
μεταλαμβάνει.

CCIII

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΖΥΓΟΝ ΒΡΙΣΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ

Ὅσον μὲν ἐστεναξάμεν ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ πάθους τοῦ
κατὰ τὸν ἄριστον τῶν ἀνδρῶν Βρίσωνα τι χρὴ καὶ λέγειν,
Πάντως γὰρ οὐδεὶς οὕτως ἔχων τὴν καρδίαν λιθινὴν ὥς εἰς
πεῖραν ἀφ' ὁρέμενος τοῦ ἀνδρός ἐκείνου εἴτ' ἀκουσας αὐτὸν
ἀθρόως ἐξ ἀνθρώπων ἀνηρπασμένον οὐχὶ ὡς κοινὴν ζημίαν 5
τοῦ βίου τὴν τοῦ ἀνδρός στέρησιν ἐλογισατο Ἡμῶν δὲ
εὐθύς τὴν λύπην ἣ ἐπὶ σοὶ φροντίς διεδέξατο λογιζομένων
ὅτι, εἰ τοῖς πύρρῳ τῆς οἰκειότητος οὕτω βαρὺ καὶ δυσφορὸν
τὸ συμβᾶν, πῶς εἰκός ὑπὸ τοῦ πάθους τὴν σὴν διατεθῆναι
ψυχὴν οὕτω μὲν φύσει χρηστὴν οὖσαν καὶ πρὸς τὰς συμπα 10
θείας εὐκόλῳ διὰ τὴν τοῦ τρόπου ἡμεροτητα οὕτω δὲ
ὑποκειμένην τῷ πάθει ὥστε οἰονεὶ διχοτομίας τινὸς αἰσθά-
νεσθαι ἐν τῷ χωρισμῷ τοῦ ὁμόζυγος. Καὶ γὰρ εἰ τῷ ὅντι
κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου λόγον οὐκέτι εἰς δύο ἀλλὰ σὰρξ μία,
δηλονότι οὐχ ἥτιόν ἐστιν ἀλγεινὴ ἢ τοιαύτη διαζευξίς ἢ εἰ 15
τὸ ἥμισυ ἡμῶν τοῦ σώματος ἀπερρήγνυτο Ἄλλα τὰ μὲν
λύπηρά τοιαῦτα καὶ μέλλω τούτων, ἣ δὲ ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι

55 τιμωρίαις, α, L υπομίστω MN 57 -σοτήρι εἰσότη
P^o: προσήγηται P

CCCH — Non existat in C In titulo ομοζυγον, μοζυγα L
βρισωνος βρισωνος μετασχησασαν M ταραχῶδη, ἀλγόντι PB

1 ὅσον ὅσα L 3 οὐδὲς οὐδένα, οὐδὲ I, οὐδένα, ὅθεν εἰχων
τὴν καρδίαν L 5 ἀνηρπασμένων ἀναρπασθέντα L αὐτὸν οὐδὲ I
9 διατεθῆναι θείνα M 17 -σοτήριαν -σοτήριαν I

παραμυθία τις· Πρῶτον μὲν ἡ ἐξ ἀρχῆς κεκρατηκυῖα τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν νομοθεσία τὸ χρῆναι πάντως τὸν εἰς γένεσιν
 παρελθόντα τοῖς καθήκουσι χρόνοις ἀπιέναι τοῦ βίου. Εἰ 30
 οὖν οὕτως ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρις ἡμῶν τὰ ἀνθρώπινα διατέτακ-
 ται, μὴ ἀγανακτῶμεν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς τῆς φύσεως νόμοις,
 ἀλλὰ καταδεχώμεθα τὴν ἐφ' ἡμῖν τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, ὅς
 ἐκέλευσεν ἐκείνην τὴν γενναίαν ψυχὴν καὶ ἀήττητον μὴ
 νόσῳ δαπανηθέντος τοῦ σώματος μηδὲ χρόνῳ καταμαραν- 35
 θέντος ἀναχωρῆσαι τοῦ βίου, ἀλλ' ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ
 ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν κατὰ πόλεμον κατορθωμάτων τὴν
 ζωὴν καταλῦσαι. Ὡστε οὐχ ὅτι ἐχωρισθῆμεν ἀνδρὸς τρισύ-
 του δυσχεραίνειν ὀφειλομέν, ἀλλ' ὅτι τῆς πρὸς τὸν τριούτον
 ἀνδρα συνοικήσεως κατηξιώθημεν εὐχαριστήσωμεν τῷ 30
 Κυρίῳ, ὃς πᾶσα σχεδὸν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀρχὴ τῆς ζημίας
 ἐπήσθετο, ὅν καὶ Βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο καὶ στρατιῶται
 δόδραντο καὶ οἱ ἐπὶ τῶν μεγίστων ἀξιωματίων ὡς γνήσιον
 υἱὸν κατεπένθησαν. Ἐπεὶ οὖν κατέλιπέ σοι τὴν μνήμην
 τῆς οἰκείας αὐτοῦ ἀρετῆς, ἀρκοῦσαν νόμιζε ἔχειν παραμυ- 35
 θίαν τοῦ πάθους. Ἐπειτα καὶ ἐκεῖνο εἰδέναι σε βούλομαι,
 ὅτι ὁ μὴ ὀποπεσὼν ταῖς θλίψεσιν, ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν
 ἐλπίδος τῆς λύτης τὸ βάρος ἐνεγκὼν μεγάλην ἔχει παρὰ τῷ
 Θεῷ τῆς ὀπομονῆς τὴν ἀντίδοσιν. Οὐδὲ γάρ ἴσα τοῖς
 ἔξωθεν ἐπιετράπημεν λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις 40
 παρὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ Ἀποστόλου Ἔστωσαν καὶ οἱ
 παῖδες σου ὥστε εἰκόνας ἐμψυχοὶ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ποθεν-
 μένου παραμυθούμενοι. Ὡστε ἡ περὶ τὴν τεκνοτροφίαν
 ἀσχολία ἀπαγέτω σου τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν λυπηρῶν, καὶ
 μεριμνῶσα περὶ τοῦ πῶς εὐαρέστως τῷ Κυρίῳ τὸν λειπώ- 45
 μενον αὐτῆς χρόνον διενέγκῃς καλὴν ἀσχολίαν ἐπινοήσεις

22 φύσις· φύσις ἡμῶν L || νομοί· παθήμασιν L || 23 θεοῦ· θεοῦ
 ἡμῶν L || 27 κατορθωμάτων· ἀνδραγαθημάτων L || 28-29 τριού-
 του... τὸν οὐκ B, 34 κατέλιπέ· λειπέν PB || 35 αὐτοῦ, αὐτοῦ L ||
 36 καὶ ἐκεῖνο· αἰεῖνον L || 38 ἐνεγκὼν· ἐπενεγκὼν LP⁶ || τῷ οὐκ L ||
 45 μεριμνῶσα· μεριμνῶσα δι L || 45-46 λειο-μενον· λειόμενον M.

λογισμοῖς Ἡ γὰρ ἑτοιμασία τῆς ἐπι. τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπολογίας καὶ ἡ σπουδὴ τοῦ εὑρεθῆναι
 ἡμῶς ἐναριθμίους τοῖς ἀγαπίουσιν αὐτὸν ἱκανὴ ἐστὶν ἐπισκο-
 τῆσαι τῇ λύτῃ ὥστε μὴ καταποθῆναι ἡμῶς ὑπὸ αὐτῆς. 50
 Παράσχοι δὲ Κύριος τῇ καρδίᾳ σου τὴν ἐκ τοῦ Πνεύματος
 αὐτοῦ παρακλήσιν τοῦ ἀγαθοῦ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες
 τὰ περὶ σοῦ ἀνεθώμεν καὶ πάσαις ταῖς καθ' ἡλικίαν σοι
 ὁμοτίμοις ὑπόδειγμα ᾗς ἀγαθὸν τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου

CCCIII

ΚΟΜΗΤΙ ΠΡΙΒΑΤΩΝ

Οἱ τοῦ χωρίου τοῦδε ἐκ διαβολῆς, οἷμαί ψευδοὺς ἐπεισαν
 τὴν τιμιότητά σου φοράδων τέλεσμα τοιοῦδε ἐπαγαγεῖν.
 Ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ γινόμενον ἴδικον καὶ διὰ τοῦτο ἀπαρκεῖν
 ὀφείλον τῇ τιμιότητι σου καὶ ἡμῖν λυπηρὸν διὰ τὴν πρὸς
 τοὺς ἡδικομένους ἡμῖν ὑπάρχουσαν οἰκειότητα. ἔσπεύσαμεν 5
 παρακαλέσαι τὴν χρηστότητά σου μὴ ἐᾶσαι προβῆναι τοῖς
 ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσι τὴν ἀπὸ τῆς αἰτίας.

CCCIV

ΑΣΟΥΡΓΙΩ

Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ καὶ πρότερον διελέχθην σοι διὰ τοῦ
 διακόνου. Ἐπειδὴ οὖν ἔχων ἤκα τὴν ἐπιστολὴν παρ' ἡμῶν,
 ἀπέλθοι ἔχων ἃ βούλεται παρὰ σοῦ.

49-50 ἐπισκοτῆσαι· ἐπισκοπῆσαι B ἐπισκοτίσαι L 50 τῇ λύτῃ·
 τὴν λύτην L 1 51 κύριος· ο κύριος LP⁸ || 52 τοῦ ἀγαθοῦ etiam P⁸
 ἀγαθοῦ P 53 σοι· σου L 1 54 ὁμοτίμοις· καὶ ὁμοτίμοις L.

CCCIII. — Exstat tantum in VLC.

CCCIV. — Titulus ἀσουργίω. τῷ αὐτῷ VPBM.

CCCV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΝΑΡΕΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ

Ἡδὴ γνώριμος ὑμῖν ἐστὶν ὁ δεῖνα ὡς αὐτὰ δηλοῖ τὰ διηγήματα τοῦ ἀνδρός· Ἐπὶ πάσης γάρ ὁμῃς προφάσεως ἔχει ἡ γλῶττα αὐτοῦ ἐν ὀρθοδόξων μνήμῃ ἐν ἀσκητῶν φιλοξενίᾳ ἐν πάσῃ ἀρετῇ πρωτοὺς ὁμῆς ὁ ἀνὴρ ἄγει. Καὶ διδασκάλων τις μνησθῇ οὐκ ἀνάχεται προβεῖναι ὁμῶν ἐτέρους· ἐὰν ἀγωνιστὰς τῆς εὐσεβείας καὶ ἱκανοὺς τὸ πιθανὸν τῆς αἵρέσεως διελέγξαι, οὐκ ἂν ἔλοιτο ἕτερον πρὸ ὁμῶν ἀριθμῆσαι, πρὸς πάντα ἀμαχὸν ὑμῖν καὶ ἀνανταγώνιστον τὴν ἀρετὴν μαρτυρῶν. Καὶ οὐ πολὺς αὐτῷ πόνος πείσαι ταῦτα λέγοντι. Διηγείται γάρ ἄκοαίς μείζονα ἐπισταμένων ἀνθρώπων ἢ ὧν ἂν τις νομισθεῖη μεθ' ὑπερβολῆς ἀπαγγέλλειν. Οὗτος τοίνυν ἐπανιών πρὸς ὑμᾶς γράμματα ἤτησεν, οὐχ ἵνα ἑαυτὸν ὑμῖν οἰκειώσῃ δι' ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα ἐμὲ εὐεργετήσῃ τοῦ προσφθεγξασθαι τοῖς ἀγαπητοῖς μου ἀφορμῇ παρασχόμενος ὅν ἀμειψεται ὁ Κύριος τῆς ἀγαθῆς προαιρέσεως. Καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτῷ εὐχαῖς καὶ τῇ ἀγαθῇ ὁμῶν περὶ πάντας προαιρέσει τὴν κατὰ δύναμιν χάριν διανείματε. Σημάνετε δὲ καὶ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως ἔχει.

CCCVI

ΗΓΕΜΟΝΙ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ

Αισθάνομαι τῆς τιμιότητός σου ἡδέως τὰς ἐπιστολάς ἡμῶν προσιεμένης καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζω. Φιλάγαθος γάρ ὢν καὶ πρὸς εὐποιίας πρόχειρος, ἐπειδὴ τίνα ἀκώστοτε

CCCV. — Exstat tantum in VLC.

3 ὀρθοδόξων - φω LG || 8 ἀνανταγώνιστον· ἀνταγωνιστον L || 15 ἀμειψεται, -φατο V³ || 18 σημανατε δε σημαίνει LC.

CCCVI. — Exstat tantum in VLC.

ελὴν παρεχόμεθα σοι ἱκανὴν δεξασθαι σου τῆς προαιρέσεως
 τὸ μεγαλοφυὲς προστρέχεις ἡμῶν ταῖς ἐπιστολαῖς ὡς 5
 ἔργων ἀγαθῶν ὑποθέσεις ἔχουσας Ἦκει τοίνυν καὶ ἑλλή
 ὑποθέσεις δυναμὲν δεξασθαι τῆς σῆς περὶ πάντα δεξιότη-
 τος τοὺς χαρακτηρὰς ὁμοῦ καὶ κήρυκα τῶν σῶν ἀγαθῶν
 ἐπαγομένη. Ἄνδρες γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας κινήσαντες
 καθηκόντως ἐνεκεν ἀναγκαιου καὶ κοινῶς πάσῃ τῇ φύσει 10
 τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἀπελθοῦσιν ὀφειλομένου δεόνται τῆς
 παρὰ σοῦ προστασίας ὥστε κελευσθαι αὐτοῖς σῶμα οἰκείου
 ἀνδρὸς κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ στρατοπέδου τελευτήσαντος
 τὸν βίον ἐν τῇ Σεβαστείᾳ προστάγματι δημοσίῳ συγχωρη-
 θῆναι κινήσαι ἔπειτα μέντοι καὶ τὴν δυνατὴν αὐτοῖς παρα- 5
 σχεθῆναι βοήθειαν ἐκ τοῦ δημοσίου δρόμου, ὥστε εὐρέσθαι
 τινὰ τῆς μακρᾶς πλάνης διὰ τῆς σῆς μεγαλοφυίας παραμυ-
 θίαν. Ταῦτα δὲ ὅτι μέχρι τῆς μεγάλης διαβήσεται Ἀλεξαν-
 δρείας καὶ τοῖς ἐκεῖ διακουήσῃ τὸ θαῦμα τῆς σῆς τιμότη-
 τος φανερὸν τῇ συνέσει σου, κἂν ἐγὼ μὴ λέγω. Ἡμεῖς τε 10
 πρὸς πολλοῖς οἷς εἰλήφαμεν ἤδη καὶ ταύτην τὴν χάριν
 ἐναριθμήσομεν.

CCCVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Διωθόνται πολλάκις καὶ τὰς χρηστὰς διανοίας αἱ φιλό-
 νεικοι φύσεις καὶ κρίνουνσι καλὸν καὶ χρήσιμον οὐ τὸ πᾶσι
 τοῖς ἄλλοις δοκοῦν, κἂν ἢ λυσιτελές, ἀλλὰ τὸ μόνοις αὐτοῖς
 ἀρέσκον, κἂν ἐπιζήμιον ἢ. Τὸ δὲ αἴτιον ἀνοικα καὶ σκαιότης

6 ὑποθέσεις· ὑποσχέσεις L ἢ ἔχουσας sm. VL | 11 ordo ὀφειλο-
 μένου τοῖς ἀπελθοῦσι C | δέονται· διομαι L | 17 μακρᾶς· μικρᾶς
 V | 19 θαῦμα· θαῦμα V | 20 κἂν καὶ L.

CCCVII — Titulus ἀνεπιγραφος ἀνεπιγραφος παραθετική περὶ
 τοῦ συμβιβάζειν τινὰ πρὸς ἑτερον ἔχοντα διανη φησὶν γὰρ ὅτι αἱ παρὰ
 ἄρχουσιν κρίσεις οὐδὲ τὴν νίκην ἐζήμιον φέρουσιν M ἀνεπιγραφος ἐπὶ
 ἰκκαλύφει κρόσσων LC.

3-4 λυσιτελές ... ἢ sm. L

τρόπων οὐ προσέχουσα ταῖς παρ' ἑτέρων συμβαλλίαις
μόναις δὲ πιστευούσα γνώμαις οἰκταῖς καὶ τοῖς ὑποτί-
πτουσι λογισμοῖς Ὑποτίπτουσι δὲ οἷς χαίρουσι, χαίρουσι δὲ
οἷς βούλονται. Ὁ δὲ ἂν βουλευταὶ νομιζῶν λυσιτελεῖ οὐκ ἔστιν
ἀσφαλὴς τοῦ δικαίου κριτὴς ἀλλ' ἔοικε τυφλοῖς ὑπὸ τυφλῶν
δδηγούμενοις Ἐντεῦθεν καὶ προσπίπτει ζημίαις εὐκόλως
καὶ τοῦ συμφέροντος διδάσκαλον ἔχει τὴν πείραν. Τοῦτο
τοίνυν ὑπομένει τὸ πάθος ὃ τῷ παρόντι συνελευγμένος
ἀνδρὶ Δέον γάρ τὴν κρίσιν ἐπιτρεψαὶ φίλοις καινοῖς μᾶλλον
δὲ παρὰ πολλοῖς πολλακίς κριθεὶς οἷς ἔμελε τοῦ δικαίου καὶ
τῆς ἀληθείας, νῦν ἔδραμεν ἐπ' ἄρχοντας καὶ τὴν τῶν
δικαστηρίων κρίσιν καὶ αἰρεῖται πολλὰ ζημιωθείς ὀλίγα
κερδᾶναι. Αἱ δὲ παρὰ ἄρχουσι κρίσεις οὐδὲ τὴν νίκην ἀζή-
μιον φέρουσι. Γενοῦ δὴ βοηθός, ὃ φιλεῖ κεφαλὴ μάλιστα
μὲν ἀμφοτέροις τοῖς κρινόμενοις εὐσεβὲς γὰρ κωλύων τὴν
εἴσοδον τὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ γινόμενος αὐτοῖς ἀντ'
ἐκείνου δικαστής. Εἰ δὲ ἀπειθεὶ θάτερος καὶ μάχεται ταῖς
ψήφοις, συμπραξον τῷ ἀδικουμένῳ καὶ πρόσθεας τὴν παρὰ
σοῦ βροπὴν τῷ ζητοῦντι τυχεῖν τῶν δικαίων.

CCCVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Καὶ παρούσης τῆς τιμιότητός σου τοῖς ἀδελφοῖς, τῶν
ἀπὸ τοῦ χωρίου Καπράλεως ἕνεκεν διελέχθην καὶ προσήγα-
γον αὐτοὺς τῇ ἡμερότητί σου παρακαλέσας σε ἔχοντα πρὸ
ὀφθαλμῶν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου μισθαποδοσίαν προϊστάσθαι
αὐτῶν ὡς πενήτων καὶ καταπινομένων ἐν ἀπασιν. Καὶ νῦν 5

5 τρόπων τροπον B || 12 τοίνυν· νῦν L | ordo το πάθος ὑπομένει
LC || 14 ἔμελε ἔμιλλε ML || 17 οὐδέ οὐ L || 18 δὴ om. M ||
21 θάτερος· -ον L.

CCCVIII. — Exstat tantum in C.

παλιν ὡς τοῦ γράμματος τὴν αὐτὴν ἀνακεοῦμαι· παράκλησιν
 εὐχόμενος τῷ ἁγίῳ Θεῷ καὶ τὴν ὑπαρχοῦσάν σοι περιφά-
 νειαν καὶ λαμπρότητα τοῦ βίου συντηρηθῆναι καὶ ἐπὶ μεί-
 ζονα ἔλθειν, ἵνα ἀπὸ μείζονος δυνάμειος πολυτελέστερα
 ἡμῶς ἔχῃς εὐεργετεῖν. Ὅτι γὰρ μία ἡμῖν εὐχή ἡ παντός
 τοῦ οἴκου ὕμῶν σωτηρία ἡγοῦμαι πεπεισθαι σε.

CCCIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΕΝΔΕΕΙ

Πάννυ κατέγνων τοῦ ἀδελφοῦ τοῦδε φροντίζοντος ἐπὶ τῇ
 ἀπογραφῇ τοῦ οἴκου ὅς γε προλαβὼν τὴν ἀναγκαίαν ἀτέ-
 λειαν ἔχει ἀπὸ τῆς πενίας. Ἀπὸ γὰρ βίου εὐπόρου οὕτω
 τοῦ Κυρίου ἐπὶ συμφέροντι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οἰκονομήσαν-
 τος νῦν εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν περιετράπη ὥς μόλις μὲν 5
 καὶ τῆς ἐφ' ἡμέραν τροφῆς εὐπορεῖν ἀνδραπόδου δέ μηδὲ
 ἑνὸς κατέρχειν ἀπὸ πολλῶν ὧν πρότερον εἶχεν ἐν τῇ
 ἑαυτοῦ δεσποτιεῖ. Ταῦτα τὸ σῶμα περὶ λειπταὶ μόνον καὶ
 τοῦτο ἀσθενές καὶ γηραιόν, ὥς καὶ αὐτός ὄρεθς, καὶ παῖδες
 τρεῖς, προσθήκη φροντιδῶν ἀνδρὶ πένητι. Ὅτι μὲν οὖν 10
 οὐδὲν ἔδεικτο τῆς ἡμετέρας πρεσβείας ἱκανὴν ἔχων τὴν
 πενίαν δυσωπήσαι διὰ τὸ φιλόανθρωπον τοῦ τρόπου ἀκριδῶς
 ἡπιστάμεν. Ἐπεὶ δὲ δυσάρεστοι οἱ αἰτοῦντες, ἐφοβήθη
 μήποτε ἐλλιμπάνῃ τι τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένων καὶ ἐπέ-
 στείλα εἰδῶς ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτῷ ἐν ᾗ ἂν πρῶτον ἴδῃ σου τὴν 15
 σεμνότητα ἀρχὴ εὐθύμου βίου πρὸς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον
 γενήσεται καὶ δώσει τινὰ βελτίονα τῶν πραγμάτων αὐτοῦ
 μεταβολήν.

CCCIX — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος οἰκ.
 V || ἐνδεεῖς: ἐνδεοῦς C.

2 ὅς Maur ὁ VLC || 2-3 ἀτέλειαν οἰκ. V ' 6-7 μηδὲ ἑνός:
 μηδενος VL, 13 δυσάρεστοι: δυσχερεστεροι L, 14 ἐλλιμπάνῃ: -νιν L.

CCCX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

Αὐτῷ μοι περισπούδαστον ἦν συντυχεῖν σου τῇ λογίᾳ, πολλῶν ἕνεκεν· πρῶτον μὲν ὥστε ἀπολαῦσαι τῶν ἐν σοὶ καλῶν διὰ πολλοῦ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τῶν κατὰ Ἀριαραθικῶν ἀνθρώπων παρακαλέσαι σε, οἷς ἐκ παλαιοῦ θλιβομένοις ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀξίαν παραμυθίαν ⁵ τῆς σῆς ὁρθότητος τὴν ἐπιστάσιαν αὐτοῖς χαρισάμενος. Ἔστι δὲ τι καὶ ἕτερον τῶν συγγενῶν τῶν ἐμῶν πάνυ βεβαρημένον καὶ σχεδὸν τὸ καιριώτατον τῆς Ἀριαραθικῆς ἀπορίας ὑπάρχον, ὃ καὶ παρακαλῶ κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἱατρῶθῃναι παρὰ τῆς σῆς χρηστότητος, ὥστε φορητὸν τοῦ λοιποῦ ¹⁰ γενέσθαι τοῖς κεκτημένοις.

CCCXI

ΠΡΩΤΕΥΟΝΤΙ

Πολλὰς ἡμῖν ποιοῦσι τὰς ἐπιστολάς πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα οἱ ταῖς διαβεβαιώσεσιν ἡμῶν μὴ προσέχοντες, ἀλλ' ἰδίῳν τι καὶ ἐξαιρετὸν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἐπιζητοῦντες. Πάσαι γάρ ἡμεῖς αὐτοῖς διεμαρτυράμεθα ὅτι οὕτως ἔση κοινὸς καὶ ἴσος τῶν δικαίων ἡμῖν φύλαξ, ὥστε μηδένα πλεον ἐπιζητη- ⁵ σαί τι τῶν εἰς φιλανθρωπίαν, ἐὰν μὴ που ὑπερβάλῃ τῇ

CCCX. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος om. V.

1 αὐτῷ; αὐτῷ V § 9 ὃ καὶ: ὃ VL.

CCCXI. — Exstat tantum in VLC.

5 ἴσος ἴσως L.

ἀπληστία. Ὅμως δὲ πληροφοροῦντες τόνδε ἔδωκαμεν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν συνιστῶντές σοι τὸν ἄνδρα καὶ παρακαλοῦν-
τας καλῶς τε αὐτὸν ἰδεῖν καὶ διὰ τὸ χρόνον κεκμηκέναι
αὐτοῦ τὸν οἶκον ἐπὶ ταῖς λειτουργίαις τῆς ἐνδεχομένης 10
αὐτοῦ παρακλήσεως ἀξιῶσαι.

CCCXII

ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οἶδας τὰς ἐκ τῶν κήσων καὶ ὠφελείας καὶ βλάβας τὰς
γινόμενας τοῖς ἄνθρωποις. Ὡστε σύγγνωθι τῷδε πολλὴν
ποιησαμένῳ σπουδῇ μηδεμίαν ὑπομεῖναι βλάβην καὶ συνά-
ρασθαι αὐτῷ κατὰ δύναμιν πρὸς τὸ δίκαιον προθυμήθητι.

CCCXIII

ΚΗΝΣΙΤΟΡΙ

Οὐκ ἔστι πόρρωθεν ἰδεῖν τὰς οἰκονομίας τὰς τοῦ Θεοῦ
ἀλλ' ὑπὸ μικροψυχίας οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἐν ποσὶν ἀπο-
βλέπομεν καὶ πολλάκις ἐπὶ ἀγαθὸν παρὰς ἀγόμενοι δυσχε-
ραίνομεν, ἀνεχομένου ἡμῶν τῆς ἀμαθίας τοῦ πάντα ἐν τῇ
ἐαυτοῦ σοφίᾳ διοικοῦντος Δεσπότου. Μέννησαι γὰρ δὴ που 5
ἔσων ἐδυσχεραίνομεν τότε πρὸς τὴν ἐπιτεθεῖσαν ἡμῖν φρον-
τίδα ἔσους παρελάβομεν τῶν φίλων εἰς τὸ δι' αὐτῶν ἀπώ-
σασθαι τὴν ἐπήρεια. Οὕτω γὰρ ὠνομάζομεν τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς ὅποια τὰ παρόντα. Παρέσχε γὰρ σοι ὁ Θεὸς
ἀφορμὴν τοῦ τὴν καλοκάγαθιαν τῶν τρόπων εἰς φανερόν 10

9 τῷ: τῷ L.

CCCXII — Exstat tantum in VLC. Titulus ἀπὸ τοῦ τῷ
αὐτῷ LC.

1 βλάβας βλαβης C | posterius τας om. V.

CLXIII — Titulus κηνσιτορι Maur. τῷ αὐτῷ VPBMLC

1 παρ τοῦ τοῦ BLC. 6 ἐδυσχερα νομεν ἐδυσχεραναμεν LC

8 ὠνομάζομεν: ὀνομάζομεν LC.

ἀγαγεῖν καὶ παντὶ τῷ ἐφεξῆς βίῳ ἀγαθῆς μνήμης ἀφορμὰς
 ἐναφεῖναι. Ὅποιαί γάρ ἂν ᾖσιν αἱ ἀποτιμήσεις αὐταί,
 τοιαύτη καὶ ἡ ἐπὶ αὐταῖς μνήμη παρὰ τῶν ἐπιγινομένων
 διασώζεσθαι πέφυκεν, ἐπεὶ δὲ οὐδὲ εὐχομένοις Γαλάταις
 ὑπῆρξεν ἂν φιλανθρωποτέρου ἤθους ἐπιτυχεῖν, ἀκριβῶς 15
 ἔγω πέπεισμαι. Ἐχὼ δὲ οὐ Γαλάτας μακαρίζειν τῆς σῆς
 ἐπιστάσις μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν. Ἔστι γὰρ κάμοι
 οἶκος ἐν Γαλατίᾳ καὶ οἶκον γε ὁ λαμπρότατος συν Θεῷ, εἰς
 οὗ εἰ τυχοῖμι παρὰ σοῦ τινος βοηθείας τεύξεσθαι δὲ ἕως ἂν
 φιλία τὴν οἰκίαν ἰσχυρὴν ἔχῃ, μεγάλην εἶσομαι τῷ Θεῷ τὴν 20
 χάριν. Εἰ οὖν τις λόγος παρὰ τῇ σῇ τιμότητι τῆς ἐμῆς
 φιλίας, ὁμολογουμένην τινὰ ὠφέλειαν παρασχέσθαι τῷ οἴκῳ
 τοῦ θαυμασιωτάτου ἄρχοντος Οὐλτικίου ἡμῶν ἔνεκεν παρα-
 κλήθητι, ὥστε ὠφελεῖν τι τῆς νῦν οὔσης ἀπογραφῆς μάλιστα 25
 μὲν ἀξιόλογον καὶ τῆς σῆς μεγαλονοίας ἄξιον, προσθήσω
 δὲ ὅτι καὶ τῆς ἡμετέρας πρεσβείας τῶν ἀγαπῶντων σε. Εἰ
 δὲ μὴ ἀλλ' ὅσον οἱ τε καιροὶ συγχωροῦσι καὶ ἡ τῶν πραγ-
 μάτων ἐπιδέχεται φύσις πάντως δὲ ὠφελεῖν καὶ μὴ ἔδῃσαι
 ἐπὶ τῆς ταύτοτητος, ὥστε ἡμεῖς μυρίων ὧν ἔχομεν παρὰ
 τοῦ ἀγαθοῦ ἄρχοντος εὐεργεσιῶν μιαν χάριν ταύτην διὰ τῆς 30
 σῆς σεμνότητος ἀντεκτίσῃ.

CCCXIV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΙΚΕΤῆ

Καὶ πῶς ἐμελλον ἐγὼ γραμμάτων οἰκίαν ἀφορμὴν παρό-
 ψεσθαι καὶ προσκεῖν τὴν σὴν τιμότητα τοῦδε πρὸς ὑμῶς
 ἀφικνουμένου; Ὅς ἐξήρκει μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰπεῖν τὰ

13-14 τοιαύτη .. ἡ .. μνήμη ... πέφυκεν τοιαύται. αἱ .. μνή-
 μαι. περίλασιν LC αὐταῖς αὐτῆς P 17 ἑαυτον, ἑμμενον LC ;
 18 οἶκος ὁ οἶκος B | γαλατία: γαλατικα P | 20 φιλία. ἡ φιλία
 LC || 29 ὥστε: ὥς LC.

CCCXIV — Exstat tantum in VLC.

1 οἶκος.αν. οἰκειων VL || 2 ὑμῶς: ἡμῶς C.

ἡμέτερα καὶ τὴν τῆς ἐπιστολῆς πληρῶσαι χρειαὶν, ἡβουλῆθη
 δὲ καὶ γραμμάτων διάκονος γενέσθαι διὰ τὸ σφόδρα ἡμᾶς ⁵
 ἀγαπᾶν καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς προσκεῖσθαι. ἡμῖν Παντὶ τρόπῳ
 καὶ τὰ ὑμέτερα βήματα ἐπικομίζεσθαι βούλεται καὶ ὑμῖν
 διακονεῖσθαι. Ἐδώκαμεν οὖν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν δι' ἧς
 πρῶτον μὲν ὑμῖν εὐχόμεθα πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ τε ὁ βίος
 οὗτος ἔχει καὶ ὅσα τῶν ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις τὸν μακαρισμὸν ¹⁰
 ἀποκείμενον φυλάσσει, ἔπειτα καὶ δεόμεθα Θεοῦ τοῦ ἀγίου
 οἰκονομηθῆναι δευτέρου ἡμῖν τὴν συντυχίαν ὁμῶν ἕως
 ἑαμέν ὑπὲρ γῆς. Τὴν δὲ εἰς τὸν προειρημένον ἀδελφὸν
 ἀγάπην ὅτι πολυπλασιάζεις ἡμῶν ἔνεκεν οὐκ ἀμφιβαλλώ-
 "Ωστε παρακληθῆτι ἔργῳ αὐτῷ παρασχέσθαι τὴν πείραν ¹⁵

CCCXV

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΣΥΓΓΕΝΟΥΣ

Πάνυ πεπεισμένος μηδὲν διαμαρτῆσθαι περὶ τοῦ τοῦ
 μετὰ τοῦ δικαίου παρακαλέσω τὴν τιμιότητά σου, προθύμως
 ἦλθον ἐπὶ τὸ δοῦναι τὴν ἐπιστολὴν τῇ κοσμιωτάτῃ τῇδε
 ὀρφανῶν προστάτῳ καὶ οἰκίαν οἰκούσῃ ὁδρᾶς τινὸς πολυ-
 κεφάλου χαλεπωτέραν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ὑπάρχει ἡμῖν ⁵
 τὸ καὶ οἰκείως ἔχειν ἀλλήλοις κατὰ γένος. Διὸ παρακαλοῦ-
 μέν σου τὴν εὐγένειαν καὶ ἡμᾶς τιμῶντα καὶ τῷ πάππῳ
 τῶν ὀρφανῶν τὴν σφαιλωμένην ἀποσώζοντα τιμὴν παρ-
 σχέσθαι τινὰ βοήθειαν, ὥστε φορητὴν τοῦ λοιποῦ τὴν
 κτήσιν αὐτοῖς καταστήσαι. 10

4 πληρῶσαι ἀποπληρῶσαι C 10 τῶν τον C 1 τον om C 11
 11 ἀποκείμενον. -να C 12 οὐδὲ τοῦ αγ.ον θεοῦ C 14 ἡμῶν
 ὁμῶν L.

CCCXV. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
 om. V.

CCCXVI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΚΑΤΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥ

Πάνυ πεπεισμένος μηδὲν δείσθαι γραμμάτων τοὺς πρὸς τὴν σὴν χρηστότητα ἀφικομένους διὰ τὸ πλείον ποιεῖν ἐκ τῆς τοῦ τρόπου καλοκάγαθίας ἣ ὅσον ἂν τις παρακαλέσας προτρέψαιτό σε πρὸς τὸ ἀγαθόν· ὅμως διὰ τὸ καθ' ὅπερβολὴν φροντίζειν τοῦ υἱοῦ τοῦδε ἐπιστεῖλαι τῇ καθαρᾷ σου καὶ ὁ ἀδελφὴ ψυχῇ προήχθην συνιστῶν σοι τὸν ἄνδρα καὶ παρακαλῶν, ἂν οἷς ἂν ἢ δυνατόν παρασχέσθαι αὐτῷ εἰς τὰ προκείμενα τὴν κατὰ δύναμιν σοι ἐπικουρίαν· Ὅτι δὲ οὐδενὸς ἑτέρου δεηθήσεται προστάτου, σοῦ καταξιωσαντος πάσῃ δυνάμει ἣν ἔδωκέ σοι ὁ Κύριος χρήσασθαι εἰς τὴν ὁπέρ αὐτοῦ προστασίαν, ἀκριβῶς ἐπιστάμαι.

CCCXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΕΝΔΕΟΥΣ

Σπανίας ἡμῖν τὰς πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα κατασκευάζει· ἐπιστολάς τὸ σπάνιον τῶν αὐτόθι ἀποκρισεων· Δεῖγμα γὰρ ποιούμεθα ὄχλον ἡμῶν τὸ γράμμα φέρειν τῇ τιμιότητι σου τὸ μὴ δέχεσθαι ἐφ' οἷς ἂν ἐκάστοτε γράφωμεν τὰς ἀποκρι-

CCCXVI — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος om. V.

ἡ προτρέψαιτο· -ήτη V ὁ προήχθην -θημεν V

CCCXVII. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος om. V.

ἡ τὸ μὴ etiam V^o τῷ μὴ V || γράφωμεν γράσμεν C

5
 Πάλιν δὲ εἰς ἑτέραν μεθίστησι διά-ο-αν ἡ ἔννοια τοῦ
 πλήθους τῶν περὶ σέ πραγμάτων καὶ συγγνώμην ἔχομεν τῷ
 τοσαῦτα διὰ χειρὸς ἔχοντι ἐπιλανθανομένῳ ἡμῶν ὧν οὐδὲ
 εἰ πᾶσα ἦν σχολή καὶ ἡσυχία διὰ τὸ ταπεινὸν τοῦ βίου
 μεμνησθαι βόδιον. Σὲ μὲν οὖν ὁ Ἅγιος καὶ ἐπὶ μείζονα τῆς
 10
 περιφανείας ἀγάγοι καὶ τῇ παρουσίᾳ λαμπρότητι συντηρήσοι
 τῇ ἑαυτοῦ χάριτι. Ἡμεῖς δὲ πᾶσαν πρόφασιν ἀμειθόμεθα
 γράμμασιν, οὐχ ἡκιστα δὲ τὴν παροῦσαν διὰ τόνδε δυν καὶ
 παρακατατιθέμεθά σοι καὶ ἀξιούμεν λαβεῖν τινα αὐτὸν τῆς
 τῶν γραμμάτων ἡμῶν διακονίας αἰσθήσιν.

CCCXVIII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΕΩΤΟΥ

Τούς ἐκ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀφικομένους συνίστησί σοι
 αὐτὸ τὸ τῆς πατρίδος δικαίον εἰ καὶ ὅτι τῇ τοῦ τρόπου
 χρηστότητι πάντας ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἀγείρας πρόνοιαν τούς
 θηπσοῦν θεομένους τινὸς ἀντιλήψεως. Καὶ τὸν ἀγχειρίζοντα
 ταῖνυν τὴν ἐπιστολὴν τῇ κοσμιότητι σου, τὸν υἱὸν τοῦδε
 5
 δέξαι καὶ ὡς πατρώτην καὶ ὡς δεόμενον ἀντιλήψεως καὶ
 ὡς παρ' ἡμῶν συνιστάμενόν σοι, καὶ ἐκ πάντων τούτων ἐν
 αὐτῷ ὑπαρξάτω, τυχεῖν τῆς ἐνδεχομένης παρὰ σοῦ βοηθείας
 εἰς τὰ προκείμενα. Δῆλον δὲ ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις αἱ
 ἀνταποδόσεις οὐ παρ' ἡμῶν τῶν μικρῶν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ
 10
 Κυρίου τοῦ τὰς ἀγαθὰς προαιρέσεις ἀμειβομένου.

9 ἄγιος ἄγιος θεός V μείζονα μείζον V | 14 ἡμῶν .
 ἡμῶν C.

CCCXVIII. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπίγραφος
 om. V.

1 τῆς om. V | 2-3 ordo χρηστότητι τοῦ τρόπου V | 3 ἑαυτοῦ :
 αὐτοῦ V , 7 ordo τοῦτων παντων V.

CCCXIX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΥΠΕΡ ΞΕΝΟΥ

Κατὰ πόδας τῆς ἀναχωρήσεως σου ἐπέστη ἡμῖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ τὴν ἐπιστολὴν σοι ταύτην ἀποδίδους χρειαὶ ἔχων ὡς ἀνὴρ ἐν ἀλλοδαπῇ διάγων πάσης τῆς παρὰ τῶν χριστιανῶν ὀφειλομένης τοῖς ξένοις παραμυθίας. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὗτός σοι ἐναργέστερον διηγήσεται τὴν δὲ βοήθειαν 5 αὐτὸς παρέξεις τὴν σοι κατὰ δύναμιν καὶ ἀναγκαίαν τοῖς προκειμένοις. Ἐάν μὲν οὖν παρῇ ὁ ἡγεμὼν, αὐτὸς ξαναγῆσκει πρὸς αὐτὸν δηλονότι. Ἐπεὶ διὰ τῶν πολιτευομένων παρέξεις αὐτῷ τὰ σπουδαζόμενα. Οὐ γὰρ μικρῶς μοι μέλει τὸ πάντα αὐτὸν κατὰ γνώμην πράξαντα ἐπανελθεῖν. 10

CCCXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑ

Διὰ μακροῦ ἡμῖν ὑπῆρξε προσκεπεῖν τὴν τιμιότητά σου τῷ τὸν ἀνακομίζοντα τὰς ἀποκρίσεις πολὺν χρόνον ἐνδιαιτρίψαι. τῇ ἡμετέρᾳ καὶ ἀνδράσι καὶ ἡράγμασι δυσχερεστέροις περιπεσεῖν. Ἐνιαυτὸν γὰρ ὅλον ἀπεξενώθη τῆς ἐνεγκούσης 5 Ἀπάταις ἀνθρωπίνων καὶ διαλύσεων ὑπαχθεὶς εἰ τῆς παρούσης αὐτῷ κακουργίας κρατήσῃ, τοῦ παντὸς περιέσεσθαι, ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τῆς ζημίας ἐπήσθετο ἐν τῇ κατὰ μικρὸν ἀπάτῃ τῆς αἰσθήσεως κλεπτομένης. Ἐπεὶ οὖν ἐπάνεισι τῶν τε τοῦ ἄερος ὀχληρῶν καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν μοχθηρίας ἀπαλλαγείς, ἀσπαζόμενά σε δι' αὐτοῦ παρακαλοῦντες. 10

CCCXIX. — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος οπι V.

1 ἐπιστὴν ἐρίστηκεν V || 9 το τοῦ V | 10 αὐτὸν. αὐτῷ V.

CCCXX. — Exstat tantum in VLC.

5 διαλύσεων. δεικνύμασιν V || εἰ εἰ δὲ V.

με... σθαι ἡμῶν ἐπὶ τῶν προσευχῶν πολλῆς γὰρ τῆς ἐκ τῶν
 εὐχῶν βοηθείας δεόμεθα καὶ ἅμα σημειομεν ὅτι οἱ ὅπτε
 θύνο, καταλειφθέντες πρὸς τὴν τοῦ θφλήματος ἐκτίσιν παρὰ
 τοῦ μακαρίου ἐπισκόπου ἐπιμνησθέντος ἐν ταῖς διαθήκαις
 αὐτοῦ τε τοῦ χρέους καὶ ὅθεν προσήκεν ἐκτισθῆναι καὶ διὰ
 τίνων, ὑπεριδόντες τῶν φιλικῶν ὑπομνήσεων τὰς ἐκ τῶν
 δικαστηρίων ἀνάγκας ἐκδέχονται. Διὸ ἀπρακτος ἐπανήλθεν
 ὁ ἐταῖρος ἡμῶν καὶ ταῦτα αὐτὰ ἤξιωσεν αὐτὸν παρ' ἡμῶν
 μαρτυρηθῆναι. ὥς μὴ ἀργίας μηδὲ βαθυμίας ἐγκλημα σκεῖν
 παρὰ τῇ τιμωρίᾳ σου. Ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. Τὰ δὲ τῶν
 Ἑκκλησιῶν ὅπως ἔχει, εἴτε συγκεχωρηται, μάνειν ἐπὶ τῆς
 ὁμοιότητος, εἴτε καὶ πρὸς τὸ χεῖρον ἐκπέπτωκεν ἢ τινα
 ἄλπιδα τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἔχει μεταβολῆς γνωρίσαι ἡμῖν
 διὰ τίνος τῶν γυναικῶν ἀδελφῶν καταξίωσον.

CCCXXI

ΘΕΚΛΗ

Τὸ περιπεθεῖσαν ἔτος κρυμὸς γεγένηται τῇ πατρίδι βαρὺς
 καὶ τῶν ἀμπέλων τὰς βλεφαρίδας πρὸς ὠδίνας λυσμένας
 ἀνέκοψεν· αἱ δὲ ἀπομείναισαι στεῖραι αὐχμηράς ἡμῶν καὶ
 ἀδρόχους τὰς φιάλας εἰργάσαντο. Τί δηποτ' οὖν σοι τῶν
 φυτῶν τὴν ἀκαρπλίαν ἐτραγωδῶ; Ἵνα ἡμῖν, κατὰ τὸν
 Σολομῶντα, αὐτὴ γένῃ ἀμπελος κυπριζουσα καὶ κατὰκαρπος

18 αὐτὸν om V | 22 ἡ εἰ L | 23-24 ordo διὰ τίνος γνωρίσαι
 ἡμῖν L.

CCCXXI. — Non exstat in P e mutilatione manuscripti.

1 γιγίνεσθαι γίγονι LC | 2 τῶν ἀμπέλων τῆς ἀμπέλου L
 ordo τὰς βλεφαρίδας τῶν ἀμπέλων [τῆς ἀμπέλου L] LC | πρὸς τὰς
 ἡδὴ πρὸς LC | ὠδίνας ὠδῖνα L | 3 ἡμῶν ἡμῶν L | 3-4 ordo καὶ
 ἀδρόχους τὰς φιάλας ἡμῶν [ἡμῖν L] LC | 4 εἰργάσαντο εἰσεργάσαντο
 LC | 4-5 ordo τὴν τῶν φυτῶν LC | 5 ἐτραγωδῶ ἐτραγωδήσας
 προσήχθημεν LC | 5-6 γένῃ loc. post fva LC | 6 σολομῶντα σολο-
 μωντα VB „ αὐτὴ καὶ αὐτὴ LC.

κληματις οὐ βότρυν ἐξανθήσασα, ἀλλὰ τῶν βοτρυῶν ἐξοινώσασα τοῖς πόνοις τὴν δρόσον. Εἰσὶ τινες παρ' ἡμῖν ἄνδρες οἱ τὸν περιβολὸν τῆς συνόδου τειχιζούτες. Τοὺτους ὀρεῖν φρεθύσματι. ποτίζειν οὐκ ἔχων ἐγὼ ἐπὶ τὴν πολυστάφυλόν σου κεχωρηκὰ δεξιάν· ἵν' ἡμῖν ἐκ ποταμίας τοὺς τῶν σῶν κελεύσης ἐπιρρεῦσαι κρουνοὺς. Τοῦτο γὰρ ποιήσασα τάχος πολλῶν μὲν ἀναπαύσεις ψυχάς, εὐφρανεῖς δὲ ὡς ἐν μάλιστα καὶ τὸν ἀττικιστὴν ἐπαίτην ἐμέ.

CCCLXXII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΩ ΣΥΜΠΑΣΧΑΣΑΙ

Διζήμενος τὰ γράμματα τῆς σῆς τιμιότητος ἦσθην, ὡς εἰκός, καὶ εὐχαρίστησα τῷ Κυρίῳ καὶ προθύμως εἶχον ἀντιφθέγξασθαι· ἐάν τις κατὰ καιρὸν περὶ ἀντιγράφων ὑπέμνησε. Τὸ γὰρ πρᾶγμα ὑπὲρ οὗ ἐπέταξας ἡμῖν χρόνῳ ἐλάμβανε τὴν κατάστασιν. Οὐκ ἐνῆν δὲ πρὸ τοῦ πέρατος ὁ ἀσφαλὲς οὐδὲν ἀποκρίνασθαι. Αὕτη ἡ αἰτία τῆς σιωπῆς ἡμῶν· οὐ γὰρ δὴ βραθυμία οὐδὲ ἀγνοία τοῦ προσήκοντος. Εἰ γὰρ καὶ ὅλως βραθυμοί, ἐσπουδάσαμεν πάντως ἐπὶ τῆς σῆς τιμιότητος συσκιάσαι ἡμῶν τὰ ἐλαττώματα. Νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐπιλαθεσθαι σου οὐδὲ τὸ βραχύτατον (ἢ πρότερον ἢν τις ἑαυτὸν ἀγνοήσειεν), ἀλλὰ, κἂν ἐπιστέλλωμεν κἂν μὴ, ἐνιδρυμένον σε ταῖς καρδίαις ἑαυτῶν περιφέρομεν

7-8 ἐξοινώσασα: ἐκθλίψασα LC — 8 πόνοις: διψῶσι LC — εἰσὶ τινες παρ' ἡμῖν ἄνδρες — νες δι' εἶσιν οἱ διψῶντες LC — 9 τοὺτους: τοῦτοις MC — 11 ποταμίας: ποταμίας ποταμηδόν LC — 12 τῶν σῶν: σοὺς LC — 12 σὺν τῷ γόῳ: ποιήσασα LC — 13 ἀναπαύσεις: ψυχὰς: στοματὰ: ξηρὰ: θεραπεύσεις LC — δε: δι' πρῶτον LC — 14 ἐπὶ τὴν ἐπαίτην MC.

CCCLXXII — Exstat tantum in VLC. In titulo ἀνεπιγραφος σπ. V.

6 σὺν οὐδὲν ἀσφαλὲς: V — 7 βραθυμία: ἀγνοία — α — —ίς V — 10 ἡμῶν: ἡμῖν V.

καὶ πρὸς τὴν μακρὰν ἀπόληψιν τοῦ χειμῶνος οὕτω δυσκόλως
 ἔχομεν ὥστε εὐχεσθαι, εἰ μὴ αὐτῷ σοι δυνατόν διὰ τὰς
 ἀκουσμένας ἀσχολίας καταλιπεῖν τοὺς ἀγροίκους ἡμῖν 5
 ἐγγενέσθαι πρόφασιν ἐπιστῆναι τοῖς τόποις καὶ τῆς ἀλη-
 θινῆς εὐσταθείας τῶν σὺν τρόπων καὶ τῆς κοσμιότητος
 ἀπολαῦσαι. Πάντως δὲ τὴν σωτήριον ἡμέραν τοῦ Πάσχα
 μεθ' ἡμῶν ποιῆσαι προθυμηθήσῃ μετὰ τῆς κοσμιωτάτης
 συμβίου σου, ἣν καὶ προσαγορευομεν διὰ σοῦ καὶ παρακα- 10
 λουμεν συμπράξαι ἡμῖν εἰς τὸ ἐπείξαι σε πρὸς ἡμᾶς.

CCCXXIII

ΦΙΛΑΓΡΙΩ ΑΡΚΗΝΩ

Χάρις τῷ ἀγίῳ Θεῷ· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι χάριν ἔχειν τοῖς
 ἡδικοῦσίν σε. ὅτι μοι γεγονάσι γραμμάτων ὑπόθεσις. Ἄλλ'
 ὃ πανταχόθεν εὐεργετῶν ἡμᾶς Κύριος οἶδε καὶ διὰ τῶν
 λυπηρῶν πληροῦν πολλὰς τὰς παρακλήσεις. Ὅθεν καὶ
 ἡμῖν τὴν σκαιότητα τῶν ἀποδράντων σε εὐφροσύνης 5
 ἐποίησεν ἀφορμήν. Ἀλλὰ γράφεις ἡμῖν διὰ πάσης προφά-
 σεως, τοιαῦτα γράφων οὕτω μὲν ἀπὸ χρηστῆς γνώμης οὕτω
 δὲ ἀπὸ γλυττῆς κεκαθαρμένης. Καὶ γὰρ εἰ μὴ φαμεν προσ-
 ποιεῖσθαι τὸ ἐν τῇ λέξει τερπνόν, ἀλλ' οὖν φυσικῶς πως
 κατακηλούμεθα παρ' αὐτοῦ καὶ ἄγετε ἡμᾶς οἱ τὸν λόγον 10
 χαριέντες, ὥσπερ οἱ τὰς μελισσῶν διὰ τῶν κρουμάτων.
 Πολλὰς γὰρ οὖν πάμπαν τὰς ἐπιστολάς καὶ μακράς ὥς ἐνι
 μάλιστα· οὐ γὰρ δὴ ἀρετὴ ἐπιστολῆς ἢ βραχύτης οὐ μᾶλλον
 γὰρ ἢ ἀνθρώπου. Γράφε δὲ ἡμῖν τὰ τε κατὰ τὸν οἶκον ὅπως

13 ἀποληψιν ἀπολειψιν C 16 ἐγγενέσθαι. etiam V¹, γενισθαι V
 CCCXXIII — 2 ὑποθεσις -σεις M 3 καὶ σπ L 5 σκα-σσητα
 εἰκασσητα VBMC 6 ἀποδράντων ἀποδρασάντων M 10 τὸν λαγὺν
 τῶν λόγων L 11 μελισσῶν μελισσῶν C 12 κρουμάτων. κρουσμάτων
 BM 14 γράμ: γράμματα P.

διόκειται· και αὐτό σοι τὸ σῶμα ὅπως ὕγιαιος ἔχει, καὶ εἰ
 τὰ τῶν Ἑκκλησιῶν ἡσυχάζει. Μὲλει γάρ σοι καὶ τούτων
 καλῶς ποιοῦντι. Καὶ μὲντοι καὶ εἰ τις δυνάμεις συμπονεῖν
 τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ ἑνώσει τῶν διεστηκότων μὴ παραίτου· Ὁ
 δὲ χρηστός Κυριακὸς ἤψατο πρότερον τῆς σπουδῆς καὶ
 τότε ἡμῖν ἀπέδωκε τὴν ἐπιστολήν, ἐπὶ δὲ τὰ λειψανά τοῦ
 πράγματος ἔσχε συναιρομένους τὰ ἡμῖν δυνατά. Ἐπειτεὶ
 λαμβάνει γὰρ τῷ χωρεπισκόπῳ τῶν τόπων, ὃς ἂν ποιῇ τὴν
 τῶν προστεταγμένων αὐτῷ γνωρίσει τὰ πράγματα.

CCCXIV

ΠΑΣΙΝΙΚΩ ΙΑΤΡΩ

Δείγμα τοῦ μὴ παύργως ἔχειν περὶ ἡμῶς τὸ εὐθύς ἀπὸ
 αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου προσφθέγγεσθαι
 ἡμᾶς. Ἔστι μὲν οὖν καὶ αὐτὸ σπουδῆς ἀξίον τὸ ἐντυχεῖν
 γράμμασι φιλικῶς· ἂν δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις χρεῖαν
 ἀνύῃ τὰ γραφόμενα, πολλῷ πλείονος ἀξία γίνεται δηλονότι,
 Ἐθ' τοίνυν ἴσθι ὅτι ὁ πάντα ἀριστος ἀνὴρ Πατρικίος τοσαυ-
 τὰ ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτοῦ τῆς πειθοῦς φέρει τὰ φάρμακα
 ὥστε μὴ ὅτι σὺ ἐπέστειλας, ἀλλὰ ἂν Σαυρομέτην τινὰ ἢ
 Σκύθην λάβῃ, πείσῃ ἂν ῥαδίως περὶ ὧν ἐβαλήσῃεν. Ὁ δὲ μὴν
 ἀπὸ καρδίας ἐστὶ τὰ τῆς εὐφροσύνης ἐκεῖνα ῥήματα. Πάλαι
 γὰρ ἐπιτετῆδευται τὸ σχῆμα τοῦτο· μέχρι φωνῆς εἶναι

15 διόκειται· διόκειται P || ἔχει ἔχει PBM || 21 συναιρομένους·
 συναϊρομένους PBL || 23 γνωρίσει· -ση M

CCCXIV — 1 δείγμα· δείγμα μεγίστον M || ἔχειν οἱ ἔχειν
 LC || περὶ· πρὸς LC || 2 εἰσόδου Maur· οδοῦ VPBMLC || προσφθέγ-
 γεσθαι· προσφθέγγεσθαι C || 4-5 ἵαν· ἀνύῃ εἰς iam M^a· ἂν· ἀνύει
 M^a εἰ ἀνύει LC || 6 εὖ· σὺ L || ὅτι· ὡς LC || πάντα· τὰ πάντα LC ||
 7 τὰ οἰα· LC || 8 μὴ· μὴδ' L || ὅτι· ὅτι οὖν L || σὺ οἰα· L ||
 9 πείσῃ· πείσει LC || μὴν· μὴ L || 11 εἶναι· οἰα LC.

χρηστούς καὶ ἀπειροκάλους δῆθεν καὶ ἔτι μᾶλλον εἶναι ἐπι-
τρέπτειν παντὶ δικοσστηρίῳ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ
αὐτῶν γένωνται τῶν πραγμάτων μὴ συγέκεῖ τυχούς Ἀλλὰ
ταῦτα μὲν μοι πρὸς σέ εἰρήσθω ἵν' αὐτός τε εἰδῆς καὶ τὸν 5
δυνάρα οὔτε ἄλλως δύνα εὐπαράγωγον ἔτι καὶ παρὰ σεαυτοῦ
πεισθῆς μὴ τῇ τῶν βημάτων προσέχειν εὐπρεπείῳ ἀλλὰ
τούς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναμένειν ἐλέγχους

CCCXXV

ΜΑΓΝΙΝΙΑΝΩ

Ἐξήρκει καὶ τὸ γράμμα τῆς σεμνότητός σου πᾶσαν ἡμῖν
ἐξεργάσασθαι εὐφροσύνην Nunī δὲ καὶ ἡ κοσμιωτάτη γυναι-
κῶν Εἰκέλιον, ἡ κοινὴ θυγάτηρ ἡμῶν τὴν ἐπιστολὴν ἀπο-
δοῦσα πλέον ἢ εἰς τὸ διπλάσιον τὴν εὐφροσύνην ἐπιυξήσεν 5
οὐ μόνον τῷ ἔμφυχος εἰκὼν εἶναι τῆς ὁμετέρας καλοκάγα-
θίας, ἀλλὰ καὶ τῷ παρ' ἑαυτῆς ἐπιδεικνύναι πᾶσαν ἀρετῆς
ἐπιμέλειαν Ὡστε πρότερον αὐτὴν ἀσμένως δεξάμενοι διὰ
σέ, ὕστερον ἀναστρέψαντες ἐμακαρίσαμεν σε δι' αὐτὴν, ὅτι
τοιαύτης τεκνοτροφίας μισθοὶ σε μένουσι παρὰ τοῦ Δεσπό-
του Θεοῦ, Ἀλλ' ἴδοιμὲν ποτε καὶ αὐτὸν σέ καὶ τῶν ἐν σοὶ 10
καλῶν ἀπολαύσαιμεν μήτε ἀρρωστίας μήτε ἐτέρας τινὸς
δυσχερείας ἐμποδιζούσης ἡμῶν τῇ συντυχίᾳ.

13 καθ' ἑαυτοὺς κατ' αὐτοὺς LC 14 καὶ τοιοῦτος L 15 μὲν
om. LC 16 εἰδῆς εἰδῆς LC 16 εὐπαράγωγον οὐ παράγωγον B ||
17 πεισθῆς πεισθῆς L

CCCXXV. Non exstat in B. Titulus μαγνινιανῶ. μαγνη-
μιανῶ LC.

1 ἐξήρκει ἐξερκεῖ C 2 ἐξεργάσασθαι ἐπεξεργάσασθαι M 3
εἰκέλιον ἐκέλιον LC 5 τῷ το P 6 ὁμετέρας σῆς IC 6 τῷ το
P 7 ἐπιδεικνύναι δευνύναι LC ordo πᾶσαν δευνύναι LC 10 Θεοῦ·
χριστοῦ LC.

CCCXXVI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΝΟΥΘΕΣΙΑ

Ἐδωκεν ἡμῖν ὁ ἅγιος Θεὸς οικειοτάτην γραμμάτων ὑπό-
 θεσιν τὸν ἀδελφὸν τόνδε γνωρίσας ἡμῖν τὸν ἄνδρα ὃ κατὰ
 τὴν ἐπάνοδον τὴν πρὸς τὴν σὴν τιμιότητα ἐχρησάμεθα τῆς
 ἐγγράφου ταύτης ὁμιλίας ἡμῶν διακόνῳ εὐχόμενοι τῷ Θεῷ
 ἐπὶ μείζον σε περιφανείας καὶ δόξης προιόντα κοσμεῖν καὶ 5
 ἡμᾶς καὶ τὴν πατριὰ πᾶσαν τῇ οικείᾳ σεαυτοῦ ἀρετῇ
 Παρακαλοῦμεν δέ σε παρὰ πάντα τὸν βίον μεμνησθαι τοῦ
 ἐτίσαντός σε Θεοῦ καὶ τιμήσαντός ἵνα πρὸς τῇ τοῦ βίου
 τούτου λαμπρότητι ἔτι καὶ τῆς οὐρανίου δόξης ἀξιωθῇς ἣς
 ἐνεκεν πάντα ποιητέον ἡμῖν τοῖς πρὸς τὴν μακαρίαν ἐλπί- 10
 δα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπευθυνουσιν

CCCXXVII

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ

Ὑπὲρ ὧν παρόντας ἡμᾶς ἐτίμησας καὶ ἀπόντας μεμνη-
 σθαι καταξιούς· ἴλθε γάρ ὡς ἡμᾶς ἡ ἀκοή· παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ
 Δεσπότου γένοιτό σοι ἀντίδοσις καὶ σε ἴδοιμεν ἐν τῇ
 μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς δικαιοκρίσιος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ ἔργοις
 ἀγαθοῖς εὐδόκιμον, ἵνα, ὥσπερ τῆς ἐνταῦθα περιφανείας 5

CCCXXVI — Exstat tantum in VLC

1 γραμμάτων nos — γραμμάτων VLC 6 πᾶσαν ἀρετῇ om C
 9 ἔτι om. C.

CCCXXVII. — Exstat tantum in VLC In titulo ἀνεπίγραφος
 om V

1 ἀπόντας — των C 2 ὡς εἰς C ἢ om V 3 ἴδοιμεν ἴδω-
 μεν C.

ἡξίωσαι, οὕτω καὶ παρὰ τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ σεμνότητος ἀπολαύσης. Παρακαλοῦμεν οὖν προηγουμένως τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ διαρκῆ παρασχεῖσθαι τὴν σπουδὴν. ἔπειτα καὶ τὸ εἰς ἡμᾶς εὐμενὲς ἐπαυξῆσαι μνήμης τε πάσης καὶ προστάσεως ἡμᾶς ἀξιούντα, σεμνῶναι δὲ ἡμᾶς καὶ γράμμασιν, 10 ὥστε ἀπόδειξιν ἡμᾶς ἔχοντας ὅτι οὐ βαρυνῇ ἡμᾶς ἐπιστέλλοντας συνεχέστερόν σου τῇ μεγαλοσίᾳ καταβαρρῆσιν.

CCCXXVIII

ΥΠΕΡΕΧΙΩ

Καὶ προσαγορεύω τὴν τιμιότητά σου καὶ εὐχομαί σοι τὰ ἀγαθὰ, ἑμαυτὸν δὲ καταρηνῶ σπουδῇν ἔχοντι πάντως εἰδέναι τὰ καθ' ἡμᾶς μηδὲν ἔμκινον τῆς συνηθείας πράττοντα. Τῶν γὰρ δυσφημοτέρων φαιδομαι, ὥς ἂν μὴ πᾶν λυποῖην τὸν τὰ βέλτιστα ἡμῖν συνευχόμενον. 5

CCCXXIX

ΦΑΛΕΡΙΩ

Πάνυ ἡδέως ἐτέρφθην τοῖς ποταμίοις ἰχθύσι μνησικακήσας αὐτῶν τὴν φυγὴν ἣν ἔφυγον ὑποδραμόντες τὴν σκάπην τὴν ἐκ τοῦ κρύους. Ἰχθύων δὲ ἡμῖν τιμωτέρῳ σου τὰ γράμματα. Ὡστε ἐπιστέλλε μᾶλλον ἢ ἀπόστέλλε. Εἰ δὲ ἡδὶόν σοι σιωπᾶν, σὺ δὲ ἀλλ' εὐχόμενος ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διαλείπης. 5

6 ἡξίωσαι ἡξίωσιν L | 7 τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ἐκκλησίαν L | 10 εἰς om C | οὕτω καὶ γράμμασιν ἡμᾶς L | 11 prius ἡμᾶς om. V | βαρυνῇ -ναι L | 11 12 ἐπιστέλλοντας ἐπιστέλλοντα, σοι C.

CCCXXVIII. — 1 σοι: σοο L.

CCCXXIX. — 1 ἐτέρφθην -θης C | 1-2 μνησικακήσας· μὴ μνησικακήσα, L | 3 ἀπείρους C | 5 διαλείπης· διαλείπεις M | διαλείπεις L.

CCCXXX

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

“Οτι σε φιλω, οἷς ἐπιστέλλω μάθε. “Οτι με μισεῖς, οἷς σιωπῆς ἔγνω. Γράφε δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ, καλὰ μὲν καὶ μέλανι καὶ βραχεὶ χάρτῃ φυλοῦντας φιλῶν.

CCCXXCI

ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

Μάταιόν ἐστι δις περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιστέλλειν. Ἡ γὰρ φύσιν οὐκ ἔχει διορθώσεως τὸ πρᾶγμα καὶ μάρτην ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν οἱ προσιόντες, ἢ οἱ δεχόμενοι τὰς ἐπιστολάς παρορῶσιν ἡμῶν καὶ οὕτω ματαιοφρονοῦμεν τοῖς καταφρονηταῖς ἐπιστέλλοντες. Ἐπεὶ οὖν ἤδη περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδέξω γράμ- 5 ματα, ἠναγκάσθημεν δὲ καὶ δευτερον ἐπιστεῦλαι, ἢ διορθώσαι, εἰ σοὶ δύναμις, ἢ γνῶρισον ἡμῖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν πάλαι οὐ γέγονε τὰ προστεταγμένα.

CCCXXXII

ἌΛΛΗ ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ

“Εν γνῶρισμα τοῦ ζῆν ὁ λόγος. Πῶς γὰρ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νομισθείης μηδέποτε φθεγξάμενος; Ἄλλ’ ἄπωσαι τὴν σιωπὴν σου γράψας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σεαυτὸν ὅτι περ ζῆς.

CCCXXX — Titulus ἀνεπίγραφος ἀνεπίγραφος προτραπτικὴ πρὸς τὸ ἐπιστέλλειν M.

CCCXXCI — Exstat tantum in VLC. Titulus ἀνεπίγραφος Maut τῷ αὐτῷ VL ἀνεπίγραφος τῷ αὐτῷ C.

2 ἡμῖν ἑμῖν LC 2-3 ἐνοχλοῦσιν διοχλοῦσιν LC

CCCXXXII — Titulus ἄλλη ἀνεπίγραφος ἄλλη ἀνεπίγραφος ὁμοίᾳ M ἄλλη L.

1 γὰρ δε C, | γῆς. γῆν LC || 2 φθεγξάμενος. φθεγγομενος LC || 3 ὅτι περ ὅτι LC.

CCCXXXIII

ΝΟΤΑΡΙΩ

Οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι διὰ τοῦτο σημειῶν
 χρῆζουσιν, ἵνα ἱπταμένων αὐτῶν λαβῇ τὸ τάχος ὃ γράφων
 Σὺ οὖν, ὦ παῖ, τὰ χαράγματα τέλεια ποίει καὶ τοὺς τόπους
 ἀκολουθῶς κατὰστίζε. Ἐν γὰρ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἡμάρτη-
 ται λόγος, τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ γράφοντος κατορθοῦται τὸ
 λεγόμενον.

CCCXXXIV

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΝ

Ὅρθα γράφε καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὁρθῶς καὶ μῆτε
 ἐωρείσθω πρὸς ὕψος ἢ χεῖρ μῆτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν
 Μηδὲ βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὸν παρ'
 Αἰσώπῳ καρκίνον ἀλλ' ἐὸθ' ὁρᾷ χώρει ὥσπερ ἐπὶ στάθμῃς
 βεβλῶν τεκτονικῆς ἢ πανταχοῦ φυλάττει τὸ ἴσον καὶ πᾶν
 ἀνακρεῖ τὸ ἀνώμαλον. Τὸ γὰρ λοξὸν ἀπρεπές τὸ δὲ ἐὸθ'
 τερπνὸν τοῖς ὁρῶσιν οὐκ εἶν ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν,
 ὥσπερ τὰ κηλωνεῖα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγινωσκόντων,
 ὁποῖόν τι κάμοι συμβέβηκε τοῖς γράμμασιν ἐντυχάντι τοῖς
 σοῖς. Τῶν γὰρ στίχων κειμένων κλιμακῆδόν ἥνικα ἔδει
 μεταβαίνειν ἀφ' ἑτέρου ἀφ' ἑτέρου, ἀνάγκη ἦν ἐξορθεῖν
 πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσιόντος. Ἐν δὲ μηδαμοῦ φαινομένης
 τῆς ἀκολουθίας ἀνατρέχειν ἔδει πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπι-
 ζητεῖν ἀναποδίζοντα καὶ παρεπόμενον τῷ αὐλακι, καθάπερ

CCCXXXIII. — Exstat tantum in VL. Titulus νοταριῶ
 νεκταριῶ L.

1 σημείων: σημείον L.

CCCXXXIV. 2 ἐωρείσθω αἰωρείσθω VLCP²M² 10 κειμ-
 νων: ἰχθυήτων C.

τὸν Θησέα τῷ μιτῶ τῆς Ἀριάδνης φασί Γράφε . ἐν
δρθῶς καὶ μὴ πλάνῃ τὸν νοῦν τῷ πλάγιῳ καὶ λοξῷ τῶν
γραφομένων.

CCCXXXV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Αισχύνομαι καθ' ἓνα σοι προσάγων τοὺς Κατπαδόκας
ἀλλὰ μὴ πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων λόγων καὶ παιδευ-
σεως ἀντιποιεῖσθαι καὶ σοι κεχρησθαι τῆς ἀσκήσεως διδάσ-
κάλῳ Ἄλλ' ἐπειδὴ πάντων εἰσάπαξ ἐπιτυχεῖν τὰ προσή-
κοντα σφίσιν αὐτοῖς αἰρουμένων οὐχ οἷόν τε τοὺς ἐκάστοτε 5
πείθωμένους παρατρέμωμαι σοι τοσοῦτον αὐτοῖς χαριζόμε-
νος ὅσον καὶ οἱ τοῖς διψῶσι καθηγουμένοι τὰς πηγὰς Ὁ δὲ
νῦν προσῶν μ.κρὸν ὅστερον ἑαυτοῦ ἔνεκεν σπουδασθήσεται
ἐπειδὴ σοι συγγένηται Νῦν δὲ ἀπὸ πατρός ἐστι γνῶριμος
μέγα ἐπὶ δρθότητι βίου καὶ δυνάμει πολιτικῇ παρ' ἡμῖν 11
λαβόντος ὄνομα, ὅς καὶ ἡμοὶ εἰς τὴν ἄκραν φιλίαν ἤρμυσται
Ἦς ἀμειδόμενος αὐτὸν τῷ παιδί ταυτην τὴν χάριν δίδωμι
σοι ποιῶν αὐτὸν γνῶριμον πρῶγμα μεγίστης εὐχῆς δεξιὸν
τοῖς ἀρετῇ ἀνδρός κρινεῖν ἐπισταμένους

CCCXXXVI

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ι Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς Κατπαδόκης ἦκει νέος Ἐν
τοῦτο κέρδος ὅτι Κατπαδόκης Ἄλλὰ καὶ τοῦ πρώτου γένους
οὕτως ὁ Κατπαδόκης Δεύτερον τοῦτο κέρδος Ἄλλὰ καὶ

CCCXXXV — Non exstat in B. Titulus βασιλεῖος λιβανῶ
λιβανῶ σφιστῇ VPM

6 παρατρέμωμαι ὅμην LC 6-7 χαριζόμενος -σι LC 8 εἰσ-
τοῦ αὐτοῦ V 11 καὶ ἐμὲ, χάμαι LC | ἄκραν ἄκραν καὶ μεγάλην
L || 13 ordo δεξιὸν εὐχῆς L.

CCCXXXVI. — Non exstat in B.

γράμμα τοῦ θαυμαστοῦ Βασιλείου κομίζων ἡμῖν. Τοῦτι μὲν
 ἔτου τις εἶποι μείζων. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐπιλελήσθαι σου νομί- 5
 ζεις, καὶ πάλαι νέον οὐκ ἠδοῦμην σωφροσύνη τε πρὸς
 τοὺς γέροντας ἀμιλλώμενον ὄρων καὶ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ
 πόλει τῇ ταῖς ἡδοναῖς βρυσσῇ) καὶ λόγων ἤδη μοῖραν
 κεκτημένον μεγάλην. Ἐπειδὴ δὲ φήθης δεῖν καὶ τὰς Ἀθή- 10
 νας ἰδεῖν καὶ τὸν Κέλσον ἐπειθεὶς συνέχαιρον τῷ Κέλσῳ τῆς
 σῆς ἐξηρητημένῳ ψυχῇ. Ἐπανήκοντος δὲ σου καὶ ἔχοντος
 τὴν πατρίδα ἔλεγον πρὸς ἑμαυτὸν «Τί νῦν ἡμῖν ὁ Βασι-
 λεῖος ὁρᾷ καὶ πρὸς τίνα βίον ὠρμηκεν, Ἄρ' ἐν δικαστηρίοις
 τρέπεται τοὺς παλαιούς ῥήτορας ζηλῶν. ἢ ῥήτορας εὐδαι- 15
 μόνων πατέρων ἀπεργάζεταί, παῖδας;» Ὡς δὲ ἤκόν τινες 15
 ἀπαγγέλλοντες ἀμείνω σε πολλῷ τουτωνι τῶν ὁδῶν πορεύ-
 εσθαι καὶ σκοπεῖν ὅπως ἂν γένοιο Θεῷ μᾶλλον φίλος ἢ
 συλλέξεις χρυσίον, εὐδαιμόνισά σε τε καὶ Καππαδόκας σέ
 μὲν τοιοῦτον βουλόμενον εἶναι, ἐκείνους δὲ τοιοῦτον δυνα- 20
 μένους δεικνύουσι πολίτην.

2 Φίρμος δὲ ἐκεῖνος ὡς πανταχοῦ διετέλεσε κρατῶν εὖ
 οἶδα· ἐνταῦθεν γὰρ αὐτῷ τῶν λόγων ἡ δύναμις. Πολλῶν δὲ
 ἐπαινῶν ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πώποτε τηλικούτων ἡλι-
 κων νῦν ἐν τοῖς σοῖς ἀκήκοα γράμμασι. Τὸ γὰρ μηδένα ἂν 5
 τὴν ἐκείνου δόξαν ὑπερβαλέσθαι σε τὸν λέγοντα εἶναι πόσον 5
 τι χρὴ νομίζειν ἐκείνῳ, Δοκεῖς δὲ μοι καὶ τούτους ἀπес-
 ταλέναι πρὶν ἢ τὸν Φιρμῖνον ἰδεῖν. Ἡ γὰρ ἂν αὐτὸν οὐκ
 εἶχε τὰ γράμματα, Καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει Φιρμίτιος;
 Ἐτ' ἔστιν ἐν τοῖς τῶν γάμων πότοις ἢ ἐκεῖνα μὲν παλαι- 10
 πέπαιται βαρεῖα δὲ ἡ βουλή καὶ πῦσα ἀνάγκη μένειν, ἢ 10
 τίνες εἰσὶν ἐλπίδες ὡς αὖθις ἔσται Λόγων κοινωνός; Ἀπο-
 κρινάσθω τι ἡμῖν καὶ εἴη μὲν τι χρηστόν. Εἰ δ' οὐκ τι καὶ

1 5 ἔτου δεῖ L 16 πολὺ πολλῶν M || 18 συλλέξεις -ξης L
 εἶδα μονισα εὐδαιμόνητα PMLC

2 5 ὑπερβαλέσθαι ὑπερβαλλισθαι VM || 7 φιρμῖνον φρμον L²
 ἢ ἡ LC || ἐν οὐκ MC || 8 φρμινος φρμινο, V φρμο, L³ ||
 10 βαρεῖα βαρεῖ M .. ἢ εἰ L || 11 τίνες τίνος V

λυπήσει τοῦ βλέπειν γε ἡμᾶς πρὸς τὰς πύλας ἀπαλλάξει.
 Εἰ δὲ Ἀθήνησι νῦν ὁ Φιρμῖνος ἐτυχανεν ὧν τί ἂν ἔδρων
 οἱ βουλευοντες παρ' ὑμῖν, ἢ τὴν Σαλαμινίαν ἐπεμpton ἂν
 ἐπ' αὐτόν, Ὅρθς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῶν σῶν ὕβριζομαι
 πολιτῶν. Οὐ μὴν ἐγώ γε τοῦ φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν Καππαδό-
 κας παύσομαι. Ἀλλ' εὐχομαι μὲν αὐτοὺς ἀμείνους γενέσθαι
 περὶ ἐμέ, μένοντας δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν οἴσω. Φιρμῖνος δὲ
 μῆνας ἡμῖν συνεγένετο τέτταρας. ἡμέραν δὲ ἡργησεν οὐδε-
 μίαν. Τὸ δὲ συναλεχθένον ὅσον ἐστὶν αὐτὸς εἴση καὶ ἴσως
 οὐ μέμψῃ. Πρὸς δὲ τὸ πάλιν αὐτόν δεῦρα δυνηθῆναι, ἐλθεῖν
 τίνα χρή προσπαρακαλεῖν σύμμαχον, Εἴπερ γὰρ εὖ φρονου-
 σιν οἱ βουλευοντες, πρέπτο, δ' ἂν ἀνθρώποις πεπαιδευμέ-
 νοις, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπειδὴ τοῖς πρώτοις ἐλῶ-
 πησαν.

CCXXXVII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Ἰδοὺ σοὶ καὶ ἕτερος ἔκει Καππαδόκης υἱὸς ἐμὸς καὶ
 αὐτὰς πάντας γὰρ ἡμῖν εἰσποιεῖ τὸ σχῆμα τοῦτο ἐν ᾧ νῦν
 ἔσμεν. Ὡστε κατὰ γε τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόν-
 τος καὶ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἕξιος ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ
 τῷ διδασκάλῳ. εἴπερ τι πλέον ὅλως δυνατὸν ἔχειν τοὺς παρ'
 ἡμῶν ἐρχομένους. Τοῦτο δὲ λέγω οὐχ ὥς οὐκ ἂν τῆς σῆς
 λογιότητος πλέον τι τοῖς παλαιοῖς τῶν ἐταίρων χαριζο-
 μένης, ἀλλ' ὥς ἀφθάνου πᾶσι τῆς ὀφελείας σου προκει-
 μένης. Ἀρκοῦν δ' ἂν εἴη τῷ νεανίσκῳ πρὸ τῆς ἐκ τοῦ

13 τοῦ τῷ V | 14 φιρμῖνος φορμῖνος V φορμος L³ | 15 σαλα-
 μινίαν σαλαμίνα L | 16 μόνον μόνον αὐχ V | 19 φιρμῖνος φορμῖ-
 νος V φορμος L³ | 22 μέμψῃ μέμψι P | 25 τιμήσουσι τιμήσουσι
 σε LC

CCXXXVII Non exstat in B

2 αὐτός οὗτος LC | ἡμῖν ἡμᾶς LC | 5 οὐδ' ὅλως πλέον LC
 7 πλέον πλείον LC | ἐταίρων ἐτερων VPM | 8 πᾶσι πάσης L.

χρόνου πειρας ἐν τοῖς οἰκείοις τετάχθαι ὃν ἀποπέμψαι
 ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς σαυτοῦ δόξης
 ἣν ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις Ἐπάγεται δὲ καὶ ἡλικιωτὴν τὴν
 ἴσην ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδὴν εὐπατριδὴν καὶ
 αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον ὃν μηδὲν ἔλαττον ἔχειν πιστευομεν,
 κἂν πλείστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο, 15

CCCXXXVIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Οἶδα ὅτι τοῦτο πολλάκις γράψεις τῷ ἰδοῦ σοι καὶ ἕτερος
 ἦκει Καππιαδόκης. Πολλοὺς γάρ, σῖμαι, πέμψεις ἀεὶ μὲν
 καὶ πανταχοῦ τοῖς κατ' ἐμοῦ χρόνους ἐγκωμίοις τούτῳ τε
 αὐτῷ καὶ πατέρας κινῶν καὶ παῖδας Ἀλλ' ὅγε ἐγένετο περὶ
 τὴν ἐπιστολὴν σου τὴν καλὴν οὐ καλὸν σιωπήσαι. Παρεκά- 4
 θητό μοι τῶν ἐν ἀρχῇ γεγεννημένων ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι καὶ
 ὁ πάντα ἄριστος Ἀλύπιος Ἰεροκλέους ἀνεψιὸς ἐκείνου.
 Ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ἐπιστολὴν, σιγῇ διαπάσης
 ἔλθων, νενικήμεθα, ἔφην μειδῶν ἅμα καὶ χαίρων Καὶ τίνα
 σὺ νενίκησαι νικῆν ἤρουντο, καὶ πῶς οὐκ ἄλγεῖς νενικημέ- 10
 νος, Ἐν κάλλει μὲν, ἔφην, ἐπιστολῶν, νενίκημα. Βασίλειος
 δὲ κεκράτηκε Φίλος δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι.
 Ταῦτα κίπνοντος ἐμοῦ παρ' αὐτῶν μαθεῖν ἡδουλήθησαν τῶν
 γραμμάτων τὴν νίκην Καὶ ἀνεγίνωσκε μὲν ὁ Ἀλύπιος,

11 σαυτοῦ αὐτοῦ L 12 τὴν om P 14 καὶ om VPM
 μηδὲν οὐδεν LC

CCCXXXVIII — Non exstat in B Titulus λιβάνιος βασιλεῖω
 λιβάνιος πρὸς ταῦτα LC.

1 ordo πολλὰκις τοῦτο LC 3 ordo ἐγκωμίοις τοῖς κατ' ἐμοῦ χρό-
 νους LC ἐγκωμίοις τοῖς ἐγκωμίοις LC τε δι LC 4 ordo
 κινῶν καὶ παῖδας καὶ πατέρα L κινῶν καὶ πατέρα καὶ παῖδας C 1
 9 ἅμα τε ἅμα LCP² 11 νενίκημαί. ἤτηται LC 13 ἡδουλήθη-
 σαν 16- LCV²P²

ἤκουον δὲ οἱ παρόντες ψήφος δὲ ἠνέχθη μηδὲν με ἐψεύσαι. Καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνούς ἐξήκει δεξιῶν οἶμαι καὶ ἄλλοις καὶ μόλις ἀπέδωκε. Γράφε τοιουν παραπλήσια καὶ νίκα. Ταυτί γάρ ἐστιν ἐμὲ νικᾶν. Καλῶς δὲ κάκεινο εἰκάζεις ὡς οὐ χρήμασι πράττεται, τὰ παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἄρκει τῷ μὴ δυναμένῳ δοῦναι, τὸ βουλευθῆναι λαβεῖν. Κἂν γὰρ αἰσθῶμαι 20 τινα ἐν πένις λόγων ἐρῶντα πρὸ τῶν πλουτούντων οὕτως. Καίτοι οὐ τοιούτων πεπειράμεθα διδασκάλων ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ταύτη γε εἶναι, βελτιόνας. Μηδεὶς οὖν πνευὸς δυνεῖτω δεῦρο βαδίζειν, εἰ ἐν ἐκείνῳ κέκτηται μόνον τὸ ἐπιστάσθαι πνεῖν. 25

CCXXIX

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Τί οὐκ ἂν εἴποι σοφιστὴς ἀνὴρ καὶ σοφιστὴς τοιοῦτος, ὅ γε ἴδιον εἶναι τῆς τέχνης ὁμολογεῖται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποικίλιν, ὅποτε βούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθένα, μέγεθος; Ὅποιον δὴ τι καὶ περὶ ἡμᾶς ἐπέδειξω. Τὴν γὰρ ἐπιστολὴν ἐκείνην τὴν ρυτίωσαν, ὡς ἂν ὅμοις οἱ τὰ περὶ τοὺς 3 λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν οὐσαν τῆς ἐν ταῖς χερσὶ σου ταύτης ἀνεκτοτέραν, τοσοῦτον ἥρας τῷ λόγῳ ὡς ἡττηθῆναι δῆθεν αὐτῆς καὶ ἡμῖν τῶν πρωτείων τοῦ γράφειν παραχωρεῖν, ὅμοιον ποιῶν ταῖς τῶν πατέρων παιδιαῖς, ὅταν ταῖς παρ' αὐτῶν νίκαις παρέχωσι τοῖς παισὶν ἐναθρύνουσ. 10

15 ψῆφος ἢ ψῆφος, LC 19 πρᾶττετα μετρεῖται: LI. | 20 κἂν αἰσθῶμαι καὶ αἰσθῶμαι L 21 προεισῆται P¹ προ, P 1 23 κωλύει, κωλύει LC βελτιόνας -ους M -ους LC 23-24 οὐδὲν δεῦρο σκνεῖτω VPM 24 κίετῆτα κίετῆτα C

CCXXIX. — Non exstat in B In titulo λθανω τῷ αὐτῷ C.

2 ὁμολογεῖται· ὁμολογῶνται MLC καὶ τα τὰ LC 3 ὅποτε δὲ LC 5 τα om LC 6 ταῖς om C 7 ταύτης ταύτην L 10 παρέχωσι· παραχωρῶσι LCP²

θαι οὔτε ἑαυτοὺς τι ζημιοντες καὶ τῶν παίδων τρέφοντες
 τὸ φιλότιμον Τῷ οὗτι δὲ καὶ ἀμυθητον ὄσσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ
 λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς παιδείᾳ οἷον Πολυδάμαντός τινος ἢ
 Μιλωνος παγκρατιου ἢ πάλης ἀγωνίαν παραιτουμένου τὴν
 πρὸς ἐμὲ αὐτόν· πολλὰ γὰρ περισκεψάμενος οὐδὲν εὖρον
 εὐσθενείας ὑπόδειγμα, ὥστε τοὺς τὰς ὑπερβολὰς τῶν λόγων
 ἐπιζητοῦντας ἐνταῦθ' αὖ μᾶλλον ἀγασθαι τῆς δυνάμεως
 οὕτω δυνηθέντα ταῖς παιδείαις πρὸς ἡμᾶς καταβῆναι. ἢ εἰ
 τὸν βάρβαρον ἤγες ὑπὲρ τὸν Ἄθω πλέοντα Ἄλλ' ἡμεῖς
 μὲν ὧ θαυμάσιε, Μωσεί καὶ Ἡλίᾳ καὶ τοῖς οὕτω μακαρίοις
 ἀνδράσι συνεσμεν ἐκ τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγόμενοις
 ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων φεγγόρομα νοῦν μὲν
 ἀληθεῖ, λέξιν δὲ ἀμαθεῖ ὥς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. Εἰ γάρ τι καὶ
 ἤμεν παρ' ὁμῶν διδασχθέντες ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀπελαθόμεθα,
 Αὐτὸς δὲ ἐπιστελλε ἡμῖν ἄλλας ὑποθέσεις ἐπιστολῶν ποιοῦ-
 μενος, αἱ καὶ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐλέγξουσιν. Τὸν υἱὸν
 Ἀνυσίου ἤδη σοι προσήγαγον ὥς ἑμαυτοῦ υἱόν. Εἰ δὲ ἐμὸς
 ἔστι παῖς τοῦ πατρός ἔστι τὸ παιδίον, πάνης ἐκ πάνητος
 Γνωριμον δὲ τὸ λεγόμενον ἀνδρὶ σοφῷ καὶ σοφιστῇ.

CCCXL

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ πᾶν πολὺν χρόνον ἐσκόπεις πῶς ἂν ἄριστα συνείποις
 τοῖς περὶ τῶν σῶν γραμμάτων ἡμετέροις γράμμασιν, οὐκ ἂν

11 παίδων γη... L. 15 εἰς αὐτὸν εἰσὶν P^a εἰσαγόν VPM
 ἑαυτὸν C 16 εὐσθενείας ἀσθενεία, VM 17 ὑπόδειγμα οὗτι M 18
 19 ἤγες εἶγες L 20 μωσεί μωσῆ MI 21 ὅδε καὶ σὲ L 22
 27 ἀνυσίου Ἀνυσίου VPMIL 29 καὶ τὴ καὶ L P^a

(CCCXL). — Noni exstat in B T talis libani, exstat in libani
 νιος πρὸς τούτῳ L.

ἀμεινον τοῦτό μοι ποιῆσαι ἐδόκει· ἢ τοιαῦτα γράφων, ὅτι
 νῦν ἔγραψας. Καλεῖς μὲν γὰρ με σοφιστὴν τοῦ δὲ τοιοῦτου
 εἶναι φῆς τὸ δύνασθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν τὰ δ' αὖ
 5 μεγάλα μικρὰ. Καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν βεβουλήσθαι, φῆς
 δεῖξαι τὴν σὴν καλὴν οὐκ οὖσαν καλὴν εἶναι τε οὐδὲν ἦς
 νῦν ἔπεμψας βελτίω, ὅπως τε οὐδεμίαν εἶναι παρὰ σοι λόγων
 δύναμιν τῶν μὲν νῦν ὄντων ἐν χερσὶ βιβλίων τοῦτο οὐ ποι-
 ούντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λόγων ἐξερρηκόντων. Καὶ
 10 ταῦτα πείθειν ἐπιχειρῶν οὕτω καλὴν καὶ ταύτην ἣν λέγεις
 κακῶς εἰργάσω τὴν ἐπιστολὴν ὥσθ' οἱ παρόντες οὐκ εἶχον
 μὴ πηδᾶν ἀναγινωσκομένης. Ἐθαύμασε οὖν, ὅτι ταύτη τὴν
 προτέραν καθελεῖν ἐπιχειρήσας τῷ φάναι εἰκέναι ταύτη
 τὴν προτέραν ἐκόσμησας. Ἐχρῆν δὲ ἄρα τὸν τοῦτο βουλό-
 15 μενον ἀφορμὴν ποιῆσαι ταύτην ἐπὶ διαβολῇ τῆς πρόσθεν.
 Ἄλλ' οὐκ ἦν, οἶμαι, σὺν ἀδικῆσαι τὴν ἀληθεῖαν. Ἠδίκητο δ'
 ἂν γράφωντος ἐξεπίτηδες φαυλότερα καὶ οὐ χρωμένου τοῖς
 οὔσι. Τοῦ αὐτοῦ τοίνυν ἂν εἴη τὸ μήτε ψεῖγειν δὲ δίκαιον
 20 ἐπαινεῖν, ἵνα μὴ σε τὸ πρᾶγμα φέρον εἰς σοφιστὰς ἐμβάλῃ
 πειρώμενον ταπεινά τὰ μεγάλα ποιεῖν. Βιβλίων μὲν οὖν ὧν
 φῆς εἶναι, χερῶν μὲν τὴν λᾶξιν, ἀμείνω δὲ τὴν διάνοιαν,
 ἔχου καὶ οὐδαίς κωλύει. Τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν αἰεὶ, σῶν
 δὲ πρότερον αἰετίζουσι μένουσί τε καὶ μενοσίν, ἕως ἂν
 25 ἦς καὶ οὐδαίς μήποτε αὐτὰς ἐκτέμῃ χρόνος, οὐδ' ἂν
 ἤκιστα ἄρδους.

3 τοῦτο μοι τοῦτον LCP¹ | 4 μὲν οὐκ LC || ordo τοιοῦτου δι-
 LC || 5 εἶναι φῆς, λέγεις εἶναι LC || μικρὰ μικρὰ μὲν LC || ordo
 ποιεῖν μικρὰ μὲν τὰ μεγάλα LC || 7 π: π γὰρ LC || 8 οὐδεμίαν
 μηδεμίαν LC || 12 κακῶς καλῶς LP² || παρόντες παρόντες ἡμῖν
 LCP² || 13 μὴ οὐκ LC add L¹ || 14 φάναι: φάναι ταύτη [ταύτην C]
 τὴν -προτέραν LC || εἰκέναι: καθελεῖν L || 15 ἐχρῆν χρῆν VMLC ||
 16 ἀφορμὴν χερῶν LCP² || 17 ἡδίκητο ἡδικεῖτο LC || 18 χρωμέ-
 νου -νῳ C || 19 ψεῖγειν λέγειν V || 23 κωλύει: κωλύει C κωλύσει
 V² || 25 ἐκτέμῃ: -μῃ LC || 26 ἄρδους: ἄρδης L.

CCCXLI

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Οὕτω μοι τῆς λύτης ὤφηκας ὥστε με μεταξὺ γράφοντα
τρέμειν Εἰ μὲν οὖν ὤφηκας τι οὐκ ἐπιστέλλεις ὦ ἄριστε,
Εἰ δὲ κατέχεις ἔτι ὁ πάσης λογίας ψυχῆς καὶ τῆς σῆς
ἀλλότριον, ὁ κηρυττων μεχρὶ δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι
φυλάττειν λύτην ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας Ἡ τάχα
τιμωρεῖσθαι με βούλει τῆς μελιχρῆς σου φωνῆς ἀποστερῶν,
Μὴ σὺ γε, ὦ γενναῖε, ἀλλὰ γενοῦ πρῶτος καὶ ὁδὸς ἀπολαύσαι
τῆς παγχρύσου σου γλώττης.

CCCXLII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες, ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκός,
οὐδὲ τὰς ἀκάνθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκφυεῖται δυαχεραίνουσα. Καὶ
τινος ἤκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παίζοντος ἡ τάχα πον
καὶ σπουδάζοντος, ὅτι καθάπερ κνίσματα τοῖς ἐρασταῖς τοῦ
ἄνθους ἡ φύσις τὰς λεπτὰς ἐκείνας ἀκάνθας προσέφυσε.

CCCXLI. — Non exstat in B.

1 με om P add P² || 1-2 γρασον-α τυμειν τριμοντα γράφειν
LC || 2 εἰ μὲν οὖν ἀλλ' εἰ μὲν LC || ὤφηκας, ἀφῆκας I || 3 οὕτω ἔτι
κατα/ει, LC || πάσης λογίας περιλογ/α, LC || ἀλλότριον εστιν
ἀλλοτριον LC || ἀλλοτριον ἀλλοτριον τῶς ἄλλου, LCP² || ο om
LCP² || 4-5 οὐδὲ μὴ τιμῶμαι μέγρ δυσμῶν ἡλίου λύτην φυλάττειν
LC || 5 ἐν αὐτοῖς ἐν LC || 6 τιμωρεῖσθαι ζημιῶσαι LC || βούλει
προεἶλου LC || σου om L || ordo αποστειρων φωνης LC

CCCXLII. — Non exstat in B.

2 οὐδὲ οὐδὲ πρὸς αὐτά, LCP² || 3 ordo ταχα ἡ LC || πον om
LC || 4 καθάπερ καθάπερ ἱρωτικὰ τινα LCP² || κνίσματα κνήσματα
MLCP² || 4-5 τοῦ ἄνθους om LCP² || 5 ordo α, λεπτὰς ἐκείνας
ἀκίνθας ἡ φύσις LCP² || προσέφυσε τῷ ἄνθῳ προσέφυσε LCP² || προσ-
έφυσε προσέφυσε πρὸς μεζῶνα τοῦτον τοῖς ἀπληχτοῖς [ἀπληστοῖς C]
κεντραῖς τοὺς δρεπομένους περιθ/ζουσα LCP²

Τι μοι δὴ βουλεται τοῖς γράμμασι τὸ ρόδον ἐπεισαγόμενον,
Πάντως οὐδεν σε χρή διδαχθῆναι τῆς ἐπιστολῆς μεμνη-
μενον τῆς σῆς ἢ τὸ μὲν ἄνθος ἡμῖν ἔφερε τοῦ ρόδου τῆς
εὐγλωττίας τὸ ἔαρ μέμψει δὲ τισι καὶ ἐγκλήμασι καθ'
ἡμῶν ἐξηκάνθωτο Ἄλλ' ἐμοὶ τῶν σῶν ρόδων καθ' ἡδονὴν
ἔστι καὶ ἡ ἄκανθα εἰς μείζονα πόθον τῆς φιλικῆς ἐκκαίουσα

CCCXLIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ ταῦτα γλωττῆς ἀργότερας τις ἐν εἰς αὐτὴν ἀκουῶν,
Σοὶ μὲν γὰρ ἐν τῷ στόματι λόγων αἰκοῦσι πηγαὶ κρεσσάνους
ναμάτων ἐπιρροῆς ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἀρδοίμεθα,
λείπεται τὸ σιγῆν.

CCCXLIV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Τὸ μὴ συνεχῶς με γράφειν πρὸς τὴν σὴν παίδευσιν πεί-
θουσι τὸ τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία τὸ δὲ σε καρτερικώτατα
σιωπῆν τί τῆς μέμψεως ἐξαίρησεται, Εἰ δὲ τις λογιῶνται

6 μοι δὴ βουλεται βουλεται μοι LC οὐλο ἡ ροδὸν το, γραμμασι
LC 7 σε γρη δι' σε LC 8 ἡ μὲν εἰς τοῦ ρόδου, ἡ γὰρ το ρόδου
ἔλον ἡμῖν LCP² 9 μέμψει διακατάστα μέμψει LCP² 10 ρόδων λαγον
LCP² 11 εἰς πρὸς LC

CCCXLIII - Titulus λιβάνιος βασιλεῖω λιβανω βασιλειος L
2 σο σου BC α. I, τῷ om V 3 ἐπιρροῆς om L add L²,
σρδω μεθα ἀρδοίμεθα VM 4 το om BCP²

CCCXLIV - Titulus βασιλειος λιβανιῶ λιβανω σοφιστῇ VPBM
3 εξαίρησεται om, P add P².

τὸ καὶ ἐν λόγοις σε βιοῦντα δυνεῖν ἐπιστέλλειν καταψη-
φιεῖται σου λήθην τὴν πρὸς ἡμᾶς "Ὡ γὰρ τὸ λέγειν πρόχει- 5
ρον καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀνέτοιμον "Ὁ δὲ ταῦτα κεκτη-
μένος, εἰτὰ σιγῶν εὐθὺς ὡς ὑπεροψία ἢ λήθη τοῦτο
ποιεῖ "Εγὼ δὲ σου τὴν σιωπὴν ἀμείψομαι προσρήσει Χαῖρε
τοῖνον, Τιμιώτατε, ἐπὶ γράφε εἰ βούλοιο καὶ μὴ γράφε εἰ
τοῦτό σοι προσφιλές. 10

CCCXLV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι σοι γράφειν ἡρξάμην οἶμαι μοι δεῖν
ἀπαλογία, ἢ νῦν παραιτήσεως ὅτι τοῦτο ποιεῖν ἡρξάμην.
"Εγὼ γὰρ ἐκεῖνος ὁ προσθέων, ὅποτε φανείης, καὶ ὡς ἡδιστα
ὑπάρχων τὰ διὰ τῷ βεύματι τῆς γλώττης καὶ λέγοντος
εὐφραυνόμενος καὶ μόλις ἀπαλλαττόμενος καὶ πρὸς τοὺς 5
ἐταίρους λέγων ὡς "Ὁστος ἀνὴρ τοσούτῳ καλλίων τῶν
"Αχελφού θυγατέρων ὅσῳ θέλγει μὲν ἥπερ ἐκεῖναι, βλάπτει
δὲ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι. Καὶ μικρὸν γε τὸ μὴ βλάπτειν, ἀλλ'
ὅτι τὰ τοῦδε μέλη κέρδος τῷ δεξαμένῳ. " Τὸν οὖν οὕτως
ἔχοντα μὲν γνώμης, νομίζοντα δὲ καὶ φιλεῖσθαι, λέγειν δὲ 10
δοκοῦντα μὴ τολμᾶν ἐπιστέλλειν ἐσχάτης ἀργίας καὶ τοῦτ'
ἂν εἴη ὅμα ζημιούντος αὐτόν. Δῆλον γὰρ ὡς ἀμείψει μου
τὴν ἐπιστολὴν τὴν μικράν καὶ φαύλην καλῇ γε καὶ μεγάλῃ
καὶ φυλάξει δῆπου μὴ με καὶ δεῦτερον ἀδικῆς. Οἶμαι γάρ

4 λόγοις: τοῖς λόγοις C || 4-6 καταψηφιεῖται ἐπιστέλλειν om
L add. L²

CCCXLV — 3 προσθέων πρὸς θεῶν ὧν C || φανείης φανείσης
B || 5 ἀπαλλαττόμενος ἀπαλασσομένο, LC || 6 ἐταίρους ἐτέρους
P || 7-8 βλάπτει δὲ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι om C || 10 μὲν με
VBMLC || 11 οὐδο ἀργίας ἐσχάτη, L || 12 ἐμείψει -ψη VLC ||
13 γε: τε C || 14 φυλάξει: -ξῃ VLCP².

πολλούς βοήσασα πρὸς τὸ βῆμα καὶ περιστήσασθαι
 τὰ πράγματα κεκρατότας « Βασίλειος ἡδίκηκε τι κἂν σμι-
 κρόν, Οὐκοῦν καὶ Αἰακὸς καὶ Μινῶς καὶ ὁ τοῦτου δὲ
 ἀδελφός » Ἐγὼ δὲ σε τῇ μὲν ἄλλῃ νενικηκέναι συγχωρῶ
 Τίς δε ἰδὼν τε σέ καὶ οὐ φθονῶν, Ἐν δέ τι σοὶ ἡμαρτήσθαι
 πρὸς ἡμᾶς κἂν σε τοῦτ' ἀναμνήσω πείθετο εἰ ἀγανακτοῦν-
 τας μὴ βοᾷν Οὐδεὶς σοὶ προσελθὼν καὶ χάριν ἐπαγγελίας
 ἦν δοῦναι βῆστον ἀτυχῆς ἀπήλθεν Εἰμι το νυν τῶν χάριν
 αἰτησάντων μὲν οὐ λαθόντων δέ Τι οὖν ἔχουν Πολλάκις
 ἐν Στρατηγίου σοὶ συγγενόμενος ἡβουλήθην διὰ τῆς σῆς
 σοφίας εἰς τὸ βάθος τῆς Ομήρου μανίας εἰσελθεῖν « Εἰ δέ
 τὸ πᾶν οὐ δυνατόν σου δὲ ἀλλ' εἰς μέρος ἡμᾶς εἰσαγάγε τοῦ
 κλήρου » Μέρους δὲ ἐπιθυμοῦν ἐν ᾧ τῶν Ἑλλήνων κακῶς
 πεπραχότων ὃν ὑβρίζειν Ἀγαμέμνων θεραπευεῖ ὥροις
 Ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος ἐγέλας ἀρνεῖσθαι μὲν οὐκ ἔχων ὥς οὐκ
 ἂν δύνασθαι βουληθεὶς ὠρησασθαι δὲ οὐκ ἐθέλων Ἄρα σοὶ
 καὶ τοῖς ἀγανακτοῦσιν ὅτι σε ἔφην ἀδικεῖν ἡδικῆσθαι δοκῶ;

CCCXLVI

ΑΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Εἰ μὲν τι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἔπεμψας
 προσεθήκαμεν αὐτὸς κρινεῖς Ἐλπίζω δὲ αὐτό, κἂν μικρὸν
 ἢ, μέγαλον λήψεσθαι δόξαν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. Ὁ
 δὲ πρὸ τῶν λόγων ἐπαινεῖς τὴν σωφροσύνην καὶ τὸ μὴ

18 τῇ ... ἄλλῃ τὴν ἄλλην B 24 ἡβουλήθην 16- MV^a
 25 βάθος βάρος L 28 οὐ οὐκ VPBMC 30 θεραπεύει θεραπεύων
 VPBMC || οὐδὲ ὥροις θεραπεύων C 31 ἡδικῆσθαι ἀδικεῖσθαι
 LC.

CCCXLVI = 3 μετέωρο -ας L | λήψεσθαι λήφεται B οὐδὲ
 δόξαν λήψεσθαι C || 4 δὲ δέ VC.

παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς οὐ καλὰς ἡδονὰς τὰς
 του πεποινηται πρόνοιαν καὶ διηγαγον ὡς εἰκὸς ἦν τοῦ
 πέμψαντος μενημενοι Δέχου δὴ τὰ σεαυτοῦ καὶ ἐπαινέι
 τους σέ τε κάμει τῷ τρόπῳ κεκουμηκότας Παρακαλεῖν δέ
 σε πρὸς τὸ βοηθεῖν ὅμοιον ἦν τῷ πατέρα παισὶ παρακαλεῖν
 βοηθεῖν.

10

CCCXLVII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Πᾶς μὲν ἐπισκοπος πρᾶγμα δυσγρίπιστον σὺ δὲ δοῦν
 τοὺς ἄλλους παρελήλυθας λογιότητι, τοσοῦτ' μοι καὶ φόβον
 παρέχεις μὴ πως ἔξαρνος σῆς πρὸς τὴν αἴτησιν, κάπειδὴ
 στρωτήρων δέσμαι, κάρακας δ' ἂν ἡ χάρακας ἄλλος εἶπε
 σοφιστῆς οὐ χρήζων, ἀλλὰ τοῖς βηματίοις ἐγκαλλωπιζό-
 μενος ἢ τῆς χρείας γινόμενος. Ἐγὼ δέ, εἰ μὴ σὺ παράσχοιο,
 ὕπαιθρος διαχειμῶσω.

CCCXLVIII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Εἰ τὸ κερδαίνειν τοῦτο γριπίζειν λέγεται καὶ ταύτην ἔχει
 τὴν σημασίαν ἡ λέξις ἦν ἐκ τῶν Πλάτωνος ἀδύτων ἢ σοφισ-
 τικῇ σου ἡμῖν προαχειρίσατο, σκόπησον, ὦ βαυμάσια, τίς

6 πεποινηται προνοιαν τιποχεται προνοια I, 7 μενημενοι -νον
 L -νον, C || δὴ δὲ BL τὰ σεαυτοῦ τοὺς ἑαυτοῦ V¹ 9 τῷ το LC
 CCCXLVII — Titulus λιβάνιος βασιλ· ὡ Μηντ· βασιλειῳ λιβα-
 νιος VPBLC τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ πέμψθηνα· αὐτῷ
 στρωτήρα· M.

1 δυσγρίπιστον· δυσγρηπιστον C 2 σὺ καὶ φόβον μοι V || 4 ἂν
 οἶα· B || 6 δ: οἶα· B || παρασχοιο παράσχοις V

CCCXLVIII. — Titulus βασιλειος λιβαν· ὡ Μηντ· λιβανιῳ βασι-
 λιος VPBLC βασιλεῖα σου πρὸς, λιβάνιον ἀποθεῖα M

1 γριπίζειν: γρηπίζειν C || 3 προαχειρίσατο προαχειρήσατο B.

μᾶλλον ἔστι δυσγρήπιστος ἡμεῖς οἱ οὕτω δι' ἐπιστολίμαϊσι
 δυνάμεως ἀποχαρουμένοι ἢ τὸ τῶν συμφιστῶν γένος οἷς
 τέχνη τὸ τελωνεῖν τοὺς λόγους ἔστι. Τίς τῶν ἐπισκόπων
 τοὺς λόγους ἐφοροθέτησε, Τίς τοὺς μαθητευομένους μισθο-
 φόρους κατέστησεν, Ὑμεῖς οἱ προτιθέντες τοὺς λόγους
 ὦνα ὅσπερ οἱ τοῦ μέλιτος ἔφηται, τὰ μελιπηκτα Ὅρθως ὡς
 καὶ τὸν γέροντα ὑποσκριτῶν παρεκίνησας, Ἐγὼ δέ σοι τῷ
 ταῖς μελέταις ἐμπομπέοντι ἰσαριθμούς τοῖς ἐν Θερμο-
 πύλαις ἀγωνιζομένοις στρατιώταις στρωτήρας χρρησθῆναι
 προσέταξα ἀπαντας εὐμήκεις κατὰ τὸν σὸν Ὅμηρον δολι-
 χασκίους, οὐχ Ὅμηρος δ' ἀποκαταστήσειν κατεπηγγεῖλατο

CCCXLIX

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ὁ δὲ παύση, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν Μουσῶν
 σηκὸν μεστὸν παιδῶν Καππαδοκῶν καὶ ταῦτα ἀποζόντων
 γριτῆς καὶ χιόνος καὶ τῶν ἐκείθεν καλῶν, Μικροῦ δέ με καὶ
 Καππαδόκην ἔβηκαν Δεῖ μοι τὸ «προσκυνῶ σε» προσφδον-
 τες Δεῖ δὲ ὁμῶς ἀνέχεσθαι Βασιλεῖου κελεύοντος Ἴσθι
 τοῖνυν ὡς τῆς μὲν χώρας τοὺς τρόπους ἐξακριβάζω, τὴν δὲ
 εὐγένειαν καὶ τὸ ἐμμελὲς τῆς ἐμῆς Καλλιόπης μεταμφιάσω
 τοὺς ἄνδρας, ἵν' ἀφθεῖν ὑμῖν ἀντὶ φασσῶν περισσότεραι.

4 δυσγρήπιστος δυσγρήπιστος C | 9 ἔφηται ἔλκεται M | 10 σοι
 σε C | 11 τοῖς B | 11 12 τοῖς ἀγωνιζομένοις τοὺς ἀγνο-
 νιζομένους C | 14 οὐχ, οὐς PLC | ὁμηρος ο ἱεροί, LCP^a δ'
 om. P.

CCCXLIX — Titulus λιβανίου βασιλεῖς Νημο βασιλεῖς λιβα-
 νιος VPHIC λιβανίου ποτὶς βασιλεῖς νέους αὐτῶ συστησαν· α M

1 παύση παύσει BL | 6 ἐξακριβάζω -ζων PL, | 8 ὑμῖν
 ἡμῖν C.

CCCL

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Λέλυται σοι τὸ δυσθυμον. Τοῦτο γὰρ ἔστω τῆς ἐπιστολῆς
τὸ προοίμιον. Σὺ δὲ σκῶπτε καὶ διάσουρε τὰ ἡμέτερα εἴτε
γελῶν εἴτε σπουδάζων. Τι δὲ χιόνος ἡ γριτῆς ἐμνημόνευσας,
παρὸν ἐντρυφᾶν ἡμῶν τοῖς σκώμμασιν, Ἐγὼ δὲ ὦ Λιβάνιε,
ἵνα σοι καὶ πλατύν κινήσω τὸν γέλωτα ὑπὸ παραπιετάσματι.
καλυπτόμενος χιόνος τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα. Ἦν δεξιόμενος
ψαύων χερσὶ γινώσκει ὡς κρυερά τις αὐτὴ καὶ τὸν περψαντα
χαρακτηρίζει ἐμφωλευοντα καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν
δωματίων προκύπτειν. Τάφους γὰρ τοὺς οἴκους κεκτῆμεθα,
μέχρις ἐπιλαβοι. τὸ ἔαρ καὶ νεκροὺς ἡμῶς οὕτως πρὸς ζωῆν
ἐπανάξει πάλιν τὸ εἶναι ὥσπερ φυτοῖς χαρίζομενον.

CCCLI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Πολλοὶ περὶτυχόντες ἡμῖν τῶν αὐτόθι ἐθαύμασάν σου τὴν
ἐν τοῖς λόγοις ἀρετὴν. Ἐλεγον γὰρ ἐπιδειξιν τινα γεγενῆσθαι
λαμπρὰν ἀγαν, καὶ ἀγὼν ἦν, ὡς ἔφασκον, μέγιστος ὡς
πάντας μὲν συνδραμεῖν καὶ μηδὲνα ἕτερον ἐν τῇ πόλει
φανῆναι ἢ μόνον Λιβάνιον ἀγωνιζόμενον καὶ πάσαν ἡλικίαν
ἀκρωμένην. Οὐ γὰρ ἡξίου τις ἔξω τῶν ἀγώνων γενέσθαι,
οὐκ ἀξιωματος ὅγκῳ συνων, οὐ στρατιωτικοῖς καταλόγοις
ἐμπρέπων, οὐ βαναύσοις τέχναις σχολάζων. Ἡδὴ δὲ καὶ

CCCL — Titulus βασιλεως λιβανω Μαιη λιβανω βασιλειο,
VPBLC βασιλειω προς λιβανον φιλημητα τιμος καθ'ος M

1 σοι σου ML 2-5 Ιστα LC 3 σοι σου M¹ 7 γνωσει
γνωση VLCP²M¹ 8-9 τῶν δωματίων τοῦ δωματιου L 10
μέχρις μέχρις ὦν M 11 ἐπαναξει ξη L

CCCLI — Titulus βασιλεω λιβανω Μαιη λιβανω βασιλειο,
VPBLC τῷ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ὥστε περβῆναι αὐτῷ τὸν τοῦ
δυσκολῶν λογον ὅν περὶ ἔστω M

γυναῖκες παρῆναι κατηπειγαντο τοῖς ἀγῶσι. Τίς δὲ ὁ ἀγωνιστής;
Τίς δὲ ὁ λόγος ὁ τὴν πάνδημον συναγείρας πανήγυριν καὶ
ὅθι μαι ἡγγεῖλαν δυσκόλου τρόπου ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐνστή-
σασθα. Ὅν οὕτω θαυμασθέντα μὴ κατόκει μοι πέμψαι,
ἵνα καὶ ἐγὼ τῶν λόγων ἐπαινήτης εἶην τῶν σὺν. Ὁ γὰρ Λιβέ-
ριον ἐπαινῶν καὶ τῶν ἔργων ἐκτός τις ἂν γένωμαι νῦν
ὁπότεσιν ἐπαινῶν εὐδράμενος

CCCLII

ΑΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ἰδοὺ πέπομφε τὸν λόγον ἰδῶντι περιρρεόμενος Πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πέμπτῳ τὸν λόγον ὅς ἱκανός ἐστι τὴν Πλάτωνος σοφίαν καὶ Δημοσθένους δεινότητα τῇ περὶ τοὺς λόγους εὐμαθείᾳ δειξαι θρυλουμένας μάτην, Τὸ δὲ ἔμῳ τοιοῦτον οἷον κῶναψ ἐλέφαντι παραβαλλόμενος 5 Ὅθεν πέφρικα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζόμενος καθ' ἣν ἐπισκέψῃ τοὺς λόγους μικροῦ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκπέπτωκα

CCCLIII

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Ἀνέγνων τὸν λόγον, σφώτατε, καὶ ὑπερτεθαύμακα.
Ἡ Μοῦσα καὶ Ἀόγοι καὶ Ἀθῆναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς
ὑπερῆσθε. Οἷους κομίζονται τοὺς καρποὺς οἱ βραχύνοντες

15 εὐφραίνεσθε εὐφρομένης ὕδατος

CCCLII — Titulus λιβανίου βασιλείω Μαυρ· βασιλείω λιβανίου
VPBLC Αθανού προ. βασιλείω αιοιδα 2 Ν

4 εὐαθίη -θ α Μ | θυλόμενα, θυλ- Μ | 7 δε om Μ

CCCLXII — Titulus βασιλεως Ἰδανῆ Μαυρ Ἰδανῆ βασιλειος
VPBLC βασιλε ου προς Ἰδαντιον Ἰπαινος ἐπὶ τῷ αὐτῷ λογιῳ κἀνυ
ῶνατα M.

1 λόγον: λόγον σου M

ὅμιν συγγινόμενοι. Ὡς πηγῆς πολυχευμονος, οἶους
 ἔδειξε τοὺς ἀρυσμένους. Αὐτὸν γὰρ ἔδοκουν ὄρᾱν ἐν τῷ
 λόγῳ λάλῳ συνόντα γυναιῷ. Ἐμπνουν γὰρ λόγον ἐπὶ χθονὸς
 Λιβάνιος ἔγραψεν, ὃς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἔχαριστο.

CCCLIV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

ΝΟὺν ἔγνων εἶναι ὃ λέγομαι. Βασιλείου γὰρ με ἐπαινέσαν-
 τος κατὰ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. Καὶ τὴν ψῆφον δεξά-
 μενος τὴν σὴν ἔπεσσι μοι βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ τοῦ βαδισ-
 ματος οἷά τις ἀλαζὼν τοὺς πάντας περιφρονῶν. Ἐπει. οὖν
 καὶ σοὶ κατὰ μάθης λόγος πεποιηται, βουλόμεθα τούτῳ
 περιτυχεῖν. Ἀλλὰ κομφὸν μὲν τι λέγειν οὐκ ἔβάλω, ὃ δὲ
 λόγος ὀφθεῖς διδάξει με τὴν τοῦ λέγειν τέχνην.

CCCLV

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

*Ἄρα Βασίλειε μὴ τὰς Ἀθήνας οἰκείας καὶ λέληθας
 σεαυτὸν. Οὐ γὰρ τῶν Καισαρέων οἱ παῖδες ταῦτα ἀκούειν
 ἠδύναντο. Ἡ γλῶττα γὰρ μοι τούτων ἑθὰς οὐκ ἦν, ἀλλ'

CCCLIV — Titulus Λιβάνιος βασιλεῖω Μαυρ. βασιλεῖω Λιβάνιος
 VPBLC Λιβάνιον πρὸς βασιλεῖον ὥστε τῶν καταμεθυσόντων λόγον
 ἀποσταλῆναι αὐτῷ M.

2-3 διδάσκωντες - νῦν VBM 4 του, πάντας τῶν πάντων LP¹ „
 5 παρὰ καὶ πεποιηται LC οἶδο πεποιηται λόγος L

CCCLV — Titulus Λιβάνιος, βασιλεῖω Μαυρ. βασιλεῖω Λιβάνιος
 VPBLC τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰππῶνος ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ M.

3 ἠδύναντο: 18- V¹.

ὥσπερ τινα κρημνὸν διοδεύοντος πληγεῖσα τῇ τῶν ὀνομα-
των καινοτομίᾳ ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ ἔλεγε « Πάτερ οὐκ ἔδιδας 5
Ξας Ὅμηρος οὗτος ἀνὴρ ἀλλὰ Πλάτων ἀλλ' Ἀριστοτέλης,
ἀλλὰ Σουσαρίων ὁ τὰ πάντα ἐπιστάμενος » Καὶ ταῦτα μὲν
ἡ γλῶττα σε δὲ εἰη Βασιλεῖα τοιαῦτα ἡμᾶς ἐπαινεῖν

CCCLVI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Δεχομένοις μὲν ἡμῖν ἡ γράφεις χαρά, ἀπαυτουμένοις δὲ
πρὸς ἡ γράφεις ἀντεπιστέλλειν ἄγων Τί γάρ ἂν εἴποιμεν
πρὸς οὕτως ἀττικίζουσαν γλῶσσαν, πλὴν ὅτι ἀλιέων εἰμι
μαθητῆς, ὁμολογῶ καὶ φυλάσσω.

CCCLVII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Τί παθὼν Βασίλειος ἐδυσχέρανεν τὸ γράμμα, τῆς φιλοσο-
φίας τὸ γινώρισμα Παιδεῖν παρ' ὁμῶν ἐδιδάχθημεν ἀλλ'
ὅμως τὰ παιγνία σεμνὰ καὶ οἶονε πολὺ πρέποντα Ἄλλα
πρὸς τῆς φιλίας αὐτῆς καὶ τῶν κοινῶν διατριβῶν λυσιδόν μοι
τὴν ἀθυρίαν ἣν μοι ἔτεκεν ἡ ἐπιστολή
οὐδὲν διαφέρουσα.

6 ἀλλ' om B | 8 γλῶττα γλῶσσα C

CCCLVI — Exstat neque in P, neque in M Titulus βασιλείος
λίβανω: πρὸς ταῦτα βασιλῆος V.

1 μὲν om B || 3 ἀττικίζουσαν: ζυνταξ II

CCCLVII — Exstat in nullo codice scriptorū quare S Basilii
epistolae continent Textus a Bezae editione eandem tantam trans-
criptus est a nobis.

CCCLVIII

ΛΙΒΑΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩ

Ὡ χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς τὰ πάντα ἤμεν ἀλλήλοις ΝΟΝ
 διακρίμεθα πικρῶς ὅμε'ς μὲν ἔχοντες ἀλλήλους, ἐγὼ δὲ
 ἀνθ' ὁμῶν οἶομαι ὅτι οὐδὲνα Τὸν δὲ Ἀλκιμον ἀκούω τὰ
 νέων ἐν γῆρα τολμᾶν καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην πέντεσθαι περι-
 θέντα σοι τὸν τοῦ συνεῖναι τοῖς παιδαριοῖς πόνον Σὺ δὲ τὰ 5
 τε ἄλλα πρὸς τις καὶ τοῦτο οἶσθαι, οὐ χαλεπῶς, ἐπεὶ καὶ
 ἡμῖν τοῦ γράψαι πρότερον οὐκ ἔσχε χαλεπῶς.

CCCLIX

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΒΑΝΙΩ

Σὺ μὲν δὴν τὴν τῶν παλαιῶν τέχνην ἐν τῇ σουτοῦ κατα-
 κλεισας διανοία τοσοῦτον σιγῆς ὥς μὴδ' ἐν ἐπιστολαῖς ἡμῖν
 διδόναι, τι κερδαίνειν. Ἐγὼ δὲ, εἴπερ ἦν ἀσφαλὲς ἡ τοῦ
 Δαιδαλοῦ τέχνη, ἦλθον ἂν παρὰ σοι ποιησάμενος Ἰκάρου
 πτερόν. Ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ οὐκ ἔστι πιστεῦσαι ἡλιφ' κηρὸν, 5
 ἀντὶ τῶν Ἰκάρου πτερῶν ἐπιτελλῶ σοι λόγους δεικνύντας
 τὴν ἡμετέραν φιλίαν. Φύσις δὲ λόγων μηνύουσα τοὺς κατὰ
 ψυχὴν ἔρωτας. Καὶ ταῦτα μὲν οἱ λόγοι. Σὺ δὲ αὐτοὺς ἄγεις
 ὅπου βούλει καὶ τηλικούτου κράτος κεκτημένος σιωπῆς.
 Ἀλλὰ μετὰστησον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀπὸ τοῦ στόματός σου 10
 τῶν λόγων πηγὰς.

CCCLX

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΒΑΤΗΝ

Κατὰ τὴν θεόθεν ἐπικεκληρωμένην ἡμῖν ἀνάγκητον πιστὴν
τῶν χριστιανῶν ὁμολογῶ καὶ συντίθην· πιστεῦειν εἰς ἓνα
Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Θεὸν τὸν Πατέρα Θεὸν τὸν
Υἱὸν Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἓνα Θεόν τὰ τρία προσ-
κυνῶ καὶ δοξάζω· Ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ ἐνσαρκον
οἰκονομίαν καὶ Θεοτόκον τὴν κατὰ σάρκα τεκοῦσαν αὐτὸν
ἁγίαν Μαρίαν. Δέχομαι δὲ καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους
προφῆτας καὶ μάρτυρας, καὶ εἰς τὴν πρὸς Θεὸν ἰκεσίαν
ταυτοὺς ἐπικαλοῦμαι, τοῦ δι' αὐτῶν, ἡγουν διὰ τῆς μεσι-
τείας αὐτῶν, ἵλῃαι μοι γενέσθαι τὸν φιланθρωπον Θεὸν καὶ
λυτрон μοι τῶν πταισμάτων γενέσθαι καὶ δοθῆναι ὅθεν καὶ
τοὺς χαρακτηρὰς τῶν εἰκόνων αὐτῶν τιμῶ καὶ προσκυνῶ
κατ' ἐξαιρετικὸν ταύτων παραδεδομένων, ἐκ τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων καὶ οὐκ ἀπηγορευμένων, ἀλλ' ἐν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις ἡμῶν τούτων ἀνιστορουμένων.

CCCLXI

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΩ

Τῷ δεσπότῃ μου τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἀπολινάριῳ Βασι-
λεῖος· Πρότερον μὲν σοι περὶ τῶν ἐν ταῖς Γραφαῖς ἀσφαλῶν
ἐπιστελλόμεν καὶ ἠόφραινόμεθα οἷς τε ἐπεμψας καὶ οἷς.

CCCLX. — Exstat in nullo manuscriptorum quae S. Basili.
epistolas continent. Textus a Benedictinis editus tantum trans-
criptus est a nobis.

CCCLXI — Exstat tantum in Parisino Suppl. gr. 1020 = H

ὑποσχοῦς. Νυν δὲ μεζῶν ἡμῖν ὑπὲρ μεζόνων ἡ φροντίς
 προσελήλυθεν εἰς ἡν οὐδένα ἕτερον ἔχομεν ἐν τοῖς νυν
 ἀνθρώποις τοιοῦτον κοινωνῶν καὶ προστάτην ἐπικαλέσασθαι.
 ἀποῖόν σε καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν λόγῳ ἀκριβῆ τε ὁμοῦ καὶ
 εὐπρόσβιτον ὁ Θεὸς ἡμῖν ἐδωρήσατο. Ἐπεὶ οὖν οἱ πάντα
 φυροντες καὶ λόγων καὶ ζητημάτων τὴν οἰκουμένην ἐμπλή-
 σαντες τοῦ τῆς οὐσίας ὄνομα ὡς ἀλλότριον τῶν θείων λόγων
 ἐξέβαλον καταξίωσον ἡμῖν σημᾶναι ὅπως τε οἱ Πατέρες
 αὐτῷ ἐχρήσαντο καὶ εἰ μηδὲμα εὖρες ἐν τῇ Γραφῇ κείμε-
 νον. Τὸν γὰρ ἐπισυσιν ἄρτον καὶ τὸν λαὸν τὸν περισυσιν
 καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὡς οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν διαπισύουσιν.
 Ἐπειτα μέντοι καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ὁμοουσίου (οὗ ἔνεκεν
 ἡγοῦμαι ταῦτα κατασκευάζειν αὐτοὺς βαθῶς τὴν οὐσίαν
 διαβάλλοντας ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν χωρὰν τῷ ὁμοουσίῳ κατα-
 λιπεῖν) διαλαθεῖν ἡμῖν πλατύτερον βουλήθητι τίνα τὴν
 διάνοιαν ἔχει καὶ πῶς θν ὀγιῶς λέγοιτο ἐφ' ὧν οὐτε γένος
 κοινὸν ὑπερκειμενον θεωρεῖται οὔτε ὀλικὸν ὑποκείμενον
 προϋπάρχον οὐκ ἀπομερισμὸς τοῦ προτέρου εἰς τὸ δευτε-
 ρον. Πῶς οὖν χρή λέγειν ὁμοουσιον τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ εἰς
 μηδεμίαν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων καταπίπτοντας θελήσιν
 ἡμῖν πλατύτερον διαρθρῶσαι. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ὑπειλήφαμεν
 ὑπὲρ ἂν εἶναι καθ' ὑπόθεσιν ἡ τοῦ Πατρὸς οὐσία ληφθῇ.
 τοῦτο εἶναι παντὶ ἀναγκαῖον καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ λαμβάνεσ-
 θαι. Ὡστε εἰ φῶς νοητὸν ἀίδιον ἀγεννητον τὴν τοῦ
 Πατρὸς οὐσίαν τις λέγοι φῶς νοητὸν, ἀίδιον, γεννητὸν καὶ
 τὴν τοῦ Μονογενοῦς οὐσίαν ἔρει. Πρὸς δὲ τὴν τοιαυτὴν
 ἔννοιαν δοκεῖ μοι ἡ τοῦ ἀπαρallάκτως ὁμοίου φωνὴ μᾶλλον
 ἢ ὑπὲρ ἡ τοῦ ὁμοουσίου ἀρμόττειν. Φῶς γὰρ φωτὶ μηδεμίαν
 ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν διαφορὰν ἔχον ταῦτὸν μὲν οὐκ
 εἶναι, διότι ἐν ἰδίᾳ περιγραφῇ τῆς οὐσίας ἐστὶν ἑκάτερον,
 ὁμοιον δὲ κατ' οὐσίαν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρallάκτως ὁρθῶς θν
 οἶμαι λεγεσθαι. Εἴτε οὖν ταύτας χρή διαλέγεσθαι τάς

ἐννοίας εἴτε ἐτέρας μελούς ἀντιλαβεῖν ὡς σοφὸς ἰατρός (καὶ γὰρ ἐξεφῆναμέν σοι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ) τὸ μὲν ἀρρωστοῦν ἴασαι, τὸ δὲ σαθρὸν ὑποστήρξον παντὶ δὲ τρόπῳ βεβαιώσαν ἡμᾶς. Τους μετὰ τῆς εὐλαβείας σου ἀδελφούς ἀσπάζομαι καὶ ἄξιόν μετὰ σοῦ εὐχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα σωθῶμεν. 40 Ὁ ἑταῖρος Γρηγόριος τὸν μετὰ τῶν γονέων ἐλόμενος βίον αὐτοῖς σύνεστιν Ὑγιαίνων ἐπὶ πλείστον φυλαχθείης ἡμῖν ὀφελῶν ἡμᾶς καὶ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ γνῶσει.

CCCLXII

ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Φιλοθέως πιστεύεις καὶ φιλολόγως ζητεῖς, καὶ παρ' ἡμῶν τὸ πρόθυμον ὀφειλεται διὰ τὴν ἀγάπην εἰ καὶ τὸ ἱκανὸν τῷ λόγῳ μὴ ἔποιτο διὰ τε τὸ ἡμέτερον ἐνδεές καὶ τὸ τοῦ πράγματος ὑπερφυές. Οὐσία μία οὐκ ἀριθμῶ μόνον λέγεται, ὡς περ λέγεις, καὶ τὸ ἐν μίᾳ περιγραφῇ ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἁνθρωπῶν δύο καὶ ἄλλου ὁποῦσιν τῶν κατὰ γένος ἐνιζομένων ὥστε ταυτὴ γε καὶ δύο καὶ πλείονα ταῦτόν εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν καθὰ καὶ πάντες ἄνθρωποι Ἄδὰμ ἔσμεν εἰς ὄντες καὶ Δαβὶδ ὁ τοῦ Δαβὶδ υἱὸς ὡς ταῦτόν ὦν ἐκεῖνῳ καθὰ καὶ τὸν Υἱὸν λέγεις καλῶς τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν ὅπερ ὁ Πατήρ. Οὐδὲ γὰρ ἑτέρως ἂν ἦν Θεὸς ὁ Υἱός, ἐνὸς ὁμολογουμένου καὶ μόνου Θεοῦ τοῦ Πατρός, ὡς πῶς καὶ εἰς Ἄδὰμ ὁ ἄνθρωπων γενναρχὴς καὶ εἰς Δαβὶδ ὁ τοῦ βασιλείου γένους ἀρχηγέτης. Ταυτὴ γε τοι καὶ εἶναι γένος ὑπερκειμενὸν ἢ μίαν ἕλην ὑποκειμένην ἐπὶ Πατρός καὶ Υἱοῦ περιαιρεθῆσεται τῶν ὑπονοειῶν ὅταν τὴν γενναρχικὴν παραλάβωμεν ἰδιότητα τῆς ἀνωτατῆς ἀρχῆς καὶ τὰ ἐκ τῶν γενάρχων γένῃ πρὸς τὸ ἐκ τῆς μιᾶς ἀρχῆς μονογενές.

γεννημα. Μετρίως γάρ τὰ τοιαῦτα εἰς ὁμοιωσιν ἔρχεται. Καθὼ μὴδὲ τοῦ Ἀδάμ ὡς θεοπλάστου καὶ ἡμῶν ὡς ἀνθρωπογεννημάτων ἐν ὑπέρκειται γένος ἀλλ' αὐτὸς ἀνθρωπῶν ἀρχή· μήτε εὐλὴ κοινὴ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἡ πάντων ἀνθρωπῶν ὑπόθεσις. Μήτε μὲν τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ γένους τοῦ ἐκ Δαβὶδ προεπινοεῖται καθὼ Δαβὶδ ἐπεὶ περ ἡ τοῦ Δαβὶδ ιδιότης ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἀρχεται καὶ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐξ αὐτοῦ πάντων αὐτός, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ταῦτα ἀπολείπεται καθὼ εἰσὶν ἕτεραι κοινότητες ἀνθρώπων ὑπὸ πάντων πρὸς ἀλλήλους οἷα. ἂν ἀδελφῶν ἐπὶ δὲ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸ ὅλον Πατὴρ ἀρχὴ καὶ Υἱὸς ἐκ τῆς ἀρχῆς. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπομερισμὸς τοῦ προτέρου εἰς τὸ δευτέρον ὥστερ ἐπὶ σωμάτων ἀλλ' ἀπογεννησις. Οὐδὲ γὰρ ἡ Πατὴρ ἰδιότης καθάπερ εἰς Υἱὸν ἀπομεμέριται ἀλλ' ἡ τοῦ Υἱοῦ ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς ἐκπέφηνε ταύτῃ ἐν ἑτερότητι καὶ ἕτερον ἐν ταυτότητι καθὼ λέγεται. Πατέρα εἶναι ἐν Υἱῷ καὶ Υἱὸν ἐν Πατρὶ. Οὕτε γὰρ ἡ ἑτερότης ἀπλῶς φυλάξει τὴν ἀλήθειαν τῆς υἰότητος οὔτε ἡ ταυτότης αὐτὸ τὸ ἀμέριστον τῆς ὑποστάσεως, ἀλλ' ἑκάτερον συμπλοκὸν καὶ ἐνοειδὲς ταύτῃ ἐτέρως καὶ ἕτερον ὡσαυτως ἵνα τις τὰ ῥήματα, μὴ ἐφικνόμενα τῆς δηλώσεως, ἐκβιάσῃται βεβαιοῦντος ἡμῖν τοῦ Κυρίου τὴν ἐννοίαν καὶ ἐν τῷ μελῶν μὲν ἰσότητι παρ- στάναι τὸν Πατέρα τὸν δὲ Υἱὸν ἐν ὑποβάσει τὸ ἴσον ἔχοντα ὅπερ ἐδίδαξεν ἐν ὁμοειδεῖ μὲν ὀφειμένῳ δὲ φωτὶ νοεῖν τὸν Υἱὸν μὴ τὴν οὐσίαν ἐξαλλάττοντας ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπερβεβληκὸς καὶ ἐν ὑφέσει θεωροῦντας. Οἱ μὲν γὰρ τὴν οὐσίαν ἐν οὐδεμιᾷ ταυτότητι παραδεξάμενοι τὴν ὁμοιωσιν ἐξέωθεν φέροντες τῷ Υἱῷ προστιθεασιν ὃ δὴ καὶ ἔως ἀνθρωπῶν διαβαίνει τῶν ὁμοιοῦμενων τῷ Θεῷ. Οἱ δὲ τὴν ὁμοιωσιν

τοὺς ποιήμας ῥητοῦσαν εἰδοτες ἐν ταύτῳ, μὲν ὡς
 Υἱὸν συνάπτουσι. Πατρὶ ὑφειμένη δὲ τῇ ταύτῳ, ἵνα μὴ
 αὐτὸς ὁ Πατὴρ ἢ μέρος Πατρός, ἀδυνατῶς παριστάται τῷ ὄντι
 ἄλλος Υἱός, οὕτω Θεός, οὐχ ὡς ἐκεῖνος ἀλλ' ὡς ἐξ ἐκεί-
 νου, οὐ τὸ πρωτότυπον ἀλλ' εἰκὼν. Οὗτος βασιλεὺς ἐξηρη-
 μένως παρὰ πάντα καὶ ἰσαζόντως, οὐχ ὡς τὰ ὁμογενῆ, οὐχ
 ὡς τὰ ἀπομεριζόμενα ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἑνὸς γένους καὶ
 εἰδους τῆς θεότητος ἐν καὶ μόνον ἀπογεννημα ἀδιαίρετα
 καὶ ἀσώματω προσδῶ καθ' ἣν μένον τὸ γεννῶν ἐν τῇ γεννη-
 τικῇ ἰδιότητι προῆλθεν εἰς τὴν γεννητικὴν ἰδιότητα.

CCCLXIII

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΩ

Τῷ δεσπότη μου τῷ αἰδουσιμωτάτῳ ἀδελφῷ Ἀπολιναρίῳ
 Βασιλείῳ. Δημάρτομεν τῶν προφάσεων δι' ὧν ἐνῆν προσ-
 εῖπειν σου τὴν εὐλάβειαν, καίτοιγε ἡδέως ἂν ἐπὶ τοῖς
 γράμμασιν ἐκείνοις ἐπιστείλαντες. Σε γὰρ ἐν σιωπῇ κατέ-
 χειν τὴν ἡδονὴν ἐπ' ἐκείνοις ἡσθημεν. Ὅντως γὰρ ἡμῖν
 ἔδοξας οἷος πεπνυσθαι, τῶν ἐρμηνεύοντων δὲ σκιοὶ ἀίσου-
 σιν οὕτως ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς διανοίας τὴν ἐξήγησιν ὄγων
 Καὶ νῦν δὴ πλέον ὁ ἔρως τῆς γνώσεως τῶν θείων λογίων
 ὁπτεται τῆς ψυχῆς μου. Προβαλεῖν μὲν οὖν σοι τῶν ἀπο-
 ρουμένων τινα ἀποκνῶ, μὴ δόξω πέρα τοῦ μέτρου ἐμφορεῖ-
 σθαι τῆς παρρησίας. Σιωπῶν δὲ παλιν οὐ καρτερῶ ὠδίνων
 καὶ ἐτι προσλαβεῖν ἐπιέμενος. Ἀριστον οὖν μοι κατεφάνη
 τυθέσθαι σου πότερον ἐφίης ἡμῖν, ᾧ θαυμάσια, ἐρωτᾶν τι
 τῶν ἀπορουμένων ἢ χρῆ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. Ὅπότερον δ'
 ἂν ἀποκρινῇ, τοῦτο φυλάξομεν τοῦ λοιποῦ. Ἐρρώμενον τε
 καὶ εὐθυμον καὶ ὑπερευχόμενον ἔχοιμην σε διὰ παντός.

CCCLXIV

ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΣ

Τῷ δεσπότη μοι τῷ ποθεινοτάτῳ ἀδελφῷ Βασιλεῖω Ἀπο-
 λινάριος ἐν Κυρίῳ χαιρεῖν Ποῦ μὲν μὲν αὐτός δεσποτα-
 ποῦ δὲ ἡ ποθε νοτατῇ φωνῇ καὶ γράμμα τὸ συνηθες, Τ δὲ
 οὐ παρῶν ἀμύνεις ἢ καὶ ἀπῶν παρακελεύεις πολέμου τοσού-
 του κατὰ τῆς εὐσεβείας ἐργωγότες καὶ ἡμῶν οἷον ἐν μέσῃ
 παρατάξει βοωντων πρὸς τοὺς ἐταίρους διὰ τὴν ἐκ τῶν
 πολεμίων βίαν Σε δὲ οὐδ' ὅπως ἂν ζητήσωμεν ἔχομεν,
 ἐπεὶ μηδὲ οὐ τυγχάνεις διατριβῶν εὐρίσκομεν Ἀλλ' ἐζή-
 τησα μὲν ἐν τῇ Καππαδοκίῳ, ἐπεὶ καὶ οὕτως ἡγγέλλον οἱ
 ἐν Πόντῳ σαι περὶ τυχόντες ἐπηγγέλθαι σε βᾶττον ἐπανήξειν, 10
 οὐχ εὐθὺν δὲ ἔνθα ἡλιπίζον Νῦν δὲ ἔτι σε κατὰ τὴν αὐτὴν
 διαίγοντα χώραν ἀκουσας εὐθύς τῷ μηνυτῇ καὶ τὸ γράμμα
 ἐνεχειρίσα Ὅπερ δεξάμενος μὴ καὶ τοῦ ἀντιγράφειν ἀπὸ
 σῆς ὥς καὶ τοῦτου συναποδημοῦντος Ἰοθι δὲ ὥς ἐν τῷ
 μεταξύ γέγονεν ἐπισκόπων ἐπιδημία τῶν ἀπ' Αἰγυπτου καὶ 15
 γράμματα διεδόθη σύμφωνα παλαιοῖς γράμμασιν τοῖς τε
 θεοῖς αὐτοῖς καὶ τοῖς καθ' ὁμοφωνίαν τῶν θεῶν ἐν Νικαίᾳ
 γραφεῖσιν, Ἀναγκαῖα δὲ ἦν ἢ μετ' ἐξηγήσεως τῶν αὐτῶν
 ἐπανάληψις, διὰ τὴν οὐχ ὀλίγη τῶν κειμένων παρεξήγησιν
 ἣν εἰσήγον οἱ πάλαι μὲν ἀντικρυς ἀντιλέγοντες, νῦν δὲ τὴν 20
 ἀντιλογίαν ἐξηγήσεως σχήματι μεθοδεύσαντες· ἔνθα ἦν ἢ
 τοῦ ὁμοουσίου κακοῦργος ἀναίρεσις ὥς οὐκ ἀφελόντος νοεῖ-
 σθαι κατ' οὐδεμίαν ἄρνησιν Ἑλληνικήν· ἀντεισαγωγή δὲ τοῦ
 ὁμοουσίου τὸ ὅμοιον κατ' οὐσίαν, ὅπερ ἐπετηδεύθη χυδαῖως
 ὀνομασθέν καὶ κακοῦθως νοηθέν ἐπειδὴ ἡ ὁμοιότης τῶν ἐν 25
 οὐσίᾳ ἐστίν, οὐ τῶν οὐσιωδῶν, ἵνα δὴ οὕτως ὁμοιωμένη

οὐσία νοῆται, οἷος ἂν εἴη καὶ ἀνδριάς πρὸς Βασιλέα, Πρὸς
 ἅπερ ἀντεγράφη τὸ ὑπὸ τῶν εὐσεβεῖν εἰδόντων καὶ βουλο-
 μένων, ὅτι οὐχ ὁμοῖον Θεῷ, ἀλλὰ Θεὸν δηλοῖ τὸ δημοσίον,
 ὡς ἂν γέννημα γνήσιον καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας τῷ γεγεννη- 30
 κότε. Συνεισῆγето δὲ καὶ τὸ περὶ Πνεύματος ὡς ὑπὸ τῶν
 Πατέρων· ἐν τῇ αὐτῇ πίστει τῷ Θεῷ καὶ τῷ Υἱῷ κειμένου,
 ὅτι ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ θεότητι. Τὴν οὖν τῆς εὐσεβείας ταύ-
 τῆς πρεσβείαν τίνα εἰκὸς ἦν οὕτω μετεῖναι ὡς τὸν σπου-
 δαιότατον ἄμα τῷ δεσπότῃ μου Γρηγορίῳ, ὃς οὐδ' αὐτὸς 33
 οὐδαμῶθεν γράφει οὐδὲ σημαίνει καθάπαξ οὐδέν· Ἐρρωσο,
 δέσποτα ποθεῖνόντατε.

CCCLXV

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΒΑΣΙΛΕΙ ΘΕΟΔΟΣΙῷ

Πάθος ἀπῆντησε τῇ καθ' ἡμῶς χώρᾳ οὐκ ἐκ σωματικῆς
 περιπετείας, ἀλλ' ἐξ ὑδάτων ἐπιρρύσεως. Πόθεν δὲ τοῦτο
 δηλώσω. Γέγονε καταβολὴ χιόνος πολλὴ τῇ καθ' ἡμῶς λίμνῃ.
 Μήπω δὲ αὐτῆς κρυστάλλῳ παγέσης ἐπιγίνεται πνεῦμα
 θερμὸν καὶ ὁμβρὸς νότιος συμπίπτει αὐτῇ. Ἀθρόας οὖν 3
 γενομένης τῆς τήξεως ἀνείκαστα ἐκινήθη βεῦματα ἀενάφ
 ποταμῷ συνεπιμιγνύμενα, τῷ ἅλτι ἐναύλῳ τε ὄντι ὑπερβάλ-
 λοντα γλώσση καὶ ὀφθαλμῷ. Οὗτος ὁ λαχὼν ἡμῖν γείτων
 ποταμός· ἐκβλύζων μὲν ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων, ἐμβιβαζόμε-
 νος δὲ ἐν τῇ ἱερωτάτῃ λίμνῃ τῶν Σεβαστηνῶν, εἰς ἣν οἱ 10
 φερώνυμοι καὶ γενναῖοι τεσσαράκοντα τοῦ Χριστοῦ στρα-
 τιῶται βορέου δεινοῦ ἐπιτινεύσαντος ἐνεπάρησαν. Κάκειθεν
 (δέξαι με τὸ ἀληθὲς λέγοντα, κράτιστε) οὗτος ὁ περικυκλῶν

CCCLXV. — Exstat tantum in VL. Titulus βασιλείος τῷ
 μεγάλῳ βασιλεῖ θεοδοσίῳ Maur: βασιλεῖ μεγάλῳ VL.

3 καταβολή: -λή L || χιόνος: χιόνων L || 7-8 ὑπερβαλλόντα:
 ὑπερβαίνοντα L.

ἡμᾶς ὥσπερ ἔθνος πολέμιον τῶν φοβερῶν οὐ μικρῶς ἡμᾶς
 ἐκφοβεῖ. Ποσὶ γὰρ μηδέπω περῶμενος κατὰ τινα τρόπον ἢ 15
 χρόνον τὰς ἀναγκαίας ἡμῖν καὶ λυσιτελεῖς πατρίδας οὐ
 συγχωρεῖ διακομίζειν τὰ ἐμπορευόμενα ἐπιτήδεια. Λέγω δὲ
 τῶν Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων καὶ Ἑλληνοποντίων, δι' ὧν
 καὶ ἐξ ὧν τὰ ἀναγκαῖα ἡμῖν πρόσσεστι, μάλιστα ἢ τοῦ ἄρτου
 θαψιλεία, κρυμῶδους οὐσης τῆς περικύκλω γῆς καὶ ἐκ τοῦ 20
 περιέχοντος αἱέρος, ἐκ τῆς ἀστραποβροντοχαλαζορειβροδα-
 μάστου ὀργῆς δεσμουμένης. Οὐ μικρῶς δὲ ἀπειλεῖ καὶ ἡ τοῦ
 πατρίου ἄλγους Ἀργεοῦ ὑπεροψία. Σὺ οὖν ἐκδυσωπηθεῖς,
 κράτιστε, φιλοτιμεισθαι θέλησον τὴν ὑπόφορόν σου γῆν, ἵν'
 οὕτω τούτῳ ἐν ἀφθονίᾳ γεφύρας περαιοῦσθαι ἐφαρμοσά- 25
 μενος δείξης αὐτὸν νέαν Ἑρυθρὰν ὁδοιπόριστον. Καὶ γὰρ
 τὸν πολυστένακτον βίον τῶν Ἰουδαίων στυλαγχνισθεῖς ὁ
 Κύριος τούτους ἀδρόχοις ποσὶ βαδίζειν εὐδόκησεν ὥς διὰ
 ξηρᾶς ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ δεδωκώς αὐτοῖς προηγῆτορα τὸν
 Μωσέα. Πολὺς ἦν ἡμῖν ὁ τοῦ ποταμοῦ τρόπος· ἀνθρώποις 30
 μὲν γέγονεν ὄλεθρος, ἄνω δὲ πελαγίζοντος αὐτοῦ καὶ πᾶσαν
 χλοηφόρον γῆν ἐκθλίβοντος καὶ ἐκ τῆς ἰλύος σκεπομένης
 τῆς ἀρούρας ἀνάγκη λιμώττειν τὸν ἀροτῆρα βοῦν καὶ πάντα
 τὰ ὑποζύγια τῆς περικύκλω γῆς. Καὶ εἰ μὲν ἦν ἄνθρωπος
 ἄνθρωπον ἀδικῶν, οὐκ ἂν ἐπαυσάμεθα τοῖς δικαστηρίοις 35
 χρώμενοι. Τὸν δὲ νόμοις μὴ πειθόμενον μέγιστον ποταμὸν
 τί ἂν ἦρα δέοι τις ἐφαρμόσασθαι; Σοὶ οὖν εὐχεσθαι δεῖ,
 κράτιστε, τῷ ἐν μιᾷ καιροῦ βοπῇ ἀναστεῖλαι δυναμένῳ τὸν
 τῶν ὁδοιπόρων κίνδυνον.

15 μηδέπω: μηδέποτε L || τρόπον om. L || 15-16 ordo χρόνον ἢ
 L || 17 δι: δι L || 20 θαψιλεία: -ας L || 28 τούτους: τούτοις L.

CCCLXVI

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΡΟΣ ΟΥΡΒΙΚΙΟΝ
ΜΟΝΑΖΟΝΤΑ ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ

Καλῶς ποιεῖς θρους ἡμῖν εὐθεῖς ὀρίζων, ἵνα μὴ μόνον
ἐγκράτειαν ἴδωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἔστιν οὖν
ὁ καρπὸς αὐτῆς Θεοῦ μετουσία. Τὸ γὰρ μὴ φθεῖρεσθαι Θεοῦ
μετέχειν ἐστίν, ὥσπερ τὸ φθεῖρεσθαι βίου μετουσία. Ἐγκρά-
τεια γάρ ἐστιν σώματος ἁρνήσις καὶ ὁμολογία πρὸς Θεόν. 5
Ἀποβαίνει τοῦ θνητοῦ παντός, ὥσπερ σῶμα ἔχουσα τοῦ
Θεοῦ τὸ Πνεῦμα, καὶ Θεῷ μισγεσθαι ποιεῖ οὔτε ζῆλον
ἔχουσα οὔτε φθόνον. Ὁ γὰρ ἐρῶν σώματος ἐτέρῳ διαφθο-
νεῖται· ὁ δὲ μὴ κομισάμενος εἰς καρδίαν τῆς φθορᾶς τὴν
νόσον ἔρρωται λοιπὸν πόνῳ παντί, καίπερ ἀποθανὼν μὲν τῷ 10
σώματι, ζῶν δὲ τῇ ἀφθαρσίᾳ. Καὶ μοι τελείως καταμανθά-
νουντι ἐγκράτεια δοκεῖ ὁ Θεὸς εἶναι, ὅτι μηδενὸς ἐπιθυμεῖ,
ἀλλὰ πάντα ἔχει ἐν ἑαυτῷ, καὶ οὐδενὸς ὀρέγεται οὐδὲ ἔχει
πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐδὲ περὶ τὰ ὦτα, ἀλλὰ ἀκνευδεῖς
ὦν πλήρης δι' ὅλου ἐστίν. Ἐπιθυμία νόσος ἐστὶ ψυχῆς, ὕγεια 15
δὲ ἐγκράτεια. Οὐ μόνον δὲ περὶ ἐν εἶδος τὴν ἐγκράτειαν δεῖ
δρᾶν οἷον ἔνεκεν ἀφροδισίων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ ἄλλα ὅσα
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ κακῶς οὐκ ἀρκουμένη τοῖς ἀναγκαίοις·
γίνεται φθόνος διὰ χρυσοῦ καὶ ἀδικήματα μυρία δι' ἐτέρας
ἐπιθυμίας. Καὶ τὸ μὴ μεθύειν ἐγκράτεια ἐστὶν καὶ τὸ μὴ 20
διαρρηγνυσθαι ὑπερεμπιμπλάμενον. Καὶ τὸ κρατεῖν τοῦ
σώματος ἐγκράτεια ἐστὶν καὶ τὸ κυριεύειν λογισμῶν πονη-
ρῶν. Ποσάκις ἐτάραξεν ψυχὴν ἔννοια οὐκ ἀγαθὴ οὐσα οὔτε

CCCLXVI. — Exstat tantum in PM. Titulus βασιλεῖος πρὸς
οὐρβίκιον μονάζοντα περὶ ἐγκρατείας· πρὸς οὐρβίκιον περὶ ἐγκρα-
τείας P.

1 εὐθεῖς· καλοῦς P || 2 καὶ τὸν οἶον. P || 2-3 ἔστιν ... αὐτῆς οἶον.
P || 3 μετουσία· -ίαν P || 11 καὶ μοι· κάμοι P || 13 οὐδὲ ἔχει
πάντα P || 22-23 λογισμῶν πονηρῶν· πονηρῶν λογισμῶν πάντως P.

αληθῆς καὶ καρδίαν ἐμέρισεν εἰς πολλὰ φροντίζειν κενῶς;
 Πάντως ἐλευθεροὶ ἢ ἐγκράτεια ἅμα θεραπεύουσα καὶ δύνα- 25
 μιν οὔσα· οὐ γὰρ διδάσκει σωφροσύνην, ἀλλὰ παρέχει. Χάρις
 ἐστὶν Θεοῦ ἐγκράτεια. Ἰησοῦς ἐγκράτεια ἐφάνη καὶ γῇ καὶ
 θαλάσῃ κοῦφος γενόμενος. Οὐτε γὰρ γῇ ἐδάστασεν αὐτὸν
 οὔτε πελάγη, ἀλλ' ὥσπερ ἐπάτησεν θάλασσαν, οὕτως οὐκ
 ἐδάρησεν τὴν γῆν. Εἰ γὰρ ἐκ τοῦ φθειρεσθαι τὸ ἀποθανεῖν, 30
 ἐκ δὲ τοῦ φθαρᾶν μὴ ἔχειν τὸ μὴ ἀποθανεῖν, θεότητα δ'
 Ἰησοῦς εἰργάζετο, οὐ θνητότητα. Ἦσθιεν καὶ ἔπιεν ἰδίως
 οὐκ ἀποδιδούς τὰ βρώματα· τοσαύτη ἐν αὐτῷ ἡ ἐγκράτεια
 δύναμις ἦν ὥστε μὴ φθαρῆναι τὴν τροφήν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ
 φθειρεσθαι αὐτὸς οὐκ εἶχεν. Ὀλίγον τι ἐν ἡμῖν ἴδαν ἢ ἐγκρά- 35
 τεια, ἀνώτεροι ἀπάντων ἐσμέν. Καὶ γὰρ ἀγγέλους ἠκούσαμεν
 ἀκρατεῖς γενομένους κατασπασθέντας οὐρανοῦ δι' ἐπιθυμίαν.
 Ἐάλωσαν γάρ, οὐχὶ κατέβησαν· τί γὰρ ἔπραττεν ἐκεῖ αὐτὴ
 ἡ νόσος, εἰ μὴ τις ἐκεῖ τοιοῦτος ὀφθαλμὸς ἦν; Διὰ τοῦτο
 ἔφην· Ὀλίγον ἐγκράτειαν ἴδαν ἔχωμεν καὶ τοῦ βίου μὴ 40
 ἐρασθῶμεν, ἀλλ' αἰώνων τῶν ἀνωτέρων, ἐκεῖ εὐραησόμεθα
 ὅπου ἀναπέμπομεν τὸν νοῦν. Δοκεῖ γὰρ ὀφθαλμὸν εἶναι
 τοῦτον τὸν τὰ ἀφανῆ ἰδεῖν δυνάμενον. Καὶ γὰρ λέγεται·
 Νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. Ταυτά σοι ὀλίγα δοκοῦντα πολλὰ
 γέγραφα, ὅτι ἐκάστη λέξις νοῦς ἐστίν, καὶ οἶδα ὅτι ἀνα- 45
 γνῶς αἰσθηθῆσθαι.

24 καρδίαν: καρδίας M || 25 πάντως: πάντων P || 27 ordo θεοῦ
 ἵστιν P || ἐγκράτεια Ἰησοῦς sunt ultima verba in P. Reliqua desunt.